

નિવેદન

આપણા દેશી ભાષાના સાહિત્યની અભિવૃદ્ધિ કરવાના સદુદ્દેશથી, પતિતપાવન કૈલાસ.શ્રીમન્ત સરકાર મહારાજ સાહેબ, શ્રી સયાજીરાવ ગાયકવાડ, ત્રીજા સેનાપ્તાસખેલ સમશેરજીહાદુર, જી. સી. એસ. આઈ., જી. સી. આઈ. ઈ., એલએલ. ડી., એઓશ્રીએ કૃપાવન્ત થઈને બે લાખ રૂપિયાની રકમ અનામત મૂકેલી છે. તેના વ્યાજમાધી 'શ્રી સયાજી સાહિત્યમાળા' રૂપે વિવિધ વિષયોને લગતા પુસ્તકો તૈયાર કરવામા આવે છે.

તદનુસાર, આ 'પ્રો. ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજરની જીવન-કથા' એ નામનું પુસ્તક, ડૉ. અશ્વિન મા. ત્રિવેદી, પ્રો. સાકળચંદ જો. શાહ અને ડૉ. રસિકલાલ કે. શાહ ભેઓ પાસે તૈયાર કરાવવામા આવેલું તે મહારાજ સયાજીરાવ વિશ્વવિદ્યાલય, વડોદરા તરફથી ઉક્ત માળામા ઉરજમા પુષ્પરૂપે, આથી પ્રસિદ્ધ કરવામા આવે છે.

ડૉ. ધૃ. પારેખ
બાપાન્તર મહાદેવીશ
પ્રાચ્યવિદ્યા મન્દિર,
વડોદરા
તા. ૨૩-૫-૧૯૬૦

જ્યોતીન્દ્ર મા. મહેતા
ઉપકુલપતિ
મ. સ. વિશ્વવિદ્યાલય,
વડોદરા

પ્રસ્તાવના

ગુજરાતના મહાન કેળવણીકાર, સમર્થ વિજ્ઞાનશાસ્ત્રી અને એક ઉચ્ચ કોટિના શિક્ષક શ્રી ત્રિભુવનદાસ કન્યાસુદાન ગજજરનું જીવનચરિત્ર ગ્રંથ પ્રતા અમે ગૌરવ અને આનંદ અનુભવીએ છીએ. પ્રો. ગજજરના પ્રિય શિષ્ય શ્રી સાંકળચંદ શાહે એમના જીવનની રૂપરેખા કેટલાક વર્ષ પહેલાં તૈયાર કરી હતી તે ઉપરાંત અગ્રેજ તેમ જ ગુજરાતીમાં ગજજરના જીવન વિષેના અનેક પ્રગટ અને અપ્રગટ લખાણો અમને મળી શક્યા હતાં. ગજજરની પોતાની લગભગ ત્રીસ ફાઈલો અને અગત નોંધપોથી તેમના પુત્ર ડૉ. કૃષ્ણલાલ ગજજરના સૌજન્યથી અમને પ્રાપ્ત થઈ હતી. આ જીવનચરિત્ર લખવામાં ડૉ. કૃષ્ણલાલ ગજજરે બને તેટલી માહિતી પૂરી પાડવા ખૂબ ઇતેજારી બતાવી હતી.

આ પુસ્તક લખવાનું અમને કેમ સૂઝ્યું તેનો ઇતિહાસ રસિક છે. ગુજરાત મુનિર્વસિટીએ શિક્ષણના માધ્યમ તરીકે ગુજરાતીને સ્વીકારવાનો ઐતિહાસિક ઠરાવ કર્યો એ ઉપરથી કેટલાક મિત્રોએ ગુજરાતીમાં રસાયણનું પુસ્તક લખવાનો નિર્ધાર કર્યો. પરંતુ પુસ્તકની પરિભાષા નક્કી કરવાની ખૂબ મુશ્કેલી હતી. એક વસ્તુ તો સ્પષ્ટ લાગતી હતી કે શિક્ષણનું સર્વશ્રેષ્ઠ વાહન તો માનૃભાષા જ હોઈ શકે. ગુજરાતના વ્યવહારકુશળ વિદ્વાનોએ આ વિષય ઉપર વિચાર કર્યો જ ન હોય એ તો અસંભવિત જ હતું. તપાસ કરતાં અમને માલૂમ પડ્યું કે ગજજર આ વિષય પરંતુ ખૂબ ચિંતન કર્યું હતું. એથી અમે અમારું પુસ્તક ખૂબ ઊર્ધ્વ અને ગૌરવ સાથે આ મહાન વિદ્વાન રસાયણશાસ્ત્રી ત્રિભુવનદાસ ગજજરને અર્પણ કર્યું. આ સમયમાં શ્રી રસિક કે શાહના આગ્રહ અને ઉત્સાહથી શ્રી સાંકળચંદ જોષીલાલ શાહને એમ જી સાયન્સ કોલેજમાં ૧૯૫૧માં ભાષણ કરવા નિમંત્ર્યા અને તે પ્રસંગે શ્રી ત્રિભુવનદાસ ગજજરનું જીવન ચરિત્ર લખવાનો અમે સકલ્પ કર્યો. ધાર્યા કરતાં ઘણી મુશ્કેલીઓનો સામનો અમારે કરવો પડ્યો. શ્રી સાંકળચંદ શાહે ગજજરના જીવનચરિત્ર અંગે

તૈયાર કરેલી રૂપરેખા અમને સોપી દીધી ખાસ કરીને ગજગર ઉપરના પત્રો અને તેમના જીવનને લગતી બીજી હકીકતોની પસંદગીની જવાબદારી બીજા બે લેખકોની છે

લેખકો કોઈ પણ રીતે સાહિત્યકાર હોવાનો દાવો કરી શકે તેમ નથી અમે તો વિજ્ઞાનના વિદ્યાર્થીઓ છીએ ગજગરનું જીવનચરિત્ર લખવાનો હક્ક અમને માત્ર ‘ગજગરના જીવન અને કાર્ય’ પ્રત્યેના પ્રેમ અને માનથી જ પ્રાપ્ત થાય છે આ તેજસ્વી વૈજ્ઞાનિક જીવનમાં અવ્યવહારુ હતા એથી તેમના જીવનનો મધ્યભાગ કલેશમય અને અંત ભાગ શારીરિક અને આર્થિક વિટબણાઓથી ભરપૂર હતો આ જીવનચરિત્ર લખવાનો મુખ્ય હેતુ ગુજરાતની ઊગતી પ્રજા આ મહાવિદ્વાનના જીવનમાધી પ્રેરણા મેળવે અને એમના સ્વપ્ન સિદ્ધ કરે તે જ હોઈ શકે જીવત કે અવિદ્યમાન કોઈ પણ વ્યક્તિની લાગણી દુભાય તેવી બાબતનો સહેજ પણ નિર્દેશ નહિ કરવાનું અમે નક્કી કર્યું હતું તે છતાં પ્રત્યક્ષ કે પરોક્ષ રીતે કોઈ પણ વ્યક્તિને દુઃખ થયું હોય તો તેની અમે ક્ષમા ચાચીએ છીએ

અઠાવન વર્ષની જીવનચર્યામાં ગજગરે અનેક સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત કરી, પ્રેમાળ શિષ્યોનું જૂથ ઊભું કર્યું, સમસ્ત દેશમાં વૈજ્ઞાનિક તરીકે માન-આબરૂ મેળવ્યા જીવનમાં અનેકને મદદ કરી છતાં છેવટના વર્ષોમાં પ્રમાણમાં દુઃખી જીવન ગુજારવું પડ્યું એ સમયના બીજા સમકાલીન વૈજ્ઞાનિકો જેવા કે વિવિયમ રામ્સે મેન્ડેલિફ, જે સી બોઝ, પી સી રેનો વિચાર કરીએ છીએ ત્યાર ઘડીભર નવાઈ લાગે છે કે ગજગરે શા માટે સંશોધનના ક્ષેત્રમાં ન અપલાવ્યું ? તીવ્ર બુદ્ધિ, ખૂબ જ પરિશ્રમ કરવાની શક્તિ, વૈજ્ઞાનિક પ્રયોગોનો શોખ અને તેજસ્વી વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર કરવાની આવડત, આ બધું ગજગર પાસે હતું છતાં એક ગુજરાતી વિદ્વાને કહ્યું છે તે પ્રમાણે “જે કામ પ્રોફેસર ગજગર ગુજરાતમાં અને મુંબઈમાં કરવા ચાલતા હતા છતાં ન કરી શક્યા તે રાણે કલકત્તામાં સરસ કર્યું ” અમને એમ લાગે છે કે ગજગરના જીવનને આ દૃષ્ટિકોણથી જોવું તે એમને અન્યાય કરવા જેવું છે કોઈ પણ વ્યક્તિના જીવનને ખૂરેપૂરું સમજવું હોય તો તેની પશ્ચાદ ભૂમિકા અને વિધિએ ઊભા કરેલા સંયોગો

ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ ગજજરનો બાપીકો ધધો સુધારી કામના કોન્ટ્રાક્ટરનો અને હમારતી લાકડાના વહેપારનો હતો વડોદરામાં આવતા જ તેમણે જેયુ કે રગ અંગેનું આધુનિક જ્ઞાન તેમ જ બીજા ઉદ્યોગો વિષેનું જ્ઞાન પ્રજામાં નહિ પ્રસારે તો આ દેશ બહુ પાછળ રહી જશે અને ઈ ગ્લેડને માત્ર કાચો માલ પૂરો પાડનાર તરીકે કાયમ ગરીબ અને ઓશિયાળી સ્થિતિ ભોગવશે માત્ર ત્રીસ જ વર્ષની નાની ઉંમરમાં ‘કલાભવન’ જેવી સંસ્થા ઊભી કરવી, પરિભાષા તૈયાર કરવા જેવું આજે પણ વિષમ લાગતું કાર્ય તે સમયે ઉપાડવું તે તેમની શક્તિનો ખ્યાલ આપે છે ગુજરાત અને દેશને કમનસીબે વિલાયત જવાની યોજના તેમને પસંદ પડી નહિ અને અનેક ખટપટોને અંતે વડોદરા અને પ્રિય શિક્ષણક્ષેત્ર છોડી તેમને મુબઈ જવું પડ્યું જે ગજજર વડોદરામાં જ કાયમ રહ્યા હોત અને સંશોધનપદ્ધતિનો અભ્યાસ કરવાની તેમને તક મળી હોત તો તે ચોક્કસ છે કે ગુજરાત અને મુબઈ પ્રાંત સંશોધનક્ષેત્રમાં સમગ્ર દેશમાં આજે આગળ પડતું સ્થાન ધરાવતા હોત પરંતુ વિધિએ કઈ બીજું જ ધાર્યું હતું ગજજર મુબઈ ગયા, પ્રથમ વિલ્સન કોલેજમાં જોડાયા, પછી ટેકનોકેમિકલ પ્રયોગશાળા શરૂ કરી, વિક્ટોરિયા રાણીના બાવલા ઉપરના ડાચ દૂર કર્યા, મોતી સુધારવાની નવી રીતો શોધી કાઢી, પ્લેગ અને ઈન્ફલ્યુ એન્જા માટે અનેક દવાઓ બજારમાં મૂકી, અનકને નવા ધધાએ લગાડ્યા, ઘણા નવા હુન્નરઉદ્યોગો શરૂ કર્યા, કાપડના ઉદ્યોગને પગભર બનાવવામાં અગ્રગણ્ય ભાગ ભજવ્યો અને ખાસ કરીને ‘અલેમ્બિક કેમિકલ વર્ક્સ’ જેવી દવા બનાવવાની મોટી સંસ્થા ખૂબ જ પરિગમ વેઢીને અને આર્થિક ભોગ આપીને ઊભી કરી પરંતુ કમનસીબે જેમ જેમ વૈજ્ઞાનિક ગજજર વ્યવહાર અને ઉદ્યોગમાં પડતા ગયા તેમ તેમ તેમને નિરાશા ઉપજી અને દુખની પૂજી મળવા માંડી જ્યારે મુમઈની કોઈ પણ કોલેજ અનુસ્નાતક શિક્ષણ માટે વ્યવસ્થા કરવાની શક્તિ નહોતી દેખાડી શકતી ત્યાર રસાયણ શાસ્ત્ર સાથે એમ એના અભ્યાસ માટે ટેકનોકેમિકલ લેબોરેટરીમાં સગવડ આપીને ગજજરે શિક્ષણક્ષેત્રમાં બહુ મહત્ત્વનો ફાળો આપ્યો છે-વા દસ વર્ષ ખૂબ જ દુખમાં ગયા, યાતનાઓ ભોગવવી પડી, આબાદી વખતના ઘણા મિત્રો અને સગાસંમંથીઓ નાન્યા ગયા અને કદાચ ગજજરને લાગ્યું

હથે કે પોતાને સફળતા ન મળી. પરંતુ જીવનમાં કોઈ સાચા તપસ્વીનું તપ નિષ્ફળ જાતું નથી. આજે ગજગરના 'કલાભવન'માં હજારો વિદ્યાર્થીઓ એન્જિનિયરિંગ અને તેની વિવિધ શાખાઓમાં ભણે છે તેમાંના ઘણા એમ એસ. યુનિવર્સિટી વડોદરાની 'ગજગર હોસ્ટેલ'માં નિવાસ કરીને ગજગરના જીવનનું સ્મરણ કરતા હશે. 'એલેક્ઝિન્ડર દેમિસ્કલ વર્ક્સ' એક જાબરદસ્ત શક્તિશાળી ઔદ્યોગિક સંસ્થા બની રહી છે અને દિનપ્રતિદિન તેનો વિકાસ થાય છે સીધી અગત્યનું તો એ છે કે ગજગરના વહાવા સ્વપ્ન 'માનુભાષા દ્વારા ચિંતા' અંગે ગુજરાત યુનિવર્સિટીએ ભગીરથ પ્રયત્ન આદર્યો છે. આમ ગજગરના મૃત્યુ પછીનાં પાત્રીન વર્ષોમાં તેમના ઘણાં સ્વપ્નો સિદ્ધ થતાં લાગે છે કોણ કહેશે કે ગજગરનું જીવન નિષ્ફળ ગયું હતું?

આ ચરિત્ર માટે હકીકતો ભેગી કરવામાં તેમ જ પુસ્તક આવેખવામાં અનેક મિત્રોએ અમને મદદ કરી છે. ગજગરના પુત્ર ડૉ. કૃપાલુલાલે આ ચરિત્ર લખવામાં ખૂબ જ રમ લીધા છે અને તેમણે લેખિત સામગ્રી ઉપરાંત અંગત પ્રસંગો વિષે પણ માહિતી આપી છે. પ્રિન્સિપાલ ડૉ. એમ. ડી. અવ સારેએ વડોદરા યુનિવર્સિટી સાથે અને ડૉ. કૃષ્ણલાલ સાથે સર્પક સાધી આપવા ઉપરાંત કેટલીક લેખિત માહિતી આપી છે. અમે કોલેજના અનેક વ્યવસાયોમાં રોકાયેલા હોવાને કારણે આ ચરિત્ર લખવાનું કામ એકીસાથે પાર પાડવાનું બન્યું નથી હાથ અડકાડતા જ ફાટી જાય તેવા લખાણોમાંથી તારણ કરવામાં, લખાણ તપાસવામાં, ભૂલો સુધારવામાં અમારા સહકાર્યકર્તાઓ પ્રો. આર. એચ. શાહ, ડૉ. એમ. જે. પટ્ટણી, શ્રી જે. સી. વોરા, શ્રી કે. પી. સોની, શ્રી આર. એસ. શાહ, શ્રી એન. બી. શાહ, અને શ્રી પી. એસ. સત્યપથીના અમે ઋણી છીએ. આમ છતાં પુસ્તકમાં જે અનેક મનિઓ રહી ગઈ હોય તેને માટે અમે જ જવાબદાર છીએ. આ પુસ્તકનો અભ્યાસ ગુજરાતના યુવાન વિદ્યાર્થીવર્ગને જીવનમાં કઈ પ્રેરણા આપશે તો અમે અમારો પ્રયત્ન મદ્દ થયો માનીશું. ભાષાની દ્રષ્ટિએ આ પુસ્તક જેઈ જવા બદલ અમે શ્રી ઉપેન્દ્ર ર. ભટ્ટ અને શ્રી રતિલાલ સા. નાયકના આભારી છીએ.

એમ. જી. સાયન્સ હન્ટરહાઉસ,
અમદાવાદ,
તા. ૨-૧૦-૫૮

અશ્વિન મા. ત્રિવેદી
માંડળચંદ જે. શાહ
રસિકલાલ કે. શાહ

અનુક્રમ

ખંડ ૧

૧	બાળપણ અને વિદ્યાભ્યાસ	--	૧
૨	ગજજર અને વડાદરા		૮
૩	આત્મમથન		૧૪
૪	કલાભવન		૧૯
૫	ગજજર અને રાણીનું બાપ	--	૨૬
૬	ટેકનોક્રેમિકલ લેબોરટરી		૩૪
૭	એલેમિકલ ક્રેમિકલ વર્ક્સ		૪૧
૮	માતી શુદ્ધ કરવાના પ્રયોગો		૪૭
૯	અતિમ દિવસો		૫૨
૧૦	કળવણીકાર ગજજર		૫૯
૧૧	ગજજરનું વ્યક્તિત્વ અને મિત્રમંડળ		૭૨

ખંડ ૨

૧૨	નાટકના લવાદ તરીકે	--	૭૯
૧૩	પત્રવ્યવહાર		૯૨
૧૪	માનપત્ર		૧૨૯
૧૫	ભાષણો અને લખાણો	--	૧૭૩
	પરિશિષ્ટ	--	૧૭૪
	શુદ્ધિપત્રક	--	૧૭૭

પ્રથમ ખંડ

★

જીવનકથા

J.K. Hajian

પ્રો. ગજજરની સહીનો નમૂનો

પ્રો. ત્રિભુવનદાસ કથ્યાણુદાસ ગજજર

જન્મ : ૩-૮-૧૮૬૩

અવસાન : ૧૬-૭-૧૯૨૦

"મારે મન ગજજરનું' નામ એટલે સખત પરિશ્રમ, અખૂટ ઉત્સાહ અને પ્રબળ ઇચ્છાશક્તિની પ્રેરણામૂર્તિ. મને ગજજર માટે અને તેમની અગત્યની શક્તિઓ માટે ખૂબ ખૂબ માન છે."

—સવાઇરાવ ગાયકવાડ

ગજજર કુટુંબનું અસલ નિવાસસ્થાન અમદાવાદ હતું. આજે પણ અમદાવાદની ધના સુધારની પોજમા એક જગ્યા ગજજરના ચોકદાને નામે બોળખાય છે. પાછળથી ગજજર કુટુંબ બેત્રણ પેઢીથી સુરત જઈ વસેલું ત્રિભુવનદાસના પિતાના કાકા આત્મારામ ગજજર બાપીકો ધધો ગૌરવ પૂર્વક સભાળેલો. એમની જ્ઞાતિ વૈશ્ય સુધારની હતી અને બાપીકો ધધો સુધારી ગમનો હતો. આત્મારામ ગજજર નિખળાત શિષ્યશાસ્ત્રી હતા. એમણે મુંબઈમાં તેમ જ સુરતમાં અનેક મકાનો બાંધેલા. એમની હોશિયારી અને પ્રામાણિકતા ઉપર લોકોનો ઘણો વિશ્વાસ હતો, અને અનેક લોકો મકાન બાંધવા માટે તેમને પૈસા આપી રાખતા. આત્મારામે મુંબઈના મકાનોમાં અનેક વિશિષ્ટ પદ્ધતિઓ દાખલ કરી હતી. એમના ભત્રીજા અને ત્રિભુવનદાસના પિતા કલ્યાણદાસે પુવાનોને શિષ્યશાસ્ત્રમાં નિખળાત બનાવવા માટે ખૂબ પ્રયત્નો કર્યા હતા. આ વિષયનું એક પુસ્તક પણ તેમણે તૈયાર કરેલું, અને જ્ઞાતિના ઉત્સાહી પુવાન સુધારોને તે ભેટ આપેલું. એમ કહેવાય છે કે વગેરદરાના ‘લક્ષ્મીવિદ્યાસ મહેલ’ની રચનામાં ગજજર કુટુંબે અગ્રગણ્ય ભાગ ભજવ્યો હતો. આવા તેજસ્વી પિતાના ત્રિભુવનદાસ સૌથી નાના પુત્ર હતા. ત્રિભુવનદાસની માતાનું નામ કૃષ્ણકોરબહેન હતું. માતા કૃષ્ણકોરબહેન ઘણા બુદ્ધિશાળી અને ગૃહકાર્યમાં કુશળ હતાં. કામજાજ બાડુ ચોખ્ખું કરતા અને નવરા બેસી રહેતાં નહિ. તેઓ સ્વભાવે નરમ હતા. એ ઉપરાંત માતાપિતા ઉભયને વશપરપરાથી ધર્મ ઉપર આસ્થા પ્રાપ્ત થઈ હતી. ત્રિભુવનદાસનો જન્મ સને ૧૮૬૩ના ઑગસ્ટની ત્રીજી તારીખે સુરત મુકામે થયેલો. પ્રામાણિકતા, નિયમિતતા અને ઉદ્યોગીપણાનો વારસો ત્રિભુવનદાસને જન્મથી જ મળેલો. બન્ને મોટા ભાઈઓ લેશ્ચિનદાસ અને ગૌરધનદાસે સામાન્ય અગ્રેજી અભ્યાસ કરી

ગજજરને નાનપણથી જ અભ્યાસ તરફ પ્રીતિ હતી એ આપણે જોઈ ગયા નિશાળમાં તે હમેશા પહેલો નંબર રાખતા અને શિક્ષકોનો પ્રેમ સંપાદન કરતા પ્રથમ ગોપીપુરા મિડલ સ્કૂલમાં અભ્યાસ કરી તે સુરત હાઈસ્કૂલમાં ગયા, અને ત્યાં પણ શિક્ષણ લેવાની ચીવટથી શિક્ષકોનો પ્રેમ મેળવી લીધા સુરત હાઈસ્કૂલમાં તેમણે પ્રતિભાશાળી શિક્ષકોના સંસર્ગનો લાભ મેળવ્યો આત્મારામ, ત્રિપુરાશંકર, ગુલાબદાસ લાલદાસ (જે પાછળથી ભાવનગરમાં પ્રોફેસર થયા હતા), મહેતાજી શેઠના (જે મુબઈની મ્યુનિસિપાલિટીમાં સેક્રેટરી થયા હતા) વગેરે શિક્ષકો પાસેથી તેમને ઉત્તમ શિક્ષણ મળ્યું હતું. આ વખતે વડુલર સાહેબે તેમની સંસ્કૃતની પરીખા લીધી હતી, અને તેમની બુદ્ધિમત્તાથી ચકિત થયા હતા દર વર્ષે ઘણા વિષયોમાં ગજજરને પૂરા જ ગુણ મળતા અને તે વખતના સુરતના ન્યાયાધીશ બર્ડવુડ સાહેબે તેમને ભૂસ્તર વિદ્યાના પુસ્તકનું ઈનામ આપતા આશીર્વાદ આપેલા કે, “હું આશા રાખું છું કે આગળ ઉપર વિજ્ઞાનના વિષયમાં રસ લઈ તે વિષયનો નિષ્ણાત થશે ” હાઈસ્કૂલમાં ઘણા વખતથી ઉપયોગ વગરના પડે રહેલા પ્રયોગના સાધનો ગજજરે દુરસ્ત કરેલા વિજ્ઞાનશિક્ષક પાઠક તેમની પાસે પ્રયોગનું કામ કરાવતા નાનપણથી જ બીજગણિત અને ભૂમિતિના પ્રમેય માટે માત્ર પુસ્તકોમાં આપેલી સામિતીને બદલે નવી સાબિતીઓ શોધવાનો તેમને શોખ હતો ગોખાપટ્ટીની તેમને ઘણી જ ચીડ હતી શાળાના અભ્યાસ દરમિયાન સ્પેન્સરનો શિક્ષણ ઉપરનો નિબંધ તેમણે વાંચેલો અને ત્યારથી પોતે નિશ્ચય કરેલા કે જીવનમાં વૈજ્ઞાનિક અને ઔદ્યોગિક શિક્ષણ લેવું સાથે તે ચિત્રશિક્ષણના વર્ગમાં જતા અને તે ઉપરાંત પિતાના કારખાનામાં દોડી જવાનું પણ ન ચૂકતા શાળાના કામ ઉપરાંત તેમને રમ્યાણના પ્રયોગના સાધનો ખરીદી ઘેર પણ પ્રયોગ કરવાનો શોખ હતો તે મૅટ્રિકના વર્ગમાં હતા ત્યારે તેમના બા સાથે મદિરમાં દર્શન કરવા ગયેલા અને ત્યાં વાદરાના પાજરાના સળિયા ઉપર અજાણતા હાથ મૂકતા વાદરાએ તેમની આજળીને બચકું ભર્યું હતું ત્યારથી પાશ્ચાત્ય વૈદકશાસ્ત્રના પુસ્તકોમાં પણ તેમણે રમ લેવા માડ્યો હતો તે જાતે શરમાળ પ્રકૃતિના હોવા છતાં તેમને માથે જપાઈ વર્ગના વડા નિશાળિયાની ફરજ બજાવવાની આવી ત્યારે કદમાં પોતાનાથી મોટા અને મજબૂત શરીરના

રસાયણના પરીક્ષક તરીકે પૂનાના સેમ્યુઅલ ફૂક આવેલા દેશમુખને પારખવા માટે સારના બે નમૂના આપવામાં આવેલા પરીક્ષા પદ્ધતી તરત ફૂકે કહ્યું કે 'દેશમુખની એક સારપારખ ખોટી છે' પરંતુ ગજજર અને દેશમુખે ખાતરી આપી કે 'એમ બને જ નહિ' તપાસ કરતાં માનૂમ પડ્યું કે સારનો નમૂનો આપવામા પટ્ટાવાળાએ ભૂલથી અદલાતદલી કરી નાખી હતી આ બનાવથી ખુશ થઈ સેમ્યુઅલ ફૂકે દેશમુખને પ્રમાણપત્ર લખી આપ્યું "મેં દેશમુખને બી એનમી ની પ્રથમ અને દ્વિતીય પરીક્ષા માટે તપાસ્યા છે હું અગત અનુભવથી કહી શકું કે દેશમુખને રસાયણનું ઊંડું જ્ઞાન છે પ્રાયોગિક પરીક્ષામા બનેલા એક બનાવે મને ખાતરી કરાવી કે દેશમુખ નિષ્ણાત વૈજ્ઞાનિક અભ્યાસી છે અને આસિસ્ટન્ટ એનેલઈઝરના હોદ્દા ઉપર ડૉ. લાયનની દેખરેખ નીચે ગુરોપના એની કમાના કોઈ પણ વિદ્યાર્થી કરતા વધુ અનુભવ અને જ્ઞાન સંપાદન કરેલ છે "

ગજજર પણ ડૉ. લાયનના માનીતા વિદ્યાર્થી હતા ડૉ. લાયને પોતાના વ્યાખ્યાન દરમ્યાન પ્રયોગો દેખાડવાનું કામ ગજજરને મોંપવા માડ્યું હતું આ ઉપરાંત ગજજરના સમકાલીન સહાધ્યાયી અને મિત્રોમા એમ વી ગોખલે, એલ આર. વૈદ્ય, સર ચીમનલાલ મેતલવડ અને લલ્લુભાઈ ચામળદાસ હતા. દેશમુખને લીધે વાય બી આથલે અને એસ વી આથલે સાથે ગજજરને મૈત્રી થઈ એન વી આથલે ગજજરની બુદ્ધિથી એટલા બધા પ્રભાવિત થઈ ગયા કે તેમણે ગજજરને યુનિવર્સિટીનો બધી ડિગ્રીઓ સંપાદન કરવા માટેનો મર્ફક્રમ ઘડી આપ્યો પરંતુ સને ૧૮૮૩માં પોતાની પ્રથમ ધર્મપત્નીનું અવસાન થતા ગજજર ઉપર વેરાગ્યની અસર થઈ અને એમ એ માટે ઈતિહાસ અને તત્ત્વજ્ઞાનને વધારાના વિષયો તરીકે લઈ તે પછીની બધી ડિગ્રીઓ મેળવવાનો વિચાર માડી વાળ્યા

આ અભ્યાસકાળ દરમ્યાન તેઓ મણિભાઈ નબુભાઈ દિવેદીના પણ સહાયતાથી બનેલા

ગજજરને એમના પ્રાધ્યાપકો તરફથી સરસ પ્રમાણપત્રો મળ્યા હતા

અને તે તેમના કાર્ગશક્તિ અને બુદ્ધિમત્તા ઉપર પ્રકાશ પાડનાર લેઈ આજ નીચે રજૂ કર્યા છે :

*

*

*

“ત્રિબુવનદાગ ડે. ગજજર મને કહે છે કે ગુજરાતમાં ગુજરાતીમાં વિજ્ઞાન શોખવવાની કોલેજ શરૂ કરવાની છે. ગજજર ગુજરાતી છે અને તેમની શૈક્ષણિક લાયકાતને લીધે આવા પ્રકારની સંસ્થા માટે હું તેમની ભારપૂર્ણ ભલામણ કરું છું તેમણે શ્રી એસનીની ટિગ્રીની પરીક્ષા પ્રથમ વર્ગ નાથે પસાર કરી છે

ગજજરે પ્રાયોગિક બૌતિકશાસ્ત્ર અને રસાયણનો અભ્યાસ કર્યો છે, અને રસાયણમાં ડૉ. લાયનના કહેવા પ્રમાણે તેમણે બહુ ઊંચી કક્ષાનું જ્ઞાન મેળવ્યું છે તે ઉપરાંત તેમણે વનસ્પતિશાસ્ત્ર અને પ્રાણીશાસ્ત્રનો પણ અભ્યાસ કર્યો છે

ગજજરે બે વર્ષ મૅડિલ કોલેજમાં અભ્યાસ કર્યો છે અને એનએલ-બી ની ટર્મ ભરી છે હું માનું છું કે આ જગ્યા માટે એ જ યોગ્ય ઉમેદવાર છે અને હું તેમની ભલામણ કરું છું ”

મુંબઈ,
૯ ૬ ૧૮૮૩.

(મટી) ડૉ. મેકડોનાલ્ડ.
એમ ડી, બી એમની

*

*

*

“ગજજરને વિદ્યાર્થી અને ફૂલો તરીકે છેલ્લા ચાર વર્ષથી હું ઓળખું છું અને ડૉ. મેકડોનાલ્ડના પ્રમાણપત્ર સાથે સંપૂર્ણપણે હું સંમત થાઉં છું.

ગજજર અન્યારે કોલેજમાં પ્રાયોગિક રસાયણનું શિક્ષણ આપે છે. તેમનું કાર્ગ ખૂબ જ સતોષકારક છે ગજજરની નિપુણતા, ઉદ્યોગપ્રગતિતા અને અધ્યાપનની ગુણવત્તા વિશે મારો ઊંચા અભિપ્રાય છે ”

(મટી) આર્થ. બી. લાયન,
એફ સી એમ, એફ આર્ટ સી.
રસાયણના પ્રાધ્યાપક.

*

*

*

“ જો વિજ્ઞાન પ્રાપ્તિઓ—વનસ્પતિશાસ્ત્ર મુદ્દાત—માં ગણજરૂરે
પરીક્ષાઓ પનાર રી છે તેનું તેમને ઊંચામાં ઊંચાં પ્રશ્નાનું જાન છે ”

(ગલી) મધ્યારામ અર્જુન,
વનસ્પતિશાસ્ત્રના પ્રાધ્યાપક,
પ્રાન્ત મૅડિકલ કોલેજ

પ્રતિભાદ્યાળી અને શિષ્યમેના માનીતા ગજજરને નોકરી માટે બહુ મુશ્કેલી ન પડે તે સમજી શકાય એવું છે નોકરી માટે તેમણે અનેક અરજીઓ કરી હતી અરજીઓમાં શિક્ષકોના પ્રમાણપત્રો ઉપરાંત પોતાને જે જે વિષયોનું— મૅથેમેટિક્સ ટ્રિગોનોમેટ્રી, સ્ટેટિસ્ટિક્સ, ઇઈનેમિક્સ, એનાલિટિકલ જૅમેટ્રી અને કોનિક સેક્શન, ભૌતિકશાસ્ત્ર ગરમી, પ્રકાશ, વિદ્યુત, ધ્વનિ વગેરે, રસાયણ. અકાર્બનિક, કાર્બનિક અને પ્રાયોગિક, છવનશાસ્ત્ર સૈદ્ધાન્તિક અને પ્રાયોગિક, ફિઝિયોલૉજી, હિસ્ટૉલૉજી, ઍનેટોમી, મટરિયા મૅડિકા, અને પ્રાયોગિક ફાર્મસીનું—જ્ઞાન છે એમ દર્શાવેલું

વડોદરામાં ટૅઈનિંગ કૉલેજના પ્રિન્સિપાલની જગ્યા માટે, આગ્રામાં નીકળનાર સાયન્સ કૉલેજના અધ્યાપકની જગ્યા માટે, મુંબઈ પ્રાંતની સરકારે નોકરી માટે, બંગાળ કૉલેજમાં પ્રાધ્યાપકની નોકરી માટે, તેમ જ બીજી કેટલીક જગ્યાઓ માટે તેમણે અરજીઓ કરેલી સને ૧૮૮૫માં અમદાવાદની ગુજરાત કૉલેજમાં વિજ્ઞાનના અધ્યાપક તરીકેની માગણી આવેલી તે તેમણે સ્વીકારેલી નહિ એ વખતે તેમણે સુરતમાં એક ‘પૉલિટેકનિક’ સંસ્થા શરૂ કરવાની યોજના ઘડી કાઢી તેને માટે શેઠ તાપીદાસ વ્રજદાસ નામના સદ્ગુણસ્થે રૂપિયા બે લાખ આપવાની તૈયારી બતાવેલી, પરંતુ શેઠ એકાએક ગુજરી ગયા અને આ યોજનામાં રમ લેનાર કોઈ સ્પૅંનસપન્ન વ્યક્તિ ન મળી આવવાથી તે પડતી મૂકવી પડી સને ૧૮૮૭માં મિથ કૉલેજના પ્રિન્સિપાલ જઈંડસ તરફથી તેમને રૂપિયા ત્રણસોના માસિક પગારથી વિજ્ઞાન અને ગણિતશાસ્ત્રના પ્રાધ્યાપક તરીકેની નિમણૂકનો પત્ર મળ્યો તેમણે આ નોકરી પણ સ્વીકારી નહિ સને ૧૮૮૬માં બંગાળ કૉલેજમાં અધ્યાપક તરીકેની

નોકરી તેમણે સ્વીકારી વગેરેના મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડને હુન્નર-ઉદ્યોગનો શોખ છે માટે પોતાના વિચારોને વગેરે અનુકૂળ થઈ પડ્યો એમ સમજી તેમણે વગેરેના પોતાના કાર્યચિત્ર તરીકે પત્રક કર્યું આ વિષે ગજગર પોતાની અગત નોંધપોથીમા લખે છે. “હું વિજ્ઞાનશાસ્ત્રમા બણ્યો તો છું, પણ વ્યવહારમા જે એ જ્ઞાન મને ઉપયોગી ન નીવડે તો શા કામનું? વિજ્ઞાનને હું જાણું એટલું માટે માટે બમ નથી એનો ઉપયોગ મારે માનવતાના હિત અર્થે કરવો જોઈએ આજે એ જ્ઞાનને અને મારી સમગ્ર શક્તિને મારે દેશના હિત માટે વાપરવી જોઈએ દેશમા શાસ્ત્રીય પદ્ધતિથી ચાલતા કારખાનાનો જરૂર છે. કાચા માલમાથી મોટા પાયા ઉપર ચીજો આ કારખાનામાં તૈયાર કરવાની જરૂર છે કોઈ પણ જોગે દેશનું ધન દેશમા જ રહે તેમ કરવાની જરૂર છે દેશના હુન્નરો ખીંચવવામા મારા જ્ઞાનનો હું ઉપયોગ કરીશ બસ એ જ માર ધ્યેય ”

પુવાન ગજગર જ્યારે બગડા કૉલેજમા દાખલ થયા તે સમયે તેમના આવા આદર્શો હતા એ સમયે બગડા કૉલેજ અને હાઈસ્કૂલના આચાર્ય ટી એસ. ટેઈટ હતા તેમને કૉલેજની નોકરી અંગે નીચે પ્રમાણેનો લુકમ મળ્યો હતો.

નં. ૨૫૧૭

પ્રતિ

ટી એમ ટેઈટ, એસ્કવાર,
એમ એ, બી એમસી,
પ્રિન્સિપાલ, બગડા કૉલેજ અને હાઈસ્કૂલ,
વગેરે

સાહેબ,

તમારા તા ૧૨મીના ૨૩૫ નંબરના પત્રના જવાબમા જણાવવાનું કે, રાજ્યે આદરજી મનોમજી મગાણી, એમ એ, બી એમસી ની જીવ શાસ્ત્રના પ્રાધ્યાપક તરીકે અને ત્રિભુવનદાસ ગજગરની રસાયણના અધ્યાપક તરીકેની નિમણૂંને મજૂરી આપી છે

માસિક રૂપિયા ૨૦૦ના પગારથી શરૂ કરી તેમને રૂપિયા ૨૦૦/૧૦/૩૦૦ ની ગેડ આપવામા આવે છે

જાતે તો એવી શાળાઓનું નિરીક્ષણ ન કરી શક્યા પણ તેમણે તેમના અંગત મદદનીશોમાથી એક ખાસ જણને ‘પૉલિટેકનિક’નું નિરીક્ષણ કરવા અવગ્રહ મોકલ્યા આ યોજના મહારાજ સાહેબને પસંદ પડી ગજજરનું માનવું હતું કે વધાદારી કેળવણી પહેલાં મામાન્ય કેળવણી લેવી જરૂરી છે ચાર ગુજરાતી પોરણની કેળવણી તો ફરજિયાત હોવી જોઈએ શાળાના ડિના પોરણમા મામાન્ય કેળવણી અને વધાદારી કેળવણી સમાતર ક્યાની હોવી જોઈએ ત્યાર પછી ઉચ્ચ વધાદારી અભ્યાસ કૉલેજના ડિગ્રી માટના અભ્યાસને સમાતર કરવો જોઈએ આ પત્રિકા વાંચીને નર રમચંદ વેસ્ટ તેમને લખ્યું કે, “તમારી પત્રિકા હું બહુ રસપૂર્વક વાંચી ગયો છું અને મને એથી ફાયદો થયો છે તમારા બધા વિચારો સાથે હું સમત નથી, પરંતુ આ વિષય ઉપર આવી ક્યાનું પદ્ધતિસર લખાણ આજ સુધી મારા વાંચવામા આવ્યું નથી જે તમે સયાજીરાવ ગાયકવાડની પાસે તમારી યોજનાના સિદ્ધાંતો સ્વીકારાવશા અને આ યોજના અમલમા મૂકવા માટે નિષ્ણાત અને વિશાળ દૃઢ્યવાળા માણસોની પસંદગી કરવામા આવશે તો તમે તમારા દેશજનધુઓ ઉપર મોઝે ઉપમાર કર્યો લેખાશે, અને વડોદરા ગાખા દેશનું બૌદ્ધિક કેન્દ્ર બનશે ”

સયાજીરાવ ગાયકવાડ એટલા ખુશ થયા કે તેમણે ગજજરને સુમાન છ વિદ્યાર્થીઓ સાથે ઔદ્યોગિક કેળવણી માટે પુરાપ મોમ્લવાનો હુકમ બહાર પાડ્યો જુદા જુદા વિદ્યાર્થીઓ માટે મુખ્યત્વે રસાયણ-ઉદ્યોગના વિષયો અને પોતાને માટે કૅલિકો પ્રિન્ટિંગ અને રંગના ઉદ્યોગો શીખવાની દરખાસ્ત પ્રથમ ગજજરે મૂકી જેથી વડોદરામા હુન્નર-ઉદ્યોગની સસ્થાની વ્યવસ્થા થઈ શકે પરંતુ આ વિષય ઉપર વધુ વિચાર કરતા ગજજરને લાગ્યું કે વિદ્યાર્થીઓને પરદેશ મોકલતા અગાઉ કોઈ સ્થાનિક સસ્થામા તેમને પાયાની કેળવણી આપવી જોઈએ આ દૃષ્ટિબિંદુ તેમણે ગાયકવાડ સરકાર સમક્ષ ગજૂ કર્યું અને જાપાનનું દૃષ્ટાંત આગળ ધરીને જણાવ્યું કે જાપાને કેટલાક વિદ્યાર્થી આને પોતાના દેશમા બરાબર કેળવણી આપ્યા વગર પરદેશ મોકલ્યા હતા એથી તરત જ તેમને પાછા બોલાવી લેવા પડ્યા હતા મહારાજ સાહેબે અગાઉનો હુકમ ફેરવીને તેમને ખેતીવાડીનું બજાવવા મોકલવાની દરખાસ્ત

મૂકી ખેતીવાડીના અભ્યાસ અંગે પરદેશ જવાની યોજના સામે ગજગરને વાધો હતો તેમનું માનવું હતું કે ભારતની ખેતી-સુધારણા માટેના વૈજ્ઞાનિક પ્રયત્નોના નિકાલ દેશમાં જ આવી શકે ખેતી અંગેના વિજ્ઞાનનો અભ્યાસ કર્યા પછી દેશમાં આ વિષયની પ્રયોગશાળાઓ શરૂ કરવી પડશે અને સફળ પરિણામો માટે વાટ જોવી પડશે તેમને લાગ્યું કે આવી જાતની પ્રયોગશાળાઓ માટે રાજ્ય સાધન અને સગવડ આપશે નહિ આ પહેલા રાજ્યે એક સદ્ગૃહસ્થને આ વિષય માટે ઈંગ્લેન્ડ મોકલ્યા હતા અને એ પાછા આવ્યા ત્યાર એમની નિમણૂક મહેમૂલી આતામા કરી હતી ગજગરને લાગ્યું કે તેમની પાસે એવો જ દશા થશે, અને નાયબ દીવાન થવાની તેમની મહત્ત્વાકાંક્ષા ન હતી

ત્યાર પછી તેમને રાજ્યમાં બધે ફરીને રંગ અને છાપદામના ઉદ્યાગનો અભ્યાસ કરી અહેવાલ તૈયાર કરવાનું કામ સોંપવામાં આવ્યું આ તપાસ ઉપરથી તેમને લાગ્યું કે દેશમાં અને ખાસ કરીને ગુજરાતમાં રંગના કારખાનાં વિ સાવવાની સારી તક છે તે સમયે આપણે ત્યાં વનસ્પતિ રંગનો સૂતર ગરવામાં ઉપયોગ કરવામાં આવતો દેશની મિલો ઘણું ખરું રંગીન સૂતર પગ્ગેશથી આયાત કરતી ગજગરે જર્મનીના રંગ બનાવનારાઓ સાથે સબંધ બંધી સુરત, અમદાવાદ, અમૃતસર, કાનપુર, દિલ્લી, કલકત્તા, અને ઝરાથી રંગકામ શીખવાની શાળાઓ ઊભી કરી અને પોતે આ વિષયની પ્રયોગશાળા શરૂ કરી તેમની આ યોજનાનો લાભ ઘણા કારખાનાદારોને મળ્યો અને દેશમાં રંગની આયાત એટલું વધી ગઈ અને રંગીન સૂતરની આયાત ઘટી ગઈ આ સમયે વાંકાનેરના દીવાન લાડે પણ તેમની મલાલ પ્રમાણે એક ઔદ્યોગિક શાળા શરૂ કરી

ગજગરની એવી માન્યતા હતી કે ઔદ્યોગિક શિક્ષણ માનુભાષામાં આપાય તો જ વિદ્યાર્થીઓ તે બરાબર ગ્રહણ કરી શકે અને માટે રાજ્યમાં તેમનો નવાલ અનુસાર વર્નાક્યુલર એકેડેમી શરૂ કરવામાં આવી તેમના મિત્ર આથવેની મદદથી ગુજરાતી અને મરાઠી ભાષામાં વિજ્ઞાનના અને પુનરુદ્ધાગના પુસ્તકો પ્રગટ કરવાનું નક્કી કર્યું આ યોજના સરજારાવ ગાંધીવાડને ઘણી ખર્ચદાર આવી અને રાજ્ય તરફથી ઊંપણ પવાલ હજાર એ માટે મંજૂર કરવામાં

આવ્યા સયાજીરાવે આ યોજનાના અમલ માટે સ્વાભાવિક રીતે ગજગરની પસંદગી કરી અને તેમને વણેદરા રાજ્યના દેશીભાષાખાતામા બદલવાનું સૂચન કર્યું પરંતુ મદદનીશ વિદ્યાધિકારી જેવી મોભાવાળી નોકરીને પણ નાપમદ કરીને તેમણે તેમના સૌથી વધુ માનીતા ઉદ્યોગના ક્ષેત્રમા જ ગહેવાનું પસંદ કર્યું અને સરકારી મદદથી ઉદ્યોગ અંગિના શાળા શરૂ કરવાનું નક્કી કર્યું આ યોજના માટે તેમને ખૂબ જહેમત ઉઠાવવી પડી અને રાજ્યની મદદ માટે વાટાઘાટો કરી મદદ અંગિની બધી થરતો તેમણે નક્કી કરી સરકારમા અમુક વર્ગના વિશેષ છતાં આ યોજના મજૂર થવાની પૂરેપૂરી શક્યતા હતી, પરંતુ છેવટે રાજ્ય તરફથી કલાભવન સ્થાપવાનો હુકમ મળિભાઈ જશભાઈની દીવાનગીરી દરમ્યાન બહાર પાડવામા આવ્યો અને આ સંસ્થાની જવાબદારી અપૂર્ણપણે ગજગરને સોંપવામા આવશે અને આ કામ માટે તેમને સંપૂર્ણ ઉત્તેજન અને સ્વતંત્રતા મળશે તેમ જણાવવામા આવ્યું

‘નરુણી અને ઉપયોગી જીવન ગાળવાથી સુખ મળે છે પોતાનું, કુટુંબનું, અને બીજાનું ભયુ થઈ શકે તા જ જીવન નાર્થક થાય

—ત્રિ. ૬. ગા. ૪૨

જીવનના પચીસમા વર્ષે આપણે નો સ્વપ્નદ્રષ્ટા હોઈએ છીએ આઠ્ઠી નાની ઉંમરમા ગજગર એક વિદ્યાગતિલ અને બુદ્ધિશાળી કાનેલ પ્રાધ્યાપક, દશને માટે અત્યંત ઉપયોગી અવનવી પોશ/નાઓના ઘડવેરા, અપરિમિત શક્તિશાળી ઉચ્ચાત્રી અભ્યાની, હેનાજ કુટુંબી અને પ્રેમાળ મિત્ર તરીકે જાણીતા હતા સજ્જમાના ઉપરીઓ અને હિતચ્છુઓ ત્રીની એક જ દરજ્જા હતી કે, આ યુવન પુરુષનો દેશના ઘડતરમા નીચી વધુ નાસે ઉપયોગ કેવી રીતે વઈ શકે? ગજગરની સમય અનેક લવવાવનારી શકતાઓ હતી તને ૧૮૮૮ની ૧૪મી જુલાઈએ આ પ્રશ્નો વિશે ભિન્ન ભિન્ન મથના એમના મનમા જાગ્યા હતાં તે વિશે તેમણે પોતાની નોંધપાત્રીમાં જે કંઈ નોંધ્યું છે અને શરૂઆતનાં વાક્યો આ પ્રકરણને મથાળે મૂક્યા છે એ નોંધમાં આગળ તેમણે લખ્યું છે

“મારુ સુખ નીવતામા રલુ છે

૧ માગ કુટુંબની અને મારી ભૌતિક જરૂરિયાતો પૂરી કરવામા આ જરૂરિયાતો નાખાન્ય છે અને બહુ મુશ્કેલી વગર પૂરી કરી શકાય તેમ છે

૨ મારી માનસિક અને નૈતિક જરૂરિયાતો વિદ્યાજ મલદયતાને લીધે વિમ્મિત થયેલી છે મારા જીવનનું ધ્યેય પારકાના ભલા માટે જીવનુ અ છે ભૂતકાળના કમનનીજ બનાવોને લીધે ઘરમા જ મગન રહીને શાન્તિ મેળવવી માટે મારે મુશ્કેલ છે મને અસંતોષ રહ્યા ડરે છે જેઓ ઘરમા જ સુખ અને

સંતોષ માને છે તેઓ સ્વાર્થી લોચ છે અને કુટુંબ નિવાસ જીજ્ઞાસે વિહાર કરતા નથી હું આવમાનો એક નથી નકિય નાહાનુભૂતિઓ દર્શાવવાની તક જ મને સચેત સખી શકે છે હું હમેશા ચચળ રહુ છું અને હમેશા કંઈ ઉચ્ચ કામ કરવાની તક શોધું છું મારું મુખ્ય ગૌરવ બીજાઓને સુખી કરવામા ગમેજુ છે મારા આવા માનસિક વિકાસને લીધે હું અનિશ્ચય મહત્વાકાંક્ષી બન્યો છું અને મહત્વાકાંક્ષાઓ બર લાવવા માટે ધનિ આનુર છું માત્ર પૈના પ્રાપ્ત કરવાનો મને કંઈ અર્થ લાગતો નથી પૈનાદાર થવાની મારી ઇચ્છાનો હતુ બીજાને સુખી કરવાની શક્તિ મેળવવાનો છે જે કોઈપણ રાજ્ય તેનો સપત્તિનો ભાગ મને વાપરવા આપે તો હું જાત માટે પૈમા ભેગા કરવાની ત્રિશ્કુલ દરકાર કરુ નહી

જીવનના આ તમન્ને મારી ણને ત્રણ માંગો ખુલા છે

[૧] વિવાયત જવાનો અને ન્યા કૃષિક રસાયણ ભણવાનો અને પછો છ માસ યુરાપ ફરવાનો (આ કા કિમ વણદરા રજ્યે તેમન સૂચવો હતા), મારા કુટુંબને પોતાણ માટે રૂપિયા સા માસિક મળે અને મને દિનનડમાના ખચ મટે માસિક રૂપિયા ત્રણસાપચીરુ મળે તે કપરાંત રૂપિયા પાચગો મુશકર, કપણ વગેરેના ખર્ચ માટે મળે પાછા આવીને માસિક રૂપિયા ચારસો (તે વખતે તેમને પગાર ૨૦૦/૧૦/૩૦૦ હતો) શરૂઆતથી મળે ભવિષ્યની શક્યતા અને કાર કરવાની તકો વિશે નિશ્ચિત જહો શકાય નહિ કદાચ ભવિષ્યમા નીજાનનાર ખેતી વિષયક સમગ્રમા કૃષિક રસાયણનો પ્રાધ્યાપક બનાવવામા આવે "

આ યોજનામા લાભના મુદ્દાઓ

૧ મહારાજ સાહેબનો સારા અભિપ્રાય મેળવી શકુ અને રાજ્યની સપત્તિની મદદથી સારા કાર્યો કરી શકુ

૨ અત્યાર કરતા બમણો પગાર મળે અને ભવિષ્યમા રૂપિયા આઠનો સુધી જઈ શકાય

૩ યુરોપમા ફરવાથી ધધાદારી માર્ગોનો મને પરિચય થાય કે જેથી પાછા આવીને ધધાદારી શિક્ષણ આપની ખાનગી સસ્થા હું શરૂ કરી શકુ

આ યોજના સામેના મુદ્દાઓ

૧ કૃત્રિક રસાયણ ભરવાનો કઈ અર્થ નથી, કારણ કે થોડા વખતમાં અગરકારક પરિણામોની આશા રાખી થયેલ નહિ આપણા લોકો જે તાત્કાલિક પરિણામની આશા રાખે છે તે નિગમ થશે અને ખાસીરાવ જાદવ જેવી મારી સ્થિતિ થશે એમની માફક ત્રિનિડાદપયોગી કામામા ગેમ્મનુ પડશે

૨ વિવાયતની ઠગી આરોહણ સહન રી થઈ તેવી મારી શાસીરિક ગ્રિયનિ નથી વિવાત જવામાં જોખમ ધણુ છે અને લાભ પ્રમાણમાં ઓછા છે

૩ અહીં રહેવાથી પણ મને એટલા જ આર્થિક લાભો મળે

૪ ૫ આટલા સામાન્ય નાપદા (થરૂઆતના પગારમાં વધારો ઇત્યાદિ) માટે જઈશ તે મારા વૃદ્ધ પિતાને ગમશ નહિ અને મારા ભાઈઓ પણ નાખુશ થશે

૬ મારો નાની બહેનથી (તે સમયે નાની ઉંમરમાં વિધવા બન્યા હતા) દૂર પડતો મને દુઃખ થશે એની આખી જિંદગીનો આધાર મારે ઉપર છે અને મારા સાનિધ્યમાં જ તે સુખી રહે છે મારી ગેરહાજરીમાં તેનું જીવન અસહ્ય મની જશે તેને માટે મને ધણી ચિંતા રહે છે

૭ મારે નાથમાં રસોઈઓ લેવો પડે છે તેના ખર્ચ સર ૧૨ નહિ આપે.

૮ પાછા આવીને જાતિમાં દાખલ થવાનો ખરચો ધરવા પડશે અને

૯ ઘેર શાંતિ નહિ મળે

[૨] એવએવ બી નો અભ્યાસ

પરીક્ષામાં સફળ થયા પછી હું વકીલાત કરી શકું ભવિષ્યમાં માસિક રૂપિયા પાંચગો સુનીની આવક થાય કદાચ સંજયના ન્યાયખાતામાં નોકરી મળે

આ યોજનાના લાભ

૧ મારા પિતા અને ભાઈઓની ઇચ્છા હ મોટા અમલદાર થાઉં અવી છે તેથી આ યોજનાથી ઘણા ખુશ થશે

૨ વકીલાતના ખવામાં મુજઈમાં રહેવાનું મળશે અને સીમનવાદ સેતવવડ અને દેશમુખ જેવા મિત્રોની સોજન મળશે

૩ માગે સમય, વડોદરાના મુકાબલે, વધુ ઉન્નત વાતાવરણમાં પસાર થશે.

૪ નોકરી મૂકી દીધા પછી મને વધુ ગમે તેવા મુજબના વાતાવરણમાં રહેવાનું મળશે

૫ ન્યાયખાતામાં શાત અને નિશ્ચિત જીવન મળી રહે અને રાજ્યમાં ન્યાય અથવા તો મહેમૂલી ખાતામાં હું ધણો આગળ આવી શકું

આ યોજના સામેના મુદ્દાઓ

૧ હજી બીજી એવઝેવ બી માટે એક વર્ષ ભણવું પડે અને વકીલાતની શરૂઆતના વર્ષોમાં ખૂબ અભ્યાસ કરવો પડે

૨ મારે નવી જ જાતના બૌદ્ધિક માગને અનુકૂળ થવું પડશે મારે મન કાયદાનો અભ્યાસ અતિશય શુષ્ક અને કેટલાંબરેલો છે મને તે તદ્દન નકામો લાગે છે જોકે મને ખબર છે કે દેશની આબાદી માટે આ વિષય અત્યંત જરૂરી છે

૩ બીજા વધુ ઉપયોગી કાર્યોમાં ધ્યાન આપવાનો મને વખત નહિ રહે અને વકીલાતનો ધધા તદ્દન બિનઉપયોગી છે

૪ આ વિષયમાં કદાચ હું નિષ્ફળ ન બની શકું અને જીવનના કોઈપણ માર્ગમાં સામાન્ય કે બીજી કોટિમાં રહેવું મને પસંદ નથી

[૩] ખાનગી સાહસ

ખાનગી મૂડીની મદદથી કારખાના ચલાવવા કેલિકો છાપકામ અને કપડા રંગવાનો ધધા મને અનુકૂળ પડશે, કારણ કે આ વિષયમાં મારું જ્ઞાન ઉપયોગી થઈ પડશે આ લાઈનમાં સ્પર્ધા બહુ ઓછી છે શરૂઆતના મારા પ્રયોગો આશાજનક લાગે છે મારા પિતા મને મૂડી આપવા તૈયાર છે બાપીકા ધધા સાથે કોન્ટ્રાક્ટનું કામ કરી શકું બીજા કારખાનાવાળાઓને મુકાબલે અમારું દુટ્ટમ્બ અમુક અંશે ધધા માટે સરસાઈ ભોગવે છે અમે મિકેનિકલ ઍન્જિનિયર, ઘર બાધનારાઓ અને લામ્પાના વેપારી છીએ બજારમાં મૂડી મળી રહે એવી અમારી શાખ છે હું રસાયણનો જાણકાર છું મને અંગ્રેજી ધધાદારીઓનો પરિચય છે શિક્ષિત માણસ તરીકે મારો ઉચિત મોભો છે.

આ યોજનાના લાભ :

૧. સ્વતંત્ર અને ઉપયોગી જીવન જીવી શકાશે.

૨. ફતેહમદ થવાય તો ભવિષ્યમાં અપરિમિત લાભો અને કંઈક નક્કર કામ ક્યોનો સંતોષ મળશે

૩ જાતને પણ સંતોષ મળશે અને કોન્ડ્રાક્ટર તરીકે ફતેહમદ થવાની પૂરેપૂરી સંભાવના લાગે છે

આ યોજનાની વિરુદ્ધમાં

૧ ફતેહમદ થવાશે તેમ નક્કી ન કહી શકાય

૨ બહુ મોટા પાયા ઉપર કારખાના માટે જોઈતી મૂડી મેળવવાની મુશ્કેલી થોડી થણી મૂડી મળે તે પણ મારી પોતાની નહિ

૩ શરૂઆતમાં ધીરજ સખવી પડે અને ઘેસાનો બગાડ થાય પિતા અને ભાઈઓની ઈચ્છા હું મોટો અમલદાર થાઉં તેવી છે એટલે તેઓ નિરાશ થશે, પરંતુ જો જરૂરત ફતેહ મળે તો ખુશ થશે

[૪] મુજઈની વિક્ટોરિયા જ્યુમિલી ટેકિનકલ ઈન્સ્ટિટ્યૂટમાં ભૌતિક-શાસ્ત્રના પ્રાધ્યાપક તરીકે રૂપિયા ત્રણસોના પગારથી નોકરી મળે આથી મુજઈનું જીવન અને જ્ઞાનગી કામ—રસાયણના નિષ્ણાત તરીકે—જરવાની તક મળે પરંતુ જ્ઞાનગી સાહકમાં મુજઈ રાજ્ય તરફથી મિલકુલ મદદ ન મળે

[૫] જ્યાં છુ ત્યાં જ રહું તો સામાન્ય ભવિષ્ય ગણાય રૂપિયા ત્રણસોથી આઠસો સુધી પગાર ભવિષ્યમાં થાય જો ટેકિનકલ સંસ્થા નીકળે તો મને ત્યાં કામ કરવાની તક મળે અને હું કંઈક ઉપયોગી કાર્ય કરી શકું

વિચારત જ્યાં વગર પણ મહારાજ સાહેબની સહાનુભૂતિ મળી રહેવાની સંભાવના છે ”

અનેક ગુચવણભર્યા અને અગ્રગ પ્રશ્નોના બન્ને પાસા તપાસીને ગજગરે પોતાના પ્રિય કાર્યક્ષેત્ર અધ્યાપનમાં વડોદરામાં જીવનને સ્થિર કરવાનો વિચાર નક્કી કર્યો વડોદરામાં જ રહીને ઉદાર અને પ્રેમવર્ણી પ્રિય મહારાજ સયાજીરાવનો પ્રેમ સપાદન કરવામાં ગજગરને પૂરેપૂરી સહનતા મળી યુવાન માનસનાં તરંગોમાંથી એક નક્કર યોજના ઉદ્ભવી, આકાર પામી અને કલાભવનનું સ્વપ્ન મૂર્તિમંત થયું

મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડ

“ હોયે પરી હિત અમિત વગેદરાનું
 કલ્યાણ વાંછી શુભ ભારતની પ્રજાનું,
 વિદ્યા કલા રસિક રાજ સયાજીરાવે
 વાવ્યુ કલાભવન બીજ મહાનુભાવે.
 શ્રી ગજજરે શ્રમચક્રી બીજ એ ઉછેરું
 સાધનત વિધન મનુ મ ત્રીવરે વિખેરું,
 ક્ષત્રીકૃષ્ણી સુભગ વૃક્ષ થયુ વિદ્યાળ
 છાયા શીળી અરપતુ સતુને રમાળ ”

—સ્વ. પ્રા. ચતુરભાઈ શ. પટેલ

ત્રિભુવનદાગ ગજજરના જીવનમા કલાભવનની સ્થાપના યથકલગી સમાન છે માત્ર ગજજરના જીવનમા જ નહિ, પણ શ્રીમત સયાજીરાવ ગાયકવાડે દેગોન્નાતિના જે યથસ્વી ઝર્યો કર્યા છે તેમા કલાભવનનું સ્થાન અગ્રગણ્ય છે. જે સમયે કૉલેજમા કલા અને વિજ્ઞાનના વિષયો માટે પણ પરદેશી પ્રાધ્યાપકોની પસંદગી કરવા તરફ સામાન્ય વલણ હતું તે સમયે ઔદ્યોગિક કેળવણી અંગેની જુદી જુદી શાખાઓમા શિક્ષણ આપવાની સંસ્થા શરૂ કરવી અને તેનું સચાલન માત્ર સત્તાવીસ વર્ષના દેશી યુવાનને સોંપવું તેમા મહારાજ સયાજીરાવની તેમ જ તેમના સલાહકારોની દીર્ઘ દષ્ટિ તેમ જ સાચો દેશપ્રેમ સમાયેલા હતા આ સંસ્થા શરૂ કરવામા ગજજરના મિત્રો આથલેએ અને ખાસીરાવ જાદવે રાજ્યની જોડેની મંત્રણાઓમા અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો હતો મહિભાઈ જથભાઈને જે દિવસે દીવાનગીરીનો પોશાક મળ્યો તે જ દિવસે (સને ૧૮૮૦ની ૨૫મી માર્ચે) કલાભવન શરૂ કરવાનો હુકમ રાજ્યના નવા દીવાન તરફથી બહાર પડ્યો.

શિષ્ય અંગેની સંસ્થા અને ખેતીચિપક વગેરે નમાવીને કલાબવનની નવી સંસ્થા ઊભી કરવામાં આવી. ઘણા વિદ્યાર્થીઓએ માનતા હતા કે આવી સંસ્થામાં દાખલ થવા માટે બહુ ઓછા વિદ્યાર્થીઓ આવશે પરંતુ શરૂઆતમાં જ આ નો વિદ્યાર્થીઓએ દાખલ થવા માટેની અરજી કરી. જગ્યાને અભાવે કેટલાક વર્ગો નખૂઓમાં રાખવા પડ્યા. આગમ્ત માનથી કલાબવન શરૂ કરવામાં આવ્યું આ માટે ગજગજને તનનોડ મહેનત કરવી પડી. તેમના આ કામ માટે કોઈ પ્રકારનો આર્થિક લાભ થયો ન હતો. ગજગજના હૃદયની માલનમાં મહાન આશાઓ આ સંસ્થાએ પોષી અને તેમણે પણ કામ કરવામાં પાછા વળીને જોયું નહિ કલાબવનને છ વિભાગમાં વહેંચી નાખવામાં આવ્યું હતું.

- [૧] ચિત્રશાળા—મુનઈનકે સર જે. જે સ્કૂલ ઓફ આર્ટ નમા શિખવાગ્રતા તેવા વિષયો માટે
- [૨] શિષ્ય અને એન્જિનિયરિંગના વિષયો માટે. આ ઉપરાંત આ શાળામાં ફર્સનવર બનાવવાનું પણ શિખવાગ્રનું
- [૩] યત્રશાળા—મુનઈની ચિકિત્સા જ્યુબિલી ટંકિનકલ ઈન્સ્ટિટ્યૂટમાં શિખવાગ્રતા તેવા વિષયો માટે.
- [૪] રનાથલ અને ગજશાળા—કલાબવને ઊભી કરેલી આ વિશિષ્ટ શાળા હતી. એમાં રનાથલિંક પૃથકકરમ તેમજ બી એસ.સી જેટલી ક્યાનુ રનાથલનું સૈદ્ધાન્તિક જ્ઞાન અને તે ઉપરાંત રજ અને રજના ધરાનું વ્યાવહારિક જ્ઞાન અપાનું
- [૫] ખેતીચાડી મસ્થા—આ નસ્થામાં ખેતીચાડીને લગતા વિષયો અંગેનું રનાથલિંક પૃથકકરમ શિખવાગ્રનું
- [૬] ભાષા અને શિષ્યશાસ્ત્ર શાળા—અહીંયા પ્રાથમિક શિક્ષણ અંગે આધુનિક દૃષ્ટિબ અવનવા પ્રયોગો થોજતા.

કલાબવનમાં શિષ્ય માનુષ્ય દ્વારા આપવામાં આવતું અને બહુ ભાષા તરીકે અંગ્રેજીનું જ્ઞાન પણ આપવામાં આવતું. આ મસ્થા શરૂઆતથી જ

એક ખ્યાનનામ સમ્યા તરીકે સમગ્ર દેશમાં જાણીતી થઈ ચૂકી એમાં અધ્યાપકો તરીકે પણ નિમણૂત માણસો મળી રહ્યા એક જર્મન વૈજ્ઞાનિકને પણ અહીં અધ્યાપનકાર્ય માટે રોકી લેવામાં આવ્યા હતા ગુજરાતી ભાષાના જાણીના સામર્ય મંજૂર કર રહ્યા બટ્ટની પણ આ જ સંસ્થામાં શિક્ષક તરીકે નિમણૂક થઈ હતી આ સંસ્થાની વાર્ષિક પરીખાઓ યુનિવર્સિટીના ઉત્તમ પ્રાધ્યાપકો મારફત લેવામાં આવતી અને ગજગરની સાથેના સબખેત્રે લીધે એ પ્રાધ્યાપકો આ કામ વગર વેતનથી કરતા આ સંસ્થાની બીજી વિશિષ્ટતા શિખણના માધ્યમ તરીકે માનુભાષા એટલે કે ગુજરાતી ભાષાની પસંદગીમાં રહેલી હતી ગુજરાતી ભાષામાં યોગ્ય પાઠ્યપુસ્તકો તૈયાર કરવાનું ભગીરથ કામ પણ ગજગરની દેખરેખ નીચે શરૂ કરવામાં આવ્યું હતું ‘જ્ઞાનમંજૂષા’ અને ‘લઘુમંજૂષા’માં અનેક વિદ્વાનોને હાથે જુદા જુદા વિષયના પુસ્તકો તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા. વેનસ્ટરના અગ્રેજી શબ્દકોશને આધાર અગ્રજી, સંસ્કૃત, ગુજરાતી અને મરાઠી ભાષામાં એક શબ્દકોશનું કામ પણ શરૂ કરાવવામાં આવ્યું હતું સાથે સાથે ગજગરે પોતાના અગત ખર્ચે ‘રગરહસ્ય’ નામનું માસિક ઔદ્યોગિક કેળવણી લોકપ્રિય થાય એ માટે શરૂ થયું હતું જેકે આ માસિક લાગે સમય ચાલી શક્યું નહિ અને તેમાં ગજગરને સારી એવી ખોટ ભોગવવી પડી

કલાભવનનું કામ શરૂઆતથી જ રાજ્યમાં ખૂબ પ્રશસ્તા પામ્યું હતું ગજગરનો પોતાનો પગાર વધારવામાં નહોતો આવ્યા પરંતુ એમનાથી વધારે પગારના માણસો નીમવામાં તેમ જ વહીવટી ખર્ચ માટે ગમે તેટલી રકમ ખર્ચવામાં તેમને પૂર્ણ સ્વતંત્રતા આપવામાં આવી હતી છતાં તેઓ બધું કામ કરકસરથી થવા દેતા ઉત્તર વિભાગના કમિશનર રીડે આ અંગે કહેલી નોંધ જોવા જેવી છે તેમણે લખ્યું હતું “કરકસર આ સંસ્થાનું વિશિષ્ટ અંગ છે”

કલાભવનના કારખાનામાં જાત જાતના દાગીનાઓ રાખવામાં આવતા. દેખાવ અને મજબૂતીની દૃષ્ટિએ પરદેશમાં બનેલા દાગીનાઓ કરતા કલાભવનમાં બનેલા દાગીના કોઈ રીતે ઊતરતી કોટીના ન હતા એમ કહેવાય છે કે એક વખત અગ્રેજી બનાવટની મેહોગની લાકડાની ‘ગેમ બૉક્સ’ જેવી પેટી તૈયાર કરવાના ચેરેન્જ મહારાજ સાહેબે ગજગરને કરી જવારે બન્ને તૈયાર પેટીઓ

મતારાજ સાહેબ પાસે લઈ જવામાં આવી ત્યારે દેશ કાચીગઢ પાસે બનાવડવેલી પેટી અંગ્રેજી બનાવટની છે અને બીજી પેટી દેશી બનાવટની છે એમ ધારીને મતારાજ સાહેબે ટીક કરવી શરૂ કરી જ્યારે મતારાજ સાહેબને એમની ભૂલ દેખાડવામાં આવી ત્યારે એ ખુશ ખુશ થઈ ગયા અને કલાભવન તેમ જ દેશી કાચીગઢી માટેના એમનો અભિપ્રાય બહુ ઊંચા થઈ ગયો એ જ પ્રમાણે લખ્મી વિલાસ મહેલ સંતોષકારક ન લાગવાથી ભારતીય સ્થાપત્યની દૃષ્ટિએ નવા મહેલનો ધ્યાન કરવાનું કાર્ય મતારાજ સાહેબે ગજગજને સોંપ્યું ગા કામ પસૂ તેમણે ખૂબ મહેનત કરીને પાર પાડ્યું

કલાભવનની સંસ્થા માટે ઘણા કેળવણીકાગેએ બહુ ઊંચા અભિપ્રાય દર્શાવ્યો હતો મુંબઈ રાજ્યના તે વખતના કેળવણીખાતાના વડા જેન્કિન્ઝે લખ્યું હતું “કલાભવન દેશની ઔદ્યોગિક કેળવણી વિશેના પ્રશ્નનો નિવેડો લાવશે” દશમી ઇન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસના પ્રમુખ વેમે લખ્યું હતું “વડોદરાના કલાભવનની મુલાકાતે મને જેટલો આનંદ આપ્યો છે તેટલો આનંદ ભાગનની બહુ ઓછા સંસ્થાઓની મુલાકાતે મને આપ્યો હશે મારી માનુભૂમિ આયર્લેન્ડમાં પાપ આવી સંસ્થાની જરૂર છે” તે વખતના રાજ્યના નામ્નાકીય સલાહકાર રાવબહાદુર રજનીરાયે જેરવહીવટને માર્ગે પહોંચેલી રાજ્યની ખાનગી અને જાહેર વર્કશોપનો વહીવટ પસૂ કલાભવનને હસ્તક સુપરત કરવા જોઈએ એવો અભિપ્રાય આપેલો

કમનસીબે કલાભવનની વધુ પડતી ખ્યાતિ એ જ એની પડતીનું નિમિત્ત બની રાજ્યના અનેક ખાતાઓમાં અદેખાઈનું વાતાવરણ ઊભું થયું ખાસ કરીને બાંધકામખાતું કલાભવનની કીર્તિ સહન ન કરી શક્યું આ સમયે ગજગજના એક સમય હિતેચ્છુ અને રાજ્યના સાચા હિતચિંતક ગ બ આચલેનું અવસાન થયું શરૂઆતમાં દી બ મલિભાઈએ કલાભવનને મદદ કરવાની કોશિશ કરી અને તેના વાર્ષિક બજેટમાં વધારો કરી આપ્યો પરંતુ રાજ્યમાં ગજગજ વિરુદ્ધનું વાતાવરણ ધીમેધીમે વધવા માડ્યું પહેલો ઘા ‘જ્ઞાનમંજૂષા’ ઉપર પડ્યો અને તેનું કામ બંધ કરવાનો હુકમ મળ્યો ફરી પાછી ગજગજ મહેનત કરી એટલે કામ ચાલુ રાખવાનો હુકમ મળ્યો ત્યાર

પછી ક્લાભવનમાં લખવૂટ ખર્ચ થાય છે એવા આરોપો મુકાયા એક વર્ષ સુધી ક્લાભવનના ખર્ચનો અત્નાંત બારીકાઈથી અભ્યાસ કરવામાં આવ્યો અને છેવટે તપામણીખાતાને મંત્રોપ થયો કે એ સંસ્થા બરાબર કરકસરથી ચાલતી હતી મહારાજ સાહેબે ગજજરની કદર કરી એમનો પગાર વધારી આપ્યો. પરંતુ હવે રાજ્યમા ખટપટ એટલી બધી વધતી જતી હતી કે મહારાજ સાહેબ પણ આ વિષયમા સંપૂર્ણ ન્યાયી વર્તન રાખી શક્યા નહિ છેવટે કે ટાળી પોતાની ઑફિસ છોડી ગજજર સીધા મુબઈ ચાલી ગયા ગજજરનો વિચાર મુબઈ માથી જ રાજનામું આપવાનો હતો પરંતુ ન્યા જતા તેમના મિત્ર સર ચીમન-લાલ સેતલવડે તેમને સલાહ આપી કે તેમની નોકરી સરકારી હોઈ રાજનામું આપતા પહેલા તેમણે પોતાના હોદ્દાનો હવાલો વિધિમર સુપરત કરવો જરૂરી છે એટલે એ સલાહ મુજબ ગજજર વડોદરા પરત થયા અને સ્ટેશન ઉપર જ તેમના મદદનીશ મણિશકર રત્નજી ભટ્ટને પોતાના ડબ્બામા બોલાવી નોકરીનો હવાલો સોંપ્યો અને રાજનામું મૂકી દીધું આમ કરતા એમને એટલું માનસિક દુઃખ થયું કે તે પછી તેમણે ભવિષ્યમા વડોદરામા પગ પણ ન મૂકવાનો નિશ્ચય કર્યો—જેકે અંલેખિકની કટોકટીના કાળે તેમને એ નિશ્ચય છોડવો પડ્યો હતો.

વડોદરાના કેળવણીક્ષેત્રમાથી ગજજરની આ પ્રમાણે કમનસીબ વિદાય-ગીરીથી વડોદરા રાજ્યને તેમ જ દેશની ઔદ્યોગિક કેળવણીને મોટો ફટકો પડ્યો ગજજરે ક્લાભવનમાથી ઔદ્યોગિક વિદ્યાપીઠ ઊભી કરવાના સ્વપ્ન સેવ્યા હતા પણ એ સ્વપ્ન સિદ્ધ થાય એ માટે વડોદરાને પચાસ વર્ષ રાહ જોવી પડી.

ગજજરના ગયા પછી ક્લાભવનની સંસ્થા તરત જ સાધારણ ઔદ્યોગિક શાળા જેવી થઈ ગઈ ઘણીખરી પ્રવૃત્તિઓ કે તે બધ કરવામા આવી અથવા તે તદ્દન ઓછી કરવામા આવી ત્યાર પછી સને ૧૯૦૪ ૧૯૦૮મા સ્વદેશી વળવળે આ સંસ્થામા નવો પ્રાણ પૂર્યો અને વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યામા સારો વધારો થયો સને ૧૯૦૪મા બસોચોવીસ વિદ્યાર્થીઓ હતા તે વધીને ૧૯૦૮મા ચારસોપચાસી અને સને ૧૯૦૯મા પાંચસોત્રેવીસ વિદ્યાર્થી થયા સને ૧૯૨૩મા વળી પાછા વિપત્તિના વાદળ આવ્યા અને એકવાર તે મિકેનિકલ અને ઈલે-

કિટ્કલ સિવાયના ખાતા બંધ કરવાનો સરકારી હુકમ થયો પરંતુ તે વખતના દોવાન સર મનુભાઈ મહેતા વચ્ચે પડ્યા અને સરકારી હુકમ ફેરવી સંસ્થાને ફરીથી જીવનદોર આપવામાં આવ્યો. સને ૧૯૨૯ ૩૦મા ટ્રિનિસપાલ વોરાના ઉત્સાહને લીધે આ સંસ્થાએ એન્જિનિયરિંગની જુદી જુદી શાખાઓમાં ડિપ્લોમા અને સર્ટિફિકેટે આપવાના શરૂઆત કરી. સને ૧૯૪૮મા બરાડા એન્જિનિયરિંગ કૉલેજ શરૂ કરવામાં આવી અને ડિગ્રી માટે વર્ગો શરૂ થયા. સને ૧૯૪૯મા વડોદરાની મહારાજ સયાજીરાવ યુનિવર્સિટીની હયાતી પછી કલાભવન આજે દેશની એક અગ્રગણ્ય સંસ્થા થઈ ચૂકી છે. મિલિટરી, મિકેનિકલ, ઈલેક્ટ્રિકલ એન્જિનિયરિંગના વિષયોમાં ડિગ્રી અને ડિપ્લોમા ટેક્સ્ટાઈલ ઈન્જિનિયરીંગ, વણા અને સ્થાપત્યમાં ડિપ્લોમા સુધીના અભ્યાસ કર્મની કલાભવનમાં વ્યવસ્થા છે.

વડોદરાના મિલિટરી તરફથી કલાભવનની ખિતવણી માટે પાત્રીસ લાખ રૂપિયા ભેટ મળ્યા છે. બી એસસી—ટેક્સ્ટાઈલ—ડિગ્રીનો નવો જ અભ્યાસક્રમ વડોદરામાં શરૂ થયો છે. અન્યાર આ સંસ્થામાં સુમારે નવસો વિદ્યાર્થીઓ અભ્યાસ કર છે. હાલમાં સંસ્થાનું વાર્ષિક બજેટ છ લાખ રૂપિયાનું છે. સંસ્થાના પ્રજિતા ગજજરને ભૂલવામાં નથી આવ્યા અને બસો વિદ્યાર્થીઓ રહી શકે એવા હોસ્ટેલ ‘ગજજર હોલ’ નામથી બાંધવામાં આવી છે.

*

*

*

આગળ ઉપર કલાભવનના સ્થાપના અંગે જે સરકારી હુકમના વાત કરવામાં આવી છે એ આખોયે હુકમ નીચે રજૂ કર્યો છે.

“ગુજરાતી ભાષા દ્વારા સામાન્ય અને ધંધાદારી જ્ઞાન ફેલાવવાની યોજના સરકારની વિચારણા હેઠળ છે. સરકારની મદદથી આવી જતની સંસ્થા શરૂ કરવાની ગજજરની દગખાસ્ત ઉપર વિચાર કરવામાં આવ્યો છે અને આવી જતનો પ્રયોગ રાજ્ય તરફથી ધાર તે એક વર વધુ ઈચ્છનીય છે એમ લાગ્યું છે. આથી ફરમાવવામાં આવે છે કે વડોદરામાં ધંધાદારી કેતવણીની સંસ્થા શરૂ કરવી કે જેમાં માત્ર મગજ ઉપરાંત સાચ અને આખને

પણ શિક્ષણ મળે, અને આ શિક્ષણ ગુજરાતીમાં આપવામાં આવે. આ યોજનાનો હેતુ એ છે કે લોકો પોતાના ધંધામાં સુધારા કરી શકે તેમ જ નવા ધંધા શરૂ કરી શકે. એને માટે એ નાનકડી શરૂઆત કરવી ઈચ્છનીય લાગે છે. અને એટલા માટે સંસ્થામાં ચિત્રકામ, ટિલ્ડિંગ, રંગાટકામ, અને કેલિગ્રાફી છાપકામનું સૈદ્ધાંતિક તેમ જ પ્રાયોગિક શિક્ષણ આપવાના વ્યવસ્થા કરવી. શિક્ષણનો હેતુ કુશળ કારીગરો તૈયાર કરવાનો હોવો જોઈએ.

આવી મધ્યસ્થ સંસ્થા સાથે સાથે રંગાટનું શિક્ષણ આપતી શાળાઓ ખાતું નક્કી કરે ત્યાં શરૂ કરવી. દુરત અને અમદાવાદમાં ગજગરે શરૂ કરી છે એ કક્ષાની શાળાઓ હોવી જોઈએ.

ખાનગી ખાતાની વર્કશોપમાં સંસ્થાના વિદ્યાર્થીઓને સુચારી કામ શીખવવું.

સંસ્થા તેમ જ તેની દેખરેખ નીચેની શાળાઓનો વહીવટ ગજગરને સોંપવો અને આ કામ માટે તેમને વખત મળે માટે કોલેજમાંથી છૂટા કરવા આ સંસ્થાને ગુજરાતી કેળવણીખાતા સાથે જોડવી. પરંતુ આ તદ્દન નવી જ જાતનો પ્રયોગ છે માટે આ સંસ્થાની જવાબદારીમાં ભાગલા પાડવા અનિચ્છનીય છે. ગુજરાતી ખાતાએ આ સંસ્થા માટે બજેટ તૈયાર કરવું અને આ બજેટ મંજૂર થઈ જાય પછી સંસ્થાની નિમણૂકો, જુદા જુદા વિષયોનો અભ્યાસક્રમ વગેરે બાબતમાં સંપૂર્ણ સ્વનંત્રતા અને બધા અધિકાર બજેટની મર્યાદામાં રહેવાની સૂચના સાથે ગજગરને સોંપવો. આ પ્રયોજો સફળ બનાવાની જવાબદારી ગજગરની છે માટે આ જવાબદારી ઉપાધી શકે તેટલી સત્તા તેમને આપવી જરૂરી છે. ગજગરે વાર્ષિક છાપેલા અહેવાલ ગુજરાતી ખાતાને મોકલી આપવો અને કાર્યક્ષમતા માટે સુસંગત કરકસર કરવી.

આ માટે યોગ્ય મકાન નક્કી કરવું. ખાતાએ આ ભલામણોનો જોમ અને તેમ જલદી અમલ કરવો.

વડોદરા

૨૫ માર્ચ, ૧૯૮૯

સને ૧૮૯૭ના ઑક્ટોબરની ૧૭મીની રાત્રિના પાછલા ભાગમા દેશના રાજકીય વાતાવરણમાં ખજભળાટ મચાવી મૂકે એવો બનાવ બની ગયો કે તે સરકારનાં પ્લેગ વિરુદ્ધનાં પગલાથી રોપે ભરાયો લોપ કે કદાચ પોતાના કહેવા પ્રમાણે લશ્કરી નોકરી માટે નાપસદ કરાવાથી વેર લેવા માટેની લાગણીથી પ્રેરાઈને દામોદર ચાપેકર નામના ગુડસ્થે મુબઈના ઓરુધ્વેનેડ મેદાનમાં આવેલા રાણી વિક્ટોરિયાના બાવલાને ડામર લગાડ્યો આ ગુનો રાતના એક વાગ્યે થયો હોવાનો સંભવ છે બીજો દિવસે છેક ત્રણ વાગ્યે પોલીસે મ્યુનિસિપાલિટીને ખબર આપી અને ખાતા તરફથી મદદનીશ એકઝીક્યુટિવ એન્જિનિયરે સપાટી ઉપરના ડામરનો થોડો ભાગ ટર્પેન્ટાઈન વડે દૂર કર્યો બીજો દિવસે બાવલાને સાબુ અને સોડા વડે ધોવામાં આવ્યું, એટલે બાવલા ઉપરના ડાઘા કેટલેક ઠેકાણે જાખા પડી ગયા પણ દૂર થયા નહિ કદાચ જો તન્કાળ ખબર આપવામાં આવી હોત તો સંભવ છે કે બાવલાના ડાઘા કાઢવામાં વળુ ફેરવે મળી હોત ત્યાર પછી જાહેર બાધકામખાતાને આ વિષે પૂછવામાં આવ્યું. તેમની સલાહ પ્રમાણે મંદ લાઈટ્રોકેલોરિક ઑસિડ લગાડનાં કેટલાક ડાઘા સાધારણ જાખા પડ્યા, પરંતુ ત્રણ ત્રણ અકવાડિયાના પ્રયત્ન પછી આ વિધિમાં પણ નિરાશા મળશે એમ નક્કી થયું આરસ ઘણો જ પોલો અને ડિટ્રાળુ હોવાને લીધે ડામર ઘાનો ઊંડો ઊતરી ગયો હતો કાનસથી આવો ભાગ કાપો નાખવાનું પણ સલાહભર્યું ન લાગ્યું કાર્મીનિક દ્રાવકોની વરાળથી પણ ખાસ ફેરફાર થયો નહિ કેટલાક સલાહકારોએ જાવલાને રંગવાની સલાહ આપી, પણ રંગ્યા પછી ડાઘાનું સ્મરણ કાયમી બની જાયે, કારણ કે રંગેલા આરસનો રંગ કુદરતી આરસના રંગ કરતા જુલો પડશે અને આ કૃત્યનું લોકોને કાયમી સ્મરણ રહેશે એટલે આ સલાહ પણ સ્વીકારવામાં ન આવી.

ત્યાર પછી રસાયણના એક ફ્રેન્ચ નિષ્ણાતની સલાહ લેવામાં આવી પણ તેથી કંઈ ફાયદો થયો નહિ મુબઈ સરકારના રસાયણખાતાના સલાહકારની પ્રયોગશાળામાં કાળા ગ્રાધાવાળા બાવલાના ટુકડા ઉપર જુદા જુદા અનેક પ્રયોગો કરવામાં આવ્યા, છતાં ફતેહ મળવાનો સભવ લાગ્યો નહિ તેથી બાવલાના માથાનો ભાગ દૂર કરી નવું માથું મૂકવાની દરખાસ્ત રજૂ કરવામાં આવી

આ વખતે ગજજરના ઘણા મિત્રોએ અને ખાસ કરીને સર ચીમનલાલ સેતલવડે તેમને આ દિશામાં પ્રયત્ન કરવા ઉત્તેજન આપ્યું ગજજરને ૨ ગાટ-કામનો અનુભવ હતો અને તેમનું રસાયણનું પ્રાયોગિક જ્ઞાન પણ વિશાળ હતું એટલે તેમને આ કામમાં ફતેહ મળવાનો પૂરેપૂરા સભવ લાગ્યો અને પોતાને પરવાનગી આપવા માટે તેમણે મ્યુનિસિપલ એન્જિનિયર એમ સી મર્ઝબાનને લખ્યું

મર્ઝબાને નીચે પ્રમાણે જવાબ આપ્યો

મ્યુનિસિપાલિટી ઑફ બૉમ્બે,

નં ૧૬૯૫૯ ભ, ૧૮૯૭ ૯૮

મચેરજી સી મર્ઝબાન, એસ્કવાયર, સી આઈ ઈ,
એકઝીક્યુટિવ એન્જિનિયર તરફથી,
મુબઈ, ૨૬ ૨ ૧૮૯૮.

પ્રતિ

ટી કે ગજજર, એમ એ, બી એસસી,
પ્રાફેસર ઑફ કેમિસ્ટ્રી, વિલ્સન કાલેજ,
મુબઈ

સાહેબ,

તમારા ૨૨મી તારીખના પત્રના જવાબમાં જણાવવાનું કે રાણીના પૂતળા અંગેની કામગીરીના સંગ્રહમાં 'એડવોકેટ ઑફ ઈન્ડિયા'માં શુ કહેવામાં આવ્યું છે તેની મને ખબર નથી, પરંતુ મારે તમને જણાવવું

જેઈએ કે સરકારી સસાયન્ટિફ પુથકરણખાતાના વણએ ડાઘા પડેલા આરસ ઉપર જાતે પ્રયોગો કર્યા છે તેમને ડાઘા કાઢી નાખવાના કામમાં ફતેહ મળી નથી બીજી કેટલીક પાર્ટીઓ તરફથી પણ ડાઘા કાઢવાના પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા હતા અને તેમાં પણ ફતેહ મળી ન હતી, પરંતુ તમારી ઈચ્છા હોય તો ડાઘા પડેલા આરસના નાના ભાગ ઉપર તમને પ્રયોગ કરવા દેવામાં મને વાંધા નથી

(સહી) એકત્રીકયુટિવ એન્જિનિયર

આ પછી મ્યુનિસિપલ કમિશનરે તેમને રૂબરૂ મળવા બોલાવ્યા અને તેમણે જે ખુલાસા કર્યા તેથી કમિશનરને સંતોષ થયો અને જે કામ માટે સરકારી દેશી અને પરદેશી નિખાતો પણ નિષ્ફળ ગયા હતા તે કામ તેમને સોંપવામાં આવ્યું આ મુલાકાતનો અહેવાલ નીચે પ્રમાણે મ્યુનિસિપાલિટીના દફતરે રાખવામાં આવ્યો હતો

મંમો

આજે ૧૮૯૮ની ૧૪મી જૂને મ્યુનિસિપલ કમિશનરની કચેરીમાં નીચેની વ્યક્તિઓ હાજર હતી

પી સી એચ સ્નો, કમિશનર

એમ સી મર્ઝબાન

પ્રોફેસર ટી કે ગજગર

અને રાણીના બાવલા ઉપરથી ડાઘા કાઢવાનો પ્રશ્ન ચર્ચવામાં આવ્યો હતો

કમિશનર સ્નોએ પ્રોફેસર ગજગરને પૂછ્યું કે જે રસાયણોનો તમે ઉપયોગ કરવાના છો તેથી આરસ ઉપર લાના વખત પછી પણ કંઈ ખરાબ અસર થશે ? ગજગરે ભારપૂર્વક કહ્યું કે આવી કોઈ અસર નહિ થાય પ્રો ગજગરે વધુમાં જણાવ્યું કે આ બાબત તેઓ પોતાના કલાભવનના અનુભવ ઉપરથી ખાતરીપૂર્વક કહી શકે છે આહારનિગ ઉપર કોઈ પણ

કારક અસર થવાનો સંભવ નથી તે ઉપરાંત ગ્રાધા એક વાર નીકળી ગયા પછી પાછા દેખાવ નહિ આપે આ વાતની પાછી ગજગરને તેમનું કામ શરૂ કરવાનું કહેવામાં આવ્યું

(સહી) એમ મી. મજીબાન

(સહી) ટી. કે. ગજગર

ગજગરે આ કામ ખૂબ પરિશ્રમ લઈને લગભગ ત્રણ માસમાં કર્યું જે કામ સરકારો કે પરદેશી નિષ્ણાતો ન કરી શક્યા તે એક દેશી પ્રાધ્યાપકે કરી દેખાડવાથી બધા વર્તમાનપત્રોએ તેમની ખૂબ પ્રશંસા કરી હતી આ કામ કેવી રીતે કરવામાં આવ્યું હતું તેનો અહેવાલ ગજગર 'ટાઈમ્સ ઓફ ઈન્ડિયા'ના પ્રતિનિધિને આપ્યો હતો આ અહેવાલ નીચ મુજબ પાચમી ગપ્ટેમ્બર, ૧૮૮૮ના અકમા પ્રગટ થયો હતો

“ હમણાં જાહેર કરવામાં આવ્યું છે કે એરખ્વેનેડ મેદાનમાં રાણીના બાવલા ઉપરના ગ્રાધા કાઢવા માટે પ્રો ટી કે ગજગર ફેલોશિપ થયા છે હિંદની સરકારી લશ્કરી નોકરી નહીં આપવાથી વેર વાળવા માટે દામોદર હરિ ચાપેકરે રાણીના બાવલા ઉપર ગ્રાધા પાડ્યા હતા મુજબ ઈલાકાના સર્વશ્રેષ્ઠ નિષ્ણાતો પણ આ કાર્યમાં ફેલોશિપ થઈ શક્યા ન હતા, અને ગ્રાધાવાળો ભાગ દૂર કરી આરસના નવા ટુકડા મૂકવાનું વિચારણા હેઠળ હતું એવે વખતે આ ગ્રાધા કાઢવામાં પ્રો ગજગર ફેલોશિપ થયા પરંતુ આ ગ્રાધા તેમણે કઈ રીતે દૂર કર્યા તે વૃત્તાત હજી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો નથી અમારા પ્રતિનિધિને આ વિષય પરત્વે પ્રો ગજગરે નીચેનો અહેવાલ આપ્યો છે

માર્ય મહિનામાં એમ લાગ્યું કે રાણીના બાવલા ઉપરના ગ્રાધા કાઢવાનું અશક્ય છે અને બાવલાનું ગ્રાધાવાળું માથું દૂર કરી નવું માથું મૂકવાનું નક્કી કરવામાં આવ્યું, અને એ માટે જે જે સ્કૂલ આફ આર્ટ્સના ગ્રીનવુડને નવું માથું બનાવવાનો ઓર્ડર પણ આપી દેવામાં આવ્યો મારા મિત્ર ચીમનભાઈ સેતલવડે આ બિના તરફ મહત્ત્વ ધ્યાન ખેંચ્યું, અને એ ઉપરથી મેં એકઝીક્યુટિવ ઓન્ડરનિયરને બાવલું દેખાડવાને માટે તેમ જ તેના ગ્રાધા દૂર કરવાના પ્રયોગ કરવાની તક આપવા લખ્યું જવાબ નિરાશાજનક હતો અને મને કહેવામાં

આવ્યું કે, રસાયણ અંગેના સરકારી નિષ્ણાત સુધ્ધા બધી વ્યક્તિઓ આ કામમાં નિષ્ફળ ગઈ છે અને વધુ પ્રયત્ન કરવો નકામો છે હું મર્ઝબાનને જાતે મળ્યો અને મને પ્રયત્ન કરવાની તક આપવા માટે દબાણ કર્યું એ ઉપરથી મર્ઝબાને એક નાના ડાઘા ઉપર પ્રયોગ કરવાની છૂટ આપી રગાટના મારા અભ્યાસમાં મેં ડામરના રગાયણનો ઠીક ઠીક અભ્યાસ કર્યો હતો ડામરમાના બે મુખ્ય પદાર્થો નેપ્થેલિન અને એન્થ્રેસિન માટેના દ્રાવકો વાપરી જેવા પણ પરિણામ બહુ આશાજનક આવ્યું નહિ ડૉ થોર્પે એન્થ્રેસિન માટેના દ્રાવકોમાં નીચેના પદાર્થોના નામ આપ્યા છે નિરપેક્ષ આન્થ્રાડોલ, ઈથર, કલોરોફોર્મ, કાર્બન ટ્રાઈસલ્ફાઈડ, ઍસેટિક ઍસિડ, હલકું પેટોલિયમ, બેન્ઝિન, અને ટોલિન તે ઉપરાંત આ દ્રાવકોમાં જુદા જુદા ઉષ્ણતામાને ઉપરના બે પદાર્થોની દ્રાવ્યતાના પ્રમાણ પણ આપ્યા છે ગરમ પ્રવાહીની ધારાથી કેટલાંક દ્રાવકો સારા પરિણામ નિપજવી શકતા હતા ટોલિનની અસર આ સંજોગોમાં ઘણી જ સારી હતી અને તેના વપરાશથી ડાઘા ઝાખ્યા પડી ગયા ઍસેટિક ઍસિડ વાપરવાથી પણ સારું પરિણામ આવ્યું ઍસેટિક ઍસિડમાં આરસ દ્રવિત થઈ જશે એ ભયથી પ્રથમ આ પદાર્થ વાપરવા યોગ્ય લાગતો ન હતો પરંતુ જેમાં પાણીનો અંશ નથી હોતો એવા સ્વશિયવ ઍસેટિક ઍસિડને વાપરવાનો નિર્ણય કર્યો ડૉ થોર્પેના લખવા પ્રમાણે સ્વશિયવ ઍસેટિક ઍસિડ ભૂરા લિટમસને રાતું કરતો નથી પણ ઍસિડનું પાણીમાં દ્રાવણ ભૂરા લિટમસને રાતું કરે છે—તે જ પ્રમાણે સ્વશિયવ ઍસેટિક ઍસિડની આરસપદ્ધતિ ઉપર, જ્યાં સુધી પાણી બેળવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, કાંઈ પણ જાતની અસર થતી નથી

ઘણાં કાર્બનિક સંયોજનો માટે તેમ જ ડામરની પેદાશો માટે ઍસેટિક ઍસિડ વધુ અત્તરકારક દ્રાવક છે આ પ્રયોગનું પરિણામ વધુ સંતોષકારક આવ્યું રાસાયણિક ક્રિયા ધીમી પણ સ્થિર ગતિથી ચાલતી હતી અને સૂક્ષ્મ દર્શકમંત્રથી મેં જેમું કે થોડા પ્રયોગો પછી આરસનો ઉપરો ભાગ તરૂન સફેદ થઈ ગયો, ત્યારે અંદરના પડે માટે વધુ પ્રયોગો કરવા પડ્યા પરંતુ મેં જેમું કે છેવટે પીળાશ પડતો ડાઘો રહી જતો હતો અને તેના ઉપર કોઈ દ્રાવકની અસર થતી ન હતી મને લાગ્યું કે ક્લોરિનથી રનવિચ્છેદન થઈ જશે એટલે મેં આયોડિન ટરકલોસાઈડ અને ક્લોરોનાઈટ્રેન વાપર્યાં ઉપયોગ કરી જેવો

આ પ્રક્રિયકોની અમર સારી થઈ અને થોડા વખત પછી ડાઘાવાળો ભાગ અસલ આરમ જેવો મહેદ બની ગયો. બીજા એક જગ્યા ઉપર પણ પ્રયોગ કરના ફેલેડ મળી ત્યાર પછી મેં મજબાન તેમ જ મારા મિત્ર ચીમનલાલ સેતલવડને બોલાવ્યા અને તેમની હાજરીમાં આવવાની ગરદન ઉપરથી એક ડાઘો દૂર કર્યો. મર્ઝમાનને ખાતરી થઈ કે મારી પદ્ધતિ ફેલેડમાં નીવડશે અને તેથી આ કામ કરવાની શરતો મારી પામે માગી. આ અંગેની શરતો મેં રજૂ કરી. આ વાત માટે ગરકારમાંથી બે મહિના પછી એક ચોમાસામાં મને કામ કરવાની પરવાનગી મળી. મારી ઈચ્છા ઉનાળામાં કૉલેજની રજાઓના સમયમાં કામ પૂરું કરવાની હતી. ચોમાસામાં મને ઘણી મુશ્કેલી પડી. ગ્લૉશિયલ ઍસેટિક ઍનિડ જલકર્પક હોવાથી ચોમાસામાં ભેજને લીધે તેને નિર્જલ સ્થિતિમાં રાખવો મુશ્કેલ છે. આટલી મુદતમાં ડાઘા આરસમાં વધુ ઊંડા ચુનાઈ ગયા હોવાથી તે દૂર કરના પ્રમાણમાં વધુ સમય લાગ્યો. આ પ્રમાણે કામમાં ઘણી મુશ્કેલી વધી ગઈ હતી. છતાં મેં ધીરજ અને ખતથી કામ ચાલુ રાખ્યું. પાછલા ભાગના ડાઘા ઘણા ઘાડા હતા. એ ઉપરથી ડાઘા પાડનાર ઘટકોનું રાસાયણિક પૃથક્કરણ કરવાનું મેં નક્કી કર્યું. પાછલા ભાગમાંથી એક ટુકડે મેં ખસેડ્યો અને પ્રયોગ કરતા નક્કી થયું કે કોલટારની પેદાશ ઉપરાંત તેમાં લોહ રહેતું છે. કેટલેક ઠેકાણે ડાઘા અડધા ઈંચ જેટલા ઊંડા ઊતરી ગયા હતા. બાવલું બનાવવા માટે ઊંચામાં ઊંચી જાતનો આરસ—જે અતિશય ડ્રિડ્રાણુ હોય છે તે—વાપરવામાં આવ્યો હતો. ડામર લગાડનારે ડામર અને લોહસંયોજિત પદાર્થનું મિશ્ર ગરમ પ્રવાહી વાપર્યું હોવું જોઈએ અને તરત જ આરસપહાણમાં આ પ્રવાહી ઊંડું ઊતરી ગયું હોવું જોઈએ. ડાઘામાંનું લોહનું અસ્તિત્વ ડાઘા દૂર કરવામાં મુશ્કેલી ઊભી કરે છે એમ મને ખાતરી થઈ. બિલિંગ કામ કરનાર દરેક જણ જાણે છે કે વૂગડ ઉપરથી લોહના ડાઘા કાઢવા સૌથી મુશ્કેલ હોય છે. બિલિંગ કામ વિશેના મારા અનુભવનો મેં ઉપયોગ કર્યો. ઍસેટિક ઍસિડ તથા ટિન અને ઍન્ટિમનીના ઑક્સેલેટ વાપરી જેવામાં આવ્યા મારા મદદનીશોએ સોડિયમ થાયોસલ્ફેટ, સોડિયમ બાયસલ્ફાઈડ, લીંબુનો રસ, ખાડ અને એવા અનેક રાસાયણિક દ્રવ્યો અજમાવી જેવા એક દિવસે છુ કૉલેજમાંથી બપોરના ગયો ત્યારે મેં જેમું કે ચહેરા અને છાતી ઉપર ઘેરા

લાલ ડાઘા પડ્યા છે એટલે બાકીના જૂના ડાઘા કાઢવાને બદલે આ ડાઘા કાઢવાનો માટે પ્રયત્ન કરવો પડ્યો અને જૂના ડાઘા કરતાં પણ આ ડાઘા દૂર કરવાનું વધારે મુશ્કેલ લાગ્યું છેવટે મને લાગ્યું કે આ ડાઘા જુદા જુદા રસાયણોની પ્રક્રિયાને લીધે ઉદ્ભવેલા છોકરી-ગાના ટેનલ સર્કાઈડના કોષકને આભારી હોવા જોઈએ મેં પહેલ કૉસ્ટિક સોડા અને પછી થીઓ ઍમોનિયમ સર્કાઈડ વાપરી જોયો એનાથી સારી અસર થઈ અને ડાઘા નો જગ લીધો થઈ ગયો આ લીલા ડાઘા પા ચિયમ મારીનાઈડથી બહુ તલેનાઈથી દૂર કરી શકાયો આ કડવા અનુભવ પછી મેં બીજા બધા રસાયણોનો પ્રયોગ છોડી દઈ ગયો ગ્લુસરિન વાપરી જોયું આ દ્રાવણમાં આયર્ન ઑક્સાઈડ દોઢલે અંશે દ્રવિત થાય છે દોઢો સાબુ પાત્ર જેલે વાપર્યો આખરે ગ્લેશિયલ ઍસેટિક ઍસિડ, આયોડિન ટ્રાઈકલોરાઈડ, ક્લોરોનાઈટ્રોસેન, નાઈટ્રોલિલ ક્લોરાઈડ ઇત્યાદિ વાપરવા માડ્યા

આ પ્રમાણે આખું મામ ઘણું જ મુશ્કેલ અને જવાબદારીવાળું નીકળ્યું મને આ કામ માટે ઘણો જ ચિંતા રહેતી અને આ કામે મારો ઘણો સમય રોકી લીધો સૌ પ્રથમ મને એવો ખ્યાલ હતો કે હું પદર દિવસમાં કામ પૂરું કરીશ પરંતુ વાસ્તવિક રીતે કામમાં લગભગ ત્રણ માસ લાગ્યા અને ઘણું ખર્ચ થયું આમ આપણી પ્રિય ગજળકર્ત્રી મહાગાભાન્તા બાવલાના ડાઘા દૂર કરવામાં માનો નશ્તો સેવા હું આપી શક્યા તે વાતનો મને સંતોષ છે ”

હજી કાઢવા માટે ગજજરને કીના રૂપિયા પાંચ હજાર ફોજે આપવા એ પ્રશ્ન ઉપસ્થિત થયો સરકાર, મ્યુનિસિપાલિટી અને કેટલાક અગ્રગણ્ય શહેરીઓને પુછાવતાં કઈ સંતોષકારક જવાબ નહોતો મળી આખરે આપણા વફાદાર શહેરી અને મુંદઈના ગેરિક આદમજી પોરબાઈએ બાવ ! સાફ કરવા અગિયું બધું ખર્ચ ઉપાડી લેવાનું કબૂલું

ગજજરે એમના જીવનમાં દેશાપચારનાં ઘણાં ગમો ક્યાં અને ખૂબ ખ્યાતિ મેળવી કલાભવનની સ્થાપના, ઍલેમ્બિક કેમિકલ વર્ક્સ, મોતી સાફ કરવાનો ઉદ્યોગ, ખાનગી રસાયણિક પ્રયોગશાળા ઇત્યાદિ કામો તેમની જીવિત, ચીવટ

અને ધીરજના દાખલા છે પણ આ બધા કામોમાં સામાન્ય પ્રજામાં તોથી વધુ જાણીતું કામ રાણીના બાવલા ઉપરના યથા કાઢવાનું હતું આ બાવ / વડોદરા રાજ્યના ખંડેરાવ ગાયકવાડ તરફથી મુબઈને ભેટ મળેતું અને વડોદરા રાજ્યના એક વખતના રસાયણના પોફસરે તેને માફ કરી આપ્યું તેથી સ્વાભાવિક રીતે વડોદરા રાજ્યનાં રાજા, પ્રજા અને છાયાને ગર્વ અને અભિમાન થયાં મુંજઈનાં પણ બધા અંગ્રેજી તેમ જ ગુજરાતી છાપાંએ પણ તેમના મુખત્રે વખાણ કર્યો

પ્રોફેસર ત્રિભુવનદાસ ગજજરમા બે જાતની વ્યક્તિઓ સમાવેલી હતી એક વૈજ્ઞાનિક શિક્ષક અને બીજા વૈજ્ઞાનિક ધધાદારી મુંબઈમા વગવાટ કર્યા પછી શિક્ષક ગજજર ઉપર ધધાદારી ગજજરનો પ્રભાવ વધતો ગયો જોકે માત્ર પૈસાની કમાણીના ઉદ્દેશથી ધધોવપાર કે સડો કરવાનો ગજજરને કદી પણ વિચાર આવ્યો ન હતો તેમનો સ્વભાવ બહુ ઉદાર અને અમુક અંશે ઉગ્રહિ હતો ખાસ કરીને તેમના દ્વિય વિદ્ય રસાયણના ઉદ્યોગો શરૂ કરવા માટે કાઈ પણ વ્યક્તિ તેમને મળતી તો તેને તે નિરાશ કરતા નહિ રસાયણ અંગેના સલાહકાર નિષ્ણાત તરીકે તેમને સારુ દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થમું હતુ આ દ્રવ્યનો ઉપયોગ તેમણે અનક મિત્રોને મદદ કરવામા છૂટે હાથે કર્યો ને તે પણ એટલે સુધી કે જીવનના અત ભાગમા પૈસા સંબંધી પોતાને પારાવાર મુશ્કેલીઓ વેઠવી પડી

વજ્જરા છોડીને મુંબઈમા પ્રથમ વિ સન કૉલેજમા રસાયણના અધ્યાપક તરીકે ગજજર પોતાની કારકિર્દી શરૂ કરી કૉલેજના એક નાના ઓરગમા પોતાની એક ખાનગી પ્રયોગશાળા તેમણે શરૂ કરી અને ત્યાં રાસાયણિક પુષ્કરણનું કામ પ્રથમ હાથમા લીધુ સને ૧૮૮૮મા આ પ્રયોગશાળા શરૂ કરવામા આવી એ જ સમયે મોતી સાફ કરવાના કામમાં પણ તેમને સારી આવક થઈ હોવાથી આ પ્રયોગશાળાનો વિકાસ બહુ ઝડપી થયો અને તેથી વિવ્સન કૉલેજમાથી રાજીનામું આપી આ પ્રયોગશાળા માટે જ તેમણે પોતાની બધી શક્તિ કેન્દ્રિત કરી સને ૧૯૦૦માં આ પ્રયોગશાળાને ગિરગામના એક સ્વતંત્ર મકાનમા ખસેડવામાં આવી.

સને ૧૯૦૮મા પ્રયોગશાળાના જૂના અને નવા વિદ્યાર્થીઓનું બધ

સંમિલન યોજવામા આવ્યું એ સમયે આ પ્રયોગશાળા વિશે છાપામાં પણ ટીક ટીક પ્રચસ્તિ થઈ અને તેને વિશે લેકોમા સારી પેકે રસ પેદા થયો. સંસ્થા તરફથી એ સમયમાં પ્રગટ થયેલા અહેવાલને આધારે નીચે મુજબ માહિતી મળે છે

સને ૧૯૦૦મા ગિરગામ, મુંબઈમા સ્થપાયેલી આ ટેકનોલૅજિકલ લેબોરેટરી ગજજરની ખાનગી માલિકીની હતી—એટલે કે તેનું સમગ્ર નિભાવખર્ચ ગજજર પોતાની ખાનગી આવકમાથી કરતા હતા

આપણા યુવાનોને ઔદ્યાગિક ઉત્પાદન, ફાર્મસી, ખનિજવિદ્યા અને ધાતુવિદ્યા, ખેતીવાડી, તેમ જ રસાયણ સાથે સંકળાયેલા બીજા ધ્વાઓને મદદરૂપ થાય તેવું શિક્ષણ આપવું તે આ સંસ્થાનો મુખ્ય ઉદ્દેશ હતો. રસાયણના શિક્ષણ અને સંશોધનના વિકાસ દ્વારા દેશમા મોટા પાયા પર રાસાયણિક ઉદ્યોગો સ્થપાય તે તેના હેતુ અને ધ્યેય હતા

ટૂકામા, આપણે ત્યાં અત્યાર જે અનેક 'નેશનલ લેબોરેટરી'ઓ સ્થપાઈ છે તેની આ પ્રયોગશાળા પુરાગામી ગણી શકાય. પરોગખંડો ઉપરાંત અદ્યતન પુસ્તકોવાળી લાયબ્રેરી અને વ્યાખ્યાનખંડ આ પ્રયોગશાળાના અંગો હતા. રસાયણવિદ્યાના પ્રયોગો તેમ જ પૃથક્કરણ માટેના અદ્યતન સાધનો આ પ્રયોગશાળામા વસાવવામા આવ્યા હતા. પ્રયોગશાળામા રાસાયણિક ઉદ્યોગો અંગે એક સરસ અદ્યતન મ્યુઝિયમ પણ હતું. ઈસ ૧૯૧૦ના પ્રાધ્યાપકો અને વિદ્યાર્થીઓના નામ નીચે આપવામા આવ્યા છે

સંસ્થાલક અને હાયરેક્ટર

પ્રો. ટી. કે. ગજજર, એમ.એ., બી.એસસી., એફ.સી.એસ.

મદદનીશ હાયરેક્ટર

એમ. જે. ગજજર, એમ.એ.

પ્રાધ્યાપકો

ૐ ઠી કાંગા, એમ એ
એમ લે. ગજગર, એમ એ.
સી એમ ઐફ, એમ એ
વી લે ચોક્કસી, એમ એ

ધણખરા પ્રાધ્યાપકો વિનાવેતન કામ કરતા હતા
આ ઉપરાંત આર્કિસ મદદનીશો અને પગવાળા હતા.

ઈ. મ. ૧૯૦૮ના વિદ્યાર્થીઓ:

એફ વી ઐફ
સી એમ. પડયા
આર બી પારુલકર
એન પી કામાકાકા
કે ગી પડયા

(પ્રાધ્યાપક કાન્તિલાલ છગનલાલ પડયા)

આ પ્રયોગશાળા સ્થપાતા પહેલાં ગજગરે ન્યાયમૂર્તિ મહાદેવ ગોવિંદ
ચનડેની સલાહ અને સમતિ મેળવી હતી ગજગર આ વખતે ટાટા રિસર્ચ
ઈન્સ્ટિટ્યુટ માટે નિમાયેલી કમિટીના સભ્ય હતા તેથી પણ કદાચ તેમને આ
પ્રયોગશાળા શરૂ કરવાની પ્રરણા મળી હોય ! આ પ્રયોગશાળા ખીલવવા માટે
ગજગરે ખૂબ મહેનત કરી વિસન કૉલેજમાંથી જ્યારે સ્વતંત્ર મકાનમાં
પ્રયોગશાળા ખસેડવામાં આવી ત્યારે એના સગા પત્રિકાઓ પ્રગટ કરવામાં
આવી હતી એ પત્રિકાઓમાં રસાયણનું લત્ર કેટલું વિશાળ છે અને
સસાયણિક ધંધાઓમાં વિકાસની કેટલી શક્યતાઓ છે એને વિશે સમજ
આપવામાં આવી હતી. માત્ર મુખઈ ઈલાકામાં જ નહિ પરંતુ દેશભરમાં
આ પ્રયોગશાળા વિશિષ્ટ પ્રકારની સંસ્થા બની રહી હતી

સને ૧૯૦૨માં ઈન્ડિયન યુનિવર્સિટી કમિશનના સભ્યોએ આ પ્રયોગ-
શાળાની મુલાકાત લઈ સંતોષ પ્રગટ કર્યો હતો. સને ૧૯૦૬માં મુખઈ

ગુનિવસિટીએ નીમેલા કમિશને આ પ્રયોગશાળાને એમ એ ના રસાયણના અભ્યાસ અંગે માન્યતા આપી હતી એ કમિશનની કમિટીમાં પ્રિન્સિપાલ શાર્પ, મર ચીમનલાલ સેતલવડ, અને પ્રોફેસર મસાણી હતા આ ત્રણેએ સર્વાનુમતે અભિપ્રાય આપ્યો હતો કે, આ પ્રયોગશાળામાં સાધનો અને મગવડ ઉત્તમ પ્રકારના છે અને અનુસ્નાનક વર્ગો ચલાવવા માટે એ બધી રીતે યોગ્ય છે

આ પ્રયોગશાળા વિદ્યાર્થીઓને માત્ર અધ્યાપનના જ કામ માટે નહોતી વપરાતી પરંતુ તેઓ પૃથક્કરણ કરી શકે ને તેમને સલાહસૂચન પણ મળે એ રીતે એનો ઉપયોગ થતો ગજજર હોશિયાર અને કુશળ રસાયણવેત્તા હતા અને એમની મલાહસૂચના લેવા અનેક લોકો ત્યાં આવતા સલાહસૂચના આપવાના કામમાંથી ગજજરને જે કંઈ કમાણી થતી તે બધી રકમ પ્રયોગ શાળાને મમૂલ્ય કરવામાં ખર્ચાની

એક વખત મુબઈની એક જર્મન કંપનીએ આયાત કરેલો રંગ સરકારી ધોરણે જોઈએ તે કરતા હલકો છે એમ કહી માવનો અસ્વીકાર કરવામાં આવ્યો હતો આ નિણય રસાયણના સરકારી નિષ્ણાતના અભિપ્રાય પ્રમાણે લેવાયો હતો પરંતુ જર્મન કંપનીએ ગજજરની સલાહ લીધી અને રંગનું પૃથક્કરણ કરીને ગજજરે જણાવ્યું કે સરકારે ઠરાવેલા ધોરણ કરતા એ રંગ કોઈ રીતે ઊંચતરતો ન હતો એ કામમાં ગજજરને રૂપિયા પાચસો મળ્યા જે તેમણે પ્રયોગશાળા માટેના સાધનો વસાવવામાં વાપર્યા

એ વખતે ગજજર હસ્તામર નિષ્ણાત તરીકે પણ કામ કરતા અને પોતાને મળતું દ્રવ્ય પ્રયોગશાળાને ખીલવવામાં વાપરતા હસ્તામર પારખવાનું કામ તેમણે તેમના વિદ્યાર્થી અને નિકટના સાથી સાકળચટ બેટાવાવ શાહને શીખવ્યું જેમાં પાછળથી શાહે સારી ખ્યાતિ મેળવી

આ પ્રયોગશાળાનું સ્થાન અદ્વિતીય હતું જ્યારે મરકારી કે મદ્દર ખાનગી મહાવિદ્યાલયો—જેવાં કે વિ સન કૉલેજ, ડેવિયર્સ કૉલેજ—રસાયણ અંગેના ઉચ્ચ શિખણ માટે વિદ્યાર્થીઓને તાલેલા આપવા નેયાર ન હતાં ત્યારે એ જ

રસાયણના ઉચ્ચ અભ્યાસ માટે મો કોઈને અવકાશ આપી ગજબરે મુંબઈ યુનિવર્સિટીના રસાયણના અભ્યાસના વિકાસમા અગત્યનો ફાળો આપ્યો.

મુંબઈ યુનિવર્સિટી સ્થપાઈ ત્યારથી અને ૧૯૦૨ સુધી એમ એ ની પરીક્ષામાં ફિઝિકલ સાયન્સ સાથે માત્ર મોટા વિદ્યાર્થીઓ પાસ થયા હતા. સને ૧૮૯૧થી ૧૮૯૯ સુધીમાં એક પણ વિદ્યાર્થીએ આ પરીક્ષા પસાર કરી ન હતી. સને ૧૮૯૧થી ૧૯૦૦ સુધીમાં મુંબઈ યુનિવર્સિટીમાં ફિઝિકલ સાયન્સ સાથે એક પણ વિદ્યાર્થીએ ડિગ્રી લીધી ન હતી. સને ૧૯૦૦થી ૧૯૦૨ સુધીમાં માત્ર એક વિદ્યાર્થીએ ડિગ્રી લીધી હતી. સને ૧૯૦૨માં આ પ્રયોગશાળામાં છ વિદ્યાર્થીઓ એમ એ ના અભ્યાસ માત્ર દાખલ થયા હતા અને અને ૧૯૦૮ સુધીમાં તેવીન વિદ્યાર્થીઓએ આ પ્રયોગશાળામાં એમ એ માટે અભ્યાસ કર્યો હતો.

જુદા જુદા વર્ષમાં આ પ્રયોગશાળામાં વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા નીચે જણાવ્યા મુજબ હતી.

વર્ષ	સંખ્યા	વર્ષ	સંખ્યા
૧૮૯૯	૮	૧૯૦૬	૩૩
૧૯૦૦	૩૮	૧૯૦૫	૪૬
૧૯૦૧	૨૩	૧૯૦૬	૧૮
૧૯૦૨	૧૯	૧૯૦૭	૩૪
૧૯૦૩	૧૬	૧૯૦૮	૨૭

કુલ ૨૫૭

ઉપરની સંખ્યા બધા પ્રકારના વિદ્યાર્થીઓની છે.

આ વિદ્યાર્થીઓ ભિન્ન ભિન્ન પ્રકારના વિષયો શીખવા સારું પ્રયોગ શાળામાં આવના ભિન્ન ભિન્ન વિષયો મુજબ અને ૧૯૦૮ સુધીની માહિતી નીચે આપી છે.

ક્રમ	વિષય	વિદ્યાર્થી
૧.	દાકતરી ધધા માટે રસાયણ	૧૦૩
૨.	એમ એ ની ડિગ્રી માટે રસાયણ	૪૨
૩	બી એસસી ની ડિગ્રી માટે રસાયણ	૧૨
૪	ઔદ્યોગિક શિક્ષણ તરીકે રસાયણ	૪૦
૫	એન્જિનિયરિંગ પરીક્ષા માટે રસાયણ	૭
૬	બી એ ની પરીક્ષા માટે અભ્યાસ	૨૪
૭	સાબુ બનાવવાનું કામ	૬
૮.	ભિન્ન ભિન્ન રાસાયણિક ઉદ્યોગ વિશેનું પ્રયોગાત્મક અને વ્યાવહારિક જ્ઞાન	૨૩
		<hr/> ૨૫૭

ગજજરની પ્રયોગશાળામાં દેશભરમાંથી વિદ્યાર્થીઓ આવતા આ પ્રયોગશાળામાં રસાયણના સર્વાંગી જ્ઞાન ઉપરાંત ગણિત, જર્મન ભાષા, તેમ જ કૃમિકલ એન્જિનિયરિંગ વિશે જ્ઞાન આપવામાં આવતું મુબઈ યુનિવર્સિટીમાં સને ૧૯૦૯ સુધી એમ એ ના વિદ્યાર્થીઓ તૈયાર કરવામાં અગત્યનો ભાગ ભજવી ગજજરે આપણા પ્રદેશના મુખ્ય રસાયણગુરુનું સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. જેવી રીતે આચાર્ય પ્રફુલ્લચંદ્ર રે બગાળમાં અને દેશમાં રસાયણ-સંશોધનના મુખ્ય ગુરુ મનાય છે તેવી રીતે ત્રિભુવનદાસ ગજજરને મુબઈ ઈલાકામાં અને દેશમાં ઔદ્યોગિક રાસાયણિક કેળવણીના મુખ્ય ગુરુ ગણાવી શકાય. ડૉ કે જી નાયક, ને ડા કે સી ખડયા જેવા પ્રાધ્યાપકો ગજજરના શિક્ષણથી રંગાયેલા હતા.

આ પ્રયોગશાળામાં વિદ્યાર્થીઓને શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય ગોણું હતું, એનું મુખ્ય કામ તો રાસાયણિક ઉદ્યોગો વિશેની સલાહ આપવાનું અને તે અર્થેના

સામાયિક પુષ્કરણનું હતું તે ઉપરાંત ગજગરની બનાવેલી અનેક દવાઓ આ પ્રયોગશાળા મારફતે બજારમાં મૂકવામાં આવી હતી આવી સરખ રીતે જામેલી પ્રયોગશાળા ધીરે ધીરે માત્ર પેટન્ટ દવા બનાવવાનું સ્થળ બની ગઈ. પાછળથી ગજગરના સલામત મદનભાઈ ગજગર સને ૧૯૧૦માં છૂટા થયા. એ જ અરમામાં ગજગરના મિત્ર અને શિષ્ય કોટિભાસ્કરનું અવસાન થયું એ બનાવે ગજગરને ઘણા જ આઘાત પહોંચાડ્યો અને પોતે એક મિત્ર અને મરસ સાથી ગુમાવ્યો એની ખોટ જીવનમાં તે પૂરી થકયા નહિ.

હવે ગજગરને માટે ટેકનોકેમિકલ લેબોરેટરીનું કામકાજ જોશુ કરી નાખવા વિના બીજાં વિકલ્પ રહ્યો નહિ. વળી એ સાથે એલેમ્બિક ફેક્ટરી માટે વધુ સમય આપવાનું જરૂરી બન્યું. સને ૧૯૨૨ સુધી આ પ્રયોગશાળા થોડે ઘણે અંશે ચાલુ રહી. એ સમયમાં ગજગરના પુત્ર કૃષ્ણલાલ વિદ્યાવત ગયા ત્યારથી લેબોરેટરીનું કામકાજ બંધ થયું. ગુજરાત અને મુંબઈ ઈલાકાને માટે આ એક કમનસીબ ગણાય. માત્ર અનુસ્નાતક અભ્યાસસંસ્થા તરીકે પણ જે આ પ્રયોગશાળા ચાલુ રહી હોત અને સરકાર તેને યોગ્ય મદદ અને પ્રોત્સાહન આપ્યા હોત તો આજે દેશભરમાં આ સંસ્થા અજોડ બની રહી હોત.

મુઠઈ પ્રાનના ઔદ્યોગિક વિકાસમા ગજગરનો મહત્વનો ફાળો હતો સુરતની મિલો માટે તેમની સલાહ અને દોરવણીથી રગથાળાઓ ઊભી કરવામાં આવી હતી અને એમા કામ કરવા માટે સખ્યાબંધ વિદ્યાર્થીઓ તેમના હાથ નીચે તૈયાર થયા હતા કલાબવનના અધિષ્ઠાતા તરીકે અને ટેકનોકૃમિકલ લેબોરેટરીના વગ્ર તરીકે નાનામોટા રાસાયણિક કારખાના ઊભા કરવામાં તેમણે સક્રિય રસ લીધો હતો તે ઉપરાંત તેમણે પોતે અગર સમઘીઓ મારફતે ફાર્માસ્યુટિકલ કારખાના શરૂ કર્યાં હતા એમાના કેટલાક કારખાનાના નામ નીચે આપ્યા છે

(૧) લોટસ સોપ ફેક્ટરી મેનેજર અને માલિક વી પી દલાલ,
એમ એ, બી એસસી
(એમના પહેલા શિષ્ય)

(૨) ઍલેમ્બિક કૃમિકલ વર્ક્સ અને બોમ્બે લેક વર્ક્સ ડિરેક્ટરો
કોટિભાસ્કર અને બી ડી અમીન

(૩) પ્રોગ્રેસ ડાઈ વર્ક્સ મેનેજર એમ બી ગજગર

આ બધા કારખાનામા ઍલેમ્બિક કૃમિકલ વર્ક્સે સૌથી વિશેષ પ્રગતિ કરી છે ઍલેમ્બિક કૃમિકલ વર્ક્સની શરૂઆતમા જ કોટિભાસ્કરના અવસાનથી ગજગરને આ કારખાનુ ચલાવવામા અવિરત કામ લેવો પડ્યો હતો, તેમ જ પાછળથી શારીરિક અને આર્થિક રીતે ખૂબ સહન કરવું પડ્યું હતું

ઍલેમ્બિક કૃમિકલ વર્ક્સના મુખ્ય સૂત્રધાર ગજગરના પ્રિય શિષ્ય કોટિભાસ્કરને ગણી શકાય આ તેજસ્વી નવયુવાને બહુ જ ટૂંકી જિંદગીમાં આશ્ચર્ય

કારક બુદ્ધિ અને કુશળતા બતાવી હતી. અને તેથી જ કોટિભાસ્કરના કસમવના મૃત્યુથી ગજગરને ન રુઝાય એવો ઘા લાગ્યો અને પોતાના પાછલા જીવનનો વર્ષોમાં અનેક મુશ્કેલીઓ ઊભી થઈ.

કોટિભાસ્કરનું આખું નામ અનંત શ્રીધર કોટિભાસ્કર. એમનો જન્મ કોલાના વિસ્તાપના ત્રિરવાડી ગામે સને ૧૮૭૭માં થયો હતો. સને ૧૮૯૮માં પૂનાની હર્ષુગન કૉલેજમાંથી તેમણે બી.એ.ની પરીક્ષા પનાર કરી અને સંસ્કૃતના વિષયનું બાઈદાજી ઈનામ મેળવ્યું અને ૧૯૦૨માં તેમણે રસાયણ માથે એમ.એ.ની પરીક્ષા પ્રથમ વર્ગમાં પનાર કરી અને ચાન્સેલરનો મુવર્સ-ચદ્ડ મેળવ્યો. આવા તેજસ્વી વિદ્યાર્થીને સરકારી નોકરી સંભવાઈથી મળત પરંતુ તેમણે ગજગરની પ્રયોગશાળામાં કામ કરવાનું વધુ પસંદ કર્યું, અને પ્રથમ 'ગ્લાસ-એનેમાલિંગ'ની વિરિએનો અભ્યાસ કરી અને ૧૯૦૪-૦૫માં મુનઈની વિદ્યોત્રિયા જીયુનિટી ઈન્સ્ટિટ્યૂટમાં અધ્યાપક તરીકે કામ કર્યું ત્યાર પછી ગજગરની દોગવણી નીચે બાળપણીય તેજો, સુગંધી દ્રવ્યો, આર્કો-લોલ વગેરે વિષયોનો અભ્યાસ કર્યો ગજગરના માનોના અને તેજસ્વી વિદ્યાર્થીનું ત્રિગુટ કોટિભાસ્કર માટે બધી રીતે યોગ્ય હતું કોટિભાસ્કરે અને ૧૯૦૩માં 'લવજી ડેસલ'—પહેલા દિવર બનાવવાનું એક નાનકડું કારખાનું ઊભું કર્યું એમાં નજારું પોતાની અગત મૂડીના પચાત્ત હજાર રૂપિયા રોક્યા હતા. આ નાનકડું કારખાનું એની દવાઓની પ્રમાણભૂતતા માટે બહુ જરૂરીથી ખ્યાતિ પામ્યું દિવર બનાવવા માટે આર્નેલોલ ખૂન જરૂરી હોવાથી અને આર્કોલાલ બનાવવા માટે મુનઈ કરતા વોલ્ટરામાં વધુ ત્રગવડ મળે એમ લાગવાથી કોટિભાસ્કરે સને ૧૯૦૫માં વોલ્ટરામાં આર્કો લોલ બનાવવાનું કારખાનું શરૂ કર્યું વધુ મૂડીની જરૂર પડવાથી આ બન્ને કારખાનાં પાડાથી બેગા કાવામાં આવ્યા અને તે 'એલેમિક કૅમિકલ વર્ક્સ લિમિટેડ'માં ડેરવી નાખવામાં આવ્યા ગજગરના મિત્રો ડૉ. દેશમુખ અને સર ચીમનલાલ સેતલવડ ઈન્ડિયન નેશનલ એજન્સી, અને એલેમિક કૅમિકલ વર્ક્સ માટે રૂપિયા પાંચ લાખની મૂડી ગજગરની ખ્યાતિને લીધે તરત જ એકઠી થઈ ગઈ સને ૧૯૦૮ના સપ્ટેમ્બરમાં આ કારખાના માટે અધ્યનન

કેશની યત્રસામગ્રી ખરીદવા કોટિભાસ્કર વિલાયત ગયા અને સને ૧૯૦૯ના ઑક્ટોબરમા પાછા ફર્યા સને ૧૯૧૦ના માર્ચ સુધીમા આંકોહોલ નિસ્મદન માટેના યત્રો ઊભા કરવામા આવ્યા પરંતુ નિસ્મદન શરૂ થાય તે પહેલા કોટિભાસ્કર માદા પડ્યા અને એ માદગીમા જ એમનું કનમયનું અવસાન થયું

પાશ્ચાત્ય વૈદકની અનેક દવાઓમા દ્રાવક તરીકે ઈથાઈલ આંકોહોલનો ઉપયોગ કરવામા આવે છે તે ઉપરાંત દરેક જાતના માદક પીણામા તે રહેલો છે વિસ્કી, બ્રાન્ડી, બિયર, મહુડી જેવા વિલાયતી અને દક્ષી પીણાની કિંમત અને કેફી અસર મુખ્યત્વે ઈથાઈલ આંકોહોલના પ્રમાણ ઉપર આધાર રાખે છે અને તેથી ઈથાઈલ આંકોહોલને માનવજાતનો મોટામા મોટા દુશ્મન ગણવામા આવે છે અને એથી જ ઈથાઈલ આંકોહોલના ઉત્પાદન ઉપર સરકાર ઝીણવટભર્યા અંકુશ રાખે છે એ ઉપરાંત આંકોહોલ ઉપરની જકાત એ સરકારની આવકનું અગત્યનું સાધન છે ઘણી વખત ઈથાઈલ આંકોહોલને માત્ર આંકોહોલ તરીકે ઓળખવામા આવે છે વૈજ્ઞાનિક દ્રષ્ટિએ પાણી પછીના દ્રાવકોમા સૌથી અગત્યનો દ્રાવક આંકોહોલ છે ઈથર વગેરે બીજા જાંબનીક પદાર્થોના ઉત્પાદનમા એની જરૂર પડે છે વળી નિરપેક્ષ આ કાલાલ બળતણ તરીકે પણ વાપરવામા આવે છે આ પ્રમાણ ઔદ્યોગિક દ્રષ્ટિએ કાર્બનિક ઉદ્યોગોમા આંકોહોલનું સ્થાન ઘણું અગત્યનું છે એના ઔદ્યોગિક ઉત્પાદન માટે અનેક વિધિઓ અખત્યાર કરવામા આવી છે એમાની એક અગત્યની પદ્ધતિ આથા પદ્ધતિ છે એ પદ્ધતિથી બગા, ચોખા અને મેદાવાળા અન્ય પદાર્થો તેમ જ દ્રાક્ષ, મહુડી અને શેરડી જેવા સાકરવાળા પદાર્થોમાથી આંકોહોલ બનાવી શકાય છે આ પદાર્થોમાંથી પ્રથમ ગ્લુકોઝ બને છે અને પછી ગ્લુકોઝમાંથી આંકોહોલ બને છે

કોટિભાસ્કરે જોયું કે જો દેશમા આંકોહોલ ઉપરના ઉદ્યોગો સ્થાપવા હોય તો આંકોહોલનું આધુનિક પદ્ધતિથી નિસ્મદન કરવું જોઈએ દેશી દારૂની માગને પૂરી કરવા માટે દેશમા નાનીમોટી નિસ્મદિની ઊભી કરવામા આવી હતી આ પ્રકારની નિસ્મદિનીઓના અનેક ગેંગલાભ હતા એક તો

જેમ દૂધમાથી દહીં બનાવવા આથવણની જરૂર પડે છે તેમ સાકરવાળા પદાર્થોમાંથી આલ્કોહોલ બનાવવા વિશિષ્ટ આથવણની જરૂર પડે છે. દેશી પદ્ધતિમાં આથવણ તરીકે જૂના દારૂનો જ ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, પરંતુ આમ કરવાથી અનેક વધુ જેરી હાનિકારક ઉપપેદાઓ ઉત્પન્ન થાય છે તે ઉપરાંત દેશી નિસ્પાદનપદ્ધતિ પણ ખામીભરેલી હોવાને લીધે આ જેરી ઉપપેદાઓ આખરી તૈયાર પીણામાં રહી જાય છે.

કોટિભાસ્કરને લાગ્યું કે દેશમાં આધુનિક પદ્ધતિથી ચાલતા આ-કોહોલના કારખાનાની જરૂર છે. પ્રથમ તો એક અઘરું કામ કારખાનાના માટે યોગ્ય જગ્યા પસંદ કરવાનું હતું. બ્રિટિશ ઈન્ડિયાને મુકાબલે વડોદરાના દેશી રાજ્યમાં અનેક સગવડો મળે તેમ હતી અને કાચા માલ તરીકે જરૂરી મહાગાના ફૂલ સહેલાઈથી નજદીકમાંથી મળી શકે એવી શક્યતા હતી. ગજજરની સમતિથી કોટિભાસ્કર સયાજીરાવ ગાયકવાડને મળ્યા અને વડોદરાના તે સમયના દીવાન રમેશચંદ્ર દત્તે પણ તેમને સારી પેઠે ઉત્તેજન આપ્યું અને આ પ્રમાણે સને ૧૯૦૫માં વડોદરામાં આલ્કોહોલની નાનકડી નિસ્પાદિની કરવામાં આવી. વડોદરાના કારખાનામાં આલ્કોહોલ બનાવવામાં આવતા હતા અને પરેલના કારખાનામાં આ આલ્કોહોલના ઉપયોગથી ટિંગરો બનાવવામાં આવતા હતાં. એલિમ્બિક કેમિકલ વર્ક્સ અસ્તિત્વમાં આવતાં ગજજરના બીજા શિખ ભાઈલાલ ડી અમીન પણ કોટિભાસ્કર સાથે જોડાયા.

એલિમ્બિક કંપની શરૂ કરવાના મુખ્ય હેતુઓ નીચે પ્રમાણે હતા.

(૧) દેશમાં રાસાયણિક ઉદ્યોગો અને તેને લગતા બીજા ઉદ્યોગો ઊભા કરવા.

(૨) આ ઉદ્યોગોને દોરવણી આપવા માટે પુષ્કળ અને સંશોધનર્થ પ્રયોગશાળા ઊભી કરવી.

(૩) જુદી જુદી જાતનાં રસાયણો બનાવવાં, ખરીદવાં અને વેચવાં.

કોટિભાસ્કર અને અમીનને મેનેજિંગ ડિરેક્ટરો તરીકે અને ગજજરને કન્સલ્ટિંગ ટેકનિકલ ડિરેક્ટર તરીકે નીમવામાં આવ્યા હતા. કંપનીએ વડોદરામાં બે લાખ રૂપિયાના ખર્ચે કારખાના માટે નવું મકાન ઊભું કર્યું થરૂઆતના દિવસો બહુ જ કપરા હતા અને એવા કપરા કાળમાં ગજજરે સ્વેચ્છાપૂર્વક મોટો આન્મભાગ આપ્યો હતો એલેમ્બિક કેમિકલ વર્કસ અસ્તિત્વમાં આવ્યું ત્યારે પરેલની પોતાની ફેક્ટરી રૂપિયા પચાસ લાખની કિંમતે તેમણે એલેમ્બિક કંપનીને આપી અને આવી નફા કરતી નાની કંપની માટે કોઈ પણ જાતની ગુડવિલ માગી નહિ, એટલું જ નહિ પણ રોકડ રકમને બદલે નવી કંપનીના પચાસ લાખ રૂપિયાના થર્ડે સ્વીકાર્યા

સને ૧૯૦૮માં વિલાયત જઈને કોટિભાસ્કર ૧૯૦૯માં પાછા ફર્યા અને એક લાખ રૂપિયાના ખર્ચે ખરીદેલી ફ્રેન્ચ નિસ્પાદિની ઊભી કરવાના પ્રયત્ન થઈ કર્યા કમનસીબે કોટિભાસ્કર માંદા પડ્યા અને સને ૧૯૧૦માં મૃત્યુ પામ્યા. ગજજરની સ્થિતિ બહુ કપરી બની ગઈ તેમની આર્થિક સ્થિતિ નાજુક બની અને મુંઝઈમાં અનેક રોકાણો છતાં બધું પડતું મૂકી જે વડોદરામાં ફરી પગ ન મૂકવાની પ્રતિજ્ઞા કરી હતી તેને બાજુએ મૂકી ત્યાં દોડી ગયા અને મદદનીશ બિનકેળવાયેલ હોવા છતાં ખંતથી કામ થઈ કર્યું નિસ્પાદિની ઊભી કરવામાં માહિતીપત્રો ફ્રેન્ચ ભાષામાં લખાયેલાં હતાં નડિયાદ મામુસો મોકલી પાદરીઓ પાને ભાષાંતર કરાવવામાં આવતું અને દિવસરાત ગજજર અને તેમના શિષ્યો નિસ્પાદિનીના કામમાં પરોવાયેલા રહેતા રાજ્યની સાથેના કરાર પ્રમાણે રાજ્યને સને ૧૯૧૦ની પહેલી એપ્રિલથી આર્કોલોલ આયવો થઈ કરવાનો હતો સોજમી એપ્રિલે નિસ્પાદિનનું કામ થઈ થયું અને છઠ્ઠીસમી એપ્રિલથી રાજ્યને આર્કોલોલ પૂરો પાડવાનું કામ થઈ થયું નિસ્પાદિની ઊભી કરવા ઉપરાંત ફ્રાન્સમાંથી આવેલું ખાસ આવવડુ ચોખ્ખું રાખવા માટે ખૂબ કાળજી રાખવી પડતી અને તેથી પાછળથી વડોદરામાં જ આ આવવડુ બનાવવાની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી આ બધા કામો ગજજરની પોતાની દોરવડીથી જ થકય બન્યાં હતાં તે ઉપરાંત નિસ્પાદિનીમાં ગજજરે અનેક સુધારા સૂચવ્યા હતા અને સંકેન્દ્રિત આર્કોલોલ બનાવવાને એક નવી જ કોડીની પેટન્ટ

સને ૧૮૯૮મા ગજજરે રાણીના બાવલા ઉપરના ડાઘા દૂર કર્યા ત્યાર પછી તેમને વિચાર સૂર્યો કે જે આરસપહાણ ઉપરના આવા ડાઘા રાસાયણિક પદાર્થોથી દૂર થઈ શકે અને આરસપહાણ તદ્દન ચોખ્ખો થઈ શકે તો આરસપહાણ જેવી જ રાસાયણિક રચના ધરાવતા મોતી ઉપરના ડાઘા કે રંગ પણ દૂર થઈ શકે આ વિચારને પ્રયોગ કરીને સિદ્ધ કરવાનું કાર્ય તેમણે પોતાની ખાનગી લેબોરેટરીમા શરૂ કર્યું આ સમયે ભારતમા સાચા મોતીનો ધવો ઘણા મોટા પાયા ઉપર ચાલતો હતો સારામા સારા મોતી સુરત અને મુબઈ અને તેમા ય ખાસ કરીને સુરતના જવેરીઓના હાથમાથી પસાર થઈને દુનિયાના બજારમા મોકલાતા. સાચા મોતીની કિંમત ઘણી જ વધાર હતી અરબસ્તાનથી આવતા મોતી આપણા મુબઈ ને સુરતના વપારીઓ મોટા પ્રમાણમા ખરીદતા અને તે મોતીને વીંધીને તેના છત્ર બનાવી હાર તૈયાર કરીને પેરિસ ને લાડન મોકલતા

મોતીના એક સાહસિક વપારીએ મોતીને સાફ કરવાની જરૂરિયાત તરફ ગજજરનું ધ્યાન ખેંચ્યું મોતીની કિંમત તેની સફેદી અને ચમકાટ ઉપર આધાર રાખે છે પીગાથ પડતાં અને ગ્રાખા મોતી હલકા ગાળાય છે જે કોઈ રાસાયણિક દ્રવ્યથી મોતીની પીગાથ દૂર કરવામા આવે અને મોતીને મફેદ અને ચમકદાર બનાવવામા આવે તો એની કિંમત એકદમ વધી જાય

આગળ જણાવ્યા મુજબ ગજજર પાસે મોતી ધોવાની બહુ સાદી વિધિ હતી આ વિધિ એટલી સરળ હતી કે રસાયણના બિલકુલ જ્ઞાન વગરનાં એમના બહેન પણ તેમાં મદદ કરી શકતાં. મોતી સાફ કરવાની આ વિધિ માટે એક નાની ઓરચીની જ જરૂર પડતી.

શરૂઆતમા ગજજરને મોતીના વેપાર સંબંધી કથી માહિતી કે મોતીની ખરી કિમત આંકવા સંબંધી કશું જ્ઞાન હતું નહિ. પીરે ધીરે જોમ તે સમયે તે વધુ જાણકાર બનતા ગયા તેમ તેમ આ ધયામાંથી તેમને ટીક ટીક દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થવા લાગી તેમના મિત્ર સર ચીમનલાલ સેતલવડ તરફથી પણ તેમને આ કામમાં પ્રોત્સાહન મળ્યું.

સામાન્ય રીતે વૈજ્ઞાનિકોની એવી પ્રભુત્વાધિકા છે કે પોતાની શોધખોળોના લાભ તેમણે વિશ્વની સમગ્ર જનતાને લેવા દેવો વૃંદ પાશર, માઈકલ ફૅરેડે કે માદામ ક્યુરીએ પોતાની શોધખોળોના કોઈ પણ પ્રકારનો અંગત આધિક લાભ લેવાનો વિચાર સરખો પણ કર્યો નથી ગજજરને પણ પૈસા કમાવાનો શોખ ન હતો. પરંતુ 'આત્મમંથન'મા તેમણે લખ્યું છે તે પ્રમાણે દેશમાં રાત્તાધારિક કારખાના ઊભા કરવાનું સ્વપ્ન મિલ્લ કરવા માટે એમને એમ લાગ્યું કે કાતો રાજ્યની મદદ લેવી જોઈએ અથવા પોતે અંગત મૂડી એકઠી કરવી જોઈએ. જ્યારે એમણે જોયું કે મોતી સાફ કરવાની ક્રિયામાં સારો આધિક લાભ થાય એમ છે ત્યારે તેમણે સુરત અને મુખર્જના અગ્રગણ્ય ઝવેરી ધરમચંદ લલ્લુચંદની પેઢી સાથે સમથ બાંધ્યો તથા નાનકડી મામિક રકમ અને નફામાંથી પાંચ આની ભાગની શરતે કામ શરૂ કર્યું આ બાબતનો કરાર પણ સોલિસિટર મારફત કરવામાં આવ્યો આ કરારમા લવાદ તરીકે સેક ફકીરચંદ પ્રેમચંદ અને સર ચીમનલાલ સેતલવડને રાખવામા આવ્યા.

કામ શરૂ કરવામા આવ્યું ત્યાર ગજજર શેઠ નાથજી દ્વારકાદાસના 'દરિયા મહેલ' નામના બંગલામા રહેતા હતા મોતીની સફેદી અને ચણકાટની દવા તે પોતાને બગલે તૈયાર કરતા તેમ જ મોતી અંગેનું તે કામકાજ પણ બગલે જ કરતા પણ જ્યારે તેમને લાગ્યું કે મોતી જેવી કીમતી ચીજનુ કામ પોતાને બગલે કરવા કરતા ઝવેરીને બગલે કરવું વધુ યોગ્ય છે ત્યારથી તેમણે કામ ઝવેરીને બગલે જ એક અલગ ઓરડામા કરવા માંડ્યું જોકે એ માટેની દવા તો પોતાને બગલે જ પ્રથમ તૈયાર કરીને ત્યાં લઈ જવાનું રાખ્યું અને એ દવા તૈયાર કરવામા પોતાના સગવડાલાંની મદદ પણ સ્વીકારી.

થોડા વખત પછી ઝવેરીએ હિસાબ કર્યો ત્યારે કરાર પ્રમાણે ગજગરને તેમના મહેનતાણા અને ભાગ બદલ ઝવેરી પાંચેથી રૂપિયા વીસ હજારની રકમ મળી હતી.

આમ થોડા દિવસ ચાલ્યા ત્યાં પછી ઝવેરીને એમ લાગ્યું કે જે આ દવા પોતે જ બનાવે તો ગજગરને પૈસા આપવા પડે નહિ અને મોતી સુધારવાની કિયાનો બધો જ લાભ પોતાને મળે. દવાનું મિશ્રણ ગજગરના બગલામાંથી ગજગરને જાણ્યા વિવાય ખમ્બેડવામાં આવ્યું અને પૃથક્કરણ માટે રાસાયણિક પૃથક્કરણ કરનાર મરકારી અમલદારને તે મોડલી આપવામાં આવ્યું. એમ એ ની રસાયણની પ્રાયોગિક પરાંતમાં માટે ગજગર અને આ સરકારી અમલદાર સહ પરીક્ષકો હતા. પરીક્ષા આ અમલદારની પ્રયોગશાળામાં જ લેવામાં આવતી હતી જ્યાં આ અમલદારે પૃથક્કરણ કરવા માટે ગજગરને ત્યાથી લેવાયેલી પેલી દવા બહાર કાઢી ત્યારે ગજગર પણ સળેગવરાત એ જ પ્રયોગશાળામાં હાજર હતા અને ત્યાર જ તેમણે કહ્યું કે, આ દવા તો મારી પોતાની ખાનગી બનાવટની છે. આથી બધો ભડો ફૂટી ગયો. ઝઘડો લવાઈને સોપવામાં આવ્યો. પરિણામે આ ભાનીદારી કચળી ગઈ.

તે પછી ગજગરે મુબાઈની બીજી વેપારી પેટ્ટીના સહ બમીલાલ વીગચદ સાથે ભાગીદારીમાં મોતી માફ કરીને વેચવાનો ધરો ચા. રાખ્યો. આ ધધાની શરૂઆતમાં ગજગરને તેમજ ઝવેરીઆને ધણો સાથે ટાપદો થયો. ત્રણચાર વર્ષ સુધી ધણે સારા પ્રમાણમાં ચાલ્યો. પરંતુ ગજગરની ખાનગી દવા ધીમે ધીમે બજારમાં જામીતી થઈ ગઈ.

આ ત્રમચે બાદગતની લગઈ ફાની નીકળી અને માનીના વપારમાં મદી આવી. આ બધા કારણોથી ગજગરને આ મોતી પ્રકરણ ધીરે ધીરે સંકેતી લે. પડ્યું. આ પ્રકરણે ગજગરના જાગત જીવનમાં ખૂબ કલેશ ઉત્પન્ન કર્યો. ઝવેરીઓ સાથે પણ એમને મોટો કલહ થયો અને એમને નાટનો આચરો લેવો પડ્યો. કેમ બા. લા. વખત સુધી ચાલ્યો. આખરે ઝવેરીઓએ અને ગજગરે વચ્ચેનામાં લવાઈ નીમવાનું સ્વીકાર્યું. લવાઈ તરીકે વચ્ચેનામાં માજી દીવાન કેરયા-પાંડ અને નર નીમનલાલ સેતલવડને નક્કી કરવામાં આવ્યા. એમના લવાઈ નિર્ણય

પ્રમાણે રૂપિયા પાંચ લાખને બદલે રૂપિયા અઢી લાખ ગજગરને મળ્યા આ વખતે ગજગરની તનિયત પણ ઘણી જ કથળી ગઈ

મોતીના ધધામાંથી મળેલાં નાણાંનો તેમણે ઉદારતાથી સદુપયોગ કરવા માંડ્યો પોતાની ટેંકનોકેમિકલ લેબોરેટરીને સજ્જ કરવામા તેમનો આ મોતીનો વેપાર લેખે લાગ્યો જ પણ એ ઉપરાંત પ્રયોગશાળામાંથી તૈયાર થતા વિદ્યાર્થીઓને નાણાની મદદ આપી તેમણે નવા ઉદ્યોગો પણ શરૂ કરાવ્યા પોતાના એક ખિસ્તી વિદ્યાર્થીને એમ ડી ના દાકતરી અભ્યાસ સારું આચરે બાર હજાર રૂપિયા આપી અમેરિકા મોકલ્યો અને એ જ રીતે બીજા પણ કેટલાક વિદ્યાર્થીઓને પરદેશ જવામા આર્થિક મદદો કરી ઉપરાંત પ્રયોગશાળામાં ઘણા વિદ્યાર્થીઓને ફી લીધા વગર રસાયણનો અભ્યાસ કરવા દીધો એક વિદ્યાર્થીએ પોતે ફી આપી શકે તેમ નથી તેવું જાણાવ્યું ત્યાંજે ગજગરે કહ્યું કે, તમારી ફી તુ એ ચરતે જતી કરુ છું કે રસાયણનો અભ્યાસ પૂરો કર્યા બાદ નવો ઉદ્યોગ શરૂ કરો તો મારે તમારી ફી ન લેવી અને જો નોકરી ઉપર ચલે તો ફી મને આપવી

નવે ૧૯૧૦ પછી ગજગરને ઍવેમ્બિકનું કામ હાથમાં લેવું પડ્યું ઍવેમ્બિકનું નામ ઠકાણે પડ્યા પછી નાદુરસ્ત તનિયતને કારણે ગજગરે મુંઝઈ છોડી સુરતમા ગળેલા માંડ્યું સુરતમા થોડો વખત રહ્યા પછી મોતીનું કામ કરવા માટે બે મોની પાર્ટીઓએ વાગધાગે ચલાવી તેમાંથી નગીનચદ ઝવેરચંદ સાથે તેમણે કામ શરૂ કર્યું પરંતુ પાછળથી નગીનચદની આર્થિક સ્થિતિ બગડી જતાં એ કામ લાંબો સમય ચાલુ નહિ મહેનતાણા તરીકે મળેલા એક બેન્કો તરફથી સ્વીકારવા નહિ અને આ પ્રમાણે ગજગરને પૈસા મળતા બંધ થઈ ગયા

મોતી સુધારવાનું કામ કરનાં તેમણે તેને શુદ્ધ કરવાની રીતોમાં પાલ જુદા જુદા અભિનત કરી જોયા અને કેટલાક સુધારણ દાખલ કર્યા સુરતમાં પણ ગજગરે પોતાને બંગલે પ્રયોગશાળા ચાલુ રાખી હતી તેમણે હાથજોજન પેરાકનાઈડ બનાવવાની ઘણી જ રીતો અજમાવી જોઈ હતી મોતીને પાલીસ કરવાના પાવડો સર્ખથી પણ તેમણે ઘણા અભિનત કર્યા અને એક ઉત્તમ પાવડર થોપી ત્રકચો હાઈડ્રોજન પેરાકનાઈડ કયા ટ્રાવર્સ સાથે સારી રીતે બની જાય છે અને કમું મિશ્રણ મોતી ઉપર સારામા સાંડુ કામ આપી શકે છે તે જાતનું સંશોધનકારી

ચાનુ રાખ્યુ પ્રોગથાગામા તે હાઈડોજન પેરોકસાઈડ બનાવતા, શુદ્ધ કરતા, તેનુ પૃથક્કરણ કરતા, અને ત્યાર પછી મોતી સુધારવાના કામમા વાપરતા હાઈડોજન પેરોકસાઈડ અને ઈથરનુ મિશ્રણ મોતી સુધારવાના કામમા સૌથી વધુ નફા નીવડ્યુ આ બન્ને દ્રાવકો ભેગાં થવાની પ્રક્રિયામાથી જે ઍસિડ તૈયાર થતો તે મોતીને કોરી ખાય નહિ તે માટે તેમણે આ મિશ્રણમા કેલ્સિયમ પેરોકસાઈડ નામનો પદાર્થ ભેગવો જેથી ઉત્પન્ન થયેલો ઍસિડ શિથિલ બની જાય અને મોતીને કોઈ જાતનુ નુકશાન થાય નહિ

ધીમે ધીમે મોતીનો ધંધો હિન્દુ લોકોના હાથમાથી આરબ લોકોના હાથમા ચાલ્યો ગયો અને કચર મોતીનો ઉપયોગ થકુ થયો એટલે સાચા મોતીની મહત્તા ઘટી ગઈ તે ઉપરાંત મોતી સુધારવામા હાઈડોજન પેરોકસાઈડ વપરાય છે એમ ઘણા વેપારીઓ જાણી ગયા અને તેથી તેઓ જાતે મોતી સુધારવાનુ કામ કરતા થઈ ગયા મોતીના કામને અગે જજજરને કાટના પગથિયા ઘસવા પડ્યા પહેલો કેમ જે એમના ભત્રીજા સાથે થયો તે લડવામા જજજરની તમિયતને ખાર હાનિ પહોચી અને બીજી ભાજગડ ધરમચદની પેટ્ટી સાથે થઈ નગીનચદ સાથેના મમમા તો પૈસા મેળવવાનો પ્રશ્ન જ ન હતો કારણુ કે પેટ્ટીએ નાદારી નોંધાવી હતી આ પ્રમાણુ જજજરને ખાનગી આવકનુ—એલેમ્બિક સિવાયનુ—મોગમા માટુ સાધન નાથ પામ્યુ એલેમ્બિક પાત્ર એમના જીવન દરમ્યાન ખાન આર્થિક પ્રગતિ કરી ન હતી

તેજસ્વી વિદ્યાર્થી, કુશળ અને પ્રેમાળ અધ્યાપક, સાહિત્યરસિક સજ્જન અને કુટુંબવત્સલ ગૃહસ્થ ત્રિભુવનદાસ ગજજરને જીવનના છેલ્લાં થોડા વર્ષોમા ખૂબ જ માનસિક પાનનાઓ વેઠવી પડી હતી. જોટલે કાશે ગજજરે શિમાણના મૈત્રમાથી બાપારના મૈત્રમા જવાનો પ્રયત્ન કર્યો તેજલે અથે તેમનું જીવન સફળતાઓથી દૂર ગયું, એટલું જ નહિ દુ ખની ઘેરી અને ઘેરી છાયાઓ તેમને વીંટળાઈ વળી.

ગજજરમાં અથાક પરિશ્રમ કરવાની શક્તિ હતી અને એક સાથે અનેક કામો ઉપર ધ્યાન આપવાની કાબેલિયત હતી. પરંતુ જોટલી સહેલાઈથી તે નિર્જીવ પદાર્થોને પારખી શકતા તેજલી સહેલાઈથી મનુષ્ય-સ્વભાવને પારખવામાં તે ફતેહમદ થઈ શક્યા ન હતા. જે કોઈ તેમની પાસે કઈ પામુ પોડના લઈને દોડી આવતું તેને પૂરી હમદદીથી તે સલાહ આપતા એટલું જ નહિ પરંતુ તેને છૂટે હાથે બવા જ પ્રકારની મદદ કરતા. સગાં અને સાથીઓને એ સિવાય પણ આર્થિક મદદ કરતા અને તેમને ધંધે લગાડી આપવા પોતાનાથી બનતું બધું જ કરી છૂટતા. ઘણી વખત મદદ માગનાર મદદ મળ્યા પછી તેમનો નફા સહેવાને બદલે પોતાના કરતા બીજાને કાંઈ વાર વધાર મદદ મળી ગઈ હોય તો એથી અલખાઈથી બગી જતો. ગજજર ઉપર જ્યાર વિપત્તિઓનાં વાદળ ઘેરાવા માડ્યા ત્યાર આ બધા કલવાતા મિત્રો, સહાયાઈઓ અને વિદ્યાર્થીઓ તેમનાથી દૂર ખસી ગયા. જીવન એકલવાળું અને ભયગ્રસ્ત બની ગયું. માનસિક સમતોલન ચાનું ગયું, અને ગુજરાતના એક વારના નમર્ષ વેલાનિઃ અને લિમક એવા ગજજર દયાજનક પરિસ્થિતિમાં મુગઈ ગયા.

ગો.ભારતરને પ્રોત્સાહન તેમ જ આર્થિક સહાય આપી ઔચેત્તિક કૃમિકલ વર્તન પગભર બનાવવા ગજજરે પોતાની ઘણી શક્તિ ખર્ચી જતાર એ

કારખાનામાં આર્થિક કટોકટી ઊભી થઈ ત્યારે પત્નીના દાગીના ગીરે મૂકીને પણ ગજબાજે લેન ઊભી કરી કંપનીને જીવન સખી કારણ કે એમનું માનવું હતું કે શેરહો ડોઝે એમના નામ ઉપર પૈગાનું રોકાણ કર્યું હતું અને તેથી તેમને કોઈ જાનનું નુકસાન ન થાય એ જોવાની પોતાની ફરજ હતી સને ૧૯૧૦ના અરનામાં કોર્પોરેશનનું અવમાન થયું અને ગજબાજે એક નિષ્ઠાવાન અને મત્યપ્રિય માથો અને શિષ્ય ગુમાવ્યો આ ખોટા જીવનમાં તે મિલકતુલ પૂરી થકયા નહિ હવે તેમને ઍલેમ્બિક અને ટેકનોલોજિકલ લેબોરેટરી એ બન્ને સભાગવા પડયા

આ બન્ને સસ્થાઓ નારી રીતે ચલાવવાની શક્તિ ગજબાજમાં હતી, પરંતુ તેમના અનેક સાથીઓ ધીરે ધીરે તેમનાથી દુર થતા ગયા અને એમની એ શક્તિ ઉપર પણ એની ગભીર અમર પડી એવામાં તેમના પત્ની પણ લાગી માદગી ભોગવી મૃત્યુ પામ્યા ઍલેમ્બિક પાછળ પૂરપૂરું ધ્યાન આપવા ટેકનોલોજિકલ લેબોરેટરી બીજાઓને સોંપી તેમણે વોદરામાં ફરી વસવાટ કર્યો પણ નિમિત્તે યારી ન આપી અને એ લથડતી ગઈ તેમ તેમ પાછલી નિઠગી શાંતિથી પનાર કરવાની ઇચ્છા વધુ ન વધુ પ્રગળ બનતી ગઈ પરિણામે સુરતમાં સંશોધન પ્રયોગશાળાઓ થડ કરી પાછલા દિવસો ત્યા જ વિતાવવાનું તેમણે નક્કી કર્યું

આ વખતે તેમને નાથી સલાહ આપનાર અને સ્પષ્ટવસ્તુ મિત્ર ગોવર્ધન રામ માધવરામ ત્રિપાઠીની ખોટા પણ ખૂબ જ તાવવા માડી

મોતીના ધધામાં પ્રથમ તો તેમને અઢળક દ્રવ્યની પ્રાપ્તિ થયા કરી હતી પણ પાછળથી જવેરીઓ જોડે અનેક વિવાદગ્રસ્ત પ્રશ્નોમાં જેરમનજૂતીઓ ઊભી થઈ, કોટ્ટે પણ ચકવું પડ્યું અને એ માટે પાકટ ઉંમર છતાં પારાવાર શ્રમ ઉઘાવવો પડ્યો આખરે આ કેસ લવાદ મારફતે પનાવ્યો છતાં તેમને પાંચ લાખને બદલે માડ બે અડી લાખ રૂપિયા મળ્યા અને એ બધા માનાસિક સતાપે થરીરને પણ ગાઢ અંતર પહોચાડી

આ સમયની ગજગરની માનસિક સ્થિતિનો ખ્યાલ આપવા માટે કેટલાક પત્રો નીચે આપ્યા છે.

*

*

*

પત્ર ૧

તા ૫-૭ ૧૯૧૫

૨૧. બાઈ રમણુલાલ,
પરીખ નારણભાઈ કેશવલાલ,

પેટલાદ

તમારો તા ૩૦મી જૂનનો કાગળ મને મળ્યો છે અને તેથી આનંદ થયો છે મારી તબિયત અહીં જરા સુધારા પર છે રગની અછનના આળ સમયમાં તમારું કારખાનું સારી રીતે ચાલે છે તે સાબળીને મને સંતોષ થયો છે આગળ ઉપર તમને પણ અડચણ તો પડશે જ, પણ જો તમારામાં હિંમત હોય અને કોઈ માણસને મારી પાસે મોકલો તો તેને રગ બનાવવાનું શીખવું રગ બનાવવાના કાચા પદાર્થો ઈંગ્લાડમાં મળી શકે છે અને ત્યાંથી મંગાવવાની સગવડ થાય તો કેટલાક રગ અહીં બનાવી શકીએ એવીઝરીન તો બનાવવો મુશ્કેલ છે, પણ ટરકી રેડ કે કોઈ પણ રગ બનાવ્યા વા ર છૂટકો તો છે જ નહિ એવીઝરીનને માટે પણ કાંઈ કરતા રસ્તો નીકળે લુ તો કારખાના કાઢવા કે વ્યવહારમાં પડવા માગતો નથી, કેમ કે હિન્દુ-સ્તાનના નિમકલરામ લોકોથી છેક ત્રાસી ગયો છું અને તેમાંથી છૂટવાના પ્રયત્નો કરતા છૂટતાં ઘણી મુશ્કેલીઓ નડે છે

વિ

ત્રિલોચનદાસ ગજગર

પત્ર ૨

૪થી ડિસેમ્બર, ૧૯૧૭,
મુંબઈ.

પ્રિય ગજાજર,

તમારો કાગળ મળ્યો છે ઘોડા દિવસ પહેલાં સેતલવડ મને મળ્યા હતા અને કહ્યું હતું કે તમારી તબિયત સુધરી છે અને તમે લાંબે સુધી ફરવા જઈ શકો છો અને શાંતિથી વાતચીત કરો છો. આ જાણીને હું રાજી થયો છું તમારી તબિયત બહુ અજાયબ રીતે સુધરી છે અને હજુ જો બીજા છ મહિના ફરવા જાઓ તો તમારી માનસિક અને શારીરિક સ્થિતિ બહુ સુધરશે.

હું તમને મારા મિત્ર ગણુ છું મને તમારે માટે ખૂબ અને સાચું માન છે અને અસીલ નહિ પણ મિત્ર ગણીને તમારું હિત સાચવવાનો પ્રયત્ન કરું છું, માટે તમને હું સલાહ આપું છું કે સુરત છોડીને કા તો દેશમાં અગર પરદેશમાં ફરવા જાઓ મારી સલાહ નહિ માનો તો તબિયત મુધારવાની સારી તક તમે જવા દેશો તમારી આર્થિક પરિસ્થિતિ તમે પારો એટલી ખરાબ નથી અને હું ખાતરી આપુ છું કે હું તમને બધી બાબતોમાં સલાહ આપવા માટે હમેશા તૈયાર છું

લિ.

આપનો મહેરવાનજી,
સોલિસિટર.

પત્ર ૩

લાર્ડન્સ,
સુરત,

૨૧મી જૂન, ૧૯૧૮

પ્રિય મહેરવાનજી,

તમારો ૧૯મી જૂનનો કાગળ મળ્યો છે અને તે વાંચ્યો છે. તમે સુરત નહિ આવો એ જાણી મને દિલગીરી થઈ છે. હું મુજાઈ ગયો છું એવી

તમારી માન્યતા ખોટી છે મારી પાસે અહીંના સિવિલ સર્જન સવાર અને સાંજ આવે છે અને એમની જોડે લુ કોટ, કેન્સર વગેરે દર્દોની સારવારના ઉપાયો વિશે ચર્ચા કરુ છુ તમે મને સુરત છોડવાની સલાહ આપો છો પરંતુ જ્યાં સુધી મારો બધા મરભાર બરાબર કોઈ સભાગી રહે એવી વ્યવસ્થા ના થાય ત્યાં સુધી હુ સુરત છોડી શકુ એમ નથી મને તો કલ્પતા જવાની થઈ જી હજી છે મોટી સંખ્યાવતોથી ત્યા શરૂ કરેલી વૈજ્ઞાનિક સંસ્થાને ઔદ્યોગિક વર્ણ આવવાને મર આશુતોષ મુન્ડરજી મને બોલાવે છે તે ઉપરાંત મદનમોહન માલવિયા મારી યોગના પ્રમાણે તેણા કરાવેલી બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટીમા મને બહુ આગ્રહથી બોલાવે છે પરંતુ મારાથી અત્યારે સુગત છોડી શકાય એમ નથી

વિ

ડી. કે. ૧૪૪૨

જીવનનાં છેલ્લા વર્ષોમા પાત ગજગરની વૈજ્ઞાનિક પ્રતિભા આછી થઈ ન હતી મુંબઈમા ઇન્ફ્લુએન્સા માટે અને ગુરતમા પ્લેગ માટે એમારે પેન્ટ દવાઓ બજારમા મૂકી અને એમા પાતુ સારી પેકે પૈસા પાપત કર્યા ગજગરે લોમિનાં દર્દ અને હુ ખના પૈસા કોઈ દિવસ પોતાના અગત ખર્ચ માટે નહિ વાપરવાનો નિશ્ચય કર્યા હતા જેટલી ઝડપથી ગજગર કમાયા હતા તેનાથી વધુ ઝડપથી તેમની અનેક તરંગી યોગનાઓમા પૈસા ઊડી જતા ધીર ધીર કમાણીને અભાવે અર્થિક મિથિત દિન પ્રતિદિન નબળી પડતી ગઈ એમના પુત્ર કૃષ્ણલાલે ઘરણ, વીમો વગેરે જે હુ તેનો ઉપયોગ કરી ગજગરના જીવનને છેવટ સુધી આગ આપવા દીધી નહિ એમને માત્ર અલગ ભંગલો, નોકર-ચાકર, અને ગાડીની વ્યવસ્થા કરી આપી આ વખતે કુટુંબના એક માત્ર સાથ સલાહકાર ચીમનલાલ સેનલલક હતા

એમ કહેવાય છે કે આ અરમામા વોદરા સ્ટેશને ગાંધીજી માથે ગજગરની મુલાકાત થઈ ભગ્નરુદ્ર ગજગરને ગાંધીજીએ સાત્વન આપ્યું અને કહ્યું કે, દેશને માટે તમે ઘણું કર્યું છે, હવે શાંતિથી જીવન વિતાવવાનો પ્રયત્ન કરો

ગજગરના જીવનમાં શાંતિ તો ક્યાંથી હોય ?

મને ૧૯૨૦ની શરૂઆતથી જીવનના અંતકાર સુધી ગજગર પોતે કઈ પણ કાર્ય કરી શકતા નહિ આ વખત તેમને માટે તેમજ તેમના કુટુંબ માટે અત્યંત દુઃખનાયક નીવડ્યો ગજગરની તમિયત શરૂઆતથી જ પ્રમાણમાં નબળી હતી અને તેમને પહેલેથી જ સંગ્રહણીનો ગેગ હતો તેમના મિત્ર ડૉ. મોરેસ્વર ગોપાળ દેશમુખ ગજગરની તમિયત સુધારવા ઘણો પ્રયત્ન કરતા હવે તેમને અનિદ્રાનો ગેગ પણ લાગુ પડ્યો હતો

આખરે અન્નગળ આવી પહોંચ્યો આ વખતે ગજગરના અકમાત્ર પુત્ર ડૉ. કૃષ્ણલાલ એલેમ્નિકમાં કામ કરતા હતા તેમણે બધા વ્યવસાય છોડી દઈ પિતાની બનતી નારવાર કરવા દોડ્યામ થઈ મરી જીવનના છેડ અંતિમ દિવસોમાં ગજગરને નાન્ટાકુડમાં એક બગવામાં ખમેડવામાં આવ્યા તેમણે એકદમ યશ ધવા લાગ્યા એટલે એમ નમ્ને કરવામાં આવ્યું કે મુજઈમાં ડૉ. પી. ટી. પટેલની નવાહ લેવી

માજ પડી હતી વગનાદ ખૂબ પડ્યો હતો બગવામાં પિતાને એકલા મૂકીને જતા પુત્ર કૃષ્ણલાલનો જીવ ચાલતો ન હતો પાસેના બગવામાં રહેતા ગજગરના શિષ્ય ગ. બા. ઉમાકાન્ત દેસાઈ અને એમના પત્ની જરુબહેનને જરૂર પડ્યે પિતા ઉપર નજર રાખવાનું કહીને, દૈન્ય ઉપર પથરા મૂકીને, કૃષ્ણલાલ મુજઈની તાજમહલ હાંવમાં રહેતા ડૉ. પટેલને મળવા ગયા ડૉ. પટેલે કૃષ્ણલાલને કહ્યું, 'અત્યાર મોડું થયું છે અને દર્દીને મુજઈ ખસેડવાનું સલાહભર્યું નથી, સવારે આપણે તેમને મોટરમાં મુજઈ લાવીશું ' આ કાર્યક્રમ પ્રમાણે ડૉ. પટેલ અને કૃષ્ણલાલ સવારે વહેલા ઊઠ્યા અને સાન્તાકુડ આવવા નીમ્ણ્યા પરનું તેઓ બગલે પહોંચે તે પહેલા જ ઉદાસ ચહેરાવાળા સાકળચદ શાહ અને બીજા માણસો રસ્તામાં સામા મળ્યા કૃષ્ણલાલને લાગ્યું કે પિતાનો આત્મા નજર દેહ છોડી ચાલ્યો ગયો છે

આ દુઃખના સમયમાં સાકળચદ શાહ ગજગર કુટુંબની સાથે હતા ગજગરના જીવનની છેલ્લી પળે રા. બા. ઉમાકાન્ત દેસાઈ અને એમના પત્ની જરુબહેન પાસે હતા.

આમ સને ૧૯૨૦ના જુલાઈની સોજમી તારીખે આ સમર્થ વૈજ્ઞાનિક, ધક્કિયાળી કેળવણીકાર, વત્સલ અધ્યાપક અને પ્રેમાળ કુટુંબી ત્રિભુવન-દાસ કલ્યાણદાસ ગજજરનો આત્મા બધી વિટંબણાઓમાંથી મુક્ત થઈ અનંતમાં વિલીન થઈ ગયો.

૧.૧૧૧૧ના જીવનનો સૌથી વધુ સુખી સમય વયોદરામાં પચાર થયો હતો તેઓ સ્વભાવથી જ શિશુશાસ્ત્રી હતા શિશુના દરેક મિત્રમાં તેમણે ઊંચે રસ લીધો હતો એમના જીવનનાં તેજસ્વી કાર્યોમાં મુખ્ય કાર્ય આપણા દેશની કેળવણીની પ્રગતિ વિષેના તેમના વિચારો તેમ જ એ વિચારોને અમલમાં મૂકવા માટે ઉદ્ધવેલા શ્રમને ગણી શકાય પ્રથમથીજ ગજજર 'માનુભાષા દ્વારા શિશુ'ના હિમાયતી હતા નોકરીની શરૂઆતમાં જ મહાન દેશભક્ત અને માનુભાષાપ્રેમી શ્રીમત સયાજીરાવ ગાયકવાડના છત્ર નીચે કાર્ય કરવાનો અમૂલ્ય લાભ એમને મળ્યો હતો એમના બહેન શ્રીમતી નાનીબહેન ગજજરના ઉત્સાહને લીધે સ્ત્રીશિશુમાં પણ તેમણે મહત્ત્વનો ફાળો આપ્યો હતો મુંબઈ યુનિવર્સિટીની સેનેટ તેમ જ અભ્યાસક્રમ સમિતિ (બોર્ડ ઓફ સ્ટડીઝ)માં પણ તેમણે અગ્રગણ્ય ભાગ લીધો હતો સરકાર અને યુનિવર્સિટીએ નીમેલા કમિશન આગળ તેમણે ઉચ્ચ શિક્ષણ અને સશોધન અંગે મહત્ત્વની જુબાની આપી હતી આ જુબાનીની પૂર્વતેયારી રૂપે એમના સ્વભાવ પ્રમાણે ભારતમાં કેળવણીના વિકાસ વિષેનો ખૂબ જ ઝીણવટભર્યો અભ્યાસ કર્યો હતો અગ્રેજી ભાષા ઉપર તેમનો કાબૂ બહુ મરસ હતો છતાં માનુભાષા પ્રત્યેનો તેમનો પ્રેમ અખૂટ હતો કામ કરવા માટે ખૂબ ધીરજ, પ્રચડ કાર્યશક્તિ અને અનેક જાણનો સહકાર મેળવવાની આવડત તેમના મુખ્ય ગુણો હતા હુન્નરોદ્યોગની કેળવણી માટે કલાભવનની સ્થાપનામાં આપેલો સક્રિય ફાળો, કલાભવનમાં માનુભાષા દ્વારા શિક્ષણ આપવાનો સકળ પ્રયત્ન, પારિભાષિક શબ્દો યોજવા માટે લીધેલો અગાધ શ્રમ, જ્ઞાનમજૂયાની યોજના, અનુસ્નાતક શિક્ષણ માટે ખાનગી વ્યવસ્થા—ટૅકનોકેમિકલ લેબોરેટરી, અને સ્ટ્રીટેજી માટે વનિતાવિશ્રામની સ્થાપનામાં ભજવેલો ભાગ વગેરે કાર્યો તેમણે શિક્ષણશાસ્ત્રી તરીકે કરેલા કાર્યોમાં બહુ જ મહત્ત્વના ગણી શકાય.

ગજજરના વિરાગેની નમીયા ધરતાં એજું યાદ રાખવું જરૂરી છે કે એ વિચાર અટકી સદી જૂના છે આજે પણ જે પ્રશ્નો આપણને મૂંઝવે છે તે વિચારો પરત્વે તેમના અભિપ્રાયો એટલા પ્રગતિથી હતા કે આજે પણ તે મનનીય લાગે છે તેમણે આપેલા અને લાપણો તેમજ તેમની પોતાની નોંધ ઉપરથી નીચે આપેલી ઉમીકતો તારવવામાં આવી છે

“શ્રી આર બી આયરેએ વૅલ્વેલ રાજ્યમાં પ્રાથમિક કેળવણી પરત્વે મારો અભિપ્રાય માગ્યો છે આ વિષય મેં મારી ‘સ્ટ્રિક્ટ એગ્રાવલીની વિકાસ યોજના’માં વર્તાવ્યો હતો. મારા મત પ્રમાણે પ્રાથમિક એગ્રાવલી ફરજિયાત તેમજ મફત હોવી જોઈએ. આની જગ્યાએ સરી રાજ્યે સ્વીકારવી જોઈએ. આ વિષયમાં એક અગત્યનો નવા નિર્ણય છે. માધ્યમિક શાળાઓની રૂં વધારીને તેમજ મ્યુનિસિપાલિટી દ્વારા વધાર કરવરા ઉગ્રગવીને આવક ઊભી કરી શકાય. શાળા માં યોગ્ય મકાનો ઊભાં કરવાની પણ પદ્ધતિ પર યોજના જરૂરી છે સૌથી વધુ અભિયોગ પ્રશ્ન પૂરતાં અને યોગ્ય શિક્ષક અને શિક્ષિકાઓ અંગેનો છે. પ્રથમ દરજ્જા સ્થળે શાળાઓ ઊભી કરવી જોઈએ. શાળામાં પચાતેર ટકા વિદ્યાર્થીઓ મરજિયાત આવતા થાય ત્યાં જ ફરજિયાતપણાની કસ લાગુ પાડવી યોગ્ય લેખાશે. આ વિષયમાં કાયદાનો અમલ ગવા કરતા નમજવટથી કામ કરવું વધુ સલાહજરૂર છે અને શિક્ષા કંપાની કલમનો અમલ કરવામાં જેમ અને તેમ વિવેક વાપરવો પડે.”

રાજા અને મહાદાસાના શિક્ષણમાં માનુભાષાના સ્થાન વિષે ગજજર પૂર મનન કર્યું હતું. આ પ્રશ્નના આખરી નિકાલ આવી ગયા છે તેમ હજુ ન ગણી શકાય. શાળાઓના માધ્યમ તરીકે ગુજરાતી ભાષા સ્વીકૃત થઈ છે અને મહાદાસાઓમાં માધ્યમ તરીકે ગુજરાતી ભાષાને સફળ બનાવવા ગુજરાત યુનિવર્સિટી ભગીરથ પ્રયત્ન આટરી રહી છે.

ગજજર અને તેમના અન્ય મિત્રોની મદદથી વિજ્ઞાન અને બીજા વિષયમાં ગુજરાતી અને મરાઠી ભાષામાં પુસ્તકો પ્રગટ રવા માટે ‘જ્ઞાનમજૂપા’ નામની યોજના નક્કી થઈ હતી, તે નીચે પ્રમાણે છે.

જ્ઞાનમંજૂષાની યોજના :

ગ્રંથમાળા સમગ્રમા મળેલી સભા તા ૮ તથા ૯ ૩ ૯૧

પ્રમુખ નામદાર દીવાન બહાદુર દીવાન સાહેબ

સભાસદો રા બ જનાઈન સખારામ ગાડગીવ, બી એ , એવએલ બી ,
રા બ અનાલાવ સાકરલાવ દેમાઈ, એમ એ , એલએલ બી ,
રા બ ગજનન કૃષ્ણ ભાટવડેકર, બી એ , એવએલ બી ,
રા બ યશવંતરાવ વાસુદેવ આથલે, એમ એ , એલએલ બી ,
પ્રોફેસર તાપીદાસ દયારામ મહેતા, એમ એ ,
રા મા હરગોવિંદદાસ દ્વારકાદાસ કાટાવાળા,
રા સા કૃષ્ણજી મહાદેવ જોગલેકર, એમ એ ,
પ્રોફેસર ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજગર,
એમ એ , બી એમ સી

ઠરાવો

(૧) શ્રીમત મહારાજ સાહેબના તા ૨૩મી નવમ્બર સને ૧૮૮૮ના ફરમાનને અનુસરીને તાલિત્ય શિક્ષ અને શાસ્ત્રના ગ્રંથાની બે ગ્રંથમાળાઓ રચાવવી પ્રથમ ગ્રંથમાળાને 'શ્રી સયાજી જ્ઞાનમંજૂષા' નામ આપવું, અને તેની અદર પ્રસ્તુત વિષયો ઉપરના નવીન, પ્રતિદ્ધ અને પ્રમાણભૂત પુસ્તકોને આધારે નવા ગ્રંથ રચાવવા કયા કયા પુસ્તકોનો આધાર લેવામા આવ્યો તેની ગ્રંથકરાએ યાદી આપવી આ ગ્રંથો છોક ભાષાતરરૂપે ન થવા જોઈએ વળી 'જ્ઞાનમંજૂષા'ના ગ્રંથો જે આધાર નવા અભ્યાસીઓને સુગમ પડે એવા નાના પુસ્તકોની 'શ્રી સયાજી લઘુ જ્ઞાનમંજૂષા' નામથી બીજી જ્ઞાનમંજૂષા તૈયાર રાવવી

(૨) જે વિષયો પર અત્યાર સુધીની બધી માહિતી આપનારા સતોષ-કારક ગ્રંથો ગુજરાતી અને મરાઠીમા હોય તે વિષયો ઉપર વિશેષ કારણ ત્રિવાચ હાવ નવા ગ્રંથો ઉમેરવા નહિ

(૩) નાથેના પત્રમાં દર્શાવેલા વિષયો ઉપર ગ્રંથો તૈયાર કરાવવા અને તેમાં સૂચવેલા વિદ્વાનોમાથી અનુકૂળ પડે તેમને મામ સોંપવું એમની નાથે પત્રવ્યવહાર કરવો. ચાલતા વિષયોની વહેંચણીમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર છે એમ માન્ય પડે તો એમ યરવુ બીજા કોઈ વિદ્વાનો કામ યરવાને ખુશી હોય તો એમની વિદ્વાતાનો પણ લાભ લેવો

(૪) ગ્રંથમંત્રોને સ્પર્ધાના ધોળપથી પચદ યરવા નહિ, પણ જે વાગ્ય લાગે તેમને પસંદ યરીને નીમવા

(૫) ગ્રંથ અથવા ગ્રંથોને કોઈ સ્વતંત્ર વિભાગ કે પુસ્તક પૂરુ થાય કે તરત તે છપાવવાની તજવીજ કરવી અને ગ્રંથ તા પાસે સ્થૂળમૂદ્રણ (પ્રેસ) તપાનાવવા

(૬) જ્ઞાનમજૂયાના દરક વિષય દીઠ અને જ્યાં એક વિષયના વધારા સ્વતંત્ર વિભાગોની જરૂર હોય ત્યાં દરેક વિભાગ દીક ગ્રંથકારને જરૂર લાગે તેવા રૂપિયા બનો કલ્પતા સુધીની રકમમાથી પુસ્તકો ખરીદ કરીને આપવા તે મામ પૂર થય પાછા લેવા

(૭) જ્ઞાનમજૂયાના કાઉન આક પેછ કલના એક પૃષ્ઠ (ઈન્ડેક્સ નેશનલ સાયન્ટિફિક સીરીઝ) નાટુ રૂપિયા બે સ્વતંત્ર સુધી અને લઘુ જ્ઞાનમજૂયાના ૬ નકેપ આઠ પેછ મદના એક પૃષ્ઠ (સાસમાઝ એડિમેન્ટરી ટ્રેનિંગની ઍન્ડ અનર બુ ન ઍર ધી સીરીઝ) નાટુ રૂપિયો એક કલ્પ સુધી પારિતોષિક આપવું જુજ્યાતી અને મરાઠી મુદ્રણર (લઈય) ગ્રેડ પ્રાસમર જાતના રાખવા જુજ્યાતીમાથી અથવા મરાઠીમાથી ભાષાંતર કરવા નાટુ ઉપર દર્શાવેલા પારિતોષિકમાથી ૬ મુધી આપવું અને જો ગ્રંથકાર જ ભાષાંતરનુ મામ કરી ય તો તેમને સોંપવું પ્રસિદ્ધ કરવા જોવી સ્થિતિમાં ગ્રંથ અથવા ય ધનો સ્વતંત્ર વિભાગ લખાઇને આવે કે તરત પોણુ પારિતોષિક આપવું અને છપાયા પછી પૂરુ આપવું

(૮) આ મજૂયાની સર્વ પ્રારની વ્યવસ્થા કરવાના મા નાટુ પ્રા ત્રિભુવનલાલ કલ્યાણલાલ ગજજર સન પ્રકાર લાયક છે એમ બધાનો

અભિપ્રાય છે માટે તેમને કામ સોંપવું એવી અમારી ભલામણ છે તેમને પૂછતા તેમણે ડબ્બૂ કીધું છે આ કામ કરવા સારું જે નોકરોની નિમણૂંની જરૂર પડે તેની મજૂરી ખાતા તરફથી આ રકમમાંથી અપાવવા ગોઠવણ કરવો

(૯) ઉપરના કામ સંબંધી બધી રીતની વ્યવસ્થા જેવી કે ગ્રંથકારોને નીમીને તેમની જોડે લખવા વગેરેનો બદોબસ્ત કરવો કલાભવનના અભ્યાસ-ક્રમને તેમ જ સાર્વજનિક ઉપયોગને અનુકૂળ પડે તે માટે કેવા પ્રકારના અને કયી પદ્ધતિના ગ્રંથો તૈયાર કરવા એ સંબંધી ગ્રંથકારોને સૂચના કરવી ગ્રંથો અથવા ગ્રંથોના ભાગો તૈયાર થઈને આવે ત્યારે છપાવવા સારું બદોબસ્ત કરવો આવી બધી તજવીજ પ્રો. ગજજરે કરવી તેમણે ઉપરના નામાન્ય નિયમો લક્ષ્યમાં રાખીને શીમત સરકાર મહારાજ સાહેબનો ન્તુન્ય હેતુ પાર પડે તેમ બધી ગોઠવણ કરવી જે કઈ અડચણ આવી પડે અને નિયમોમાં ફેરફાર કરવાની જરૂર લાગે—જેમ કે કોઈ વિષયને માટે રૂપિયા બેમાં અનોપકારક ગ્રંથ લખવા કોઈ તૈયાર થાય નહિ અને પારિ-તોષિકનો દર વધારવો પડે—તો ખાતાના ઉપરીની મજૂરી લઈને તજવીજ કરવી

તા ૨૭ એપ્રિલ, ૧૮૯૧

(સહી)

ટી. ડે. ગજજર

આ કામમાં ધાર્યા કરતા ઘણી વધારે મુશ્કેલીઓ નડી જ્યારે પ્રથમ પુછાવવામાં આવતું ત્યારે સહકાર જાપવા ઘણા વિદ્વાનો તત્પર થયા હતા પરંતુ સમયસર કામ મળી શકતું નહિ ખરી મુશ્કેલી તો પારિભાષિક શબ્દો અંગેની હતી—અને આજે પણ છે ગજજર લખે છે

“કલાભવનના ત્રીજા અહેવાલ સને ૧૮૯૨-૯૩માં સમજાવ્યું છે એ પ્રમાણે જે વેન્ન્ટરના આંતરરાષ્ટ્રીય શબ્દકોશને એ સી લેન્ડર દ્વારા રોપડામાં ચેમ્બર્લે દ્વારા શબ્દ માટે છ ખાનાં પાડ્યાં. અંગ્રેજી, ગુજરાતી, મરાઠી, હિન્દી, બંગાળી, અને સંસ્કૃત. જ્યાંથી મળી શકે ત્યાંથી...”

શોધખોળ કરી અને યોગ્ય ખાનાંમા ગોઠવ્યા જ્યારે મને કોઈ અંગ્રેજી શબ્દને પારિભાષિક શબ્દ પૂછવામા આવતો ત્યારે હું આ લેજર ફોલિયોની મદદથી જવાબ આપવાનો પ્રયત્ન કરતો પરંતુ મેં જોયું કે ઘણું ખરું એક પાત્ર ભાષામાં યોગ્ય શબ્દ જડતો નહિ આ ઉપરથી મને લાગ્યું કે નવા શબ્દો યોજવાનો મને સાપૂર્ણ હક્ક છે અને આ શબ્દો યોજવા માટે પદ્ધતિ નક્કી કરી આખરે તો યુગોપની અને ભારતની ભાષાઓ ઈન્ડો યુરોપિયન કુટુંબની છે ઘણાખરા પારિભાષિક શબ્દો ગ્રીક અથવા લૅટિન ભાષામાંથી યોજવામા આવ્યા છે અંગ્રેજી ઉપરાંત જર્મન, પર્શિયન, સ્કેન્ડિનેવિયન વગેરે ભાષાઓમાંથી પણ અનુક્રમ શબ્દો જડવાની શક્યતાઓ છે મારા મત પ્રમાણે આવી જોઈ ભાષાઓમાંથી અનુક્રમ લાગતા શબ્દોનું ગુજરાતીકરણ યોગ્ય થઈ પડ્યો ઘણા વિદ્વાનો સંસ્કૃતમય શબ્દો સ્વીકારવાના આગ્રહી છે પરંતુ મારા મતે પ્રમાણે ભાષાવિદ્યસની દ્રષ્ટિએ આ પગલું પીછેહઠનું છે ”

સિદ્ધાન્તો ઘડવા જેટલા સહેલા હતા તેટલા પ્રમાણમા સરળ અને લોક-ભોગ્ય થઈ પડે એવા શબ્દો એક જ માણને યોજવા એ લગભગ અશક્ય હતું- તેમ છતાં ગજજરનો આ દિશાનો ભગીરથ પ્રયત્ન આપણી પ્રગતિ માગી લે છે

ગજજરની મહેનતના નમૂના તરીકે લેજર ફોલિયોના એક પાત્રનો ફોટોગ્રાફ પુસ્તકમા આપ્યો છે

જ્ઞાનમંજૂષા અને લઘુ જ્ઞાનમંજૂષામા અત્યાર સુધીમા જે પુસ્તકો પ્રગટ થયા છે એમની યાદી પરિશિષ્ટરૂપે પુસ્તકના અન્તે આપી છે

યુનિવર્સિટી કમિશન આગળ આપેલી જુનાની ઉપરથી ચિમત્ત સંગ્રહી ગજજરના વિરાટ ઉપર વધુ પ્રકાશ પડે છે આ જુનાના એમણે ‘યુનિવર્સિટીના સુધારા ઉપર નોંધ’ એ શીર્ષક નીચે લખી છે લગભગ ત્રાક પાનાની હાથે લખેલી નોંધમાં યુનિવર્સિટી ચિમત્તના સુધારાનાં અનેક પાત્રો સંગ્રહી તેમણે પોતાના વિચારો દર્શાવ્યા હતા, એ-નું જ નહિ પરંતુ સંખ્યાબંધ

વિદ્વાનોના વિચારો મૂકી અવતરણો ટાક્યા હતા તેમના કેટલાક વિચારોનો નાશ થી નીચે આપ્યો છે

[૧] માત્ર માહિતી એકઠી કરવી એ શિક્ષણનો હેતુ નથી, પરંતુ શિક્ષણનો મુખ્ય હેતુ વિદ્યાર્થીને વાચન તેમ જ મનન માટે પૂરતો સમય આપવાનો છે

[૨] હવે હું દેશી ભાષાના અટપટા પ્રશ્ન ઉપર આવીશ પ્રિ સેલ્ફી એમ કહે છે કે અગ્રેજી પુસ્તકોના મુકાબલે ગુજરાતી કે મરાઠીમાં એવા કયા પુસ્તકો છે જેના અભ્યાસથી વિદ્યાર્થીનું માનસ ખીલે? પરંતુ હું માનું છું કે આ દર્શનિન્દુ ૧ તરતીક છે આ પરિસ્થિતિ સાચી હોય— ગુજરાતી કે મરાઠીમાં યોગ્ય પુસ્તકોનો અભાવ હોય—તોપણ આપણા દેશનો ઇતિહાસ સમજવા માટે આપણી પોતાની ભાષાઓનો અભ્યાસ અનિવાર્ય છે ગુજરાતી અને મરાઠીમાં અભ્યાસ કરવાની જરૂરિયાત બીજી પણ એક દ્રષ્ટિથી છે સર રમંઠ વેગ્ટે કહ્યું છે એ પ્રમાણે, જે શિક્ષણનો હેતુ ભારતનો રહવાની પાશ્ચાત્ય વિચારનરણી પચાવ એ હોય તો એ અનિવાર્ય છે કે પાશ્ચાત્ય જ્ઞાનશાળાઓ વિષેનું શિક્ષણ એને એની માતૃ ભાષા દ્વારા આપવું જોઈએ આમ કરીશું તો જ ભારતમાં શિક્ષણના મૂળ ઊંડા જગત અને જગતની સંસ્કૃતિમાં ભારત પાતાનો ઢાળો આપી શકશે ૧૮૫૪ના ટિરપેચમાં દેશી ભાષાના અભ્યાસ માટે જે પ્રમથ રખાયો હતો તેનો બરાબર અમલ થયો નથી અગ્રજી ભાષા દ્વારા શિક્ષણ આપતા કયી મુશ્કેલીઓ આવે છે તેનો નિર્દેશ કમિશન આગળ જુઓની આપતા વગેરેના મુખ્ય ન્યાયાધીશ અમાલા ન માકરવા ન દેસાઈએ કર્યા છે

" અગ્રજી નિશાળોમાં બીજી એક મોટી મુસીબત છે ગણિત, ઇતિહાસ, ભૂગોળ, સંસ્કૃત અને વિજ્ઞાનનું શિક્ષણ ગુજરાતીને બદલ અગ્રેજી ભાષા દ્વારા આપાત છે આ વિષયો અગ્રજીમાં જ નમજી રહે એટલું અગ્રેજી ભાષાનું જ્ઞાન વિદ્યાર્થી ધરાવતો નથી આથી બધા વિષયોમાં ગોખી જ નાખવું પડે છે અને આને લીધે ઇતિહાસ અને ગણિત જેવા સાદા વિષયોમાં પણ વિદ્યાર્થી નાપાત થાય છે આવી અનૈત્તિક પદ્ધતિથી

વિદ્યાર્થીને શિક્ષણ મળતું નથી, એટલું જ નહિ પરંતુ એની સ્વાભાવિક શક્તિઓ પણ સંકુચિત થઈ જાય છે ”

જુદા જુદા વિદ્વાનોના અભિપ્રાયો ટાંચ્યા પછી ગજગર ચોતાના મંતવ્યો નીચે પ્રમાણે રજૂ કરે છે

“ શાળાઓ માટે શિક્ષણના માધ્યમ તરીકે અંગ્રેજીને મુકાબલે વિદ્યાર્થીની માનુભાષા વધુ અનુકૂળ છે

આપણી શિક્ષણપદ્ધતિનો હેતુ માત્ર જે વિદ્યાર્થીઓ શાળા અને મહાશાળામાં અભ્યાસ કરે છે તેના લાભ માટે ન હોઈ શકે, પરંતુ દેશી સાહિત્યની કળા ઊંચી આવે, પાશ્ચાત્ય વિચારો જનમમાજમાં પ્રસરે, અને દેશનું બૌદ્ધિક તેમ જ નૈતિક ધારણ ઊંચુ આવે એ હોવો જોઈએ.

જો શાળાઓમાં માનુભાષાને શિક્ષણના માધ્યમ તરીકે સ્વીકારવામાં આવશે તો અંગ્રેજી સિવાયના વિષયોનું શિક્ષણ સહેજું થઈ પડશે અને અંગ્રેજીના અભ્યાસ માટે વધુ સમય આપી શકશે ”

ગજગરના ભાષા સમઘી વિચારો પ્રમાણમાં લગભગથી ઉપર આપવામાં આવ્યા છે શાળાઓમાં જ શિક્ષણના વાહન તરીકે લગભગ બધે સ્થળે માનુભાષાને સ્થાન આપવામાં આવ્યું છે મહાશાળાઓ અને વિદ્યાર્થીઓમાં અંગ્રેજીને બદલે માનુભાષાને કે હિન્દીને સ્થાન આપવું એ પ્રશ્ન આજે ગંભીરપણે વિચારાય છે માત્ર માનુભાષામાં મહાશાળાઓમાં શિક્ષણ આપવાથી પડતા રાજકીય પ્રત્યાઘાતો વિશે પણ ગજગર અજાત ન હતા

“ આવી જતના માર્ગના—માનુભાષાને યુનિવર્સિટીમાં માધ્યમ તરીકે સ્વીકારવાના—આદર્શ તામે તેના રાજકીય તેમ જ આર્થિક પ્રત્યાઘાતો બરાબર ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ ”

વિદ્યાર્થીઓમાં પણ સ્વનંત્ર ભાગત કોઈ પણ સંજોગોમાં કાયમને માટે અંગ્રેજીને શિક્ષણના માધ્યમ તરીકે સ્વીકારી શકે નહિ માનુભાષા કે હિન્દી ભાષા શિક્ષણના માધ્યમ તરીકે દાખલ કરવા માટે પારિભાષિક સમ્બંધો તેમ જ યોગ્ય પુસ્તકો તૈયાર કરવા માટે પૂરતી તૈયારી કરવી પડશે

આ ઉપરાંત ગજજરે મુંબઈ યુનિવર્સિટીના વહીવટમાં ઘણા વર્ષો સુધી સક્રિય રસ લીધો હતો ખાસ કરીને વિજ્ઞાન અને રસાયણના અભ્યાસક્રમો ઘડવામાં તેમણે અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો હતો મુંબઈ યુનિવર્સિટીની સંનેટે ત્રીજી માર્ચ સને ૧૯૦૮ના રોજ કલા અને વિજ્ઞાનના અભ્યાસક્રમને ઘડવા માટે જે સોળ સભ્યોની સમિતિ નીમી હતી તેમાં ગજજર ઉપરાંત પૂનાની ખેતીવાડીની કૉલેજના ડૉ. હર્સેડમાન ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સના પ્રિ આર પો પરાજપે અને ગજજરના મિત્ર સર ચીમનલાલ સેતલવડ પણ સભ્યો હતા આ સમિતિએ બી એસસી માટે એક મુખ્ય વિષય અને એક ગૌણ વિષય એમ પ્રથા દાખલ કરી આ પસંદ કરેલા વિષયો વિદ્યાર્થીએ ઈન્ટર સાયન્સમાં પણ લેવા તે આવશ્યક હતું આ સમિતિને ત્રીજી ઑગસ્ટ સને ૧૯૧૦માં વિખેરી નાખવામાં આવી ત્યાર પછી સંનેટે ડૉ. હર્સેડમાન અને ફાંધર શાર્પની સમિતિને કૉલેજના પ્રથમ વર્ષથી એમ એસસી સુધીનો અભ્યાસક્રમ ઘડવાનું સોંપ્યું ડૉ. હર્સેડમાને આ ઉપરથી અભ્યાસક્રમ ઘડી કાઢ્યો અને આ અભ્યાસક્રમના કાગળો ગજજર ઉપર મોકલી આપ્યા ગજજરે આ અભ્યાસક્રમ ઉપર વિગતવાર સુધારા સૂચવ્યા, અને આ પ્રમાણે સુધારેલો અભ્યાસક્રમ ઘણા વર્ષો સુધી યુનિવર્સિટીમાં ચાલુ રહ્યો ગજજરે આ વિષયમાં ખૂબ વિચાર કર્યો હતો અને તેમણે કરેલા સૂચનોમાનું એક મહત્ત્વનું સૂચન એ હતું કે મુંબઈની ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સનો વહીવટ મરકાગ પાસેથી યુનિવર્સિટીએ પોતાને હસ્તક લઈ લેવો જોઈએ અને એમ મધ્યસ્થ સંશોધન-સંસ્થા તરીકે તેનું સંચાલન કરવું જોઈએ

યુનિવર્સિટીનું મુખ્ય કામ સંશોધન ગણાવું જોઈએ એ અંગે તેમના લેખિત નિવેદનમાના થોડા ભાગનો તરજુમો નીચે આપેલો છે

“ હું જાણાવવાની રજા લઉં છું કે મધ્યસ્થ વૈજ્ઞાનિક સંસ્થા વિશેના સૂચનનો કમિટીએ નિલકુલ વિચાર કર્યો નથી જેકે મુંબઈ સરકારના પત્રમાં આ વિશેનું ગંભીર સૂચન હતું ઈંગ્લેંડમાં આવી સંસ્થાઓ અસ્તિત્વમાં છે. જ્યાં સુધી યુનિવર્સિટી માત્ર પરીક્ષકો નીમવાનું અને પરીક્ષા લેવાનું થાતું રાખશે ત્યાં સુધી તે માત્ર ગેાખણપટ્ટીના કારખાનાં જ બની રહેશે જ્યારે

યુનિવર્સિટીના કાર્યક્ષેત્રમાં સંશોધનને સ્થાન આપવામાં આવે છે ત્યારે જ તે શિમળાની સાચી સમ્યા બને છે એક વિદ્વાને કહ્યું છે કે માત્ર પરીક્ષાઓ લેવાથી યુનિવર્સિટીની ઉચ્ચ શિમળા પ્રત્યેની જવાબદારી ઓછી થતી નથી. આ જવાબદારી ત્યારે જ અનાથ થાય જ્યાં યુનિવર્સિટી શિમળા અને સંશોધનની સીધી જવાબદારી સ્વીકારે

આટલા સૂચન પછી હું જણાવવાની રજા લઉં છું કે આપણે તરકારને કોયુ જોઈએ કે શિમળા અને સંશોધન યોગ્ય રીતે થઈ શકે તે માટે ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સ સાપૂર્ણ રીતે સિન્ડિકેટેડના વાચમાં સોંપાયું જોઈએ હાલમાં યુનિવર્સિટીનો કામ નહિવત્ છે જો પૂરતો કામ અને સત્તા મળે તો યુનિવર્સિટી જે પરીક્ષાના દિવસોમાં જ જીવત લાગે છે તે ખરેખર જીવત બને મારા મન મુજબ અનુસ્નાતક અભ્યાસની યોગ્ય વ્યવસ્થા આ જ યુનિવર્સિટીનું ખરેખરું કામ છે ”

ગજજલિનું આ સૂચન આજે પણ એટલું જ કીમતી અને જરૂરી છે તે વખતે જો નરકાર આ સૂચન સ્વીકાર્યું હોત તો સંશોધનના ક્ષેત્રમાં કલકત્તા યુનિવર્સિટી અને ઇન્સ્ટિટ્યુટ ઓફ સાયન્સ, જે રજોગની મારફત મુખર્દી યુનિવર્સિટીને અન્યાર છે તેના કરતા વધુ માનભર્યું સ્થાન મેળવ્યું હોત

શ્રીકેશવસી વિષે ગજજલનો હાથો બહુ મહત્વનો ગામ્તી થકાળ અમની માન્યતા એ હતી કે શ્રીકેશવસીના મુખ્ય હેતુ કુશળ ગૃહિણીઓ તૈયાર કરવાનો છે મુખર્દીમાં અક શ્રીસંસ્થા નમજ બાપણ આપતા તેમજ શ્રીકેશવસી વિષે પોતાના વિચાર નીચ પ્રમાણે દર્શાવ્યા હતા

“શ્રીજીવનના હેતુ પોતાના ગૃહજીવનને સરજ અને કાર્યદક્ષતાથી વજાવનાર કારભારી બનવાનો હોયો જોઈએ તેથી શ્રીકેશવસીનું મુખ્ય લક્ષ્ય ગૃહજીવનને વૈજ્ઞાનિક રીતે રેવી રીતે ઊંચું લાવી થકાળ એ હોયુ જોઈએ પતિની નાનીમોટી કમાણીના સીધી તરન ઉપયોગ કરતા દરક સ્ત્રીને આવડતુ જોઈએ ધનના માણસોની તમિષત સાચી રહે, તેમને ધરમાં આર્નદપ્રમોદ મળી રહે, તેમ જ લગ્ન કે માંદગી જેવા સાચનરસા પ્રમંજોમાં પણ ધરનું નાવ નહોતથામત

રીતે પાર ઊતરે તેવું શિમણ મળવું જોઈએ સંગીત અને લલિતકલાઓના જ્ઞાન ઉપરાંત, અન્ન, વસ્ત્ર, પાણી, અને અગ્નિ જેવા વિષયોનું વૈજ્ઞાનિક જ્ઞાન તેને મળવું જોઈએ બળતણની જુદી જુદી જાતો તેમ જ ચૂલાઓના વિધવિધ પ્રકાર વિષે તેની પાસે સંપૂર્ણ માહિતી હોવી જોઈએ—જેથી ધુમાડો ઓછો કેમ કરવો તથા આર્થિક દૃષ્ટિએ કયું બળતણ પરવડે તે જાણી શકાય ઉપરાંત કયું બળતણ કેટલી ગરમી (calorific value) આપશે તે પણ આવડવું જોઈએ જુદા જુદા આહારની પોષ્ટિકતા નવવાઈ રહે તે ઉદ્દેશથી સંપૂર્ણજ્ઞાન આપવું આવશ્યક લેખાંશે રસોઈકલાની જુદી જુદી પદ્ધતિઓ જાણવી જોઈએ જેથી સ્વાદ અને સ્વાસ્થ્ય બંને સચવાય કપડા ખરીદતા, ધોતા અને સાચવતા પણ તેને આવડવું જોઈએ ઘરમા રાગ આવે નહિ તે અંગેની સાવચેતી લેતાં આવડવી જોઈએ તેમ જ માદગી પ્રસંગે પ્રાથમિક ઉપચારો કરતા આવડવા જોઈએ સ્ત્રીજીવનનું કેન્દ્ર માતૃત્વ છે તેથી જ માતા પોતાના બાળકની પ્રથમ તેમ જ સૌથી વધુ અમરકારક શિક્ષક છે સમગ્ર જગત એક પુસ્તક છે અને આ પુસ્તકનું જ્ઞાન બાળક છમાત વર્ષનો થાય ત્યાં સુધી માતા પાગેથી પ્રાપ્ત કરે છે જેની અસર તેના પછીના શિમણ ઉપર પણ પડે છે ટૂંકમા માતા તે બાળકની રક્ષક, પોષક અને શિક્ષક છે આ બધા જ મુદ્દાઓ ધ્યાનમાં રાખીને સ્ત્રીશિક્ષણનો પ્રબંધ કરવા જોઈએ આ પ્રકારના શિક્ષણને ‘ગૃહવિજ્ઞાન’ (Home Science) ના નામે ઓળખીએ છીએ મને કોઈક વાર એમ પૂછવામા આવે છે કે જે સ્ત્રીઓ અપરિણીત રહેવા માગતી હોય તેમને માટે કેવા શિક્ષણનો પ્રબંધ કરવા? શું આવી સ્ત્રીઓએ પુરુષના બંધા ધંધા શીખવા? મારા મત મુજબ તો સ્ત્રીનું મુખ્ય કાર્યમિત્ર ઘર જ છે તેથી આવી એકલવાળી સ્ત્રીઓ વધુ બાળકોવાળી સ્ત્રીઓને મદદ કરી શકે છે વળી સ્ત્રીઓ નૈસર્ગિક રીતે જ સરસ શિક્ષકો હોય છે તેથી આવી સ્ત્રીઓને નાના બાળકોના શિક્ષણની સંપૂર્ણ જવાબદારી સોંપવી જોઈએ આથી તેમના માટે સાચો ધંધો શિક્ષણનો છે ”

સ્ત્રીઓ માટે અલગ વિદ્યાપીઠ ઊભી કરનાર મહર્ષિ પ્રો. ધીરેશ કેશવ કર્વેની ચિંતાબદ્ધની ઉજવણી વખતે એમની જે પ્રશંસા કરવામા આવી હતી એ યોગ્ય જ હતી પરંતુ કર્વે સિવાયના સ્ત્રીશિક્ષણના પુરાગામી હિમાયતીઓને ભૂલી

જવાની વાત ઇતિહાસને અન્યાય કર્યા બરાબર લેખાશે ગજજરે સ્ત્રીશિક્ષણ સબધી માત્ર ભાષણો આપીને જ સતોષ માન્યો ન હતો. સ્ત્રીકેળવણીના પોતાના ધ્યેયને ધ્યાનમાં રાખી સાથોસાથ નાની ઉંમર વિધવા બનેલા પોતાનાં વહાલા બહેન શિવગૌરીને (નાનીમહેન) પ્રવૃત્તિ મળે એ હેતુથી ગજજરને ‘વનિતા વિશામ’ની સંસ્થાનો વિચાર ઉદ્ભવ્યો. તે માટે તેમણે પોતે જ દીકરીક રકમ જુદી કાઢી અને શિવગૌરી તેમ જ બાજીગૌરીના સ્ત્રીધનને પણ એ રકમમાં ઉમેર્યું અને એમાંથી “વનિતા વિશામ”નો પાયો નખાણો.

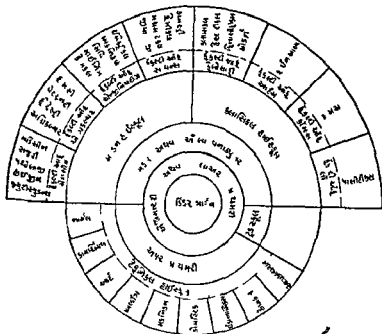
આ સંસ્થા પ્રથમ ગજજરના પિતા કન્યાણુભાઈ ભાભાભાઈ ગજજરના મકાનમાં જ ઊભી કરવામાં આવી હતી. આ વનિતા વિશામ સંસ્થાનો હેતુ ગુજરાતમાં સ્ત્રીઓનો સામાજિક દરજ્જો ઊંચો લાવવાનો નિરાધાર સ્ત્રીઓ માટે વિના લવાજમ આશ્રમ સ્થાપવાનો, એ જ આશ્રમમાં સામાન્ય અને શ્રીમત કુટુંબની સ્ત્રીઓને ખર્ચ લઈ દાખલ કરવાનો, સ્ત્રીઓને વિવિધ પકારનું શિક્ષણ આપવાનો, અને જરીબ સ્ત્રીઓને એમને ઘરઆંગણે પણ યોગ્ય મદદ કરવાનો હતો.

વનિતા વિશામની સંસ્થા ઊભી કરવામાં તેમ જ તેને પગભર કરવામાં ગજજરે સાત સરખો શ્રમ લીધો હતો. ગજજરની પ્રેરણા અને મદદ, નાની બહેનની ધગણ, અને ગુજરાતના દાનવીરોની ઉદાર તખાવતને લીધે વનિતા વિશામની બહુ ઝડપથી પ્રગતિ થઈ. વનિતા વિશામમાં સાત ધારણ સુધીના સામાન્ય શિક્ષણની જોગવાઈ કરવામાં આવી હતી. તે ઉપરાંત તેમાં સીવણ, ગૂંથણ વગેરે માટે પણ પ્રબંધ કરવામાં આવ્યો હતો.

સને ૧૯૧૨માં વનિતા વિશામની મુંબઈમાં પણ એક શાખા ખોલવામાં આવી હતી. ભગવાનદાસ નગેશમદાનનાં વિધવા બહેન જવરખતેનની રૂપિયા પચાસ હજાર ઉદાર તખાવતમાંથી આ શાખા ખોલવી શક્ય બની હતી.

આ બન્ને સંસ્થાઓના વહીવટ ઉપર દેખરખ રાખવા ઉપરાંત તે બન્ને માટે સખાવતો એકઠી કરવામાં પણ ગજજરે ઘણો શ્રમ ઉઠાવ્યો હતો.

શિક્ષણના જુદા જુદા તબક્કા વિષે અને જ્ઞાનના જુદી જુદી શાખાઓની માહિતી આપતો ગજજરને તૈયાર કર્યો એમે નીચે આપવામાં આવ્યો છે

— પ્રોફેસર ગજજરની શિક્ષણ યોજના —

આ પ્રમાણે ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજરે કેળવણીનાં અનેક ક્ષેત્રમાં મહત્વનો ફાળો આપ્યો છે

ગજજર રંગે ઘઉંવર્ણા હતા અને તેમની ઊંચાઈ મધ્યમ (૫' ૬ ૫") હતી. નાનપણમાં અને યુવાવસ્થામાં તેમની નબિયત ઘણી સારી હતી એમને ખાવા પીવાનો શોખ સુરતીના પ્રમાણમાં બહુ અલ્પ હતો તે એટલે સુધી કે જમ્યા પછી અક કલાકમાં વાનગીઆના નામ પણ તેમને યાદ રહેતાં નહિ વ્યમન બિવકુલ નહોતું, જોકે કોઈવાર છોકરી સૂંઘતા પોશાકમાં હંમેશાં સુઘડ રહેવાનો પ્રયત્ન કરતા પણ કપડાંની જાતે દરકાર રાખતા નહિ કાપડની પસંદગીનું કામ તેમના પત્ની કરતા બહાર જવા માટેનો પોશાક સફેદ પાટલૂન, પારસી ઢબનો લાંબો કોટ અને પાઘડી હતા ઘરમાં ધીતિયું અને ગંજીફરાક પહેરતા જાતે ધર્મમાં ખાસ આસ્થા ધરાવતા નહિ પરંતુ એમના પત્નીને ધાર્મિક આસ્થા પ્રમાણે ચાલવાની પૂરતી છૂટ આપતા અને તેમના ધાર્મિક આચારવિચારમાં ડખલ કે ટીકા કરતા નહિ સાજના દસે સૂઈ રહેતા અને મવારે ચાર વાગે ઊઠતા. ફરવા જવાનો કે વર્ષમાં એકાદ વાર રજાઓ ભોગવવાનો એમને શોખ હતો નહોતો રોજનીથી લખવાનો તેમને શોખ હતો રોજના કાર્યક્રમ ઘણી તે પ્રમાણે વર્નવાની ચીવટ રાખતા.

ગજજરનું વ્યક્તિત્વ બહુ મોઠાચભવું હતું મિત્રો ઉપર તેમને ખૂબ પ્રેમ હતો તેમનો સ્વભાવ નિખાલસ અને સહેજ કોપી હતો એમની નોંધપોથીમા તેઓ લખે છે, “હું વડોદરા કોલેજમાં પ્રોફેસર થઈને આવ્યો ત્યારે મૂન શરત એટલી હતી કે મારે સ્કૂલનું કાંઈ પણ કામ કરવાનું નથી અક વાર કોલેજનું લેકચર પતાવીને વડોદરા કૅમ્પમાં મારે બંગલે પાછો આવ્યો અને જમ્યો, જમવાનું જરા મોડ ધયું મેં ટાઈમટેબલ જોયું તો મારે એક કલાક સ્કૂલમાં જવાનું હતું ટાઈમટેબલ લઈને આપણે તો પ્રિન્સિપાલ ટેઈટ પાસે ગયા મારે તેમની સાથે બોલાચાલી થઈ મિજાજમાં આપણે તો ઘેર ચાલ્યા ગયા. આ પ્રસંગ વખતે પ્રોફેસર તાપીદામકાકા, જે મારા ઉપર ખૂબ ભાવ રાખતા

હતા તે પણ પ્રિન્સિપાલની ઑફિસમાં હાજર હતા, તેમના દેખતાં બોલાચાલી ચંચેલી તેથી તે તો બિચારા ગભરાઈ ગયા અને ગામમાં મોઝે 'ઓલાર્મ' (Alarm) કરી દીધો કે જ જગજગને શુ થઈ ગયું છે, ગાંડો થઈ ગયો છે? પછી મારી પાને દોડતા દોડતા આવ્યા આખરે બધું પતી ગયું."

બાળે એક પ્રસંગ વર્ણવતાં ગજગજ પોતાની નોંધપોથીમા લખે છે, "એક વખત મારે ભયંકર મંદવાડ ચાલતો હતો ડૉ દેશમુખ પણ ગભરાઈ ગયા હતા ચીમનલાલભાઈ જેમને ફૂરમદ બાનુ નહોતી તે પણ રોજ અ જરમાથી વહેવા ઊંઘી ખનર લેવા આવતા મને લાગ્યું કે આ લોકોએ મારી આથા છોડી દીધી હતી પરંતુ મારી હિમત નૂટી નહોતી અને આનદથી વાનો કરતો હતો તેમ જ એક જ વામ્ય બો-યા કરતો 'ગભરાવ મન' પરંતુ ચીમનભાઈ, નારાયણભાઈ વગેરે બધા ગભરાઈ ગયા અને બીજા દાકતરને—બોલાવવાનું કહ્યું આ વખતે દવા ડૉ દેશમુખની ચાલતી હતી મેં ડૉ દેશમુખને ચાર પાના ભરીને કાગળ લખ્યો અને જણાવ્યું કે તમે મારા દાકતર છો અટ્ટુ જ નહિ પણ મિત્ર પણ છો તમને જો જરૂર લાગે તો ગમે તે દાકતરને બોલાવવાની તમને રજા છે પરંતુ તમને કોઈ કહે અને તેના મનનું સમાધાન કરવા તમે બાળે દાકતર લાવજો તો મુંઝે એમ જ માનીશ કે તમે તમાર માથેથી જોખમ કાઢી નાખવા માગો છો છેવટે ડૉ દેશમુખની દવાથી જ હ સાજો થયો" આ પ્રસંગનો દાખલો આપીને ઝાળાભાઈનો કાકી (બા) મને રોજ કહેતાં કે "તમને મેં પૂરો પ? નહિ ભયકર મંદવાડ વખતે પણ તમે તમારુ ધાર્યું કરતા હતા"

આમ ગજગજ સ્વામાની, સહેજ કોંઈ અને ખૂબ પ્રેમાળ સ્વભાવના હતા શિષ્યો તરફ તેમને અજબ પ્રેમ હતો તેઓ પોતાના શિષ્યોને ઘણીવાર ઘેર બોલાવતા, પોતાના ઘેર રાખતા અડધી રાત્રે પોતાની ઇચ્છા થઈ આવે ત્યાર શિષ્યોને ઉઠાડી પોતાને ગમેલા કોઈ પણ પુસ્તકમાથી કેટલાક ફક્સઓ તેમની પાસે વચાવતા અને અધ્યયન-અધ્યાપનનું આવું અનોખું માર્ગદર્શન આપતા તેમનું પોતાનું બહુ સરસ અગત પુસ્તકમય હતું તેમનું જર્મન ભાષાનું જ્ઞાન પણ સારું હતું

પ્રોફેસર ગજજર સ્વભાવે અત્યંત ઉદાર હતા. વિજ્ઞાન ઉપરાંત જીવનનાં અનેક મેત્રોમાં તેમને રસ હતો. તે સમયના ગુજરાતના સાહિત્યકારો ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી, સ્મૃગિતરામ વાવાભાઈ, ભોળીન્દ્રરાવ દિવેટિયા, ન્હાનાલાલ કવિ, મલ્લિશંકર રત્નજી ભટ્ટ (કાન્ત), બળવતરાય દાકોર, આર્નદશકર ધ્રૂવ, કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રૂવ, કવિશ્રી લલિત, કમળાશંકર પ્રાસુરાકર ત્રિવેદી જેવા અનેક વિદ્વાનોના સપર્કમાં તે આવ્યા હતા. બધાને ઉદાર હાથથી અને ત્યારે મદદ કરતા. ગજજરના ઘરનાં બારણાં તેમના મિત્રો માટે હમેશાં ખુલ્લા જ રહેતાં અને ઘણાએ તેનો લાભ લીધો હતો. કવિ ન્હાનાલાલે પોતાની કેટલીય કાવ્ય-કૃતિઓ ગજજરના મુનઈના નિવાસસ્થાને રહીને જ રચી હતી. ‘જ્યા જાયન્ત’ અને ‘ઇન્દુકુમાર’નો જન્મ ગજજરના નિવાસસ્થાને જ થયો હતો. જ્યારે જ્યારે ન્હાનાલાલ નવા કાવ્ય લખતા ત્યારે ત્યારે ગજજર પાસે વચાવતા. આ ઉપરાંત જ્યારે “જ્યા જાયન્ત”ની નકલો વેચાતી નહોતી ત્યારે તેને ખપાવવામાં પણ ગજજરે સહાય રસ લીધો હતો. ન્હાનાલાલ કવિના ગજજર ઉપરના અનેક પત્રો ઉપરથી તેમના સમંધની ગાંખી થઈ શકે છે.

ગજજર શ્રી ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠીને એક મિત્ર તેમ જ હિતેચ્છુ ગણતા હતા. ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ના લેખનમાં ગજજરે ખૂબ રસ લીધો હતો. શુદ્ધ શુદ્ધ પ્રસંગોનું લનામ્ વિવરણ તેમણે કર્યું હતું. ‘કલ્યાણગ્રામની યોજના’ ગજજરને ખાસ કરીને ઘણી પ્રિય હતી. અને દુઃખો વચ્ચે ગાડ રામંધ હતો. ગજજરે ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ની નકલો જાતે ખરીદીને અનેક સંસ્થાઓને ભેટ આપી હતી. અનેક મિત્રોને તેની લાગણી કરી હતી. ગોવર્ધનરામ મુનઈમાં વાન્વાર ગજજરના મહામાન બનતા. ગજજરે ગોવર્ધનરામને પોતાની પાસે ખાસ બંગલો લઈ રાખ્યા હતા અને તેમની વૈદકીય સારવારમાં ખૂબ અંગત રસ લીધો હતો. છેલ્લી વખતે ગજજરને ત્યાં જ ગોવર્ધનરામે દેહ છોડ્યો. ઝવેરીઓ સાથેના મોતીના ‘અધ્યયમ’ પણ ગોવર્ધનરામે લવાદ તરીકે કામ કર્યું હતું અને ગોવર્ધનરામના મૃત્યુ પડી ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ના નાટક સંગ્રહી અધ્યયે પર્યો ત્યારે આનંદશંકર બાપુભાઈ ધ્રૂવ સાથે રહીને ગજજરે લવાદ તરીકે કામ કર્યું હતું અને તેનો સુખદ અંત આણ્યો હતો.

મણિશકર રત્નજી ભટ્ટને ગજજર સાથે ઘણો સારો પરિચય હતો. વડોદરામાં ‘જ્ઞાનમંજુષા’ના કાર્યમાં મણિશકરે મુખ્ય મદદનીશ તરીકે કામ કર્યું હતું. આ સમયે મણિશકર રત્નજી ભટ્ટ ગજજરના મુખ્ય મદદનીશ હતા. મુબઈમાં પણ બને વચ્ચે સબંધ રહ્યો હતો અને તેઓ વચ્ચે પત્રવ્યવહાર કાયમ રહ્યો હતો.

આ ઉપરાંત, બજવતરાય ઠાકોર, આનંદશકર બાપુભાઈ ધ્રૂવ, કેશવચાલ ઈર્ષદરાય ધ્રૂવ અને કવિ લલિત જોડે તેમનો પત્રવ્યવહાર નિયમિત ચાલુ રહ્યો.

આ બધી પ્રવૃત્તિ ઉપરાંત, ‘બનારસ હિન્દુ યુનિવર્સિટી’ તરફથી ‘નાગરી પ્રચારિણી સમિતિ’ના તેમને સભ્ય બનાવવામાં આવ્યા હતા. પૂના અને બંગાળના અનેક વિદ્વાનો સાથે તેમને ગાઢ સબંધ હતો. પ્રો. ગજજરને દરક બાબતનો ઝીણવટથી અભ્યાસ કરવાની ટેવ હતી. તેમના ઉપર આવેલા બધા પત્રો તેમ જ ધંધા અને અભ્યાસ અંગેના બધા લખાણોના બહુ ચીવટથી સંગ્રહ કરતા. તેમનાં જુદા જુદા લખાણોની લગભગ નીસ ફાઈલો ઉપરથી એમના જીવનચરિત્રની આ રૂપરખા તૈયાર કરવામાં આવી છે.

દ્વિતીય ખંડ

★

ત્રીજા ખંડ

મરસ્વતીચંદ્ર નવલકથા ઉપરથી 'આર્યનીતિદર્શક નાટકસમાજ'ના સચાલકોએ એક નાટક તૈયાર કરાવ્યું હતું અને સુરતના પ્રિન્સેસ થિયેટરમાં ભજવવાની તૈયારી કરી હતી. શ્રીયુત ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠીના એકના એક પુત્ર શ્રી રમણીયરામે પોતાના પિતાના બધા પુસ્તકો છપાવવાનો હક્ક તેમનો છે અને નાટકના સંચાલકો તેનો ભંગ કરે છે એમ જાણાવી વાંધો ઉઠાવ્યો. આ ઝઘડામાં બન્ને પક્ષોએ કોર્ટમાં જવાને બદલે લવાદથી ઝઘડો પતાવવાનું સ્વીકાર્યું. લવાદ તરીકે પ્રથમ શ્રી ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજર અને શ્રી કેથવલાલ હર્ષદરાવ ધ્રુવને સ્વીકાર્યા પરંતુ અમુક સંજોગોને કારણે શ્રી કેથવલાલ ધ્રુવે ના પાડવાથી બીજા લવાદ તરીકે શ્રી આનંદશંકર બાપુભાઈ ધ્રુવની પસંદગી કરવામાં આવી. આ લવાદી કેસની કેટલીક રમપ્રદ બાબતો અહીં રજૂ કરવામાં આવી છે.

સુખત્યારપત્ર

આ પત્રમાં જાણાવ્યા પ્રમાણે કંપનીના માલિકોએ 'સરસ્વતીચંદ્ર' નવલકથા ઉપરથી નાટક તૈયાર કર્યું હતું તેની સામે શ્રી રમણીયરામે વાંધો ઉઠાવ્યો કે આ નાટક ભજવવાનો તથા આ નાટકની ચોપડીઓ પ્રસિદ્ધ કરવાનો હક્ક કંપનીના માલિકોને નથી અને આમ કરવાથી શ્રી રમણીયરામના હક્કનું ઉલ્લાઘન થાય છે. કોર્ટ મારફતે નિરાકરણ કરવાને બદલે લવાદોને ઉદ્દેશીને લખાયેલા આ બ્યાનમાં શ્રી રમણીયરામે નીચે મુજબની વિગતો દર્શાવી હતી.

રમણીયરાયનું બ્યાન

(૧) 'સરસ્વતીચંદ્ર' નવલકથા છપાવવાનો તથા તેના ઉપરથી નાટક રચીને છપાવવાનો અથવા તો નાટક ભજવવાનો હક્ક માગ સિવાય કોઈ પણ શબ્દો નથી.

(૨) આ પ્રમાણે કરવાથી ગને મળેલા કેપીસાઈટના હક્કને ગેરકાયદેમત નુકસાન પહોંચે છે.

(૩) સુપ્રતિષ્ઠિત નવલકથા 'સરસ્વતીચંદ્ર'નું નામ નાટક માટે વાપરવા માટેનો બંધ કરવા ફરમાવવું

(૪) જે નાટક ભજવવાની બાંત્રી ના ફરમાવી ચકાસ તે નીચે પ્રમાણે થાય તેમ વ્યવસ્થા કરવી

(ક) પુસ્તકના કંતર્ગે આપવા તે પુસ્તકની પ્રતિબદ્ધને કોઈ પણ રીતે જનસમાજમાં હાનિ ન પહોંચવી જોઈએ.

(ખ) નાટકના પ્રયોગમાં ફેરફાર કરવાનો હક્ક રમણીયરામ તથા તેમના વારસોનો જ હોવો જોઈએ

(ગ) નાટક માટે છપાવવામાં આવતી ચોપડીઓમાં આપવા તે નાટકમાં ફેરફાર કરવાનો હક્ક શ્રી રમણીયરામનો જ હોવો જોઈએ

(ઘ) નાટક કંપનીના ફક્ત ગાયનો જ પરિશદ કરાવી શકે પણ ગાયનો સાથે ભાષણ અર્થાત્ ગદ્ય તથા પદ્ય છપાવવા માટે શ્રી રમણીયરામની મંજૂરી મેળવવી જરૂરી છે

(ઙ) સંજોગવશાત્ કંપની બંધ થાય અથવા તે ભાગીદારો છૂટા પડે તે આ નાટક ભજવવાનો અધિકાર આપવાની સત્તા મારા તથા મારા વારસોને મળવી જોઈએ આ નાટક ભજવવાની સત્તા બીજી કંપનીને આપવાનો અધિકાર કંપનીને ન હોવો જોઈએ

(પ) 'સરસ્વતીચંદ્ર' નાટક ભજવવાની પરવાનગીના બદલામાં કંપનીએ રમણીયરામને રૂ. ૨,૦૦૦ તરત જ આપવા અને આ ઉપરાંત પ્રતિવર્ષ જે જેલની 'બેનીફીટ નાઈટ' કોઈ પણ ખર્ચ વગર અમારી માગણી થતા આપવી. આ ઉપરાંત એસ્કેસ્ટ્રાના વર્ગમાં એણીમા એણી ૬ થી ૮ ખુરશીઓ અમને માફક આવે તે પ્રમાણે રીઝર્વ કરી રાખવી

(૬) 'સરસ્વતીચંદ્ર' ઉપરથી તેને ભજનુ નાટક અથવા તો તેમાં સમાવેશ થતા વિષયો ઉપરથી નાટક રચી અને ભજવવાની પરવાનગી હાલ ભજવાતા નાટકને ગ્રાપાયેલા હક્ક પ્રમાણે જ હોવી જોઈએ તેને લગતા માહિત્યને પ્રતિબ્ધ કરવાથી પણ અમારા હક્કને નુકસાન પહોંચવું જોઈએ નહિ

(૭) નાટક ભજવવાનો હક્ક બીજી કંપનીને આપવાનો અમારો હક્ક કાયમ રહેવો જોઈએ

ઉપરની હકોકતો ણી રમણીયરામે લવાદો ઉપર મોકલવા માટે તા ૧૪મી એપ્રિલ, ૧૯૧૨ના રોજ મુઝઈ મુકામે તેમના વકીલ મારકતે તૈયાર કરાવી હતી.

પરવાનગીના બદલામાં પાછળથી તેમણે રૂ. ૧૦,૦૦૦ના માગણી કરી હતી.

નાટકના માલિકોનો જવાબ

પોતાના બચાવમાં નાટક કંપનીના માલિકોએ નીચેની હકોકતો રજૂ કરી હતી.

તેમણે 'સરસ્વતીચંદ્ર' નવલકથાની ફક્ત વસ્તુને જ લખ્યા રાખીને નાટક રચ્યું છે ભાયા, શૈલી, વાક્ય અને કાવ્યરચના નવલકથાથી જુદાં જ છે નવલકથાના નામનો ઉપયોગ કરવાથી ડૉપીરાઈટનો ભાગ થતો નથી આ પ્રમાણેના પ્રયોગથી નવલકથાના વેચાણમાં વાદીને નુકસાન થાય તેમ અમારાથી માની શકાય તેમ નથી આથી ઊલટું આ નાટક બહાર પડવાથી નવલકથાના વેચાણમાં વધારો થશે અને લેખકની કીર્તિમાં ઘણો વધારો થશે

લવાદોએ નીચેની વસ્તુઓ નક્કી કરવાની હતી

ફરિયાદીને નવલકથામાંથી નાટક તૈયાર કરવાનો હક્ક છે કે નહિ અને બીજી વ્યક્તિઓએ આ નાટક તૈયાર કર્યું તેની નામે લુઠ્ઠમનામું માગવાનો હક્ક છે કે નહિ આ બાબત તે કેટલી નુકસાનીનો હક્કદાર છે આ નાટક નવલકથા અને તેના કતનિ અન્યાય કરે છે કે નહિ તે નક્કી કરવાનું હતું આ ઉપરાંત નાટકમાં રસમતિ કેટલી થઈ છે તે જણાવવા માટે કેટલીક વ્યક્તિઓને આ નાટક

જોત્રા અને અભિપ્રાય આપવા માટે નીમવામા આવી હતી નીચે જણાવેલી વ્યક્તિઓને આમત્રણ આપવામા આવ્યું હતું :

- ૧ શ્રી રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
- ૨ શ્રીમતી વિદ્યાબેન રમણભાઈ નીલકંઠ
- ૩ શ્રી તનમનરાય રતિલાલ દવે
૪. શ્રી છોટાલાલ ભગવાનદાસ ઝવેરા
- ૫ શ્રી જ/નાર્ટન વીરભટ્ટ પાઠકજી
- ૬ શ્રી ત્રિભુવનદાસ જ્ઞાનનાદાસ શેઠ
- ૭ શ્રી કમલરાવ બી દિવેટિયા

તા ૩૧મી મે, ૧૯૧૨,

અમદાવાદ

‘શ્રી આર્યનીતિદર્શક નાટક સમાજ’ તરફથી ભજવાતું ‘સરસ્વતીચંદ્ર’નું નાટક અમે સુરતમા તા ૪મી મે, ૧૯૧૨ના રોજ જોયું છે હાલ સામાન્ય નાટક કપનઓ જે પ્રકારના ખેલ ભજવે છે તે પ્રકારના આ ખેલ છે તેથી સ્વ ગોવર્ધનરામભાઈએ રચેલી ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ની અનુપમ નવલકથામાંની ઊંચી ભાવના આ ખેલમા થતી નથી એ સ્વાભાવિક છે નાટકનું કલાવિધાન છેક સાધારણ છે ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ની મૂળ નવલકથા જોલે પાલી ન હોય તેનાથી નાટકની કથાનું હાર્દ બરાબર સમજાય તેમ નથી મૂળમાની કથા બદલી નાટકમા જે ફેરફાર કર્યા છે તથા જે ગાયનો દાખલ કર્યા છે તેથી રમની ભૂતિ થાય છે મૂળમાના રસિક તથા બોધદાયક ભાગમાંના ઘણા મુકી દેવામાં આવ્યા છે અને ઓછા ગૌરવવાળા ભાગને નાટકમાં પ્રાધાન્ય આપવામા આવ્યું છે. ગોવર્ધનરામભાઈએ ચીત્રેલાં ચિત્રો પર નાટકમાં એવી છાતી ફરી વળે છે કે આવા પ્રયોગ ન થતા હોય તો જ સારું એમ લાગે છે

રમણભાઈ મહીપતરામ નીલકંઠ
 ત્રી વિદ્યાબેન રમણભાઈ નીલકંઠ

તા ૧૮ની અપ્રિલ, ૧૯૧૨

દહી ઓપ્રિલે રાત્રે હું ખેલ જેવા ગયો ત્યારે મારા મનમાં હતું કે ‘સરસ્વતી-ચંદ્ર’ નવલકથાના સામાજિક કુટુંબજીવનના સુદર દર્શયો મને જેવા મળશે. આ નાટક જેવા માટે ફક્ત સુરતમાંથી જ નહિ સમગ્ર ગુજરાતમાંથી પ્રેક્ષકો આવ્યા હતા.

નાટકના લખનાર પાત્રે મૂળ નવલકથા હોવા છતાં પાત્રોના મોટામાં મૂકેલા વિચારો કિતરતી કલાના છે. નાટકના મુખ્યનાયકની ભૂમિકામાં મુખ્ય નાયકને ઘણો થોડો ભાગ ભજવવાનો આવે છે અને છતાં તેટલો ભાગ પણ સારી રીતે ભજવવામાં આવ્યો નથી. નાટકમાં આવતા પાત્રોમાંથી ઘણા થોડાં ગાયનો પ્રેક્ષકોને ખુશ કરે એવા છે, આ બાજતમાં ધગધમ સુધારા કરવાની જરૂર છે. છતાં કુદરતી દર્શયો તેમ જ નાટકની રજૂઆત પાછળ ઘણી જ કુશળતા દાખવવામાં આવી છે, તેમ જ તેને માટે પૈસા ખર્ચવામાં અને મહેનત ઉઠાવવામાં કંપનીએ કાંઈ બાકી રાખ્યું નથી. જે પાત્ર મરસ્વતીચંદ્રનો ભાગ ભજવે છે તે ઉમરમાં નાનું લાગે છે, તેથી તેને માટે ઉમરલાયક વ્યક્તિને આ ભાગ ભજવવાનું સોંપવું જોઈએ. પ્રમાદધનના પાત્રમાં પણ અતિરેક જણાય છે.

તેથી નાટકને ઊંચા દરજ્જાનું બનાવવું જરૂરી છે અને તો જ તે ગોવર્ધન-રામ માધવરામ ત્રિપાઠીના પ્રમાણ પુસ્તકને યોગ્ય ન્યાય આપ્યો છે એમ કહી શકાય.

તતમનરાય રતિલાલ દવે

મુંબઈ,

૪ પ ૧૯૧૨.

શ્રીયુત મેસર્સ એન. એમ. ત્રિપાઠીની કંપનીની મેવામાં,

જત લખવા વિનંતિ કે લોકપ્રિય ‘મરસ્વતીચંદ્ર’ના પુરતમે ઉપરથી ‘સરસ્વતીચંદ્ર’નો નાટક ‘શ્રી આર્યનીનિદર્શક નાટક નમાજ’ સુરતમાં ભજવે છે તે જેવા હું સુરત કારણસર ગયો હતો, તે જોઈ આવ્યો અને અત્યંત દિલગીર થયો છું. મહાત્મ સાગર શ્રી ગોવર્ધનરામભાઈ જે આજ હયાત

હોતો તો હું નથી ધારતો કે એક દિવસ પણ એ કપનીને ખેલ ભજવવા દે. પુત્રને કયા અને નાટક કયા ? મને તો એજ આશ્ચર્ય થાય છે કે અત્યારસુધી આપ થા માટે ધીર્ય ધાન્ય કરી બેની રહ્યા છો. નાટકમાં જ મેં મારા મિત્રોનો અભિપ્રાય નાટક માટે લીધો. તેઓએ માફ કહ્યું કે—આ નાટક જે ભજવવાશે અને હક્ક તમારી તરફથી અપાયો તો ખરેખર પુસ્તકોની કીર્તિને ગાખ લાગશે અને જે તમો કાયદાપૂર્વક પગલા ભરી અટકાવ નહિ કરો તો મોટામા મોટી ભૂલ કરો છો. પાત્રોમાં રૂપાળી અલકર્નાદા,—મેડલો, જમાલ, પ્રમાદધન વગેરે પાત્રો એવા રૂપમાં જાહેર કરે છે કે લખી જણાવતા માનુ મન દુ ખાય છે તેમાં કયાની અલકર્નાદા—મેડલોનો દેખાવ ધણો જ શરમાવનારો ચીતર્યો છે, મારી તો આપ નાહોને ખાત્ર ભલામણ છે કે ગમે તેમ થાય પણ ખેલ નહિ જ ભજવી શકે તે માટે ખાત્ર કાયદાપૂર્વક પગલા ભરવા માટે જે કાંઈ સાહત ખેડવું પડે તે ખેડજો નાટક જેઈ વિદ્વાનવર્ગ ધણો જ નારાજ થયો છે. જે નાટક ભજવવા માટે આપના તરફથી હક્ક અપાયો તો જાહીર ભૂલ થશે અને તમને પાછળથી પશ્ચાત્તાપ થયા વિના નહિ રહે આ તો “મર્કટના ગળામાં મોતીની માળા જેવું થાય છે” કયા શ્રીયુત ગોવર્ધનરામભાઈની ચિરકાળ સ્મરણરૂપ પુસ્તકોની યોગ્યતા અને કયા આજગલના લેખાગુ નાટકકારાની યોગ્યતા ખરેખર ગભીર ભૂલો થાય છે. અત્યાર સુધી ખેલ ભજવવામાં કયો તે પણ માટી ભૂલ જ થઈ છે. અને મને આશ્ચર્ય છે કે હવે નાટક મત્વરે બંધ કરાવશો અને જે નહિ કરો તો હું માનીશ કે આપને લોકપ્રિય ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ ના પુસ્તકોની લાગણી નથી. અગર તો તેમ કરવામાં તમને અટકાવનાર ગૃહસ્થની ગોવર્ધનરામભાઈ માટેની લાગણી શુદ્ધ છે તે નિવાય વિશેષ શું લખું ? કાંઈ પણ દોષ આ પત્રમાં જણાય તો ક્ષમા કરશો એવો નમ્ર વિનંતિ છે.

ત્રિ સેવક,

છોટાણાલ બનવાનદાન્ય હવેનીના પ્રજામ

પહેલો અંક

(૧) નાટકના પ્રાંભમાં સૂત્રધાર અગર એવા જ કોઈ બીજા પત્ર હસ્તક જે માગ્ય ચિત્રોમણિના સુપ્રતિષ્ઠિત યથ ઉપરથી મૂળ વસ્તુ લીધેલું છે તે વિશે યોગ્ય ઉદ્ધાને થવો જોઈએ.

(૨) ખૂદ સરસ્વતીચંદ્રના પાત્રનો દેખાવ, ઉંમર અને અભિનયમાં સુધારાની ઘણી જરૂર છે

(૩) રૈયત ઉપર જીવમ ગુજારવાના દૃષ્ટાંત તરીકે વાલ્મીયાનું દૃશ્ય તેમાં સમયાનુકૂળ ગાંભીર્ય અને કુસ્ત્રાજનકપાણ્ય કમતી છે. કંઈક હાસ્યરસનો દેખાવ થઈ જાય છે તે દૂર થવો જોઈએ

(૪) તર્કટી કાગળ લખતી વખતે નરભેરામનો અભિનય અને શકરાય જેવા કારભારી ગમમ એક ટારકુન તરીકે કેવો અભિનય દેખાડવો જોઈએ તેનો બગબર ખ્યાલ નથી

(૫) શકરાય સાથે તથા પ્રમાદધન સાથેનું નરભેરામનું એકિંટગ વિશેષ વિવેકપૂર્વક અને મુદ્દા પૂરતું હોવું જોઈએ તથા બુદ્ધિધન તરફ પૂરતો વિવેક અને માનની ખામી પ્રમાદધનનું આવર એકિંટગ એક ગીતે 'મોહિનીચંદ્ર'ના ધના દેસાઈ જેવો દેખાવ થઈ જાય છે. મૂળ નવલકથામાં એમ નથી. મૂળ મુજબ અભિનય અને ચારિત્ર્યદર્શનનો પ્રયાસ થવો જોઈએ

(૬) જમાલના ભાગના અતમા એકિંટગની ખામી

(૭) બૃષત્તિહનો પરદેશના પોપાકમાં દેખાવ તે વખતનો વાલ્મીયાના એકિંટગમાં હાસ્યના છાયા ન જોઈએ

સીન ૮ તથા ૯ ટકા થવા જોઈએ

બીજો અંક

(૮) રાજનો હાજરોમાં દુષ્ટરાયનું એકિંટગ ઘણું ખામીવાળું, ઓવર એકિંટગ છે

(૯) પ્રમાદની કેરકટર બગડી ગઈ છે, યોગ્ય આલેખન થયું નથી. રંગલા જેવો દેખાવ થઈ પડે છે. નાભેગમનો અભિનય પણ ગાંભીર્યથી વિમુખ છે, ફારસ જેવું થઈ પડે છે. પ્રમાદ તથા નરભેરામવાળો સીન ફગીથી ગોઠવવો જોઈએ

(૧૦) પ્રવેશ ત્રીજો ઘણો હલકટ છે. સહેજ દેખાવ આપીને અટકવું જોઈએ. નાહક વિશેષ વાબાવાયો છે. દુષ્ટરાય તથા મેડવાનો સવાદ જરૂરનો છે.

(૧૧) પાવમો પ્રવેશ લાનામીવાણક છે પણ પ્રમાદનો અંતનો અભિનય ગુધારવો જોઈએ

(૧૨) સરસ્વતીચંદ્ર સાતમા પ્રવેશમાં પણ નાનો પડે છે જરા દેખાવે મોઠો અને વધારે યોગ્ય ઉમરનો તથા આકર્ષક કરે એવો એ ટર જોઈએ

અંક ત્રીજો :

(૧૩) પહેલો પ્રવેશ પણ ઘણો લામો મિનજરૂરી છે કુસુમ, કુમુદ મરતા મોટી માડૂમ પડે છે

(૧૪) બીજા પ્રવેશની જરૂર નથી પુનરુદ્ધિત જેવું થાય છે

(૧૫) અંક તથા દુષ્ટાચરનો સંવાદ જરૂરનો છે

(૧૬) બુદ્ધિધન તથા પ્રમાદના મેળાપ વખતે નરભિરામનું ઓઝિટન સમયોચિત ગભીર નથી

(૧૭) ૬ઠ્ઠા પ્રવેશમાં સુદરગિરિમાં સરસ્વતીચંદ્ર ન્યૂસપેપર દ્વારા પ્રમાદના મરણસમાચાર જાણવા એ મુકા છે

(૧૮) ત્રણ કલાક જેટલો સમય ઓછો થવા સારું કેટલાક પ્રવેશોમાં કાષ્ઠકૃપ કરવાની છે અને કેટલાક બે ત્રણ સત્તર કલાકી નાખવા જેવા છે અને સરસ્વતી ચંદ્ર પાસેથી વીંતી વીધા પછીનું ઓઝિટન અપુક્ત છે સદરહુ વાલિયાનું તથા પ્રમાદનું અને કેટલેક અંશે નરભિરામનું ઓઝિટન ઘણું સુધારવું જોઈએ

જનાઈન વીરભદ્ર પાઠકજી

હરિપુરા,

સુરત,

૨૪ ૩ ૧૯૧૨

રા રા નરહરિભાઈ,

આપની ઇચ્છાનુસાર 'સરસ્વતીચંદ્ર' નો નાટક ગઈ થાશે રાતના જોયો નાટક રાત્રે ૩ થપ કલાકે સમાપ્ત થાય છે

સૂચનાઓ :

૧. પાત્રોની યાદીમાં 'ચદ્રકાન્ત' નું નામ જ નથી તેની ઓળખ આવવી જરૂરી છે

૨ વિદ્યાનતુર તથા ગુણસુદરી—આ બે પાત્રો આખા નાટકમાં ક્યાંએ નજરે પડતા નથી કોઈ રીતે તેમને રંગભૂમિ ઉપર લાવવાની જરૂર છે, અને તેમાં વિશેષ કરીને 'ગુણિયલ' ને

૩ સૌભાગ્યદેવી પણ માત્ર એક જ વખત જોવામાં આવે છે અને તે પણ પ્રેક્ષકવર્ગ ભાગ્યે જ તેમને ઓળખી શકતો હશે—જમાનના હાથમાંથી છૂટતા અલક પોતાની માની સોડમાં ભરાય છે ત્યાં એને પણ ઓળખી શકાય એવી રીતે રંગભૂમિ ઉપર લાવવા જોઈએ

૪ 'પ્રભુના ચરણથી ગંગા અવતરી રે' ગાયન ૧૩ આ ગાતાં કુમુદ સારંગી અથવા સિતાર સાથે આવવી જોઈએ

૫ ત્રીજા અંકમાં આખા મૂળ ચોથા ભાગનો સાર લેવા પ્રયત્ન કર્યો છે પણ તે પ્રયત્ન ઘણે અંશે નિષ્ફળ નિવડ્યો જણાય છે

૬ ચદ્રકાન્તનું દર્શન રંગભૂમિ ઉપર હાવ થાય છે એના કરતા વિશેષ થવું જોઈએ

૭ મૂળ પુસ્તકમાં સુદરગિરિ ઉપર જોવી રીતે બધાનું એકત્ર મળવું થાય છે તેવી જ રીતે આ નાટકના અંતમાં પણ થવું જોઈએ, અને જે પ્રમાણે ત્યાં સરસ્વતીચદ્ર અને ચદ્રકાન્તના મનનો ખુલાસો થાય છે, અને કુમુદ તથા કુસુમના મન ખાલી કરવાનો સમય મળે છે તે પ્રમાણે અહીં પણ થવું જોઈએ

આપે સૂચવેલા હેતુ અનુસાર ઘણી સૂચનાઓ છે, અને થોડી કપનીના માલિકોએ પોતાને સાદુ વિચારવા જેવી છે વસ્તુરચના યોગ્ય રીતે જાળવીને સમયનું પ્રમાણ ઘટાડવું એ નાટક કપનીના માલિકોએ જોવાનું છે

એ જ નવીન સમાચાર લખશો

લિ

ત્રિલોચનદાસ જમનાદાસ શેઠના

૪૫ ૪૧

સુરત,
૩૧-૫ ૧૯૧૨

પ્રિય રમણીયરામભાઈ,

મેં જ્યો મેં ના રોજ રાત્રે આર્થનૈતિક નાટક માડી નરકથી ભજવાનું 'સરસ્વતીચંદ્ર' નાટક જોયું નાટકના લેખકે મૂળ નવલકથાના કેટલાક પાત્રોની રજૂઆત કરવામાં ઘણી મોટી ભૂલો કરેલી છે મૂળ પ્રમાદધનના પાત્રને નાટકના લેખકે ઊંધુ આવેખ્યું છે અને અભિનયકારે પણ તે પાત્ર ત્રિલોક્ય ખોટી રીતે ભજવ્યું છે

સ્ટેજ ઉપર રજૂ કરાયેલ નવીનચંદ્ર અને કુમુદમુદરી મૂળ નવલકથાના પાત્રો સાથે સરખાવતા ઘણા જ નીચી કક્ષાના લાગે છે ઘણી જગ્યાએ જ્યાં મૂળ વાર્તામાં જે શ્રેષ્ઠ અને સુંદર વાતાવરણ છે તેનો આહીં તદ્દન અભાવ જણાય છે

નવલકથામાં વાંચેલા બુદ્ધિધન માટેનું માન નાટકના પડદા ઉપરના બુદ્ધિધનને જોઈને અડધાઅડધ થઈ જાય છે નરભિરામના પાત્ર બાનતમાં પણ આવું જ છે મૂળ વાર્તામાં ન જણાવેલા એવા ખરાબ કાર્યો દુષ્ટતા અને ઘરાણને માટે સ્ટેજ ઉપર રજૂ કરવામાં આયા છે

મૂળ વાર્તામાં વાંચવામાં આવતા જમાવનાં ખરાબ કૃત્યો નાટકના પડદા ઉપર વધુ બિભન્ન અને ખરાબ અનર ઉપજાવે છે

એકદરે જોતાં આ નાટક કંપનીએ નવલકથાના લેખકને અનેક રીતે અન્યાય કર્યો છે

ત્રિ
દુષ્ટભરાવ બી. દિવેદિયા

જે પ્રેમકોને નાટક જોઈ અભિપ્રાય આપવા જતાવ્યું હતું તે બંધાનો સામાન્ય અભિપ્રાય એવો હતો કે એકદરે નાટકે ખુબ્બ અને લેખકને બાપરપાર અન્યાય કર્યો છે

આ બધા પ્રેમકો ઉપરાંત પ્રોફેસર ગજજરે જાતે પણ આ નાટક જોયેલું નારીખ ૨૧ મી માર્ચ, ૧૯૧૨ ના દિવસે શીયુત ગાંધીએ તૈયાર કરેલા લખાણ ઉપર બંને પક્ષોએ સહી કર્યા પછી બંને પક્ષ તરફથી નાટક જોવાનું આમ ત્રણ મળ્યું.

આ સંગંધી તેમણે લખ્યું છે

“દવાઓ ખાઈને મારી જાતને મેં નાટક જોવા માટે તૈયારી કરી અને બીજા દિવસે સવારના ચાર વાગ્યા સુધી અથથી ઇતિ સુધી નાટક જોયું

મેં કંપનીના મેનેજરની કેટલીક ખામીઓ જાણી હતી, અને તેઓ ખામીઓ દૂર કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા હતા તેઓને મેં જાણાવ્યું કે તેમણે ‘સરસ્વતીચંદ્ર’ના બીજા, ત્રીજા અને ચોથા ભાગના ઘણા જ ઓછા દ્રશ્યો જે વાર્તા પૂરી કરવા માટે જરૂરી હતા તે જ લીધા હતાં તે જોઈને મારી વાત ઝબૂલ રાખી, પરંતુ સાથે સાથે બતાવ્યું કે એક જ ખેત્રમાં બધી વસ્તુઓ બતાવવી શક્ય નથી તેઓએ વધુમાં જાણાવ્યું કે વાર્તાના વધારા ભાગનો ઉપયોગ કરી નાટ્યને વધુ સાદુ કરવાનો તેમનો વિચાર હતો

બીજા દિવસે મધ્યાહ્ને બંને પક્ષવાળા મારા નિવાસસ્થાને ભેગા થયા અને હસ્તપ્રત વાંચી ગયા લેખકના પુત્ર શ્રી રમણીયરામે અને લેખકના ભાઈ શ્રી નરહરિરામે નાટકમાં સુધારા અંગેના સૂચના રજૂ કર્યા અને આ સૂચના નાટક કંપનીના મેનેજર ઉતારી લીધા અને તે પ્રમાણે જેમ બંને તેમ જાવદીથી નાટકમાં ફેરફાર કરવાનું વચન આપ્યું લેખકના પુત્ર અને ભાઈએ મેનેજરને નવલકથામાં આવતા ગીતો, સવાદો અને બીજી વાનગીઓનો વધુ ઉપયોગ કરવા જાણાવ્યું આ સૂચન મેનેજરને ઘણું જ ગમ્યું

ત્રીજા દિવસે સવાર બંને પક્ષોના આમત્રણથી મેં સવારના નાટકનું રિહર્સલ જોવાર્ધનરામ ત્રિપાઠીના પ્રશસક અને મિત્ર ગણપતરામ અનુપરામ સાથે જોયું મેં મારા મિત્ર શ્રી એલ એલ વ્યાસને પણ નાટક જોવા માંગે સાથે લીધેલા, શ્રી વ્યાસે ઘણા વર્ષો પહેલાં ‘કરાણેલો’ નાટક રજૂ કર્યું હતું અને ને નાટક વડોદરાના મહારાજ ગાયકવાડે વખાણ્યું હતું આ વખતે શ્રી નરહરિ રામે શીયુત વીરભદ્ર પાઠકજીએ જાણાવેલા કેટલાક સૂચનો મને લખીને

આખ્યાં આ સૂચનો મેં કપનીના મેનેજમેને આખ્યાં અને જણાવ્યું કે આમાથી જે સૂચનો વગર તકલીફે અમલમાં મૂકી શકાય એવા હોય તેમનો અમલ કરવો.

બંને પક્ષોએ ત્યાં જ કબૂલ કર્યું કે લેખકની વિદ્વત્તાપૂર્ણ વાણીનો નાટકમાં સમાવેશ કરી લેખકે સમગ્ર રજૂ કરવી લેખકના પુત્ર અને વારસે ઘેરથી નવલકથા લાવી 'દીધા છેડી પિતા માના' એ ગાયનનું રિહર્સલ કરાવ્યું. ત્યારપછી મેં કપનીના વલીવલ્ડારોને જણાવ્યું કે નવલકથાને સંપૂર્ણ ન્યાય આપવા માટે અને લોકો સમગ્ર લેખકના કિંમતી આદર્શો અને સત્યો રજૂ કરવા માટે નાટકના મુખ્ય પ્લોટને જેમ છે તેમ રાખી તેના ગૌરુ અને ઉપદ્રશોમા જરૂરી ફેરફારો કરવા પડશે. દાખલા તરીકે 'ગુપ્તસુદરીનું કુટુંબજાળ', 'સુંદર-ગિરિના મદો', 'સાગત સ્વપ્ન' અને 'હૃદયવાસનાના ગાન' જેવાં ઉપદ્રશોને કેટલાક ખેંચના વિશિષ્ટ ભાગ તરીકે લેવા.

આ વાતને અહીંયાં અટકાવવી થઈ, કારણ કે કેશવલાલ હર્ષદરાય શ્રુવે પોતાની નોકરીને કારણે લવાદ તરીકે કામ કરવાની અશક્તિ દર્શાવી હતી. ત્યારપછી મને આપવામા આવેલી સત્તાની રૂએ ક્રીપુત આનંદશક્તિ બાપુભાઈ શ્રુવની લવાદ તરીકે નિમણૂક કરી, જે બંને પક્ષોએ માન્ય રાખી લવાટોની પહેલી સભા તારીખ ૪થી મે, ૧૯૧૨ના દિવસે મળી હતી. નાટક કેવી રીતે રજૂ થયું છે તેને માટેના અભિપ્રાયો કેવીક વ્યક્તિઓ પાસેથી લેખિત મગાવવાનું નક્કી કરવામા આવ્યું હતું.

લવાટોની બીજી સભા ૧૮ અને ૧૯મી મે, ૧૯૧૨ના રોજ રાખવામાં આવી હતી. ત્રીજી સભા ૨૬મી જૂન, ૧૯૧૨ના રોજ રાખવામા આવી હતી અને પક્ષના વકીલોને નાબળ્યા પછી લવાટોએ તેમનો ચુકાદો આપે તે પહેલાં બંને પક્ષ વચ્ચે સમાધાન થયેનું તે ધ્યાનમા રાખીને જ ચુકાદો આપ્યો. ચુકાદાનો સારાશ નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) સરસ્વતીચંદ્ર ઉપરથી નાટમે તૈયાર કરાવી ભજવવાની 'આર્યનીતિ-દર્શક નાટક કંપની'ને સંપૂર્ણ છૂટ આપવામા આવે છે, પરંતુ આ નાટકોનું યોગ્ય નાણાકીય સમિતિ પાસે પસાર કરાવવું પડશે.

(૨) પુસ્તક ઉપરથી નાટકો રચી ભજવવાનો હક્ક બીજી કોઈ નાટક કંપનીને ફરિયાદી કે તેના વારસો આપી શકશે નહિ.

(૩) અન્યારે જે નાટક ભજવાય છે તે પાછું ખેંચી લઈ યોગ્ય અને કાબેલ પાત્રો સાથે કંપનીએ ફરી નાટક રજૂ કરવું અને ફરિયાદીને રિહર્સલ વખતે હાજર રહેવા દઈ તેણે ઉદ્ઘાટેલા વાંધાઓ પૂરતું ધ્યાન આપવું અને ફરિયાદીની ઇચ્છા હોય તો નાટકનું દિગ્દર્શન તેને કરવા દેવું.

(૪) નાટકની જાહેરખબરમાં નવલકથાના લેખકનું નામ હંમેશાં આપવું.

(૫) વધુમાં વધુ ચાર પાન ફરિયાદીને કોઈ પણ જાતની ફી લીધા વગર આપવા.

(૬) જે નાટક કંપનીના માલિકો ઉપલી શરતોનું બરાબર પાલન ન કરે અથવા દેવાળું કાઢે તો ફરિયાદી તેમને ચાર અઠવાડિયાની નોટિસ આપી નાટક ભજવવાની છૂટ પાછી ખેંચી શકે છે."

પ્રોફેસર ત્રિભુવનદાસ ગજજરને અનેક સાહિત્યરસિક મિત્રો હતા વિજ્ઞાન, ઉદ્યોગ, સાહિત્ય, જોવા અનેક વિષયોમાં તેમને ખૂબ જ રસ હતો તેમનું મિત્રમંડળ વિશાળ હતું એમના જીવનના વિવિધ પાસાં તેમ જ તે સમયના સામાન્ય જીવન અને સાહિત્ય ઉપર પ્રકાશ નાખી શકે એવા ઘોઘક પત્રો નીચે આપવામાં આવ્યા છે

મહત્તર હિત,

મુંબઈ,

૭મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૦૧

વહાલા પ્રોફેસર ગજજર,

હું આ સાથે જુદા જુદા કવરમાં ચોપડીઓ મોકલું છું, તે સ્વીકારશો તમે મોકલેલી યોજના મળી છે તે બદલ આભાર માનવાની આ તક લઉં છું તમારી યુનિવર્સિટીની શિક્ષણપદ્ધતિ અંગેની યોજના મારી યોજનાથી તદ્દન જુદી છે, છતાં તેમાંથી ષ્ટલીક કિંમતી સૂચનાઓ મળશે એમ લાગે છે

આપનો વિશ્વાસુ,

વિલિયમ રાન્સે

(વિખ્યાત રસાયણશાસ્ત્રી)

મુંબઈ,

૯મી ફેબ્રુઆરી, ૧૯૦૧

વહાલા પ્રો ગજજર,

ગઈ કાલે તમોએ મને મુંબઈમાંના તમારા રાસાયણિક કાર્યમિત્ર અંગે અભિપ્રાય આપવાનો કીધો હતો ભારતમાં ઔદ્યોગિક પૃથક્કરણ તેમ જ વિદ્યાર્થીઓને

આ વિષયની તાલીમ આપતી તમારી એક માત્ર પ્રયોગશાળા છે. ઈ ગ્લેડમાં આ પ્રકારની અનેક પ્રયોગશાળા છે. કાર્યની ચોક્કસાઈ અને સત્યપ્રિરતા વિષે તમારી પ્રયોગશાળાએ સારી આબડ પ્રાપ્ત કરી છે એટલે તમારી સસ્થા વ્યવહારમાં પણ આર્થિક નફાતા મેળવશે એમ મારું માનવું છે.

ઈ ગ્લેડમાં ઇન્સ્ટિટ્યૂટ ઑફ ઈમેસ્ટ્રી જે ધધાદારી રસાયણશાસ્ત્રીઓની સસ્થા છે, તેણે યુનિવર્સિટી અને કૉલેજોમાં શિક્ષણનું ધોરણ ઊંચું લાવવામાં બહુ મોટો ફાળો આપ્યો છે. કૉલેજ અને યુનિવર્સિટીમાં તાલીમ પામેલા વિદ્યાર્થીઓ તમારી સસ્થા જેવી માન્ય સસ્થાઓમાં બેત્રણ વર્ષ તાલીમ લે એ ઇચ્છનીય છે. હું આશા રાખું છું કે મુંબઈ ઇલાકામાં કૉલેજો સાથે સહમત સાધી વિદ્યાર્થીઓને ધધાદારી તાલીમ આપવાનું કાર્ય તમે શરૂ કરશો.

આપના કાર્યમાં હું સફળતા ઇચ્છું છું.

આપનો વિશ્વાસુ,
વિલેયમ રામસે

ઇન્ડિયન યુનિવર્સિટીઝ કમિશન

વહાલા સાહેબ,

આપ મમી માર્ચ, ૧૯૦૨, બુધવારના દિવસે સવારે ૧૧ વાગે યુનિવર્સિટી હોલ ઉપર આપનું મતવ્ય દર્શાવવા આવ્યો તો કમિશનના પ્રમુખ અને સભ્યો આપના આભારી થશે.

જે ખાસ મુદ્દાઓ પરત્વે આપનું મતવ્ય જાવવાનું છે તે આપને પહેલાં મોકલાવેલ છે.

આપનો વિશ્વાસુ,
એન. જી. ચાંદાવરકર

જાન્યુઆરી, ૧૯૧૦

વહાલા માહેન,

અહીં આવવા માટે મુજબ છેલ્લું તે પહેલાં આપને ન મળી શક્યો તે માટે
હું ત્રિલગીર છું નાતાલ દરમિયાન તમે કઈ જગ્યાએ હતા તેની મને ખબર
ન હતી હું માનું છું કે આ પત્ર મળ્યો ત્યારે આપ મુંબઈમાં જ હશે

મામાન્ય રીતે બને છે તેમ વતનમાં આવ્યા પછી હું એટલો બધો આગ્રહ
બન્યો છું કે જે વસ્તુઓ પૂરી કરવાનો નિર્ણય કર્યો હતો તે અહીં આવ્યા પછી
આગમને લીધે દૂર અને દૂર દેલતો જાઉં છું

માગે ભાવિ માર્ચક્રમ લગભગ નિશ્ચિત છે સ્પષ્ટ માર્ગ હજી નક્કી કરવાનો
છે અત્યાર સુધી તમે કરતા આવ્યા છો તે પ્રમાણે બધી બાબતો તમારે જ
નક્કી કરી આપવાની છે

મને તૈયાર કરીને સ્વેચ્છાપૂર્વક આપ હવે અમુક સ્વીકારવા કાર્યમાંથી
નિવૃત્ત થયા છો હવે તો એટલું જ જોવાનું કે હું કેટલા પ્રમાણમાં મારી આપના
તરફની ફરજ અહીં કરવાને શક્તિમાન થાઉં છું

આપનો આભારિત,
અનંત કોટિલાલકર

ધી નારજીજી મિલ્ક કંપની લિ.,
હોર્નબી રોડ, ફોર્ટ,
મુંબઈ,
૨૮મી ઓગસ્ટ, ૧૯૦૩

નં. ૫૨૪

તો કે ગજલર,
મુંબઈ

વહાલા માહેન,

અમને જણાવતા આનંદ થાય છે કે સોમવાર તા ૨૪ ૮ ૧૯૦૩ના રોજ
ઉપર જણાવેલ કંપનીના ચેરમેન જોની અસામાન્ય મિર્ગિમા સર્વાનુમતે

એમ નક્કી થયું છે કે આપશ્રીની કંપનીના 'લિક્વિડેટર' (Liquidator)ની નિમણૂક કરવી આપનું મહેનતાણુ રૂ. ૫૦૦ રાખવામા આવ્યું છે આપની જાણ માટે ઠરાવની નકલ આ સાથે સામેલ ક્લેલ છે

આપનો વિશ્વાસુ,
જે. કે. પારુલકર
(મેકેટરી)

નાગરી પ્રચારિણી સભા,
બનારસ સિટી
૨૩ ૧૦ ૧૯૦૩

મહેરબાન સાહેબ,

આ સાથે હું, ગયા સપ્ટેમ્બર માસની 'વિજ્ઞાન હિંદીકોશ સુધારણા સમિતિ'ની મિટીંગનો અહેવાલ મોકલુ છું માથે સાથે જણાવવાનું કે ભૌતિક અને રાસાયણિક શબ્દો સુધારવાનું કામ તમારા માટે રાખવામા આવ્યું છે તમે ડિસેમ્બર માસમા બનારસ આવી આ કાર્યમા મદદ કરશો એમ આશા રાખીએ છીએ કમિટીનું માનવું છે કે નાતાલના અસ્વાડિયામા આપને બનારસ આવવાનું સુગમ પડશે આપ અમારુ આમત્રણ ચોક્કસ સ્વીકારશો

કહેવાની જરૂર નથી કે ભૌતિક અને રાસાયણિક શબ્દો યોગવા ઘણા જ મુશ્કેલ છે અને આ બાબતમા તમારા જેવા વિદ્વાનની સલાહની ખાસ જરૂર છે

આપનો વિશ્વાસુ,
શ્યામ સુદરદાસ
(માનાર્થ સેક્રટરી)

નહિયાદ,
તા ૩૦ ૧ ૧૯૦૪

પ્રિય મિત્ર ગજનર,

મારા તરફથી શ્રી છેલ્લુભાઈને તેમની 'વૈયાસિક ન્યાયાચાર્યમાળા' તમારી મારફતે મોકલવા માટે આભાર દર્શાવશો આ ભેટ આવકારદાયક છે

હું છે વા તસેડ બાવાડિયાવી અસ્વસ્થ છું તમારા કુટુંબીઓને મારી
શુભેચ્છના પાઠવો. તમે કુદત હશે, એવી આશા રાખું છું

આપનો સ્નેહાળ,
ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી

રેન મેર્સ,
વરોહરા,
૧૮ સપ્ટેમ્બર, ૧૯૦૮

નાનું,

તરફ તરફી આપને નેનેના સખ્ય તરીકે નિયુક્ત કરવામા આવ્યા છે
ને તરફ અભિનંદન પાડુ છું આપનું નામ સેનેટ ઉપર આવે છે એ બે રીતે
આનંદનંદ છે, કામ કે આપના વિના મેઈ પણ ગુજરાતી સખ્ય નિયુક્ત
થવા નથી. અગ્નિમા આપને વંડુ થય પ્રાપ્ત થાય એવી અભિલાષા રાખું છું.

આપનો આશોકિત,
નારણભાઈ હાદ્યાભાઈ નાણાવટી

૭, હંલકન રોડ,
અમદાવાદ,
૨૫ ૨ ૧૯૦૫

મહેશ્વરન સીલેન,

અમારું 'હિન્દુસ્તાન વિયુ'ના બક માં આપનો લેખ મોકલાવવા મારી
તમને ખાતર વિનાંતી છે અમારા માનિમા ઘણા વિશ્વાસ લેખમે પોતાના
લેખ આપે છે, અમે જાણીમા તમારું નામ ઉમેરવાની ઇચ્છા રાખીએ
છીએ. તે જાણ માનના લાગમા તમે અમન લેલંગથી નવા બકાર પડે
'હિન્દુ' ૧/૮૮ ૧૮૦૩ સુધીમા થયે 'ખનિ'ડેપાદન' પ્રગટન અને
તમારું લેખ મોકલાવવા ત્રણે ત્રણે મુનઈમાં બહારના પ્રદર્શન અનેના લેખ
માનવારી ઉપકૃત કરશે. જે બને લેખ ના લખી છકાવ તે જાણ લેખ તે
પાડન મોકલશે ૯૯

અમે લેખ માટેનું માનદ વેતન ઝા રા આપી શકીએ છીએ, નહિ કે આ
વેતન પૂરતું છે પરંતુ રિવ્યુને આનાથી વધુ આપવું પરવડે તેમ નથી

મારી ઉપરની વિનાયિ માન્ય રાખશો એવી આશા રાખુ છું

આપનો વિશ્વાસુ,
મી. જે. ચિતામણી

૧૧ ૩ ૧૯૦૫

મહાત્મા ગાંધીના ગજગર સાહેબ

તા ૨૬મીના પત્ર બદલ આપનો ધસો તમારી છુ હુ જાણ છું કે તમે પત્ર
લખવામાં સહેજ આગસુ છો પરંતુ સાથે સાથે એ પણ જાણવું છું કે જ્યારે
તમારી મદદની જરૂર હાય છે ત્યાર તમ આગસન નુરત જ બાજુએ મૂકી
દો છો જે દિવસે બીમાબાઈએ તપાન કરી તે જ દિવસે તમારા પત્ર આવી
પહોંચ્યો

મને જાણાને અફસોસ થાય છે કે તમારો કૌટુંબિક મૂલવણોનો હજુ અત
નથી આવ્યો

તમારા માયાનું પત્નીને મારા વદન

સદાકાળ આપનો,
મહિરશંકર (કાન્તા)

અમદાવાદ

૨૮ ૯ ૧૯૦૫

પ્રિય મિ ગજગર,

આપે મને મા-લેલી, 'આધુનિક યુનિવર્સિટીની સંપૂર્ણ યોજના' બદલ
આભારી છું હુ આશા રાખુ છું કે તમે મજામાં હશે અને તમારા મધેનિ ફોલ
મળતી રહેશે

આપનો વિશ્વાસુ,
અ'બાલાલ એમ દેસાઈ

ફલકેતા,

૨૩મી ડિસેમ્બર, ૧૯૦૫

મારા વહાલા સાહેબ,

મને તમારો તા ૧૯મીનો પત્ર અને 'સપૂર્ણ યુનિવર્સિટી યોજના' તેમ જ 'યુનિવર્સિટીમાં સચોવન' અંગેની પત્રિકા મળી છે. મેં તમારા બંને કાગળો જો નિવરતન સરકાર, એમ ડી ને આપ્યા છે. કલકત્તામાં તાજેતરમાં ભરાયેલી સભામાં હગામી કમિટીના શ્રીયુત સરકાર મંત્રી છે.

આ કમિટીએ તમારો પત્ર મને મળ્યો તે પહેલા સામાન્ય કેળવણીની યોજના પૂરી કરી હતી, પરંતુ હજુ ટૅકનિકલ કેળવણી અંગેની યોજના પૂરી થઈ નથી તેથી તમારા પત્રોમાં ગૂઝુ થયેલ વિચારો અમને યોજના ઘડવામાં અમૂલ્ય થઈ પડશે.

આપની મદદ માટે આભારી છું.

આપનો વિશ્વાસ,
ગુરુદાસ ખેતરજી

સિવિલ સ્ટેશન,
રાજકોટ,
૩૦-૧૨-૧૯૦૫

પ્રિય મિત્ર ગજજર,

તમારા ૨૮મીના પત્રમાં તમારી સુધરતી જતી તમિલના ધુભ સમાચાર પ્રાપ્ત થયા છે.

'સરસ્વતીચંદ્ર' ઉપરાંત તુ બીજી એ- ચોપડી માટેના કાર્યમાં રોકાયેલો છું, નવમા અને દસમા ધોરણના વિદ્યાર્થીઓ માટે ગુજરાતનો ઇતિહાસ લખી રહ્યો છું. મેસર્સ મેકમિલને, પબ્લિશર્સ તકીકે ખર્ચમાં તેમ જ સાહસમાં મારી સાથે અડધા અડધ હિસ્સો રાખ્યો છે. માર્ગ ચિત્રોથી પુસ્તકને આકર્ષક બનાવવાની આશા રાખું છું. જન્યઆરીના આખર સુધીમાં કોન્ટ્રાક્ટ ઉપર સહી કરીશું.

જે શ્રીમુત કેશવલાલ મુવ મને આ પુસ્તક અંગે સલાહસૂચનો આપશે તો હું તેમનો ઋણી થઈશ.

આપ આ પત્રનો જવાબ આપવાની તકલીફ ના લેશો.

આપનો વિશ્વાસુ,

બ. ક. ઠાકોર

કલકત્તા

૩૭ મી ડિસેમ્બર, ૧૯૦૫

મહારા વડાલા સાહેબ,

તમારો ૨૭મીનો પત્ર મળ્યો છે. મને વાચીને ઘણું દુઃખ થાય છે કે છેલ્લા કેટલાક વખતથી તમારી તબિયત સારી રહેતી નથી. મને આશા છે કે તમે ટૂંક સમયમાં સાજા થઈ જશો અને ફરીથી વિજ્ઞાનના ક્ષેત્રમાં તમારું કાર્ય શરૂ કરશો.

હું તમારા પત્રની વિગતો અમારી બાળુના જાણીતા રસાયણશાસ્ત્રી પ્રો. રાય ચૂનીલાલ બોઝ બહાદુર રસાયણના અધ્યાપકને જણાવીશ અને જે ગ્રેજ્યુએટ વિદ્યાર્થીઓ ઔદ્યાગિક રસાયણ શાસ્ત્રની તાલીમ લેવા માંગતા હશે તેમને જ્યાંસુધી આ વિષય અમારે ત્યાં શીખવવાની સગવડ ના થઈ શકે ત્યાંસુધી તમારી પ્રયોગશાળામાં જોડવાની ભલામણ કરીશ.

આપનો વિશ્વાસુ,

ગુરુદાસ બેનરજી

સર મંગળદાસ ગાર્ડન્સ, ખેતવાલી,

મુંબઈ,

તા. ૬ માર્ચ, '૦૬.

તીર્થકુપ વડીલ શ્રી ગજજીર સાહેબ,

મહારા સ્વર્ગવાસી પિતાશ્રીએ 'ચન્દ્ર' માસિક સ્થાપ્યું હતું તે આપની જાણ બહાર નહિ હોય એમના પછી સ્વ. જટિલે તે ટકાવી રાખ્યું. હાલમાં ત્રણ વર્ષથી 'સાહિત્ય' નામથી તે મહારા હાથમાં છે.

આ વર્ષથી ગુજરાતી શાલમની સગીન સેવા બજાવવાની ઉમેદથી ત્હેનું કદ વધારી ત્હેને ઘણા સારા પાયા પર લાવવાનો નિશ્ચય છે. ગુજરાતના લગભગ બધા જાણીના સાક્ષરોએ લખવાને કબૂલ્યું છે અને ઘણાએ લેખો મોકલ્યા પણ આખ્યા છે, તેમ આપ પણ મહારા આ નમ્ર પ્રયત્નમાં સહાય કરશો તો ઉપકૃત થઈશ.

આપ જેવા વિજ્ઞાનના પડિતના વિચારો ગુજરાત ઘણા માન સાથે વાંચશે અને તોલશે અને પોતાને ધન્ય માનશે.

કોઈ વૈજ્ઞાનિક શોધખોળ ઉપર લખશો તો વાચનાર ઘણા ગૌરવથી વાચશે કેમ કે તે પ્રો ગજગર સારોજ લખશે.

જવાબની રાહ જોઉં છું

વિ આજ્ઞાધીન,

ધ્રુવ નરસિંહરાવ હરિલાલ હર્ષદરાય

ભાવનગર,

૧૪-૬-૮૬

મુરબી ત્રિભુવનભાઈ,

કુશળ હયો મહાબળેશ્વરથી પાછા પધાર્યા હયો.

મેક્સમૂલરના ઋગ્વેદની પ્રથમ આવૃત્તિમાં છેલ્લા બે વોલ્યુમો—જેમાં વૈદિક શબ્દોની અનુક્રમણિકા છે તે ન્યાનો કોઈક લાયબ્રેરીમાંથી મળી શકે તો મોકલાવવા કૃપા કરશો.

ઋગ્વેદ વાચતાં જે સંતોષ અને હર્ષ થાય છે તે કોઈ પણ સંસ્કૃત પુસ્તકથી મને કદાપિ થયેલો નથી આવતા વર્ષની શરૂઆતથી ગુજરાતી ભાષામાં યોગ્ય એક બન્ધુઓના પ્રયત્નથી તે ઋગ્વેદ પ્રનિદ્ય થવા લાગ્યો હિસેમ્બરમાં પહેલી હસ્તપ્રત તમારી પાસે રજૂ કરી શકીશ.

વિ. કૃષ્ણાચાર્યને સલામ સૌ કાચીબહેનને પ્રણામ સર્વ કુશળ હયો.

વિ. સેવક,

મહિશંકર (કાન્ત)ના મળ્યામ

રાજકોટ,
૨૮ મી જૂન, ૧૯૦૬

માય ડિયર ગજજર,

એક પ્રિઝનેસ લખુ છું ગુજરાતીના પરીક્ષક મેટ્રિક્યુલેશનમાં થવાય ખરું ?
ચીમનલાલભાઈ વિચાર કરે ખરા ? વિચાર કરી ઉત્તર લખશે તો અજી
મોકલાવીશ

હજી અમારી મહેફિલ છે અને યોગક વખત ચાલશે

આફી મુશળતા.

તમારા,
નહાનાલાલ

ગુજરાત વર્નાક્યુલર સોસાયટીની ઓફિસ,
અમદાવાદ,
તા ૧૯ જુલાઈ, ૧૯૦૬

મહેરબાન રા રા ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજર,
મુબઈ

માનવતા સાહેબ,

વિ વિનિતિ—વડોદરા કલાભવન હસ્તકની ‘શ્રી સયાજી જ્ઞાનમજૂપા’
માટે આપે રસાયણવિદ્યાના પારિભાષિક થબ્દોની સગાઓનું એક પુસ્તક
તૈયાર કરેનું છે સોસાયટીને તેના જોટલા ફરમા છપાયા હોય તેટલાની જરૂર
હોવાથી મેં વડોદરા કલાભવનના પ્રિન્સિપાલ માહેબને લખતા તેઓ સાહેબ
આપને લખવાનું અને તે આપના પાસે હોવાનું જણાવે છે, તેથી આપને
વિનિતિ કરવાની કે, રસાયણવિદ્યાના પારિભાષિક થબ્દો માટે સજ્જાની જે

યોજના આપે—તૈયાર કરી છે, તેના બેટવા ફરમા છપાયા હોય તેટલાની એમ્ક નકલ મોકલવાના મહેરમાની કર્યોજી એ જ વિનંતિ

તરફ માટે સમા થવા પ્રાર્થના છે

આ નમ્ર નેવડ,
જીવણલાલ અ' મહેતા
આનિ મેકેટરી

મેન્ટલ હિન્દુ કૉલેજ,
બનારસ,
૧૭ ૧૦ ૧૯૦૬

પ્રિય પ્રોફેસર ગજજર,

અમારી કૉલેજમાં એક રમાયણચાલના પ્રોફેસરની જરૂર છે અને તે અગે છાપામાં જાહેરખતર આપતા પહેલા તમને વિનંતિ કરુ છું કે આપ કોઈ પણ માણસની ભલામણ કરી શકો તો માત્ર હાલમાં તેને માસિક રૂ ૧૫૦ નો પગાર આપીશુ નાતાલના રજાઓ પછી તેમને રમાયણચાલના પ્રાધ્યાપકની જગ્યાએ મૂકશુ

તકવીફ માફ કર્યો

આપનો વિશ્વાસુ,
આર્થર રિચાર્ડસન

ચક્રવાર્તી,
તા ૧૭-૧૧ ૧૯૦૬

રા મુરબી ગજજર સાહેબ,
મુ મુનઈ

વિ વિ લખવાનું કે હુ મુ ગોવર્ધનભાઈની પ્રકૃતિ જોવા માત્ર પરમ દિવસે સાંગે નિધાદ ગયો હતો તે ગઈ કાલે સાંગે પાછો આવ્યો છુ તેમની પ્રકૃતિ

આજ કેટલોક વખત થયાં નરમ ચાલ્યા કું છે તેમા હાલમા હરસ, ચૂક તથા ઉપરનનો ઉપદ્રવ વિશેષ છે તેથી શરીર વધારે નમળું થયું છે દાકતરની દવા તેમ જ હોમિયોપથીની દવા ખાઈને પણ હવે થાક્યા છે હાલમા રા સા માન-સાહેબભાઈની દવા ચાલે છે ઉપરમ આવે છે ત્યારે શરીરના તમામ અવયવો નમળાઈને લીધે વધારે નમળા થાય છે ઉપરમ માટે ઈથારીલ આયોડાઈડ આપ જ્યારે પ્રથમ નડિયાદ પધાર્યા હતા તે વખતે આપી ગયા હતા તેનો ઉપયોગ એમણે એક બે વખત કરલો તેથી આરામ થયો હતો હાલમા તે થઈ રહ્યું છે, તેને માટે સ્પુન્જિતરામભાઈ નડિયાદ આપ્યા હતા ત્યારે મોકલવાનું કહ્યું હતું પણ તે વિસ્મૃત થયું હોય એમ જણાય છે મુ નરહરરામને કાગળ લખ્યો હતો તે ઉપરથી પરમ દિવસે બપોરે લેમોરેટરીમા તેમણે તે લેવા માલુસ મોકલેલું પણ લેમોરેટરી બધ હતી તેથી તે મોકલી શક્યા નથી એવા ગઈ કાલે તેમનો પત્ર હતો તેથી મુ ગોવર્ધનભાઈ ચિંતા કરતા હતા કે લેમોરેટરી શાથી બધ હતી

આપશ્રી આ તરફ ક્યારે પધારવાની ઇચ્છા રાખો છો તે જણાવશો મુ ગોવર્ધનભાઈ તો જાહે છે કે અગસ્ત્ય મુનિના વાપદા જેવું આપનું આવવાનું છે

નિ

રમણિકશંકરના સા. દં. પ્રણામ

લલિતાલય,

ગોંડલ,

૮મી જાન્યુઆરી, ૧૯૦૭

મારા વહાલા ગજજર સાહેબ,

આખરે અત આલ્થો જેને આપણે ગોવર્ધનરામ માધવરામ ત્રિપાઠી કહેતા હતા તેનો આત્મા હવ પાજરામાથી બીજા કાર્યક્રમ માટે મુક્ત થયો છે આપણા શાશ્વત ભલા માટે મૃત્યુ એ કલ્યાણકારી ફરફાર છે, જન્મ એથી વધુ કલ્યાણકારી ફરફાર છે, પણ જીવન સીધી વધુ કલ્યાણકારી વસ્તુ છે ચદ્રસેન, વિવેકાનંદ, રાનડે અને ગોવર્ધનરામના જીવન, આત્મભોગની જ્યોત જીવત રાખે છે.

કન્યાસુગ્રામનો આર્ત તમારી ટેકનો મિત્ર પ્રયોગશાળામાં સિદ્ધ થયો લાગે છે અને માનવજીવનના સુખ માટે માર્ગ સૂચવે છે

લલિત

૧૯૦૭

વડાની ગજગર તાલમ,

‘ગુરુ’ ગોવર્ધનરામ ત્રિપાઠી વિના હું મૂજબ બની ગયો છું છતાં મને પૂરી ખાતરી છે કે મારી નોપણી મેં એ યોગ્ય વ્યક્તિને ગજગર તાલમેનો કરી છે માર સરન જીવનું છે અને ખૂબ ભવુ મરવું છે

મને ગોવર્ધનભાઈએ જાતે મધ્ય હનુ કે એમના જીવનચરિત્ર વિષેની યોગ્ય માહિતી તૈયાર છે કલ્પન નિષિદ્ધાત્મા તેની તપાસ કરવી પછે ગોવર્ધનરામનું જીવનચરિત્ર અગ્રેજીમાં તૈયાર મચવીશુ ગુજરાતીમાં તૈયાર કરાવીશુ કે બન્નેમાં ?

‘ગોવર્ધનરામ—એમનું જીવન અને કાવ્ય’ માટે હું ભાવના તૈયાર કરું છું તે આ વખતે મુશ્કેલી તેમ જ ગુજરાતમાં આપીશ.

લલિત

વનન્ત ઑફિસ,

અમદાવાદ,

તા. ૮.૧.૦૭

મહેરમાન તાલમ,

ગુજરાત નામરવપ ચા. તા. ગોવર્ધનરામના વિવિધ થવાથી ગુજરાતને મોટી ખાતરી છે તે થકી સામાન્ય વાચકજનમાં શોક પ્રત્યે છે એટલું જ નહિ પણ વિદ્વાનજનોમાં પણ એમને મા. લાગતી દર્શાવવાની ઉકેલ ઇચ્છા થઈ આવેલી જેવામાં આવે છે અને તે ઉપરથી ગુજરાતના વિવિધ વિદ્વાનોની

કલમથી લખાએલો સ્વ. ગોવર્ધનરામ સબધી એક લેખસંગ્રહ ‘વસન્ત’
પત્ર તરફથી બહાર પાડવો એમ કેટલાક મિત્રોની સૂચના થઈ છે.

તદનુસાર, આપને વિનંતિ કરવાની કે એક લેખ—ગમે તેટલો નહીનો
અગર મોટો, મહામશીના જીવનના ગમે તે અંગને લગતો, અને તે કવન,
વિવરણ—વિવેચન—પરીક્ષણ ગમે તે રૂપનો આવતા ફેબ્રુઆરી માસ આખર
મુદ્રીમાં મને લખી મોકલશો તો હું આપનો આભારી થઈશ.

આપ મને ઉપકૃત કરી શકશો કે કેમ એ કૃપા કરી જણાવશો

વિ સેવક,

આનંદશંકર બાપુભાઈ મુવ,
તંત્રી ‘વસન્ત’

પૂરોત્પીઢે તદ્દાગસ્ય પરિવાહ. પ્રતિક્રિયા ।

નડિયાદ,

તા ૯ ૧ ૧૯૦૭

પરમ સ્નેહથીલ ભાઈ ત્રિભુવનદામ,

શોકના ભાર નીચે કચરાતા હૃદયને આશ્વાસન આપવાનો પ્રયત્ન પણ
કરવો, તે શોકની—મિત્રસ્નેહની—પવિત્રતાની વિડબના છે આર્દ્ર હૃદય
સ્વત પારદર્શક જ હોય છે, તે હૃદયની વ્યથા શબ્દથી કહી બતાવી શોક
સંવિભાગ કરવાની પણ અપેક્ષા રહેતી નથી એક વ્યક્તિના પરલોકવાસથી
ભર્યું નડિયાદ નિર્જન અરણ્ય જેવું બન્યું છે

મારું પોતાનું શરીર પદર દિવસથી અસ્વસ્થ છે એને જ લીધે હું અમદા-
વાદથી દોડી આવી શક્યો ન હતો અશક્તિના કારણથી ને માનસિક તથા
શારીરિક અસ્વસ્થાને લીધે હું પત્ર આટલેથી જ બંધ કરું છું

વિ સ્નેહાધીન,

દેશવસાસ લખંદરામ મુવ

૫૦-૫૨, મંગેજ મટીટ, મોટે,
મુંબઈ

૧૦-૧-૧૯૭૭

પ્રિય ગજગર સાહેબ,

મને મારા મિત્ર શ્રી પરમેશ્વર વશરામ દ્વારકાવાળાનો કાગળ મળ્યો છે. ગોવર્ધનરામભાઈના સ્વર્ગવાસથી તેમને અત્યંત દુઃખ થયું છે અને તેમની ઇચ્છા ગો મા ત્રિપાઠીની યાદગીરી માટે કંઈક કરવાની છે જાત અમને ગો મા. ત્રિ ની સાથે સારો સબંધ હોવાથી આ ભાઈએ મને આપને મળવાનું જણાવ્યું છે. તો મહેરબાની કરી મને આપને મળવા યોગ્ય ટાઈમ અને સ્થળ આપશોજી

આપનો વિશ્વાસુ,
નગીનદાસ ત્રિભોવનદાસ માસ્ટર

વલાલા સાહેબ,

હું 'પ્રવાસી' નામનું એક બંગાળી મંગેજિન શરૂ કરવા માગું છું તો તેમા કેટલાક વિષયો પરત્વે આપના અભિપ્રાયોની જરૂર છે

મને ચોક્કસ ખાતરી છે કે આપ સ્વ મહેન્દ્રલાલ મરકારના નાયબ અધ્યક્ષીએશનથી અજાણ નહિ હોવ કદાચ આ અધ્યક્ષીએશનને શરૂ કરવાનો પ્રયત્ન કરીએ તો તેમા મારે નીચેના મુદ્દાઓ ઉપર આપના અભિપ્રાયોની જરૂર છે

તેનું નામ 'હેતુદર્શક' રાખ્યું છે, 'ધી ઈન્ડિયન અનોધીએશન ફોર ધી કંટ્રીવેશન ઓફ સાયન્સ'.

આ હેતુને માર્થક કરવા માટેના કયા કયા ઉત્તમ માર્ગો હોઈ શકે? તેના યોગ્ય નિષ્કર્ષ માટે કયા માર્ગો જઈ શકાય?

જે આ વિષે ટૂંકમાં જાણવા વિનયવાર અભિપ્રાયો જાણાવશો તો હું આપનો
અત્યંત કૃત્તી બનીશ આપની કૃત્તદે જાણ લખી જાણાવશો

આપનો વફાદાર,
આર એનરજી

૨૫ ૨ ૧૯૦૭

મારા વહાલા ત્રિભુવનદાસ,

આજે સાંજે ૪ થી ૬ સુધીમાં યુનિવર્સિટી પર આવીને મને મત આપવાનું
ભૂલી જશો નહિ

આપનો,
ચીમનલાલ હરિલાલ સેતલવાડ

થાના
૭ ૩ ૧૯૦૭

પ્રિય શ્રી જજજર,

બગાજામા મારા એક મિત્રને કેટલાક મોતી સાફ કરાવવાના છે મને
ખાસીસવ પાસેથી જાણવા મળ્યું છે કે તમારી પાસે આ માટેની એક વિશિષ્ટ
પદ્ધતિ છે હાલમા મોતી મારી પાસે નથી, પણ તે આપને મોકલાવી શકુ તે
પહેલા મને તે અંગેની ફી અને તમને મોતી કેવી રીતે સોંપવા તે વિગતો
જાણાવશો મારા મિત્રે મને પુછાવ્યું છે કે મોતી, માલિકની હાજરીમા સાફ
કરી આપો છો કે તમને સોંપી દેવાના હોય છે? મને આ બાબતમા માહિતી
જાણી કૃપા કરશો

આપનો વિશ્વાસુ,
મી સી દત્ત
(આઈ સી એસ)

એદિક્-સેટન હોલેજ
૧૦મી માર્ચ, ૧૯૦૭

વહાલા મિ. ગંગાજી,

ઇનામ માટે રૂ. ૫૦ આપવા બદલ અમે તમારા આભારી છીએ. ઇનામના
વિજેતા શ્રી એમ. ડૉ. આટિયાને તેટલા પૈસાની ચોપડીઓ આપીશું.

આપનો વિશ્વાસુ,
ડબલ્યુ એચ શાપ્

મંત્રાત્મી આશ્રમ,
મહાગુફમી,
૧૪મી એપ્રિલ, ૧૯૦૭

અદ્વૈતમયન પ્રો. ટી. કે. ગંગાજી,

વિ. કે. આપની ત્રાણે અત્યંત કલાક એક પરોપકારક ચોજનાના સંબંધમાં
વાત કરવા માગું છું. ભગવાં કપા ઉપરથી કાર્ડક સ્વાર્થ કાઢી લેવાની મતલબ
હશે એમ માનવું થાય નથી.

આપને અનુકૂળ હોય તો ઉત્તર અમુક ટાઈમ સાથે લખી મોકલશે.
સર્વનો,
અખંડાનંદ

લલિતાચર,
ગોંડલ,
૧૬મી જૂન, ૧૯૦૭

મારા વહાલા બંગાજી ત્રાણે,

મારી ચૂપકીરી માટે મને કૃતજ્ઞતા જણાશે, પરંતુ કઈ કહેવાનું ન હોય ત્યાં
ખાલી પત્ર લખવાનું મને ઝમનું નથી. હું હંમેશાં પ્રાર્થના કરું છું કે તમે
તમારી વ્યવહારિક ચાલનાં બેમાંથી મુ. ત. થાવ. ત્રાણ નમશે તમારા સદ્ગુણ
મિત્ર પ્રેરણાનિયમના આશ્રવાનની ખોટ લાગતી હશે.

હવે મારે વિષે સ્પષ્ટ કહી દઉં ત્યારથી મેં તમારી પાસેથી 'સ્નેહમુદ્રા' વિષેની જવાબદારી સ્વીકારી છે ત્યારથી મને લાગે છે કે મેં તમને દગો દીધો છે, કારણ કે મારી સાહિત્યસર્જક તરીકેની શક્તિના પ્રમાણમાં આ કાર્ય અસાધ્ય નથી પરંતુ આ કાર્ય માટે પૂરતો ફાજલ સમય મારી પાસે નથી

મારે જીવનનિર્વાહ માટે વધારે પડતો બોજો ઉઠાવવો પડે છે શાળામાંથી માત્ર ૨૦ રૂા પગાર મળે છે, અને આ આવક મારા કુટુંબને માટે પૂરતી નથી રવિવારે પણ મને ફાજલ સમય મળતો નથી અને દેશ અથવા સમાજ ઉપયોગી પવિત્ર કાર્ય કરવા માટે મારી પાસે સમય નથી ઈશ્વર મારો સાક્ષી છે કે હું જવાબદારીઓ સ્વીકારવા માગતો નથી એમ નથી છતાં માગમાં મોડું ડિસેમ્બર ૧૯૮૭માં મારું કામ પૂરું કરવાનો પ્રયત્ન કરીશ

જોવર્ધનરામભાઈના સ્મારક અંગેનું કામ કટલો સુધી આવ્યું? મારા મિત્ર રસુજીતરામને મારો નમ્ર ફાજો રૂા ૨૫ આપ્યો છે તે યોગ્ય વખતે બરી દેશે

તમારા માયાળુ પત્નીને મારા વદન

આપનો આજ્ઞાકિત,
લલિત

૧૮મી ઑગસ્ટ, ૧૯૮૮

બી નરસિંહમૂર્તિ,
મેનેજિંગ ડાયરેક્ટર,
ધી સાઉથ ઈન્ડિયન એગ્રિકલ્ચર એન્ડ
ઈન્ડસ્ટ્રિયલ ઇમ્પ્રુવમેન્ટ કં લિ,
અનકાપદલી

મહેરબાન સાહેબ,

મને તમારા તા ૧૮મી ઑગસ્ટનો પત્ર અને તે સાથે મોકલાવેલ કપનીનું પ્રોસ્પેક્ટસ પાલ મળ્યું છે મને 'સલાહકાર ડાયરેક્ટર' તરીકે કામ કરવા માટે આપે જે આમત્રલ મોકલ્યું છે તે બદલ કપનીના બધા ડાયરેક્ટરોનો હું આભાર માનું છું

હું સાબાર જાણું છું કે આપની ભલામણનો સ્વીકાર નથી કરી શકતો તે બદલ હું દિલગીર છું કારણમા જાણાવવાનું કે હાલમા મારી પાને ઔદ્યોગિક અને ટેકનોલોજિકલ વિષયના ઘણા જ કાર્યો મારા હાથ ઉપર છે અને તેથી હું બીજા વધુ કામ માટે તમે વાર્ષિક શું રકમ આપી શકશો તે જાણાવશો તો હું મારા મદદનીશ અને છેલ્લા છ વર્ષથી મારી સાથે કામ કરતા શ્રી ડી ડી કાંગા, એમ એ ને આપનું કાર્ય કરી આપવા માટે વિનંતિ કરોય

આપનો વિશ્વાસુ,
ડી કે ગજજર

ગ્રાન્ટ ગેડ,
ઇલેક્ટ્રિક મ્યુઝિયમ
બોમ્બે
૧૨ ઓક્ટોબર, ૧૯૦૭

પ્રોફેસર ટી કે ગજજર,

મને આજરોજ ટેલિગ્રામ મળ્યો છે કે મને રશિયાથી લખતાના પૈસા ફક્ત દસ દિવસમાં મળી જશે તો આપ મને રૂ ૧૫૦ની લોન આપી આભારી કરશે

આપનો વફાદાર,
આર. હળમ્બુ હીલ
ઇલેક્ટ્રિક મેનિફેસ્ટ કંપની

રેવન્યુ ડિપાર્ટમેન્ટ કચેરી,
મુંબઈ
૨૧મી નવેમ્બર, ૧૯૦૭

આપી હું મેનિફેસ્ટ આપું છું કે અરજદાર શ્રી ડી કે ગજજરને મુંબઈ પ્રાંતમા ખનિજોની તપાસ માટે માન્ય કરવામાં આવે છે

(સહી) એમ. કે. નરીમાન

લાલોરી તલા,
બનારસ મીટી
૧૭-૧૦ ૧૯૦૭

મહેશ્વર સાહેબ,

‘સરસ્વતીચંદ્ર’નું હિંદીમાં ભાષાંતર કરવાની રજા મેળવવા અગિના મારા પત્રના જવાબમાં આપના બે પત્રો મળ્યા છે તમે જે તકલીફ લાવી છે તે બદલ હું આપનો ધન્ય છે ત્રિપાઠીના પુત્રની પરવાનગીની હું ધાન્યિકી રાહ જોઉં છું

આપનો વિશ્વાસુ,
રથામસુંદર

સિદ્ધેશ્વર

તા ૮ ૧ ૧૯૦૮

મુરબી કાકા,

તમારા નવમ્બરની તા ૨૮મીના પત્રના ઉત્તરમાં છેક આજ સુધી કશું લખી શક્યો નથી વચ્ચે મિસ બજાજની કે કોઈની અરજીની રાહ જોતો હતો, અને પછી તો શું લખવું એ ચોક્કસ કરી શકતો ન હતો

‘સેવાસદન’નું કામ આપણા ધાર્મિક કરતા ઘણું સતોષકારક રીતે ચાલે છે, અને નિયમિત વર્ગોમાં પણ ઘણી સ્ત્રીઓ આવે છે, એ જાણી આનંદ થાય છે

લૅબોરેટરીનું અને મૅડિસીનનું કામ ફરી હાથમાં લઈ બેઠા હતા, તો તેનું કંઈ શુભ પરિણામ આવ્યું હશે જણાવવા યોગ્ય લાગે તે જણાવવા કૃપા કરશે

મિત્રની ગોઠવણ પણ હવે તો પૂરી થઈ હશે હું દોઢેક માસથી ડિસ્ટ્રીક્ટમાં ફરતો હતો આવતે શનિવારે ભાવનગર જઈશ અને પછી હાલ ત્યાં જ રહીશ માગે તબિયતમાં હવે ધાન્યિક આવે ગઈ છે પણ હજી ઉલ્લાસ નથી સાધારણ કામકાજ કરું છું, પણ વધારે માટે કોઈ ઉત્તેજનાર નથી, એટલે દિવ વાં નથી આટલું લખી જવાય છે.

દિલ્લગીર છું કે નાનીમહેન ભાવનગર આવી ગયા, અને હું નહોતો.

તમારી પોનાની તબિયત પાછી કઈ નરમ રહે છે, એમ બે દિવસ પહેલાં ભાવનગર ગયો હતો ત્યાં બાઈ રમ્મજિતરામ પાતેથી માબખ્યું હું ધારું છું કે માત્ર કામ હશે, પણ હકીકત જણાવશે આ બાબતમાં કઈ જવાબ લખવા સરખું નથી તોપણ તમે સ્વહસ્તે લખી ખબર આપશે તો ઉપકાર થશે.

કુટુંબમાં સર્વે કુશળ છે. ત્યાંની કુશળતા વાણીએ છીએ

લાલ બે જ,

ચિ.

મહિશંકરના મણ્ડામ.

અમદાવાદ

૧૦મી ડિસેમ્બર, ૧૯૦૭

વલાલા પ્રોફેસર ગજજર,

આ અઠવાડિયાની ચરૂઆતમાં મારો વિચાર મુંબઈ આવી તમારી સાથે પંદરેક દિવસ ગાળવાનો હતો. પરંતુ કમનસીબે મારા પુત્રની બીમારીને કારણે હું આવી શક્યો નહિ. તેની તબિયત સુધરતી જાય છે તેથી મને આશા છે કે હું આવતા સોમવારે પરાંતકોની મિટિંગમાં આવીશ અને તમને મળવાનો આનંદ માણી શકીશ, પરંતુ ફક્ત થોડાક કલાક માટે જ.

કોંગ્રેસના અઠવાડિયાના પ્રોગ્રામ વખતે હું સુરતમાં તમારો મહેમાન બનીશ. બે મિત્રો, તેમજ રસોઈઆ અને નોકર સાથે હું ત્યાં આવીશ તમે મને જુદી રસોડાની વ્યવસ્થા કરી આપશો.

આશા રાખું છું કે તમે સર્વ મંજૂરમાં હશે.

આપનો વિશ્વાસુ,

આનંદશંકર બાપુભાઈ મુલ

રાજકોટ

૨૨ ૨-૧૯૦૮

માય ડિયર ઝકા,

ધણા વખતથી તમારો કાગળ નથી

‘છન્દુ’નો ત્રીજો અને ચોથો છાપેલો ફરમા મળ્યો હતો પાચ છ થોડક દિવસમા મોઝોશ

૧૯મીના મુંબઈ સમાચારમા છે કે ગવર્નર સાહેબ આપણી લૅબોરેટરી જેવા આવવાના હતા, પણ માદા પરી જવાથી ન આવી શક્યા એમને આટલે વર્ષે વિચાર સૂઝ્યો તો ખરા હવ અમલ થાય ત્યારે ખરો

મદન ધમધાકાર ચાલતું હતો

ઝકી, કાળાભાઈ વગેરે સહુ ખુશીમા હશે અમે સૌ કુશળ છીએ

તમારો,

ન્હાનાલાલ દ. હવિ

જયવિલાસ,

ગ્વાલિયર

૧૫, એપ્રિલ, ૧૯૦૮

વહાલા શ્રી ગજજી,

આપના ૧૦મી તારીખના બે પત્રો માટે આભાર. આપની નાદુરસ્ત તબિયતના સમાચાર જાણીને દિલગીર છું આશા છે કે આ પત્ર મળે ત્યારે આપની તબિયત સારી હશે

મારા રાજ્યના ઊગતા ઉદ્યોગોમા આપ જે રસ ધરાવો છો તે મારે માટે આનંદની વાત છે આશા છે કે આપ અનુકૂળ સમયે ગ્વાલિયર પધારશો

જઈ લખાશે આહોં તો રાજકોટની કવિતાઓ લખાઈ છે ઝાકી અને કાળાભાઈ
કુશળ હશે, ને તુમારી તબિયત સાચવતા હશે.

ઘોડક દિવસમા હવે આવી મળીશુ

નુમાંગે,

નહાનાલાલ દ. કવિ

પૂના એગ્રાકલ્ચરલ કૉલેજ,

પૂના

૧૭ મી ઓગસ્ટ, ૧૯૦૮

વહાવા પ્રો ગજબર,

અમારી કૉલેજના વિદ્યાર્થીઓએ તા ૯મી ઑક્ટોબરે કૉલેજનો વાર્ષિક
ઉત્સવ ઉજવવાનુ નક્કી કર્યું છે અને તે પ્રસંગે આપને મહેમાન તરીકે આવીને
પ્રાસંગિક પ્રવચન આપવાની વિનંતિ કરવા મને જણાવ્યું છે. કૉલેજનો વાર્ષિક
ઉત્સવ ભવિષ્યમા દર વર્ષે ઉજવવો એવી પ્રથા દાખલ કરવાની માન્યતા તેઓ
ઘણે છે અને તેથી આ વખતના પ્રમુખ માટે કોઈ સુવિખ્યાત વ્યાકત મળે
એવી અમારી ઇચ્છા છે. હજુ તો ઉત્સવના દિવસને ઘણી વાર છે પરંતુ તમે
તમારુ આપવાનુ નક્કી કરી દેવો એવી આશા છે.

વિદ્યાર્થીઓએ માગણીનો સ્વોકાર કરશે એવી વિનંતી છે

આપનો વફાદાર,

હેરોલ્ડ એચ. માન

અમદાવાદ

૨૪ /-૧૯૦૮

પરમ સ્નેહી ભાઈ ત્રિભુવનભાઈ,

સ્થળ મુજઈ,

મદનભાઈનો હાથનો પત્ર પરમ દહાડે આવ્યો તે વાવી સમાચાર જાણ્યા
પરીમાની નિમિત્તે આપણે નવેમ્બરમા પાછા મળીશું એ વિચારથી મનને ઘણું

આનંદ થયો અમ એ મા ગુજરાતીના સહકારી પરીક્ષક પ્રા આનંદગકર
નિમાયા હશે બી એ ના સંસ્કૃતમાં એક પરીક્ષક તરીકે મારી નિમણૂક થયાનું
મદનભાઈ લખે છે પરંતુ અહીં બી એ ના સંસ્કૃતના પરીક્ષક નિમાયાનું
કહેવાય છે અટક એક હોવાથી ભાઈ મદનભાઈની લખવામાં કે સમજવામાં
ભૂલ તો નથી થઈ? હું આનો ખુલાસો વેળામર જાણવા ઇચ્છુ છું તે એટલા માટે
કે જે મારી જ સંસ્કૃત પરીક્ષક તરીકે નિમણૂક થઈ હોય તો હું ટેકરટ બુક્સ
વગેરે અન્યારથી વાવવા માડુ શાથી જે કેટલોક વખત થયાં સંસ્કૃતનો ખાસ
અભ્યાસ બાળ્યો મૂક્યો છે આવશ્યક અને ઔચિત્ક બને અભ્યાસક્રમ બેઈ
જવા પડે જે મારી સંસ્કૃત પરીક્ષક તરીકે નિમણૂક થઈ હોય તો મારા સહકારી
કોણ છે તે પણ કહેશે

જવેરીઓની દબલનો લોહી ઉકાળો શમ્યો નથી તે જાણી મને દિ ૨ થાય છે-
તમારુ શરીર હવે પહેલા જેવુ સારુ રહેતું નથી લેમોગેટરી વગેરેનો બોળો ફીકર
ઉપજવનાર છે, તેમાં જવેરીઓના કાવાદાવાથી વધારો જ થવાનો એનો
નિવેરો ક્યારે લાવશો ?

વિ સ્નેહાધીન,

સુરત

૬ ૧૨ ૧૯૦૮

વલ્લાલા મિ ગજજર,

અન્નાબાદનો સરકાર ઉદ્યોગો અને ઔદ્યોગિક કેળવણીના નિયામકની
શોધમાં છે સેક્રેટરીઓ સ્ટેટે મને લખ્યું છે કે આને માટે રૂ ૧૨૦૦ થી ૧૫૦૦
પ્રતિમાસ સુધીનો માસુસ હિદુસ્તાનમાંથી જ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરવો

તમે કોઈ સૂચન કરી શમ્યો ?

હબકયુ. એચ. શાઈ
(મુંબઈની ગવર્નમેન્ટ)

વહાલા મિ. શાર્પ,

તમારો દૃઢીનો પત્ર મને મળ્યો હતો, પરંતુ આ બાબતમાં હું તુરંત જ નિર્ણય કરી શક્યા નહીં અને લઈને જવાબ આપવામાં વિવાદ થયો છે

આવી જવાબદારીવાળી જગ્યા માટે કોઈ પણ વ્યક્તિ સંપૂર્ણ રીતે યોગ્ય છે એવી ભલામણ કરવી મુશ્કેલ છે મેં કેટલાક તેજસ્વી નવમુવાનોને નૈયાર કર્યા છે પણ આ બધા હજી નાના અને બિનઅનુભવી છે હું ફક્ત એક જ સૂચન કરી શકું વડોદરાના ઍલિમ્બિક વર્ક્સના વડા અને ૧૯૦૨ માં એમ એ નો પરીક્ષામાં ચાન્સેલરનો ચાટ્રક મેળવનાર એ એસ કોટિભાસ્કર મને સૌથી યોગ્ય લાગે છે એને ઠીક ઠીક અનુભવ છે, અને સ્વતંત્ર રીતે કામ કરવાની શક્તિ ધરાવે છે મારી પ્રયોગશાળામાં કેટલોક વખત ‘એનેમલ’ Enemaling ખાતામાં કામ કર્યું છે પછી વિક્ટોરિયા ટેકનિકલ ઇન્સ્ટિટ્યુટમાં ગ્લાઝ કામનો અને ચામડા કમાવવાના કામનો અનુભવ મેળવ્યો છે

એમલે ઇંગ્લેન્ડ, ફ્રાન્સ અને જર્મનીમાં મુસાફરી કરી છે અને ત્યાંના કારખાનાં જોયા છે ઍલિમ્બિક કેમિકલ વર્ક્સના મકાન બાંધવામાં અને સાધનો ખરીદવાનો અનુભવ મળ્યો છે આ ઉપરાંત કેમિકલ અને મિકેનીકલ ઉદ્યોગોનો અભ્યાસ કર્યો છે

આ પરન્વે તમને એક ચેતવણી આપી દઉં—એક મદ્દગરુદસ્થ મી નિપ્પાત હોવાનો દાવો ધરાવે છે, પરંતુ આ ભાઈને હું ઘણા વર્ષથી ઓળખું છું. તે ભાઈ માત્ર વાતો કરી તથા ભાષણ કરી જાણે છે પણ કામનો તેમને બિલકુલ અનુભવ છે નહિ

પરમ સ્નેહી ત્રિભુવનભાઈ,
સ્થળ, મુબઈ

તમે ઝવેરીની જાળમાથી ફટકા અને તે હુન્નગનો આનંદ અનુભવો છો તથા વિજ્ઞાનના આમશમાં ગોડવાના ઉલ્લાસમાં છો, તે જોઈ ધમે ઘણે વર્ષો મારું મન પાત્ર આજે પ્રકૃતિવિત થાય છે, અને મારા મનની પ્રકૃતિવિતાનો પ્રકાશ પામી સી જશવિદ્યા પણ આનંદિત થયાં છે વળી રા ગ્રહાભાઈ દેરાનરી જેવા તટસ્થ પુરુષ પણ આ ખુશખબરથી ખુશ થયા છે

શેઠજી કસ્તુરચંદના સંબંધમાં પણ મિ ભાઈશકર દ્વારા ખુલાસો થઈ ગયો તેથી ઓર ખુશી ઉત્પન્ન થાત છે

જુગલકિશોરવાળો દાવો ઊભો રહ્યો ખરો પણ તેમાં આપણે ફિક્કર કરવા જેવું બહુ જાણતું નથી

ફિક્કર માત્ર તમારી અને મી કાશીગૌરીની તબિયત બાબત થાય છે તે સંબંધમાં તમે હુમ્મસ આવવાનો વિચાર રાખ્યો તે ઠીક કર્યું હવે ટાક પણ ગઈ છે ને તાપ સહેજ દાખવવા માડ્યો છે તમે હુમ્મસ આવશો તે વખતે અમદાવાદનો પણ આગે મારી જશે

તમે દાવાના ગોટાળામાં ગૂંચાયા છો જાણીને જ તમને મારી સાગીનાં લગ્ન બાબત કંઈ લખ્યું ન હતું હજુ એ લગ્ન નિમિત્ત જ્ઞાતિબોજન એક કરવાનું છે તથા મારા આગાને ચાપવિત આપવાનું છે

તમને કડવો અનુભવ તો હદપાર મળ્યો છે એટલે માટે કંઈ લખવા જેવું નથી માત્ર એ- ૧ ઇચ્છુ છું કે ફરી ગ્રહસમાં ઘેરાઓ નહિ

વગરેલી બધા દૂર થતાં હવે તમને તમારા કુટુંબમાં સ્નેહનું, શાંતિનું અને ઉદાત્તતાનું સુખ લેતા અને લજ્જતા જીવાને જ મારું મન ઉત્સુક છે બાકી ચોપ ખોળ કચો ને તે વિજ્ઞાનના લાભમાં જશે, નવી વિક્રમતો કાઢશે તો તે હુન્નર

ઉત્તોગની કેળવણીમાં જશે, અને કમાશે તો તે સન્કાર્થમાં વપગશે. એમાં મારે
લેવાદેવા શું ?

બિ. સ્નેહાધીન,
દેશવસાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ

જૂનાગઢ
૯-૧-૧૯૧૧

વહાલા શ્રી મંગલજી માટે,

જનિતશાળે ડૉનેશન્સોર્ન મ-૧નાપૂર્વક પૂરો કર્યો છે, તે જિતા મને સતોષ છે.
જયારે આપણે છે-હા મુગ્ધમાં નમ્યા ત્યારે તમારે તેના પ્રત્યે જે સદ્ભાવની
સાક્ષી દર્શાવી હતી તેમ જ તેની જે કાળજી અને મહાત્મ્ય રાખ્યા હતાં, તે
ઉપરાંત તેના લંબોગેટરી પ્રમથી પણ આપ સનુષ્ટ છે તે હું જાણુ છું

માની નોટ્સીના અનુભવ પછી, મેં નિર્ણય કર્યો છે કે તેને પોતાને સ્વતંત્ર
અધિષ્ઠિત હોવા જોઈએ કે જેથી તે પોતાનું ભાવિ વધુ ઉજ્જવળ બનાવે
તેટલું જ નહિ પણ સામાન્ય જનમમાજના સુખ માટે ધૌરિક ફાળો આપી શકે.
મને ખાતરી છે કે તમે મારી સાથે સહમત થશો કે તેના બુદ્ધિના વિકાસ માટે
આ હાજરી યોગ્ય રહેશે છે હું આ વિષયમાં આપની સલાહ માગુ છું તમે
કનિષ્ઠતા માટે વૃત્તિ નરોક રત લો છો, તે માટે હું તમારી મદદ માંગે આશા
રાખુ છું

આપની તમિષ્ઠત સારી હશે

આપનો વિશ્વામુ,
મી. એચ. પંડ્યા

જૂનાગઢ
૯-૧-૧૯૧૧

વહાલા મંગલજી માટે,

આપની તમિષ્ઠત હજુ સુધરતી નથી તે શ્રી મદનજી પાસેથી આજે
જાણનાં હું કિયતીર છું આપની તમિષ્ઠત એ વ્યકિતગત પ્રશ્ન નથી આપની

તબિયત ઘણા માણસોને તેમ જ દેશની ઉન્નતિને સ્પર્શે છે આપની તબિયત દિન પ્રતિદિન દવા તેમ જ આરામથી સુધરે અને આપ પહેલાની શક્તિ પાછી મેળવો તેવી મારી ઈશ્વરને અંતર્ગત પ્રાર્થના છે

ગુબર્ન છોડતા પહેલાં આપને મારી અદબ પાઠવવાને હું આતુર હતો પણ મારે પરીક્ષાના પરિણામને દિવસે નડિયાદ જવાનું હોવાથી હું આપને મળી ન શક્યો

મારે હવે આગળ કયા વિષયમાં વધુ અભ્યાસ માટે જવું તે વિષે મારા પિતાશ્રીએ આપના માર્ગદર્શન માટે આપને આજે પત્ર લખ્યો છે

આશા છે કે આપે જે પિતા જેવી લાગણી અત્યાર સુધી દર્શાવી છે તે જ લાગણી સાથે આપ માર્ગદર્શન આપશે

આપ જે માર્ગ સૂચવો તે માટે હું શ્રી એસસી નો કોર્સ લઉં તો તે ઉપયોગી થશે કે કેમ ? તે માટે આપનો અભિપ્રાય મારે ઉપયોગી થશે.

મદનભાઈ અને કાળાભાઈને મારા નમસ્તે

આપનો આજ્ઞાકિત,
કાંતિલાલ સી પંડયા

રાજકોટ
૯ એપ્રિલ, ૧૯૧૨

માય ટિયર કાકા,

તમાને કાગળ મળ્યો હતો, પણ મારો પ્રોગ્રામ નક્કી નહોતો એટલે ઉત્તર લખ્યો નહોતો.

૧૩મીએ ઘણા કસીને હું અહીંથી નીકળીશ, ને ઉપરાંત જઈશ. ત્યાં બેત્રણ દિવસની ભાવનગર જઈશ. મસિભાઈ પાસે બેત્રણ દિવસ રહી એકાદ દિવસ અમદાવાદ રહીશ પછી મારો વિચાર નર્મદા તીરે 'વ્યાસ' નામના બેટમાં ચારપાંચ અઠવાડિયા ગાળવાનો છે એ બાબત આજે કાગળ લખ્યો છે તેનો

ઉત્તર આવશે તો ત્યાં જઈશ અને ત્યાંથી વળતા સુરત આવીશ જે ત્યાંથી
ઉત્તર નહિ આવે તો નફી નથી કદાચ સુરત આવુ કે મુબઈ જાઉં આ
રજાઓમા સુરત આવીશ ખરો, પણ ક્યારે તે કહી શકતો નથી મારે પણ આ
રજામા 'ઇન્દુ'નો બીજો ભાગ તૈયાર કરવા વિચાર છે, જે તેથી એકાન્ત
નદીતીર શોધુ છું

ત્રિયતના સમાચાર મન્તોપકારક નથી મહેને લગભગ ઘણા વખતથી
એમને એમ ચાલતી લાગે છે અહીં અમે સૌ કુશળ છીએ

ત્વમાગે,

નહાનાલાલ દ. કવિ

૨૧ જુલાઈ

૯ એપ્રિલ, ૧૯૧૨

માથ ડિયર કાકા,

અહીં આવ્યા પછી બહુ કામમા પડી જવાથી કાગળ લખાણો ન હતો
હવે ત્રિયત સારી હશે આ બાજુ તો શિયાળો બેસી ગયો છે, અને ટાક દીક
પડે છે ત્યાં પણ દૂરીની મોસમ શરૂ થઈ હશે વધાર પડતી તો હજુ લાગતી
નહિ હોય શરીરને તો અમારૂંક નહિ આવતી હોય

મારે ૧૮મી કે ૧૯મીથી નાતાલની પદર દિવસની રજા પડે છે આ બાજુ
બીજુ કાઈ કામ નીકળે તો ત્યાં આવીશ મસ્તિશકર પાસે ભાવનગર પણ
જવું છે

લલિત હવે દીક ચાલતા હશે

'જ્યા-જ્યાન્ત'નો એક અંક અહીં આવ્યા પછી સુધારીને ફરી લખ્યો છે
બાબુ ફેરફાર કરવા નથી પડ્યા બીજા અંકના હજી બેત્રણ પ્રવેશો લખવા બાકી
છે ત્રીજો તો લગભગ આપણા તૈયાર જ છે ૧૯૧૩માં જે છપાવી શકાય
એવી આશા રાખું છું

‘કલાપીનો વિરહ’ એ નામનું પણ એક મોટું કાવ્ય—ત્રિભુવન પ્રેમશસ્ત્ર—
જીવનું તેમજ મને સોખું છે એ પણ માટે સપાદિત કરવાનું છે કાવ્ય ઘણું
મારું છે વળી આવીશ તો લેતો આવીશ

તમારો,
નંદાલાલ દ કવિ

ટોટા જાર વી ચેટીયા
પ્રેસિડન્ટ,
ટસ્ટી શીરગમ્ મદિર
ફોર્ટ,
ત્રિચીનાપલી

૧૦મી નવેમ્બર, ૧૯૧૨

મહેરમાન સાહેબ,

મને શ્રીમાન અરદેશ પેન્તનજીમારે જણાવ્યું છે કે તમારે શીરગમ્
મદિરની માલિકીના મોતી સુધારવાનાં છે અને તેમાનાં ટેટલાંક અજમાયશ માટે
મોકલાવેલા છે હું નાથે એક નાની ચોપડી તમારી જાગ માટે મોકલું છું, કે જે
વાંચતા તમને મારી પદ્ધતિથી શુ મુધારો થાય છે તેનો ખ્યાલ આવશે, તેથી
તમે મને અજમાયશ માટે થોડા નમૂના મોકલો, જે સુધારીને હું તમને મોતી
સુધારવાની કિંમત જણાવીશ, તે પછી તમાર કોટલા મોતી, કેવા પ્રકારનાં
અને તેનું વજન જણાવશે

આપનો વિશ્વાસુ,
ડી દે ગજાજ

કાર્યપદ્ધતિ જ્ઞાન કરતાં વધુ અગત્યની ગણાશે*

લૅબોરેટરી મદદનીશ જેને લાઇબ્રેરિયનનું કામ પણ કરવાનું રહેશે તથા હિસાબી કામ અને પત્રવ્યવહાર સંભાળવાના રહેશે ખરી રીતે મર્વ સંપૂર્ણ ઑફિસ ક્વાર્ક તરીકેની ફરજે બજાવવી પડશે

ગુજરાતી અને સંસ્કૃત ભાષા જાણવા ઉપરાંત અગ્રેજી ભાષાનું ચોકસાઈભર્યું જ્ઞાન તેમ જ ભાષાની જોડણી આવડવી જોઈએ કામ કરવામાં સફાઈદાર અને કાગજવાળો હોવો જોઈએ ગમે તેટલા મુશ્કેલ કામ માટે મહેજ પણ આના કાની ન કરનાર સ્વભાવવાળો, ધૈર્ય વગરની ગાળીને પણ ખેંચવાની હિંમત વાળો, બધી જ સૂચનાઓ અને સંદેશાઓ યોગ્ય રીતે સમજનાર અને તેનો વાદદારીપૂર્વક અને ઝડપથી અમલ કરનાર લગ્ન ન કરેલું હોવું જોઈએ અને કૌટુંબિક જવાબદારીથી વિમુક્ત હોવો જોઈએ, મુરતના મુકામ મ્યાને અગર બોજી કોઈ પણ જગ્યાએ રહેવાની તૈયારીવાળો,—લલકા શરીરવાળો અને કામ કરવાની ધગશવાળો—શાંત ચિત્તવાળો, સરળતા અને સહૃદયતા ઉપગત ધીરજ અને ચોકસાઈવાળો—અને વૈજ્ઞાનિક કાર્યમાં રસ ધરાવતો પરંતુ પૈમાનો લોભી ના હોયો જોઈએ રસાયણશાસ્ત્ર અને સૂક્ષ્મદર્શકશાસ્ત્રનું જ્ઞાન ધરાવનારને પ્રથમ પર્ચદગી આપવામાં આવશે ગુણવત્તા પ્રમાણે પગાર આપવામાં આવશે પાંચ વર્ષ માટે લૅબોરેટરી મદદનીશ તરીકે કામ કરવાની જેરટી આપનાર અને સાથે સાથે સંશોધનદાર્ય શીખવાની ઇચ્છાવાળો હોવો જોઈએ

ગુણવત્તા, અનુભવ અને કૌટુંબિક સંજોગોની સંપૂર્ણ માંતિ નાથે નીચેના સંનામે અરજી કરવી

બોન્ડ નં ૪૧૪, જાહેરખબર ખાતું,

બોમ્બે કોનિકલ

૧૯૬૧-૧૯૧૫

* હિસાબી મદદનીશ માટે ગમગને અ પે ની જાહેરાત

તા ૫-૭-૧૯૧૫

રા રા ગુલામભાઈ ગોવિંદ,

તમાગ તા ૨૧મી જૂનનો પત્ર મળ્યો હતો તમારી મોકલાવેલી મ્હી ઘણી સારી અને ઠેંચી જોઈએ તેવી હતી

મ્હારામની કેરીની થમી મને ઘણી ગમે છે ત્યાર પછી તે અહીંયાની કેરીઓ ખાધા મ્હી ને તમારી પાંચેથી મં ખાવી નહિ. હજી પણ કતારગામમાં કેરીઓ મળતી હશે કરી થોડીઘણી પારસડથી મોકલી આપશે પાતળા રમની મળે તેા દીક નરિ તર નાધારણ મળશે તોરે ચાલશે. બીજી પણ તમારી નજરમા આવ તેા મન્વી પણ થોડી મોકલજો બ રી મળીને મલ બે મલને આશર મોકલશે તેા ર રકત નથી

મને હજુ સુધી ઘણી ખોગ કરતા લાયક માલમ મળી શકતો નથી તમો લખો છો તેવા જ માલમની માર જરૂર છે

માર મંઈ ખાલી જ્ઞાનવાળો જોઈએ તેવુ નહિ મ્મ કે જ્ઞાન તા હુ જોઈએ તેજુ આપી થમીય પણ તેનામાં ચોકલાઈ, ઝળજળના ગુલા જોઈએ ધીરજ અને સ્વસ્થતા જોઈએ અને કાઈ જાતની કુટવ ન જોઈએ

જ્ઞાન તેા જયાર જોઈએ ત્યાર મળી થક પણ કુટવા પડી હોય તે નીકળી થ નહિ અને રીતબાત સુધરી થક નહિ

વિ

ત્રિભુવનદાસ ગજજર

હમી મિએમ્બર, ૧૯૧૫

પરમ સ્નેહી રા રા ભાઈ ત્રિભુવનદાસ
મુબઈ,

વિ સ્નાહધીત

ના નમસ્કાર.

અત્રે કુશળ છ તમા પણ હવા હાલ ધણ વખત મુબઈ રહ્યા ગયા ઑક્ટોબર માનમા આવશા એમ રા કહવા પરથી જાણું હતું પરંતુ ત્યાં આવ્યા નહિ

હવે તબિયત ક'ઈડ સુધરી છે કે છે તેમની તેમ જ ચાલે છે ?

રા મનુભાઈ નાનાભાઈ હરિદાસ કાચી વયે તમારા બગલામા સ્વર્ગવામ પામ્યા તે આજે વર્તમાનપત્રમા વાચ્યુ બહુ ખોટુ થયુ તમે મત્પુરુષોના પ્રેમી છો રા ગોવર્ધનરામભાઈને તેમ જ રા મનુભાઈને આણીને વખતે તમે આશ્રય આપ્યો પરોપકારાય સતા વિમૂલય । નુ આ ઉત્તમ દ્રષ્ટાંત છે

હવે જે કારણથી આ પત્ર લખું છું તે કહુ છું

તમે જાણો છો કે ચિત્રલેક વર્ષ થયા પરીક્ષક માટે અરજી કરે છે, પણ ક'ઈ વખતુ નથી મુનિર્વાસિટીનુ કામ અગાઉ જેવુ નથી હાલમા સિડિકો ખુશામત ચાલે છે ને તેવા તેમને ઘણા પુરુષો મળે છે વગ વગરના રખડે એ સ્વાભાવિક છે પરંતુ નવાઈની વાત તો એ છે કે મારો રા ચીમનલાલ અને તમારી સાથે આટલો પરિચય છતાં પણ ક'ઈજ વખતુ નથી એથી વધારે નવાઈ જેવુ શું ?

હજી બુક કમિટીમા છો ? મારુ “ ” આવી ગયુ હશે પાચીને અભિપ્રાય લખ્યો છે કે વાચ્યા વિના ? તેની નકલ હોય તો મોકલશે કે બાવાર્થ લખશે

ચિ કાળાભાઈ તો વડોદરા એલેમ્બિકમા છે, એમ સાંભળ્યુ છે, તે જાણી રાજી થયો છું એણે હવે એ કામ ઉપાડી લેવું જ જોઈએ

એ જ વિનંતિ પ્રત્યુત્તર યથાવકાથ લખશે.

ઇતિહાસકાર સરદેસાઈનાં ગજજર વિશેનાં સ્મરણો

માર્ચ, ૧૯૫૮.

પ્રખ્યાત ઇતિહાસકાર સરદેસાઈ ગજજર નાહેનના બહુ નિકટ સંબંધમાં આવ્યા હતા જ્યારે એમને ખનર પટ્ટી કે ગજજર સાહેબનું જીવનચરિત્ર લખાઈ રહ્યુ છે ત્યારે લગભગ નેવુ વર્ષથી વધુ ઉંમર થઈ હોવા છતાં ગજજર સાહેબ વિપેના પોતાનાં સસ્મરણો કોઈ આવે તો લખવાનું કમૂત કયું શી.

જાળાભાઈ ગજજરે આ પ્રમાણે વ્યવસ્થા કરી અને સરદેસાઈના પોતાના શબ્દોમા ગજજરના સસ્મરણે મેળવવાનો લાભ મળ્યો. સરદેસાઈએ મૂળ અગ્રેજીમા લખાવ્યું તેનો સારાશ ગુજરાતીમા અને ત્યાં સુધી તેમના જ શબ્દોમા નીચે આપવામાં આવ્યો છે.

ભારતના ઔદ્યોગિક પુનરુદ્ધારમા ત્રિભુવનદાસ ગજજર અગ્રગણ્ય નેતાઓમાં પ્રથમ હતા. વડોદરા કેલેજમાં પ્રોફેસર હતા ત્યારે પાંચ વિદ્યાર્થીઓ સમક્ષ ભાષણોમા કે મિત્રો માથે વાતચીતમાં દેશના ઔદ્યોગીકરણની શક્યતાઓ વિષે તેઓ વિચાર કરતા. આજે તે ભુલાઈ ગયા છે પરંતુ જેઓ તેમના નિકટના પરિચયમા આવ્યા હશે તેમને તો ખ્યાલ હશે જ કે દેશના ઉદ્યોગોમાં અને ખાસ કરીને કાપડના ઉદ્યોગની પ્રગતિમા તેમણે કેટલો અગત્યનો ભાગ ભજવ્યો છે. લાખો અને કરોડો રૂપિયાની ચોજનાઓનો તો તેમને હિનામ નહોતો.

આ વખતે જર્મનીએ પ્રથમ જ બનાવતી રંગો ઉદ્યોગમાં દાખલ કર્યા અને તેને લીધે ગળી જેવા કુદરતી રંગના ઉત્પાદનમા ઉદ્યોગ લગભગ નાશ પામવાની સ્થિતિમા આવ્યો. ગજજરે જર્મન ભાષાનો અભ્યાસ કર્યો અને તે દેશના વેપારીઓ જોડ પત્રવ્યવહાર શરૂ કર્યો. આ બધા ઉપરથી વિવિધ ઉદ્યોગોના વ્યાવહારિક શિક્ષણ માટે સ્વાભવન જેવી સંસ્થા શરૂ કરવાનો વિચાર તેમને ઉત્પન્ન થયો અને થોડા જ વર્ષોમા આ સંસ્થા આખા દેશમાં ધખ્યાત બની ઈંગ્લેન્ડ ભારતને ત્રણ માવના ઉત્પાદક તરીકે ગણે છે, અને એનો લાભ ઉઠાવે છે. ગજજરને આનો પૂરો ખ્યાલ હતો અને દેશનું ઔદ્યોગીકરણ કરવાના સ્વપ્નાં મેવતા હતા. મનિભાઈ, આથલ્લે અને ગજજર દિવસે અને મહિનાઓ લાંબી લાંબી ચર્ચાઓ કરતા, ચોજનાઓ બનાવતા અને મહાસભા પાસે મંજૂરી મેળવવાનો પ્રયત્ન કરતા. આ દિવસોમા ટાઈપસાઈટરની અનવડ નહોતી. મુગટા બનાવવામા અને નમ્બો તૈયાર કરવામા ખૂબ કામ રહેતું. હું આથલ્લેને ઘેર જ રહેતો અને ગજજરને મારા જેવા અનેક આ પ્રમર્શ મદદ કરતા. આ પ્રમાણે અનેક સંધ્યાઓ અને રાત્રીઓ ગજજર સાથે વિતાવી છે. નમસ્ત દેશના ઔદ્યોગીકરણ માટેનું ચિંતન કરનાર આ સમયના વિદ્વાનોમાં પ્રોફેસર ગજજરને મુખ્ય નામી ધરાય. આ માર્ગ માટે પૂરતી સ્વાધીનતા અને

જોઈતી સગવડો આપવાનું માન પ્રગતિશીલ મહારાજ સચાજીરાવને ઘટે છે ૧૮૯૦મા મહારાજએ દીવાન બહાદુર મણિભાઈ જશભાઈને મુખ્ય પ્રધાન તરીકે નીમ્યા ગજજર મણિભાઈને મળ્યા અને એમની મદદથી મહારાજ પાસે તે સમયે તદ્દન નવી જ લાગતી એવી ઔદ્યોગિક શિક્ષણની યોજના મૂકી સુધારીકામ, લુહારીકામ, વણાટ, રગાટ વગેરે અનેક ધંધાઓને મદદ કરી શકે તેવી જાતની અદ્ભુત સસ્થા આ પ્રમાણે ગજજરે ઊભી કરી ગજજરને આ કામમા એના મિત્ર યશવત વાસુદેવ આથડયે (બાપુસાહેબ)ની મદદ હતી બાપુસાહેબ નાયબ દીવાન હતા અને શિક્ષણખાતું તેમના હાથમા હતું બાપુ સાહેબને ઘેર જ હું પ્રથમ વાર ગજજર સાહેબને મળ્યો નવી ઔદ્યોગિક સંસ્થાની નામકરણવિધિ પણ બાપુસાહેબને ત્યા જ થઈ હતી અને આ પ્રમાણ કલાભવનનો જન્મ થયો

મણિશંકર રત્નજી ભટ્ટ પ્રોફેસર ગજજરના મદદનીશ હતા

ઈન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસ અને મહાત્મા ગાંધીજીએ દેશના ઔદ્યોગીકરણમા જે ઝાંખી ફેરફારો શક્ય બનાવ્યા તેને લીધે ગજજરના પ્રારંભિક પ્રયત્નોને અન્યાય થયો છે ખાસ કરીને કાપડનો ઉદ્યોગ ભારતમા પગભર થયો તેને માટે ત્રિભુવનદાસ ગજજરને આદ્ય કાર્યકર્તા ગણવા જોઈએ મને લાગે છે કે આધુનિક ઇતિહાસે આ બાબતમા ગજજરને અન્યાય કર્યો છે

આ ઉપરાંત પારિભાષિક શબ્દમેય કરવામા ગજજરે પહેલ કરી હતી, અને એલેમ્બિક કૅમિકલ વર્ક્સ પણ તેમના જ પ્રયત્નને આભારી હતું

આ પછી ગજજરને મુબઈ જતું પડ્યું અને મુબઈમા ૧૮૯૩મા રાણીનું પૂતળું તાફ ક્યાંથી તેમને દેશભરમા કીર્તિ મળી ગજજરે અનેક લોકોને ધંધાદારો બનાવ્યા હતા મારા નાના ભાઈ નારાયણરાવને રગના યામનું શિક્ષણ એમણે જ આપ્યું હતું ત્રીસ વર્ષ સુધી નારાયણરાવ પ્રથમ વર્ગના રજરેજ તરીકે આખા દેશમા પ્રખ્યાત હતા

ગજજરના જીવનના બીજા એક પ્રસંગનો ઉલ્લેખ અહીંયા કરવો જોઈએ ૧૯૦૭મા ઈન્ડિયન નેશનલ કોંગ્રેસ સુરતમા મળી ત્યારે કોંગ્રેસનો મુખ્ય

મહત્ત્વ ગજગરના ઘરની પાસે જ હતો આ વખતે હું એક અકવાડિયુ ગજગર સાથે હતો અને અનેક મિત્રોએ બાને પથ વચ્ચે મસાધાન કરાવવા ખૂબ પ્રયત્ન કર્યો હતો.

ગજગર કટુમનુ સુરતમા જૂનું ઘર છે અને એક લગ્નપ્રસંગે પ્રોફેનર ગજગરે મને અને મારા ભાઈ નારાયણરાવને એમને ત્યાં રહેવાનું આમંત્રણ આપ્યું ગજગરના પિતા તે વખતે જીવતા હતા અને ખૂબ મજા આપતા જતી વખતે એમને મીઠાઈ ભરેલી તામ- (ટો) આપવામા આવી અને તે તાસક આજે પણ મેં જાતી રાખી છે

સમર્થ રસાયણશાસ્ત્રી ત્રિભુવનદાસ ગજજીવરના અનેક પ્રશસકો હતા જીવનમાં એમને અનેક માનપત્રો મળેલા, તેમ જ જ્યારે તેમણે રાણીના બાવલા ઉપરના ડાઘા દૂર કર્યા ત્યારે તેમના ઉપર પ્રશસ્તિઓનો વરસાદ વરસાવવામાં આવ્યો હતો એમાના કેટલાક માનપત્રો તેમ જ છાપામાના ઉતારા મૂળ શબ્દોમાં આપવામાં આવ્યા છે આ મહાન વૈજ્ઞાનિકને સૌથી સરસ અજલિ તો ગુજરાતની મહાન વિભૂતિ શ્રી સયાજીરાવ ગાયકવાડે અર્પણ કરી હતી આ અન્વિનો પાત્ર અહીં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે

૧૯૩૩માં એલેમ્બિક કેમિકલ વર્ક્સનો રૌપ્ય મહોત્સવ ઊજવવામાં આવ્યો હતો (૧૯૦૭ થી ૧૯૩૨) આ વખતે પ્રાસંગિક પ્રવચન કરતા મહારાજ સયાજીરાવ ગાયકવાડે ત્રિભુવનદાસ ગજજીવર સાથેના પોતાના મીઠાશબ્દોના સંમિશ્રિની કેટલીક વાતો કરી હતી તે ઉપરાંત એલેમ્બિકના મૂળ સ્થાપક તરીકે ગજજીવરને અજલિ આપતા તેમણે જણાવ્યું હતું

“તેમના સૂચનથી રાજ્ય તરફથી આમત્રેલા જર્મન રગરજે વાવું કરાવી અને શીખવાતો રગાટકામ અને છાપકામની જુદી જુદી વિધિઓ મને સમજાવી રહ્યા હોય તેવી રીતે ગજજીવર તેમના સાદા પોષાકમાં અને વિનોદી મુખમુદ્રામાં માત્રી મામે ઊભા હોય તેમ હજુ આજે પાત્ર હું તેમને નિહાળું છું મારે મન ગજજીવરનું નામ ઓટલે સખત પરિક્રામ, અખૂટ ઉત્તાહ અને પ્રમજ ઇચ્છા શક્તિની પ્રેરણામૂર્તિ મને ગજજીવર માટે અને તેમની અજાયબ શક્તિઓ માટે ખૂન ખૂન માન છે”

ॐ તત્સત્ પરમાત્મને નમઃ ।

પરોપકારાય સતા વિભૂત્ય ।

“ What is grandeur, what is power ?
Heavier toil, superior pain.
What the bright reward we gain ?
The grateful memory of the good ”.

ઉદારચરિત્ર આદ્ય

શ્રી. ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજનર

એમ. એ. બી.એમસી.

આ ઉજ્જવલ સંસ્થાના મૂળ માલિક અને સ્થાપક સદ્ગત ‘રાજ્યગ્ન’ શેઠ નારાયણ કેશવજી, જેમને આરભમાં આપે આપેલી અમૂલ્ય સલાહ અને સલાયના પરિણામરૂપે આ સંસ્થા હાલ આ ઉન્નત સ્થિતિને પ્રાપ્ત થયેલી છે, તેમની પત્ર પુર્વે જલં તોયં એ ન્યાયે આપના તરફ પૂજ્યવૃત્તિપ્રેરિત ગંભીર આભારની લાગણી શુદ્ધ પ્રેમપૂર્વક પ્રદર્શિત કરવાની ઉન્નત ઇચ્છા હરહંમેશ આપનું શુભ નામસ્મરણ થતાં ઊછળતી જોવામાં આવતી હતી, પણ દેવના અનિર્વચનીય વિષાકને લીધે તે સંસ્કારે અનાયાસે જગત થતાં આજે તેમના અનુયાયીઓ અને કાર્યવહનમાં તેમના જ પગલે પગલે ચાલનારાઓ અમે આ અલ્પ માનપત્ર દ્વારા તે સદ્ગત પુરુષની ઇચ્છા કંઈક અંશે પાર પાડવા યત્નવાન થઈએ છીએ તેને આપ ગોચ્ય ન્યાય આપશે.

પાશ્ચાત્ય રસાયણવિદ્યાના આપ એક અતિ નિપુણ જ્ઞાતા છે, આપના આ વિષયના તલસ્પર્શના આપે ભારતવર્ષના અનેક વિદ્યાર્થીઓને અને એ વિદ્યાના ઉપામકોને ઉપદેશ આપી આપે આપનું જીવન યશસ્વી અને સાર્થક કર્યું છે, તેને પરિણામે આપ એક સારા વિચારદ વૈજ્ઞાનિક પટિત તરીકે આ ભારતવર્ષ ઉપરાંત પાશ્ચાત્ય પ્રદેશોમાં પણ પંકાઓ છે તેથી આપના તરફનો અમારો આભારપ્રેમ દ્વિગુણિત થાય તો તેમાં આશ્ચર્ય નથી.

સૂતરને પાકા રગથી રગવાની કળા જેનો ઉદય માત્ર પશ્ચિમ દિશામાં જ થયો હતો તેનો પ્રકાશ પૂર્વ તરફ વિશેષતઃ આ ઊછરતા પેટલાદ નગરમાં વાળી,

તેને ઉત્તરોત્તર દેદીખમાન કરવામાં આપે અપૂર્વ શ્રમ લીધો છે તેને માટે
અમે આપના સદાના આભારી છીએ

આત્માર મુધી ડગેલા મહાન કૃત્યોની નિષ્કામભાવના ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિગત
ચાઓ; અને આપને અધિક માન પ્રાપ્ત થાઓ, એવી અમારી વિશુદ્ધ હૃદયની
ભાવના જગન્નિયતા પરમાત્મા પરિપૂર્ણ કરે તથાસ્તુ

વિ.

પરીખ નારણભાઈ કેશવલાલ
રંગશાળા, પેટલાદ
ગોમવાર, તા ૩૦-૩-૧૯૧૪

અદ્ભુત રાઘવરત્ન શેઠ
નારણભાઈ કેશવલાલના
જંધુઓ અને અનુયાયીઓ
પરીખ રમણલાલ કેશવલાલ
તથા
શાહ છોટાલાલ મોતીલાલ

॥ શ્રી ॥

લક્ષ્મી સુવર્ણરૂપાપિ પાણિપાદો નિવેદયતે ।
સર્વાંગ મૂલવચ્ચેય વર્ણરૂપાપિ ભારતી ।

મહાનુભાવ વિદ્વદ્વર

શ્રી. ત્રિભુવનદામ્ કલ્યાણદામ્ ગજગર,

એમ એ, બી એસસી

પૂર્વે રંગવાની ડગા જે આપણા હિંદુસ્થાનમા હતી તેને તુર્કસ્તાનના લોકો
એ ડગા લઈ ગયા પછી અત્રી ખિજાવી હતી કે તેઓ ત્યાના ટર્કા નામના પત્રીની
ગણતરી વર્ગની નાથે આમેણૂબ મળતો સુતરનો વર્ણ કરી શકતા હતા જેથી
ટર્કીંગ એ નામ અત્રાપિ પ્રસિદ્ધ છે તે લોકો પામેથી એ ડગા મુરોપમા જઈ
અને ત્યા ઘણા નમય મુધી ખાનગી રહ્યા પછી તેના મૂળ વતન હિંદુસ્થાનમા

એ કળાની પુનઃપ્રતિષ્ઠા કરવાનું પ્રથમ માન આપે જ મેજરેનું હોવાથી આપના એ ભગીરથ પ્રયત્નને અને અમામાન્ય બુદ્ધિમાને અમે હોટેલો ધન્યવાદ આપીએ તેટલો ઓછો છે

સને ૧૮૯૮મા શ્રીમત મહારાજા આયશ્વાડ નરકારના ઉપ આશ્રયથી સ્થાપવામા આવેલા કલાભવનમા ઇઇન સ્કૂલ, ડ્રોઇંગ, મિઝેનિક્સ, કાર્પેન્ટરી વર્ક, વ્યવહારપરિજ્ઞાનશાસ્ત્ર અને ગ્વાનવર્ક એવા કળાને લગતા વિષયોનો અભ્યાસ કરાવવાના કમ સમવા ઉપરાંત વિદ્યાના વિષયપૂર્વક ટ્રેનિંગસ્કૂલને પણ આપે ઉન્નત કરીને વિદ્યાર્થીઓને એવું ઉત્તમ પ્રમાણુ જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરાવ્યું છે જેથી તેઓ નારા અધિકાર ઉપર ચક્રા છે એ કેવળ આપના જ પ્રતાપનું પરિણામ છે

શિષ્ય દ્વારા વિદ્યાર્થીનું ક્ષેત્ર વિદ્યાન કરી આપ નામ પર આયકવાડ નરકારના રાજ્યમા એક દીપ્તિમાન રત્નરૂપે પ્રકાશ પામ્યા હતા અને ત્યાર પછી મુમઈમા ઈમિક્સ લેમેરેટરી સ્થાપીને આપ આપની વૈજ્ઞાનિક વિદ્યાર્થીના પ્રભાવથી આખા ભારતવર્ષમા પ્રકાશ પામ્યા હતા અને તે ઉપરાંત પૂર્વ અને પશ્ચિમના વિજ્ઞાનશાસ્ત્રવેત્તાઓમા પણ આપે અપૂર્વ નક્કીન સર્જાત કરી છે

વિદ્યાયત્રી આવના ટકરિડનો એક રત્ન રૂપિયો પડતો હતો અને મુમઈમા લગભગ બાર જાના પડતા હતા પણ તે કરતા અહીં સમી કિમતે પડવાથી વેપારને અને ગ્રાહકને જે અસાધારણ લાભ મળે છે તેનો યથા કેવળ આપને જ ઘટે છે

સૂતર ઉપર પાકો રત્ન ચણવવાની જે કળા પૂર્વમા પ્રાદુર્ભાવ પામી પશ્ચિમમા પ્રકાશ પામી હતી તેનો પુનઃ પૂર્વમા પ્રકાશ કરવાનું અને તેમા પણ આપે જાડ જેવા જ્ઞાના નગરમા તે પ્રનાથની સર્વિથેય લોમિ વિસ્તારવાની સલાહ આપવાનું માન આપને હોવાથી અમે આપનો જાત કરણપૂર્વક આભાર માનીએ છીએ

આપણા દેશમા વિદ્યાર્થીના પ્રભાવને નિષ્ક્રમબુદ્ધિથી વૃદ્ધિ તરફ ચલાવવા આપનું આયુષ્ય અને યથા વૃદ્ધિ પામો અને આપને હાથે નવનામાન્ય કિતના

અનેક મહાન કૃત્યો થાઓ એવી અમે પરમાત્મા પ્રતિ પૂર્ણ પ્રેમપૂર્વક પ્રાર્થના
કરી આ માનપત્ર આપને અર્પણ કરીએ છીએ તે સ્વીકારશે

લી

પરીખ મોતીલાલ જમનાદાસની

કંપનીનો વહીવટ કરનાર

શાહ નાથાલાલ નરોત્તમદાસ

પરીખ મોતીલાલ કરસનદાસ

ખુલાખીદાસ નારણદાસ

પરભુદાસ ભગવાનદાસ

ધી પેટલાદ સયાજી ડાઈંગ

એન્ડ મેન્યુફેક્ચરીંગ કંપની

પેટલાદ,

તા ૩૧ ૩ ૧૯૧૪, મગળવાર

સુરત ગઢેર તરફથી માનપત્ર

શ્રી ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજર,

બી એસસી., એમ એ

રસાયણના અધ્યાપક તથા રસાયણ સૂત્રધાર,

અમે સુરતવાસી જનો આ શુભ પ્રસંગે જાહેરમા ભેગા થઈને, મુબઈ,
ગાંધીમા વિગજતી મહારાણીશી કૈસરહિદની આરસની મૂર્તિ ઘોડા વખત ઉપર
જ્વલિત થવાથી જેના દર્શન બંધ થયા હતા, જે મૂર્તિની અંદર વજૂલેપ જેવા
ભેદેલા કાંઠે દૂર કરવાને દેશી અને પરદેશી રસાયણશાસ્ત્રવેતાઓ મથન કરી
પારી ગયા હતા અને આખર લાચારીએ જે અખડ મૂર્તિનું મસ્તક બદલીને
નવું બેનાડવાનો પુકમ આપવામા આવ્યો હતો, અને નવું મસ્તક લગભગ
તૈયાર થવા આવ્યું હતું, એવી અમીની વખતે આવું અનિષ્ટ કાર્ય અટકાવવાને

તે મૂર્તિના ચરણારવિદ આગળ આપે ખંતથી છ માન સુધી નેવા કરીને, એ ક્વાકોને અસાધારણ ચાનુર્ધ અને અથાગ જમથી કલાડીને શુદ્ધ સ્ફટિક ગોર તેજ બહાર પાડીને, સર્વને આનંદાશ્ચર્ય પમાડયા છે—તે પરમ રાજભક્તિ, ગ્રેષ્ઠ બુદ્ધિ તથા વિદ્યામગ્નના જગજાહેર કામને માટે ખરા અંત મુશ્કેલી અભિમાન અને પ્રેમપૂર્વક આપને ધન્યવાદ આપીએ છીએ

આપનું કુટુંબ આખા ગુજરાતમાં શિષ્યકામમાં અગ્રેસર ગણાયેનું છે આપના પિતાના કામ સ્વર્ગવાસી રા આત્મારામ ગજાજીનું નામ તેમના શિષ્યશાસ્ત્રના જ્ઞાન તથા વ્યવહાર કુશળતાને માટે સુપ્રસિદ્ધ છે, તેમના બાંધેલાં તથા આપના પિતાશ્રી રા કલ્યાણભાઈ ભાણાભાઈ ગજાજીના હાથનાં પ્રાચીન આર્ય શિષ્યશાસ્ત્રના તત્ત્વોનું અર્વાચીન પાશ્ચાત્ય શિષ્યશાસ્ત્રોનાં તત્ત્વો જોડે સમેલન કરીને બાંધેલા આ શહેરના મુખ્ય ભાગના મંમનો જ તેમની આ શહેરમાં બજાવેલી સેવા બતાવી આપે છે આપના પિતાએ નિરતર શ્રમ લઈને, અને દ્રવ્ય ખરચીને શિષ્યશાસ્ત્રના ગ્રંથોનું સંશોધન કરીને, તેનો લાભ શિષ્યોઓને આપ્યો છે, તે સર્વને વિદિત છે

આપને જાહેર માનપત્ર આપવાનો આ પ્રસંગ પહેલો જ આવેલો છે, તેથી આપે જે જે આ શહેરની તથા દેશની સેવા બજાવી છે અને બજાવે છે, તેની નોંધ લેવી ઉચિત પાસીએ છીએ

આપે પ્રથમ વૈકુંઠવાસી શેક તાથીદાસ વ્રજદાનની સૂચના ઉપરથી વ્યાપાર-ધર્મ પત્રે ભાગેલા શહેરને હિત માટે એક ઉપયોગી હુન્નગ્યાના સ્થાપવાની યોજના ધરી કાઢી પ્રસિદ્ધ કરવામાં જે ઉમંગ અને દીર્ઘદ્રષ્ટિ બતાવી હતી તે વાત સર્વ કોઈને જાણીતી છે આપના ઉમદા વિચારોને તથા આપે તૈયાર કરેલી યોજનાને વડેદરાના મહારાજ સાહેબ શ્રી સયાજીરાવ ગાયકવાડે પૂર્ણ ઉત્સાહથી ઉપાડી લીધાં, તે નામદારના ઉદાર આગવથી આપે વડેદરામાં ક્વાબરને જન્મ આપ્યો અને તેને ખિલવવાને અમાધારજી જામ લીધાં, તેમાં આપ કેટલાએક વર્ષ સુધી સ્વાર્થહિનબુદ્ધિથી અનેક હુન્નસેમા જ્ઞાન આપવાનો પાયો નાખવામાં ફત્તેહમંદ નીવડયા એ ક્વાબરને આ દેશના તેમ જ યુરોપના

કેળવણીના અગ્રણીઓનું ધ્યાન ખેંચી તેઓને આશ્ચર્યથી ચક્રિત કીધા. વયોદરાના તથા આસપાસના બીજા શહેરના ઘણા વિદ્યાર્થીઓએ આ શાસ્ત્રીય કેળવણીનો લાભ લીધો.

કળાકૌશલ્યના ઉદ્યોગને વિશેષ ખિલવવા તથા તેને એથી મોટા સગીન પાયા પર લાવવા આપે વડોદરુ છોડી મુબાઈમાં વાસ કર્યો, અને ત્યાં આપે કેટલાંકેક દુન્નરોને લગતા કારખાનાને આપના જ્ઞાન અને અનુભવની મદદ આપવા માગી, વળી નખાવતે બહાદુર શેઠ જમશેદજી નસરવાનજી ટાટાની કેળવણીની સ્તુતિપાત્ર મહાન યોજના સાથે આપ સગવડ ધરાવો છો એ સાબળી અમને ઘણો આનંદ પ્રાપ્ત થયો છે.

છેલ્લે પરમેશ્વર પ્રતિ અમારી ઓટલી જ પ્રાર્થના છે કે તે સર્વશક્તિમાન પ્રભુ તન તથા મનનું બળ અને આયુષ્ય આપો અને અમને આ સૂર્યપુરવાસી જનો એશ્વાર ફરીથી પોતાના આ ઉદ્યોગશાળી અને નિરભિમાની મુવાન પુરુષને ધન્યવાદ આપવા પ્રસંગ આપો તથાસ્તુ*.

માનવનતા પ્રત્યુત્તરમાં ત્રિ ગજજરે આપેલુ ભાષણ

પ્રમુખ નાહન, મારા સુરતવાસ્તી મુરબ્બીઓ તથા બધુઓ,

આપ સર્વ અમગ્ર મળીને આજે મને કૃતાર્થ કર્યો છે, અને તેથી મારા આનંદનો પાર રહ્યો નથી હર્ષ ઘણો ઉભરાય છે ત્યાર માણસને કોભ થાય છે, તે પ્રમાણે મન આજે કેટલેક અંશે થયું છે તમારા કરેલા ઉપકારો કયા શબ્દમાં માનવા તે મને સૂઝતું નથી તેમ જ તેનો બદલો શા પ્રકાર વાળવો તે ધ્યાનમાં આવતું નથી હું કર્મકર વર્ગમાં જન્મેલો હોવાને લીધે, મારી કર્મ તરફ પ્રવૃત્તિ વિશેષ હોય એ સ્વાભાવિક છે મુત્સદીવર્ગમાં વાકયાનુર્ગ વધારે હોય છે આ

* આ માનવનતાની રેકૉર્ડ તા. ૨૪મી મે. ૧૮૯૯ના 'પ્રત્યોદય' વર્તમાન પત્રમાંથી લીધી છે.

નિયમ વંશના પૂર્વસંસ્કારને લીધે જ છે. આ પ્રમાણે મૂળથી ભાવણ કરવાની શક્તિ મારામાં નહોતી જ અને તે સંપાદન કરવા સારુ મેં કદી પ્રયાસ પણ કર્યો નથી. તેટલા માટે મારા બેલવામાં કાંઈ ખામી જણાય તે દરગુજર કરશો એવી આશા છે. અત્યારસુધીમાં દેશની સેવા બજાવવા મેં જે કાંઈ પ્રયત્ન કર્યો છે તે કર્મ દ્વારા જ કીધા છે. એ પદ્ધતિને અનુસરવામાં કેટલીક વાર ફાયદો પણ છે, કેમ કે કેટલાક વાણીશૂરા ગૃહસ્થોના ઉપર તેમનાં ભાવણ અને વર્તન વચ્ચે જ્યારે અંતર પડે છે ત્યારે ‘પોથીમાંનાં રીંગણાં’ કહીને દોષ મૂકવામાં આવે છે. એવા દોષને પાત્ર હું થઈ શકું નહિ. ઉપદેશથી આચાર વધારે બળવાન છે એ સર્વમાન્ય છે. એ પ્રમાણે મારો પોતાનો ધર્મ બજાવવામાં આચારને પ્રધાન ગણ્યો છે; અને મારા ગુણદોષની પરીક્ષા મારા કામ ઉપરથી આપે કરી છે, અને હવે પછી કરશો એવી વિનંતિ છે. આપના ઉપકારનો બદલો શબ્દોમાં પણ મારાથી આપી શકાયે જ નહિ; પણ પ્રસંગ આવે કામ કરીને વાળવાને તત્પર રહીશ. મારી વાક્યાનુર્યની ખામી કર્મમાં કુશળતા મેળવવાનો પ્રયત્ન કરીને પૂરવાનો મારો ઉદ્દેશ છે.

મારી અત્યારસુધીની બજાવેલી ફરજોની જાહેર રીતે ગણના મારી પોતાની જન્મભૂમિમાં પ્રથમ થાય છે તે જોઈને મને ઘણા જ સંતોષ થાય છે. કર્મ કરનારાઓને કૃતાર્થતા માનવાની છે ઘણે પ્રસંગે એમ પણ જોવામાં આવે છે કે નવા પ્રકારનાં સંસ્કારોની ઘણા વખત સુધી અવગણના થાય છે, આમ જોતાં કામની ગણના કે અવગણના ઉપર કાર્યશીર્ષના આધાર રાખવો જોઈએ નહિ, તેમ છતાં જ્યારે સુરત શહેર મારું કાર્ય લક્ષમાં લે અને મને માન આપે તે મૂલ્ય ગણીને તેમાં કૃતાર્થ થયો એમ માનું એ વાસ્તવિક છે.

આ સુરત શહેર મારી જન્મભૂમિ જાનેતા છે, વળી મારી બાળવાટિકા છે અને મને મૂળ સંસ્કારો અહીં જ મળ્યા છે. મારી પ્રાથમિક અને માધ્યમિક કેળવણીનું સ્થાન પણ એ જ છે, અને જ્યારે હું શાળાના દિવસોનો વિચાર કરું છું ત્યારે મારી આંખ આગળ મારા સૌથી વધારે આનંદનો ચિતાર ખડો થાય છે. શાળામાં જવાનો પ્રથમ દિવસ તે આનંદનો નહોતો, કેમ કે મોટા મંદિરની પાસેની ગામઠી નિશાળના મહેતાજીની લાંબી સોટી જોઈને હું ચમકી

ગંગો હતો. પછી ઘણી મુદ્દને સ્વર્ગવાસી મહેનાજી નગીનદાગ નરભેરામ પોતાની
 ચરમીરી નિયામમાં લઈ ગયા અને પોતાની પાસે નકશાની પેગી ઉપર બેતાલીને
 કેન્ડાક વખત સુધી ભાષાનો પછી ગોપીપુરા બ્રાંચ સ્કૂલના કુવરજી માસ્તર જે
 હજુ અંતરની જગ્યા પર કાયમ જ છે અને મારા ભાણેજના ભાણેજને ભણાવતી
 વખતે મને યાદ કરે છે, તેમનો માયાગુ સ્વભાવ હુ ભૂલી ગયો નથી આટલાં
 વર્ષ સુધી એમના એક વિષય અને એકનો એક વર્ગ મેંઈ પણ વધવાની આશા
 વગર શીખવનારા માસ્તરનો ઉન્નાદ અને ધીરજ કેમ રહેતાં હશે એ મોટા
 પ્રશ્ન છે. શુ કેળવણી ખાતાએ આ પ્રશ્ન ઉપર ધ્યાન ન આપવું જોઈએ ?
 રા રા કૃષ્ણલાલ ગોવર્ધનદાસ હાલ જે મિથિયાવાડમાં ડપુટી ઇન્સ્પેક્ટર છે
 તેમની કચાવન તથા શિખવની કળા, તથા તેમની આજ્ઞાથી આખા વર્ગના
 વિદ્યાર્થીઓની મદદ લઈને રૂબેરૂ ધાનુમય ઉમરમાં મને જ્યારે મળવાનો
 પ્રસંગ થાય છે ત્યારે સભારી આપુ છું મારા મુખ્ય ગુરુ સ્વર્ગવાસી મહિંધરપ્રભાદ
 તાપીમળપ્રભાદ દેમાઈન માનુ છું, અને એમની શિક્ષણપદ્ધતિ અને યથાર્થતાની
 છાપ મારી પાછળની કેળવણીમાં રહી છે હાલ સ્કૂલમાં આત્માશકરનો આજસુ
 છોમ્ના પર ક્રોધ પણ મારા પગત્વ મહેરબાની હતી રા બ કાલિદાસ લાલદાસ
 તાપાવગી હાલ જે જૂનાગઢમાં ન્યાયાધીશ છે તેમનો શિખવ પાછળ ખંત, અને
 આજ સુધી રહતી મમતા અને ભાવ રા મા ગણપતરામ અનુપરામ ત્રવાડી
 હાલ જે રાજકોટ ટ્રેનિંગ કોલેજના પ્રિન્સિપાલ છે તેમની શિખવની સરળ યુક્તિ
 અને તેમને આપેલું ગુજરાતી ભાષાનું જ્ઞાન, રા રા ભાનુશાકર નારાયણશંકરની
 શીખવવાની ઝડપ અને વિદ્યાર્થી તરફ સ્નેહ અને પાછળથી આપેલું ઉત્તેજન,
 રા રા નદકૃષ્ણલાલ રતનલાલની તર્કશક્તિ તથા તેમને આપેલું સરકૃતજ્ઞાન,
 પ્રો બરજેરજી એન્ડી જે હાલ ભાવનગર કોલેજમાં છે, તેમને આપેલું ઈતિ
 હાસનું જ્ઞાન, મી રૂસ્તમજી દોરાબજી પટલ જે હાલમાં રાજકુમાર કોલેજના
 વાઈસ પ્રિન્સિપાલ છે તેમની શીખવવાની ચતુરાઈ, મી રૂસ્તમજી ધનજીયા
 શેમ્ના જે હાલ હાઈકોટના રજિસ્ટાર છે, તેમનો અત્યાર સુધી કાયમ રહેલો
 સ્નેહ અને તેમની સિવિલ સર્વીસમાં જવાની સલાહ, મી મેરવાનજી વાહિયા
 હાલ જે મુંબઈ મ્યુનિસિપાલિટીના સેક્રેટરી છે તેમની અગ્રેજી શીખવવાની દબ,
 સ્વર્ગવાસી વામન આબાજી મોડકની તરજુમો કરવાની પદ્ધતિ તથા મારા

પ્રત્યે કાષ્ઠ રહેલો ધિખભાવ હજુ મારા મનમાં રમ્યા કરે છે. હેડ માસ્તર મી. વિઠ્ઠલનારાયણ પાંડક જેમને પોતાને શાસ્ત્ર(વિજ્ઞાન)ના પ્રયોજનોનાં ધ્યેયો યોજા હતા, તેમણે મને પ્રયોજન કામ સોંપીને શાસ્ત્રને પણ ચકાવ્યો અને શાસ્ત્રનો ખરો યોજા લગાડ્યો શાસ્ત્રનાં કેટલાંક ઉપકરણો શાળામાંથી લાવીને તથા વેચાતા લાવીને પ્રયોજ કરવાનો યોજા મને ત્યારથી જ લાગ્યો. શાળામાંના ગુરુઓ ઉપરાંત મારી કેળવણી ઉપર બહાગની કેળવણી મળી તે ભૂધી ન જતી જોઈએ. શ. રા. લલિતશંકર વ્યાસ એમને ઘેર હું હમેશાં ખાનગી શિક્ષણ માટે અને મુશ્કેલીઓનું નિગકરણ કરવાને માટે જતો. એમના નહવાત્તથી કવિ નર્મદા-શકરનું ગદ્ય તથા પદ્ય તેમાં વિશેષ કરીને તેમનાં લખેલા ‘ચંદ્રચરણ’, ‘સુરતની હકીકત’ તથા નિબંધો, ‘વીરરંગ કવિતા’, ‘સુરતની ચઢતી પટની’, ‘હિંદુઓની પટની’ વગેરે કવિતાઓ વાંચવાથી નવા ઉન્નાદજનક વિચારનો ઉદ્ભવ થયો. લાઈસ્કૂલમાં હતો ત્યારે ચિત્રનો અભ્યાસ કર્યો, અને મારા પિતાશ્રીના કાર-ખાનામાં ઓજારોનો ઉપયોગ, અને થોડું લક્ષ્મકામ કરવાનો અભ્યાસ કરીને મારા શિક્ષણજાળનો પાયો આ શહેરમાં જ મેં ધર્યો. આ પ્રમુખે મારે જન્મસ્થાન બડવાડ જે આજોના ન્યાયાધીશ હતા તેમણે ગાઈકીની જીઓલોજીનું મોટું પુસ્તક આપતી વખતે હું મોટો શાસ્ત્રવેત્તા થઈશ એવું સ્મિતવદને આશીર્વાચન આપેલું તે મારે ભૂધી ન જવું જોઈએ. મારા પિતાશ્રીના મિત્ર મુખ્યત્વે કરીને ન બા. મુકુન્દરાય મલિયા, અને સ્વર્ગવાસી કલાનદાન મહારામ એન્જિનિયર મને વખતોવખત બોલાવતા અને મારા અભ્યાસની તપાસ રાખતા.

ખુશીની વાત છે કે આ સમારભની મૂલના પણ મિ. રંગીલદાસ તરફથી થઈ છે, અને તેમણે લીમ્બી તરફીને માટે ખાન આભાગ માનું છું.

મેટ્રિક્યુલેશનની પરીખા પનાર કર્યા પછી એન્જિનિયરિંગ કૉલેજમાં દાખલ થયો ત્યાં આજના પણ, શાસ્ત્રનો યોજા મૂળથી હોવાથી બી એનસી નો અભ્યાસ કર્યો અને તેમાં ખાત કરીને રત્નાવણનો અભ્યાસ કર્યો. દાકતર મોરેગવર જોષાના દેશમુખ જે આસિસ્ટન્ટ કૉમિશ્નર એનેલાઈઝર હતા તેમનો મને ઘણો પરિચય થયો અને બધા શાસ્ત્રનો અભ્યાસ તેમની સાથે જ કરીશ. દાકતર આઈ બી લાલન જે તે વખતે કૉમિશ્નર એનેલાઈઝરના હોદ્દા ઉપર હતા, ને રત્નાવણશાસ્ત્ર તથા

પૃથક્કરણમા જેમણે ઉત્તમ જ્ઞાન મેળવ્યું હતું તેમની ખાસ મહેરબાની મારા ઉપર હતી અને તેમણે મને પોતાનો લેકચર આસિસ્ટન્ટ (વ્યાખ્યાન સહાયક) બનાવ્યો હતો. તેમણે મને પોતાની પ્રયોગશાળામા કામ કરવાની રજા આપી હતી બી એસસી ની પરીક્ષા પસાર કર્યા પછી ઍફ ફન્સ્ટન કૉલેજમા શાસ્ત્રનો ફેલો નિમાયો અને સાથે સાથે ગ્રાન્ટ મેડિકલ કૉલેજમા વૈદકને લગતા વનસ્પતિ, પ્રાણીજ, શરીરરચ્નદ્રવ્યવિજ્ઞાન, ઔષધની કૃતિ તથા પરીક્ષા તથા તેના ગુણ અને કાર્યનો અભ્યાસ કર્યો તે જ વર્ષમા રસાયણ તથા પદાર્થવિજ્ઞાનના ખાત્ર વિષયો લઈને એમ એ ની પરીક્ષા પસાર કરી.

મારો પોતાનો શોખ વૈદકશાસ્ત્ર ઉપર ઘણો હતો પણ મારા પિતાજીની ઇચ્છા એમના અધિકારી મિત્રો જેઈને મને કાયદો શીખવવા તરફ ઘઈ આટલે સુધી શાસ્ત્રનો અભ્યાસ કર્યો પણ તેને ઉપયોગમા લાવવાનો અને આગળ જ્ઞાન વધારવાનો કાંઈ માર્ગ નહિ દીસવાથી કાયદાનો અભ્યાસ મી ચીમનલાલ ઘરિલાલ સેતલવડની સાથે થઈ કર્યો, પણ એ માર્ગ મને હમેશા અનુત્પાદક લાગતો વાણીશૂરાઓને આ ધંધો વધુ લાયક છે એમ હું માનતો શાસ્ત્ર અને ક્રમિનો હું મૂળથી જ ભક્ત હતો તેથી એ રસ્તો મને ડુચ્છો નહિ તે વખતમા પણ મારું લક્ષ શાસ્ત્ર હતું, અને વિશેષ કરીને શિ-પચિશાસ્ત્ર તરફ રહેતું ક્રી બાનુશકર મને સ્વર્ગવાસી શેઠ તાપીદાસ વ્રજદાસ પામે લઈ ગયેલા અને તેમણે મને સુરતની આબાદીને સારું કઈ યોજના ઘડી કાઢવાનું કામ સોંપ્યું તે ઉપરથી ઘણું અધ્યયન તથા વિચાર કરીને મેં સુરતમા એક ‘પેલીટેક્નીક’ કાઢવાને સારું એક યોજના છપાવી, પણ સુરતને કમનસીમે શેઠ તાપીદાસ દેવલોક પામ્યા અને તે વાત ત્યાંથી જ બધ ઘઈ આથી નિરાશ થઈને કાયદા જોખવાનું કામ ચાલુ કરવું પડ્યું એટલામા શ્રીમત ગાયકવાડ સરકારની શાસ્ત્રીય અને વિ-પચિમાણ આપવાની ઇચ્છા હતી તેણે કાંઈ રૂપ ધારણ કર્યું અને બી એસસી વર્ગ વગેરેના કૉલેજમા નીકળ્યા.

રસાયણનો અધ્યાપક નિમાઈને હું વગેરેના ગયો તે વખતથી આટલા બધા બેરિસ્ટરો અને વકીલો કાયદાની સભાજ લેવાને સારું તત્પર હોય છે, તેમને ધનો સોંપી દીધો તે સારું થયું એમ લાગ્યું બી એસસી વર્ગથી ક્રીમત મહારાજ

ગાયકવાડની ઇચ્છા દુર્ળભૂત થશે નહિ એમ મારુ મૂળથી જ માનવું હતું તે ઉપરથી આખા સભ્યને નારુ ચર્ચાર્થ શિશુની એક નવી યોજના ઘડી કાઢી અને શ્રીમંત મહારાજ સાહેબને રૂઝડમા આપી વડોદરા કોલેજમા મે રસાયણનો અભ્યાસ વધારવાને સારુ પ્રયત્ન કર્યો, પણ ત્યા પ્રયોગશાળાની વ્યવસ્થા બરાબર ન હોવાને લીધે અને ધિન્ધિસપાલે મને પ્રયોગ કરતો અટકાવવાથી મારી પોતાની ખાનગી પ્રયોગશાળા જે મે કોલેજમા ભણતો હતો ત્યારે નાના પાયા ઉપર શરૂ કરી હતી તેને મારા પોતાના ખર્ચે વધારી.

શ્રીમંત મહારાજ નાહેને પછી મને ધિન્ધિસપાલને સારુ છ વિદ્યાર્થીઓને નાથે લઈને યુરોપ જવાની આજ્ઞા કરી તેના સબધમા માટે જસ્ટાવવું પડ્યું કે વિદ્યાર્થીઓને યુરોપ મોકલીને ગમે તે વિષય શીખવ્યાથી દેશને કાંઈ પણ લાભ થવાનો નથી મને પોતાને ખેતીવાડીનો વિષય શીખવાની આજ્ઞા થઈ હતી યુરોપ જઈને ખેતીવાડી શીખી આવેવાને રેવેન્યુખાતામા નીમેલા જેઈને યુરોપ જવાની મે નામરજી બતાવી અને જસ્ટાવ્યું કે હિન્દુસ્તાનની ખેતી હિન્દુસ્તાનના જ ખેતરોમા અને પ્રયોગશાળામા શીખી શકાય, અને તેના પરિણામ દસ વીસ વર્ષ ધીરજ રાખીએ તો જ જસ્ટાવ પછી મે મારા ખાનગી ખર્ચે કાર્મશાળા (Workshop) કાઢી અને પ્રયોગશાળા વધારી તેમા કેટલાંક કામો કરીને શ્રીમંત મહારાજ સાહેબને ખાતરી કરાવી કે અહીં જાગત ઉત્તમ પ્રગરનું કૅબીનેટ કામ થઈ શકે છે એક વખત એનું બન્યું કે શ્રીમંત મહારાજ તરફારે મને એક કૅબીનેટ—‘ગેઈમ બોક્સ’ બતાવીને કહ્યું કે આવું અહીં નહિ બની શકે મે ઉત્તર આખ્યા કે હુ મારા બનતો પ્રયાસ કરીશ. તે સંતોષ કારક બન્યા પછી સભ્યમેલેમાં લઈ ગયો અને ખાનગી રીતે જૂનું કૅબીનેટ જ્યા મૂક્યું હતું તે ઉપલવીને તે દેકામે નનુ કૅબીનેટ મૂક્યું અને જૂની ગેઈમ બોક્સનાં રમકડાં નવી ગેઈમ બોક્સમા મુકાયા શ્રીમંત નરકાર મહારાજ સાહેબે આવીને ભુલાવો ખાધો અને એમના પોતાના જૂના દાગીનાને મારા બનાવેલા નવા તમજીને વખોડવા માડ્યો. પછી એમનો ભુલાવો ખાધોશવ જાદવે ભાગ્યો એટલે શરમાઈ ગયા. આટલો બધો શ્રમ અને દ્રવ્યનો ખર્ચ મ્હાં છતાં અધિકારીમંડળની ઉદ્દમીનતાને લીધે મારી યોજના અમલમાં જાવી નહિ. આવી રીતે વિષમ થતો જેઈને મારા મિત્ર ખાશોશવ જાદવ પામે એક

મોની કૃષિ-રસાયણ પ્રયોગશાળાનો મામાન મગાવ્યો અને શ્રીમત સપતરાવ ગાયકવાડના પુસ્તકાલયમા શાસ્ત્ર તથા શિલ્પના પુસ્તકોનો સારો સંગ્રહ કર્યો આવી રીતે શાસ્ત્રના અભ્યાસનો મારા શોખ પૂરો પડતો ગયો પછી મેં સૂચના કરી કે રગના ધંધામા રગાટ અને છાપકામ હાલ પડતી હાલતમા આવતા જાય છે તેમા ઘણા સુધાગે કરવાની જરૂર છે તે પરથી મને રાજ્ય તરફથી એ કામ સંવનુ હોય તે બધા સ્થળે જઈને રિપોર્ટ કરવાનો હુકમ થયો આ કામ પૂરું કરીને મેં રિપોર્ટ રજૂ કર્યો છતાં યોજના તો પડી રહી મારી તપાસમા એમ જણાવ્યું હતું કે જૂના વનસ્પતિના રંગો હવે નાબૂદ થતા જાય છે અને તેવા જ તથા તેથી ઉત્તમ રંગપદાર્થો રસાયણક્રિયાની મદદથી કોલટારમાથી બનાવીને જર્મનીવાળા મોકલતા જાય છે તે વખતથી જ મારા મનમા લાગ્યું હતું કે હવે કુદરતના દલાડા ગયા છે અને રસાયણના આવતા જાય છે જર્મનીના કારખાના વાળાઓને મેં બોલાવ્યા અને તેમને સમજાવ્યા કે તમે રંગવાની અને છાપવાની રીતો લોકોને શીખવશો તો તમારા રંગો ઘણા ખપશે તેમના મનમા એ વાત ઉતરવાથી તેમણે મને હિન્દુસ્તાન ખાતેનો રસાયણ સલાહકાર નીમ્યો અને તેમની પાસે મોટા ખર્ચ કરાવીને સુરત, અમદાવાદ, કાનપુર, દિલ્હી, અમૃતસર, કલકત્તા, કરાચી વગેરે સ્થળે ધીમે ધીમ રંગશાળાઓ કઢાવી

આ બધી રંગશાળાઓને સારું શિખ્યા મેં મારી પ્રયોગશાળામા તૈયાર કર્યા હતા સૌથી પહલ્લી રંગશાળા રાવબહાદુર પાર્વતીશકરના મકાનમા મેં કાઢી અને તેનો લાભ ઘણા રંગજ્ઞ તથા ભાવસારાએ લીધા એ રંગશાળાનો સૌથી વધારે લાભ મી કાવસજી નવરાજજીએ લીધો જે સૂતર એમને વિવાહતથી રંગાવી મગાવવું પડતું તે ગાંઠી રંગવા લાગ્યા એમનો ધંધો ઘણો વધતો ગયો અને હાલમા મુંજઈમા જઈને ગ્યમની મોટી મિલ કાઢી છે તે મિલનું ધામ જોઈને સર્વ દગ થઈ જાય છે

જર્મન કારખાનાવાળાઓ પાસે સુરતમા ક્ષાવલી રંગશાળાની વાત ગાયકવાડે સાંભળી અને ઉકળાટમા બોલ્યા “શું જર્મનિ આવીને શાળા કાઢશે અને આપણે બેસી રહીશું ?” તે ઉપરથી તરત જ ક્વાભવન સ્થાપવાના હુકમ ડાગ્યા આ રીતે ક્વાભવનની ઉત્પત્તિમા પણ સુરતને જ માન ધટે છે ક્વાભવન

નીકળતાં ઘણા વિદ્યાર્થીઓ ઘણા અધિકારીઓ તેની વિરુદ્ધ હતા તેથી મેં મારે જોખમે ‘ગ્રાન્ટ ઈન એઈડ’ ના ધારણે તે સ્થાપવાની દરખાસ્ત કરી હતી. આખરે મારા મિત્ર સ્વર્ગવાસી બાપુસાહેબ આચર્યેના, ખાસીરાવ જાદવના તથા બીજા મિત્રોના પ્રયાસોથી કલાભવન સ્થપાયું તે સ્થપાતી વખતે મારે માથે એની બધી જોખમદારી નાખવામા આવી અને કુલ સત્તા સોંપવામા આવી અધિકારીમંડળ સામું હોવાને લીધે મને જે કુલ સત્તા ન આપી હોત તો હું એ જોખમ માથે લેવાનો નહોતો. કલાભવનમાં વિદ્યાર્થીઓની ખોટ પડશે એમ અધિકારીઓને કહેવું હતું તેને બદલે શરૂઆતમાં જ આઈસો વિદ્યાર્થીઓ પ્રવેશક પરીક્ષામા આવ્યા કલાભવનનું કામ ઘણી ઝડપથી વધતું ગયું એનો પૂરા ખ્યાલ તો જે ન્યા આવીને જોઈ ગયા છે તેમને જ આવ્યો છે સર રેમન્ડ વેસ્ટે મને લખ્યું હતું કે જે મારી યોજના વિશાળ બુદ્ધિવાળા અને દૃઢ સ્વભાવના માણસોના હાથે અમલમાં મૂકવામાં આવશે તો હિન્દુસ્તાનમા વડોદરા કે ગવણીનું મુખ્ય સ્થાન થશે અને પ્રજાને લાભ થશે કલાભવનની શાળામા વિભાગ પાડવામા આવ્યા હતા (૧) ચિત્રશાળા — એમા મુમઈની સર જમશેદજી જીજીભાઈની સ્કૂલ ઍફ આર્ટ્સમાં શીખવાતા બધા વિદ્યાર્થીઓ શીખવાતા હતા, (૨) શિલ્પશાળા — એમા બાંધકામ તથા શિલ્પકામ અને તેમા વિશેષ કરીને ‘કુંબીનેટ’ બનાવવાનું કામ શીખવવામાં આવતું, (૩) ગંત્રશાળા — એમા વિક્ટોરિયા જ્યુબીલી ટૅબનકલ ઇન્સ્ટિટ્યૂટમાં શીખવાતા બધા વિદ્યાર્થીઓ શીખવવામા આવતા, (૪) રંગશાળા — એમા યુનિવર્સિટીમાં હાલ અપાત છે તેના ઝરતાં પછા ઊંચા પ્રમારનું રસાઈનું જ્ઞાન પૃથક્કરણ સહિત આપવામા આવતું અને સર્વ પ્રકારનું રંગકામ શીખવવામા આવતું, (૫) કૃતિશાળા — એમા ખેતી સંબંધી સર્વ પ્રકારનું જ્ઞાન તથા મુખ્યત્વે કરીને કૃતિરસાઈનું જ્ઞાન આપવામાં આવતું, (૬) શિમળ પદ્મનિશાળા — એમાં સર્વ સાહિત્યનું જ્ઞાન આપવામાં ઘણાખરા લિખકો તો ન્યા જ કામને સાડુ ને ઘર થયેલા એમ જાણીએ તો ચાહે રાજા તથા રાજને સાડુ કવકતાથી એક બંગાળી અને જર્મનીથી રનાવલ્લેતાને બોલાવવામાં આવેલા હતા. કલાભવનને અંગે મોટી પ્રવેશશાળા સ્થાપવામાં આવી હતી તથા રંગશાળા અને કર્મશાળાઓ ઉઘાડવામાં આવી હતી એ સંસ્થાનું કામ ઘણું સતોષપ્રદ થયે છે એમ બાબુરજનીસખને

લાગવાથી તેમણે સરકારી બાંધકામ ખાતાની અને ખાનગી ખાતાની વર્કશોપો
જેનો વડિવટ સારો ન હતો, તેને ક્લાભવન માથે એકત્ર કરવાનું સૂચન કર્યું
તેથી સ્વાભાવિક રીતે તે ખાતાની ક્લાભવન પર ઈર્ષા થઈ ક્લાભવનના
વિદ્યાર્થીઓમા ઘણા જુદે જુદે ધર્મે લાગી ગયા છે અને રગના વિદ્યાર્થીઓ
રગના કારખાનામાં મિલને અગે તથા સ્વનત્ર રીતે ચલાવે છે રગનો ધર્મ
કેટલો વધ્યો તેનો ખ્યાલ આયાતનિકાસના આકડા પરથી આવશે આજ
મિતોર ઝેંશી લાખ રૂપિયાનો રગ આ દેશમા વપરાય છે અને રગીન સૂતર
તથા ઝાપેલા કાપડની આયાનમા બેવજુ કરોડ રૂપિયાનો વટારો થઈ ગયો છે
સુરતના કેટલાએક વિદ્યાર્થીઓએ એનો લાભ લીધો છે અને તેમા માત્ર
એક જ વિદ્યાર્થી તમારી નજર આગળ લાવુ છુ તે મારા ગુરુ સ્વર્ગવાસી
મહિન્દ્રપ્રભાદનો ભાણેજ થાય છે અને મૂંગા અને બહેરા હોવા છતાં તેની
તીક્ષ્ણ બુદ્ધિને લીધે ચિત્રનુ પૂર્ણ જ્ઞાન મેળવીને મુબઈની સ્કૂલ ઓફ આર્ટ્સની
ત્રીજ વર્ગની પરીક્ષા થોડા વખત પર પસાર કરી છે

ક્લાભવનમા બધું શિખણ ગુજરાતી ભાષા દ્વારા આપવામા આવતુ હતુ
અને તે માટે દેશી ગ્રંથ લખાયા છે એ ગ્રંથમાળાનુ નામ 'શ્રી ત્રયાજી જ્ઞાન
મજૂયા' સમ્પ્રવામા આવ્યુ હતુ પારિભાષિક શબ્દોનો નિર્ણય કરવાને માટે
વેનસ્ટરના ઈન્ટરનેશનલ શબ્દકોષને આધારે એક બહુભાષિક કોષ સંસ્કૃત,
ગુજરાતી, મરાઠી, હિન્દી તથા બંગાલીનો લગભગ અડધો તૈયાર થયેલો છે
અને તેના ઝેંશી ત્રિગિત પુસ્તકો પડી રહેલાં છે આ કામ સંપૂર્ણ થયુ હોત તો
અંગ્રેજ સરકારના ૧/૪૪ના કેશવલી સમિતીના લોર્ડ હેન્ડીફેક્તના મોટા
દયાવમા દયલિલી દેશી ભાષામા પાશ્ચાત્ય જ્ઞાન લાવવાની મુશદ પૂરી પડત
ક્લાભવનમા, કર્મકાર વર્ગના ઘણા વિદ્યાર્થીઓ લાભ લેના તેમાનો એક
વિદ્યાર્થી 'મેપલ'ના કારખાનામાં રહીને કેનીનેટનુ કામ શીખીને આવ્યો છે
અને બીજે જીનીવામા પાંચ વર્ષ રહીને નવાં ધડિયાળ બનાવવાનુ કામ શીખીને
આવ્યો છે, પણ દિલ્લીની વાન એટલી જ છે કે રાજો આટલો પૈસો ખર્ચીને
કેશવ પછી તેમના જ્ઞાનનો લાભ લેવાની કોઈ વ્યવસ્થા હજુ નુધી કરી નથી ક્લા-
ભવનમાં મને શુ શું કામ પડ્યો છે અને માટે કેટલું સ્વાર્પણ કરવુ પડ્યું છે તે

આ પ્રસંગે કહેવાનું ઉચિત નથી કલાભવનનું કામ કેવું ચાલતું હતું અને તે કેવી સ્થિતિએ પહોંચ્યું હતું તે મગધમા એટલું જ કહેવું બરાબર છે કે મદ્રાસ કોંગ્રેસના પ્રેમિડેન્ટ મિ. વેન, જે કલાભવન જોવા ખામ આવી હતા તેમણે તેમના મુબઈના છેલ્લી સવામના ભાષણમા કહ્યું કે મને હિન્દુસ્તાનમા મોંઘી વધારે આનંદ વડોદરાની હુન્નરશાળા જોઈને થયો છે અને અમારા આર્ચેન્ડમા પણ એવી સસ્થા થાય એમ ઇચ્છું છું આ અભિપ્રાયને સારુ આપણે થોડું અભિમાન માનવાનું નથી. એટલામા મારા મિત્ર બાપુનાહેન આવલ્યે જે આ સસ્થાના ખરા ધર્મપિતા (હિતસ્વી) હતા તેમનું મૃત્યુ થયું તેમના મૃત્યુ પછી દિવાન બહાદુર મણિભાઈ જશભાઈએ પોતાની કારકિર્દીમા કલાભવનને ઘણું વધાર્યું અને નર્વ પ્રકારે ઉત્તેજન આપ્યું કલાભવનને માટે નવા મકાનની મજૂરી મળી અને વિદ્યાવતથી તેનો નકલો તૈયાર કરવાનો થયો મારો પોતાનો ઉદ્દેશ તેને એટલું વચારવાનો હતો કે તે વડોદરાની એક ગ્વતત્ર યુનિવર્સિટી થાય અને સર રેમન્ડ વેસ્ટનું ભવિષ્યકથન ફરીખૂત થાય

શ્રીમંત મહારાજ સરકારનો નવો મહત્વ લખ્મીવિદ્યાન—લગભગ આડંબી કરોડ ખર્ચીને બાંધેલો—રહેવાને અનુકૂળ ન લાગવાથી મારા પિતાને બોલાવીને પ્રાચીન ચિંપથાજને આધારે પ્રામાદોના નકલા કાઢવાને આજ્ઞા કરી અને તે નકલા અગ્રજી ઇજનેરોના નકલા કરતા વધારે પસંદ પડ્યા

ગ્વાયલ અને રતના ધધા સગથી માહિતી આપવાને મારુ મેં મોટા ખર્ચથી 'સસરન સલ્સ' નામનું મોટું ચોપાનિયું કાઢ્યું હતું પણ તે આશ્રય ન મળવાને લીધે એક વરનમા બંધ કરવું પડ્યું એ જાહેરનામા મેં કોલકાતના રંગ સગથી એક જર્મન ગ્ર થયો તરજુમા કરીને નમૂના સળિત એક ગ્ર થ બહાર પાડ્યો. આવો રીતે યાત્ર અને ચિંપન માટે અતિથય મમ તથા વ્યય કીયા અને ઘણા વર્ષ સુધી મારા કામની રાજ્ય તરફથી જામતા ન થઈ તે છતાં મેં ધીરજ રાખીને કામ કર્યાં કર્યું બાખરે શ્રીમંત નરસિંહ મહારાજે પોતે મને થોડું અંશે પનાર વધારીને બદલા આપ્યા એટલામા રાજ્યમા ઘણા ફેરફાર થયા, શ્રીમંત મહારાજ જાયકવાડનું ખજાર નાણુ થયું અને રાજ્યમાં ખર્ચ ઘટાડવાના ઉપાયો લેવામાં આવ્યા ઘણાખરા અંરિકારીની નજર કલાભવન ઉપર બેઠેલી હતી. તેઓ

દીવાન બહાદુર મલિભાઈ જશભાઈની કારકિર્દી પૂરી થયા પછી કલાભવનના
 કામને હાનિ પહોચાડવાના કામમા પ્રવૃત્ત થયા જે કુલ સત્તાની ચરતે કલાભવનનું
 જોખમ મે માથે લીધું હતું તે કુલ સત્તા રહી નહીં અને વિદ્યાધિકારી તરફથી
 ખર્ચકાપવાના અને બીજા અનુચિત હુકમો શરૂ થયા જે છોડ મે મારું જીવનરમત
 સિંચીને ઉછેરલો તેને મારે હાથે છેદી થકાય નહિ આવી રીતે કલાભવનની
 પડતી તેની બાલ્યાવસ્થામા આવી મારા એક ખરા સાથી સુરતના જ વતની
 પ્રોફેસર તાપીદાસ દયારામ મહેતા રહ્યા અને તેમણે પડતા કલાભવનને બચાવવા
 મને મદદ કરી આવી પરિસ્થિતિને લઈને મે રાજીનામું આપ્યું અને તરત જ
 મુબઈ જોવા સર્વ પ્રકારના કામને સારું મહાશ્વેત્રમા વાસ કર્યો

તે પ્રમાણે મરકીનું દામ એક વખત ચૂકવી આપો તો મરકીખાતાને સંતોષ થશે મને આ ઉપાયો કાઈ કુચ્છા નહિ, પણ એ સંબંધી વિસ્તારથી ચર્ચા કરવાનો આ પ્રસંગ નથી મારા વિચારો મેં મરકીના કમિશન આગળ રજૂ કર્યા છે અને ત્યાર પછી વખતોવખત જાહેરમાં મૂકતો જાઉં છું આ સંબંધી મારે માત્ર એટલું જ કહેવાનું છે કે મેં રસાયણશાસ્ત્રને આધાર જનુનાથક દવાઓ તૈયાર કરી છે અને તે મારા મિત્ર સ્વ દાકતર બહાદુરજી તથા મારા મિત્ર તથા રસાયણ ગુરુ દાકતર દેશમુખે માન્ય કરીને ગેર વર્ષે વાપરી હતી આ વર્ષે મરકી ફાટી નીકળ્યા પછી એ દવાની અજમાયશ કરવાની તક મળતા મને ઘણી મુશ્કેલી પડી મરકી ઝાટકાવવાને સારું મરકીના જનુનું એર શરીરમાં દાખલ કરવાને માટે લાખો રૂપિયાના ખર્ચ થાય છે અને વગર વાકે મનુષ્યો પર પ્રયોગો થતા જાય છે, પછી તેમાં પરિણામ સારું આવે કે માર્ફ મારી દવા જનુને નિઃસશ્ય માસી નાખે છે અને એરને કાપી નાખે છે મનુષ્યને કોઈ પણ પ્રકારે હાનિકારક નથી તેને મારું સર્વ ખર્ચ મારા પોતાનો કરું છું તે છતાં તે વાપરવાની તક મળતા મુશ્કેલી પડે છે હાલ દોઢ મહિનાથી હું હિન્દુ ફીવર હોસ્પિટલમાં પ્રયોગો કરું છું અને એ રીતે પ્રયોગો કરવાની તક મળ્યા કરશે તો થોડા વખતમાં એ ઉપચાર સર્વમાન્ય કરી શકીશ એમ મને લાગે છે

મુબઈમાં જઈને મારા પાતાને ખર્ચ મારી પ્રયોગશાળા વધારતો જાઉં છું અને તેમાં થતા અન્વયણ અને શોધનો લાભ જુદા જુદા ધંધાવાળાઓને આપવાને તત્પર રહું છું, તે છતાં દિલ્લીની વાત એ છે કે આ મરકીના અસ્વસ્થ વખતમાં ઘણા જ ઘોરા લાભ લે છે મારા રસાયણજ્ઞાન અને અનુભવનો ખર્ચ સરકાર કે મ્યુનિસિપાલિટીને ક્યાથી જ લોય ? ગમે તેટલું શાસ્ત્ર જ્ઞાન મેળવેા ગમે તેટલી શોધખોળ કરા પણ તમાર સારું સરકારમાં તો કંઈ સ્થાન નથી જ સરકારને તા વિવાદમાં વિવધા જાખીને પરીણા પસાર કરીને આઈ એમ એમ નો ખિતાબ ધારણ કરતા શાસ્ત્રવત્તા જ ખર્ચ લાગે દાકતર લાખનના ગા પછી દાકતર વ્યમુખ જેવા શાસ્ત્ર અને વૈદકની મોથી ઊંચી પદવી ધરાવનાર અને બાર વર્ષ સુધી બારિસ્ટરન્ટ કેમિકલ એનેલાઈઝર તરીકે પુણક્કરમનું કામ કરું તેવા કેમિકલ એનેલાઈઝરની જગ્યા સારું નાલાક ગણા અને કાઈ પણ

આઈ એમ એમ જેને દાકતર વડકરના કહેવા પ્રમાણે ફક્ત ટેસ્ટ ટ્યુબ પકડવાની જ લાયકાત હોય તે જ લાયક ગણાય. આવી રીતે શાસનના અન્વેષણની દુર્દશા થતી જોઈને દાકતર વલકરે 'ઈન્ડિયન ઓગ્રિકલ્ચર'ના રિપોર્ટમાં ઘણી સખત ટીકા કરી છે તે જ પ્રમાણે હૈલ્થ ઓફિસરો કે જેમને પદાર્થવિજ્ઞાન અને રસાયણનું પૂરું જ્ઞાન હોવું જોઈએ, તે જગ્યાએ પણ આઈ એમ એસ જ જોઈએ. કૅમિકલ એનેલાઈઝરની જગ્યા થોડા વખત પર ખાલી પડી અને જે કામ કૅમિકલ એનેલાઈઝરથી ન થયેલું તે કામમા મે મારી ગરસાઈ બતાવેલી, તે ઉપરથી કોઈ યુરોપિયન ગૃહસ્થોએ કહ્યું કે એ જગ્યા મને કેમ આપવી ન જોઈએ? ત્યારે મારે તેમને એટલો જ જવાબ આપવો પડ્યો કે એ તો આઈ એમ એસ ને સારું રીઝર્વ છે.

હું મુબઈમા ગયો ત્યારે રસાયણપૃથક્કરણ તથા રસાયણઉદ્યોગની જુદી જુદી શાખાઓ શીખવવાને ખાનગી વર્ગો કાઢવાની મને ઘણા તરફથી સૂચના થઈ પણ થોડા વખતમા જસ્ટિસ રાનડે તરફથી મને ખબર પડી કે એક ગૃહસ્થ મોટી ગજવર સખાવત કરનાર છે અને તેને સારું મારી પાસેથી યોજના માગવામા આવી ત્યાર પછી ઘણી ચર્ચા થઈ અને એક યોજના નક્કી થઈ અને પ્રસિદ્ધ કરવામા આવી. મારો પોતાનો અભિપ્રાય એ સખાવતનો ઉપયોગ શાસ્ત્ર અને તેમા મુખ્યત્વે કરીને રસાયણ અને ઉદ્યોગોને માટે કરવાનો છે તેમા કમિટીના ઘણા સભ્યો મજતા વિચારના છે. નામદાર વાઈસરોય લૉર્ડ કૅર્ઝને પણ જે થોડી ટીકા કરી તેમા પણ એવો આશય દેખાય છે જનુવિદ્યા વાળાને એ યોજનામા સ્થાન આપવું સલાહભરેલું નથી તેમ જ હિન્દુસ્તાનમાં વર્ડઝવર્થ સાહેબના મત પ્રમાણે ફિલસૂફીના અતિશય 'ડોઝ'નો વ્યય કરવાની જરૂર નથી. તત્ત્વવેત્તાઓને પોતાના મગજ તથા પુસ્તકાલયોની જરૂર છે તેવા ગાંધનો હાલની યુનિવર્સિટીઓ આપે છે. ખરી જરૂર શાસ્ત્ર અને ઉદ્યોગ માટે પ્રયોગશાળાઓની છે. કલકત્તા 'પ્રેસિડેન્સી કૉલેજ'મા જ્યારે રસાયણ પ્રયોગશાળા પાછળ બે લાખ રૂપિયા ખર્ચા છે ત્યારે મુબઈની 'પ્રેસિડેન્સી કૉલેજ'મા બે વિદ્યાર્થીઓને પણ શીખવવાને પૂરતા માધન નથી તેમને ગ્રાન્ટ મૅડિકલ કૉલેજમા ધક્કા ખાવા પડે છે. મારા વાચવામા આવે જ આવ્યું છે કે

જેન લોકો બે લાખ રૂપિયા એકઠા કરીને અહીં કોઈ સંસ્થા સ્થાપવાના છે તેનો ઉપયોગ શહેરના શાસ્ત્રજ્ઞાન અને ઉદ્યોગ વધારવામાં થશે એવી આશા છે

હવે આજના મહાપ્રસંગનો વિષય લઈને સમાપ્તિ કરતા પહેલાં મારા ઉપર શહેર તરફથી જે બધા ઉપકારો થયેલા છે તેના બદલામાં હું મારી પાસેથી જે કામ શહેર માગશે તે કરવાને તત્પર છું એક વખત સુરત શહેર વ્યાપાર ઉદ્યોગનું મથક હતું અને તે સંગ્રહમાં કવિ નર્મદાશંકર આ પ્રમાણે લખી ગયા છે, 'સુરત સોનાની મૂરત' ફરીથી સુરત શહેરની ચઢતી કેમ આવે તેના જવાબમાં એટલું જ કહેવાનું છે કે આપણે સુરતના લાલાજીને નામે ઓળખાતા લોકો લાલાઈ છોડી દઈને અમદાવાદી લોકોની પેઠે ઉદ્યમ, કરકસર ને સંપદ ગ્રહણ કરીએ અમદાવાદ શહેર કોઈ બંદર કંદો નથી, તે છતાં આટલી બધી મિલો તથા વેપાર ચાલે છે તો આપણા વેપાર કેમ પડી ભાગવો જોઈએ ? અને આપણી ત્રણ મિલો પણ પૂરી કેમ ન ચાલવી જોઈએ ? અમદાવાદ મ્યુનિસિપાલિટીનું કામ આનું સરળ રીતે ચાલે છે તો આપણી મ્યુનિસિપાલિટીમાં આટલા બખેલા શું કરવા કરવા—થવા જોઈએ ? આપણે તો વળી અમદાવાદી કરતાં વધારે તીવ્ર બુદ્ધિવાળા અને ચંચળ અને સુધક કહેવાઈએ છીએ તે છતાં આપણે અમદાવાદ કરતાં બધી વાતમાં પાછળ પડ્યા છીએ.

હવે આજનો જે ખરો વિષય મહારાણીશ્રી કંસરે હિન્દ સંબંધી છે તે વિષય પર થોડા બોલ કહીને હું સમાપ્તિ કરું છું મહારાણીશ્રીની ભવ્ય પ્રતિમા ઉપર કોલટારના ઘણા પડવાથી ઘણા વખતથી હું તેને વિષે વિચારમાં હતો મારા સાંભળવામાં આવ્યું કે કેમિકલ એનેલાઈઝર તથા બીજા શાસ્ત્રીય ગૃહસ્થો તે દૂર કરવામાં રોગ્યા છે વળી એમ સાંભળ્યું કે ગુરોપના રસાયણીઓએ સૂચવેલી પ્રક્રિયા અજમાવવામાં આવે છે આ બધા કારભારમાં મારી દાદ કેમ લાગશે એમ ધારીને એ વાત પર લમ આપ્યું નહોતું પણ જ્યારે એક સાંજે મારા મિત્ર શ્રીમનલાલ હરિલાલ સેતલવડે, 'એડવોકેટ' દૈનિકમાં આવેલી ખબર મને કહી કે શાંતીના પૂતળાનું મસ્તક ઉતારીને નવું નેધાર કરીને મૂકવાનો પુરક થઈ ગયો છે ત્યારે મું જાગ્રત થયો. મે તરત જ ખા. બ. મર્ઝબાન ઍન્જિનિયરને લખ્યું કે જ્યારે આખરે આ ઉપર વાત આવે ત્યારે મું પૂતળું જેવા માગુ છું

અને મને કાઈ પણ ઉપાય સૂઝશે તો અજમાવવા માગું છું મને નાઉમેદીનો
 જવાબ મળ્યો પછી તેમને જાતે જઈને મળ્યો અને તેમની પાસેથી અજમાવવા
 કરવાની પરવાનગી મેળવી લગભગ એક મહિના સુધી પ્રયોગ કીધા અને
 નફા થઈશ એમ લાગ્યું ત્યારે મી મર્જબાનને બોલાવીને મેં એમના દેખતા
 મોઢા ઉપરનો એક નાનો ડાઘો બે કલાકમા ઓગાળીને કઢાડી બતાવ્યો તેમા
 આરસને કાઈપણ ઈજ થઈ નહિ, અને તેમની પૂરી ખાતરી થઈ ત્યારે મને
 કામ સોંપવાની ભલામણ કરી વળી મારી જોડે કરાર થયો અને તેમા મારા ખર્ચના
 માત્ર પાંચ હજાર રૂપિયા નક્કી કરીને મેં કામ માથે લીધું ડાઘો સેના હતા તે
 પૃથક્કરણથી નક્કી કર્યું અને તેમા કોલટાર અને લોખંડ માલૂમ પડ્યા ઘણા કરીને
 કોલટારને લોખંડની પેણીમા કાતો ગાડાની મળી અથવા તો હીરાકથી જેવો પદાર્થ
 નાખીને ઉકાળીને ઊનો ઊનો તાજ ઉપર રડચો હોય એમ લાગ્યું પીઠ ઉપરનો
 કેટલોક ભાગ તપાસતા માનૂમ પડ્યું કે એ મિશ્રણ લગભગ પોણા ઇંચ સુધી
 ઊંડુ ગયેલું હતું મને મુબઈના નામદાર ગવર્નર સાહેબે પૂછ્યું કે બીજા રસાયણથી
 જે ડાઘા ન નીકળ્યા તે મારાથી શી રીતે નીકળ્યા ? મેં જવાબ દીધો કે કોલટારનું
 રસાયણ અને રગની બનાવટ સંબંધમા આજે કેટલા વર્ષ થયાં થીખવું છું
 તેથી કોલટારનો સ્વભાવ જાણીને તેને મેં મારા કાબૂમાં લીધો છે સર્વ લેકોના
 મનને કોલટાર એક કાળી ચીકણી નકારી વસ્તુ છે પણ અમારે રસાયણીને તો
 કોલટાર એક નીતમ વસ્તુ છે કોલટારના રસાયણથી જન્મતના ઉદ્યોગોમા
 મોટો ઉત્પાત થઈ ગયો છે જે વસ્તુઓ ઘણીખરી કુદરત પાસેથી જ મળતી
 હતી તેમાની ઘણીખરી વસ્તુઓ અને બીજી નવીનવી વસ્તુઓ આ જ
 કોલટારમાંથી મળે છે કોલટારમાંથી આ બધા અદ્ભુત ખૂબસુરત રંગો થાય
 છે સુરંગી કે મજ્જક હવ કોઈ વાવતું નથી અને ગળીનો રંગ પણ હવે કોલ
 ગરમાંથી તૈયાર થયો છે તેથી હવે ગળી બનાવવાના કલકત્તા તરફના મોટા
 કારખાનાઓ બંધ થવાનો વખત આવ્યો છે કોલટારમાંથી ખાવાના પદાર્થો
 સેકેરીન વગેરે મળે છે અને બેબેલિટની ભવિષ્યવાણી પ્રમાણે એક સદી પછી
 કદાચ આપણે ખાવાના પદાર્થો, કોલસો, હાઈડ્રોજન, ઓક્સિજન અને
 નાઈટ્રોજનના પરમાણુ બાંધીને બનાવી થકીશું ઉત્તમ સુગંધી પણ કોલટાર
 માંથી બને છે વળી જનુનાથક તથા બીજા ધણા પ્રકારની દવાઓ પણ કોલટાર

માથી બને છે, આવી રીતે કોલટાર તો એક કંપડુમ જેવો થઈ પડ્યો છે તના સબધમાં મેં એક કવિતા મારા મિત્ર કેશવલાલ હર્ષદરાય ધ્રુવ ખાસે રચાવી હતી ને 'રસરંગ રહસ્ય'મા છપાવી હતી તે મારા મિત્ર ગાઈ બતાવશે.

આવો હું કોલટારનો મોટો ભક્ત તેના હાથે કોલટાર વશ થાય એમા કાંઈ નવાઈ નથી મેં ગ્લેશિયલ ઍમેટિક ઍસિડ વાપરીને કોલટારને ઓગાળી નાખ્યો અને પથ્થરના રજકસુને કાંઈ પણ ઈજ થયા વગર બધા ખે ચી લીધા બીજી બધી દવાઓ વાપરીને મને શી થી અડચણો પડી અને કામ કેવી રીતે ચારપાવ માસ સુધી લંબાયું તે 'ટાઈમ્સ ઍન્ડ ઇન્ડિયા' વગેરે બીજા પેપરોમા છપાઈ ગયું છે તેથી આ દેકાણે સવિસ્તર કહેવાની જરૂર નથી જે છેલ્લા યુદ્ધા રહ્યા તે કહાડવાને માટે કલોરિન વાયુને કામે લગાડ્યો તમે સાંભળીને તાજુબ થશો કે જે કલોરિન વાયુએ રાણીના પૂતળાનો રોગ કાપીને તેની શુદ્ધ સ્ફટિકમય તેજસ્વી ગૌર કાન્તિ બહાર પાડી છે તે જ કલોરિન વાયુ અને તેનો ઠંડુ આયોડિન આ મરકીના ઉપાયોમાં હું કામે લગાડુ છું એટલે ખરું જોતાં મરકી સંજોગો મારી યોષ અને પ્રયોગોનો ઉદ્ભવ પણ મહારાણીશ્રી વિક્ટોરિયાના ચરિત્રારવિદની છ મહિનાની સેવામાંથી જ થયો છે અને મહારાણીશ્રીના નિમિત્તના સર્વ કાર્યો સફળ થાય છે તેવી રીતે જ આ કામમાં પણ પરમેશ્વર સાહાય થશે અને દેશમાંથી ગેગનું મૂળ જશે અને દેશમાં સુખશાંતિ પ્રવર્તશે

વિદ્મન કૉલેજમાં માનપત્ર

“અત્રેની વિગ્સન કૉલેજના રસાયણશાસ્ત્રના પ્રોફેસરનો હોદ્દો યોગ્ય વર્ષ લગત બહુમાન રીતે ચલાવી રીટાયર થયેલા પ્રોફેસર ગજજરને એ કૉલેજના ક્લાસના અને આગલા વિદ્યાર્થીઓએ ચાપુ અઠવાડિયામાં એક મેળાવણે ભરી માનપત્ર આપ્યું હતું એ મેળાવણનું પ્રમુખપદ એ કૉલેજના પ્રિન્સિપાલ અને આપણી યુનિવર્સિટીના બીજી વાર નિભાયેલા વાઈસ ચેન્સેલર ડૉ. મેકીકને સીધું હતું ને પ્રમુખપદ ઉપરથી પ્રોફેસર ગજજરના રસાયણશાસ્ત્રના બહોળા જ્ઞાનની વ્યાજબી પ્રશંસા તેમજ કરી હતી આપવામાં આવેલ માનપત્રમાં પ્રોફેસર ગજજરની જે સ્તુતિ કરવામાં આવી હતી તે કેવળ વ્યાજબી હતી અને એમાં કશો

શ્રમ નથી કે પ્રોફેસર ગજજરે રસાયણશાસ્ત્રનું જ્ઞાન એટલું બધું આગળ વધારી દીધું છે કે રસાયણશાસ્ત્રના યુરોપિયન વિદ્વાનોમા પણ તેમની પ્રશસ્તિ થયા વગર રહેતી નહીં તેઓએ જે પ્રયોગશાળા કાઢી છે તે પ્રયોગશાળા જોઈને યુનિવર્સિટી કમિશન બહુ ખુશ થઈ ગયું હતું અને એ ખરું છે કે આખા દેશમા તેમના જેવી બીજી એકે ખાનગી પ્રયોગશાળા નથી ૧૮૯૭મા પ્રજામા ફેલાયેલી ઉશ્કેરણીને પરિણામે કોઈ ઝનૂની થાપસને હાથે મરહુમ મહારાણીનું આરતપહાણનું પૂતળું ડમરથી ખરાબ કરવામાં આવ્યું હતું તે પ્રોફેસર ગજજરે રસાયણશાસ્ત્રના પોતાના જિંદા જ્ઞાનથી બિલકુલ સાફ કરી આપ્યું તે તેમની જાહેર સેવા એવી કીમતી હતી કે તેમનો સરકાર તરફથી તેમને ઘટતો ખિતાબ આપવામા આવ્યો નહીં તે સરકાર માટે પ્રજામા માનભરેલું ગણાયું નથી એ પૂતળું સાફ કરવાની સઘળી આશા છેડી દેવામાં આવી હતી અને પૂતળાનું ડોકું જે ડમરથી વધાર ખરડાયું હતું તેને છૂટું પાડી તેને બદલે નવેમરથી ઈ ગ્લેડથી ડોકું કચાવી મગાવી તે વજગાડવાનો પણ વિચાર ચાલ્યો હતો તેવામા પ્રોફેસર ગજજરે તે સાફ કરવાનું કામ ઉપાડી લઈ તે પાર ઉતાર્યું તેવું જો કોઈ યુરોપિયને કીધું હોત તો સરકાર જરૂર તેને ખિતાબ આપ્યા વગર રહી હોત નહીં પ્રોફેસર ગજજરે કાંઈ એવા માનના ભૂખ્યા નથી, પણ તેઓ સજ્જારી બાબતોમા પ્રજા પક્ષે છે તથા મસ્કીની રસીની બાબતમા તેઓ સ્વતંત્ર વિચારના છે તે કારણોસર મહારાણીનું પૂતળું સારું કરવાની જાહેર સેવાના બદલામા તેમને ઘટતો ખિતાબ આપવામાં સરકાર અત્યાર લગલ બૂલભરેની રીતે પાછળ પડી ક્ષેપ તો સરકારે હજી પણ પોતાની તે બૂલ સુધારવાની જરૂર છે, ને કોરોનેશન પ્રસંગે આપનારા માનેમા સે કંઈ અફલાતૂન માન મેળવનારા કરતા પ્રોફેસર ગજજરનો હક વધારે છે **

મી ગજજર અને મહારાણીનું બાવલું*

દેશી હુન્નરમા આગળ પડવા કેવું મગજ ધરાવે છે? કોઈ ચાલે આપણા શહેરની શોભામાં દૂધણ લાવવાના નીચ હેતુથી પાલવાને રસ્તે મોટી કીમતથી

* આ અવતરણ, તા. ૩૧ મી ઓગસ્ટ, ૧૯૦૨ના 'ગુજરાતી' વર્તમાન-પત્રમાથી લીધું છે

મુકામેલા નામદાર મહારાણીના બાવલાને ટાર કે ડમરથી બગાડી નાખ્યું હતું અને ત્યાર પછી તે બાવલાને ઢાકી રાખવામા આવ્યું હતું, અને તે દુરસ્ત કરાવવાનો વિચાર અને તપાસ ચાલતા હતાં મોટા મોટા ઈંગ્લીશ કસીગરો અને રસાયણી સાથે પૂછપરછ કરવામા આવી હતી અને છેવટે એવું ધારવામા આવ્યું હતું કે બગાડેલો ભાગ કઢાડી તે જગ્યાએ નવો ગોપવવા ત્રિવાજ બીજો દલાજ નથી અને તે કામ માટે જરૂર મોટો ખર્ચ થવા સંભવ હતો. ગમે તેટલો ખર્ચ થાત પણ આપણી પ્રજાને એ ભાગ્યશાળી બખતોવર પ્રતિમાનાં રોજ આવનાજતાં દરચન થાત પણ તેમા કાઈ ખામી જણાતા અને સાંધા દેખાતા પેલા ચણને પણ યાદ કરવો પડત, કે કોઈ હરામખોરે આપણા શહેરની શોભામા એમ લગાડી આપણા દેશને બદલામીમા આપણી મુક્યુ હતું

પ્રભુ દયાળુ છે એ નમરા પાપી ચણનું નામ અને તેનું કામ વીસડઈ જવું જોઈએ એવી દરેક દેશી અંત કરસૂધૂવક જાણજી સખતો હતો. પણ લાચાર લુન્નર સિવાય તેકાજનો કાજો ગ્રહ નીકળી શકે તેમ ન હતો. આપણા શહેરમાં ઉપયોગને અર્થે આવી વસેલા ગાયકવાડી કલાબવનના માજી પ્રોફેસર ગજજરના માનમાં પણ વફાદારીની લાગણી સખત અસર કરી રહેલી હોવી જોઈએ તેમણે નવા નવા પ્રયોગો કીધા હશે અને નવી નવી દવાની અનેક શોધ કરી આરમ્પણાસુ ઉપર ડમર યા ટારના ગ્રધાને સફાઈ સાથે કઢાડી નાખવાને ફતેહમદ થયા જ્યે પછી તેમણે લિમન ભીડી સરકારી અધિકારીઓ સાથે વાત ચલાવી અને પાંચ હજાર જેટલી નાણાની રકમે લાખ રૂપિયા જેટલી મોટી કીમતનું મહારાણીજીનું પૂતળું સાફ કરી આપવાની લિમન કીધી બેથક, મજૂરીએ તે પૂતળું લાખ રૂપિયાનું હોય પણ આપણા વફાદાર દેશીઓને તેા કરોડની કીમતનું માથાગી મહારાણીજીનું મુખારવિદ હતું અને ને જ્યાં જેવું હતું તેવું જોવાને આપણા શહેરને અને આવનારજનારને થી ગજજર ભાગ્યશાળી કરશે ત્યારે તેના લુન્નર મગજને ધન્ય છે, ધન્ય છે એમ હર્ષનાદે આપણને કલ્યા વગર ચાલનાર નથી અને તમામ બીજી પ્રજા પણ તેને ખરા ધન્યવાનના સખુનોથી વધારી લેશે. આટલા સાને વધારે ખુશી થવા જો. એ છે કે નામદાર ગાયકવાડ સરકારની કલાબવનના વડાઓ

હાલ નથી, તે કામ સરજમ પહોંચાડી જાય લીધા અને તે પણ જાણવામેળે ગાયકવાડી ખરચે આગલા ગાયકવાડ સરકારે એ બાવલું મુંબઈગયાને દર્શન માટે મોટી કીમતે મંગાવી મુંબઈની યોભામાં વધારો કીધો હતો. તે જ બાવલું કોઈ ચંપૂળે બગાડ્યા પછી એક વારના ગાયકવાડી અધિકારીને હાથે જ તે પાછું હતું તેવું થવા પામવાનો જથ્થો મળ્યો ત્યારે ગાયકવાડ સરકારને પણ આનંદ થયા વગર રહેશે નહીં. હાલ આપણે વધુ કાંઈ બોલવું નથી. મી. ગજજરને જથ્થો મળ્યો એમ સાંભળી આપણે ખુશ થઈશું અને જ્યારે તે બખતાવર આવલું મૂકવામાં આવશે ત્યારે પ્રજા તે માટે જે ધન્યવાદ આપે છે તે સાંભળવા હાલ આપણે રાહ જોઈશું.કુ

વિજ્ઞાનને લોકભોગ્ય બનાવવા માટે ગજગરે વિવિધ વિષયો ઉપર આપેલાં ભાષણો મહત્વના ગણી શકાય. લગભગ સાઠ વર્ષના ગાળા પછી હકીકત અને ભાષાની દૃષ્ટિએ આ ભાષણો કદાચ આપણું ધ્યાન ન ખેંચે, પરંતુ આ ભાષણો આપવા પાછળ રહેલી એમની વૈજ્ઞાનિક ચિંતાસૂત્રા ફેલાવા માટેની ધગશ આજે પણ આપણી પ્રસંધાની અધિકારી બને છે. એમના પ્રિય વિષયોમાં મુખ્ય કોલસામાંથી ભિન્ન ભિન્ન રસાયણોની બનાવટ, રસાયણિક ઉદ્યોગોની ખીલવણી અને ઔદ્યોગિક કેળવણી ગણી શકાય ખાસ કરીને ઓગણીસમી સદીના અંતકાળમાં જર્મનીમાં જે આશ્ચર્યકારક ઝડપથી રસાયણિક ઉદ્યોગોનો વિકાસ થયો તેનો એમણે ખૂબ અભ્યાસ તેમ જ ચિંતન કર્યું હતું; અને આ વિકાસનો પ્રચંડ વેગ જર્મનીમાં વૈજ્ઞાનિક સંશોધનને આપવામાં આવતા મહત્વને આભારી ગણી શકાય તેમ એમનું માનવું હતું. આજે પણ લોકભોગ્ય વૈજ્ઞાનિક સાહિત્ય આપણે ત્યાં પ્રમાણમાં ઘણું ઓછું છે એમ કહેવામાં અતિથપેક્ષા નથી. આ દૃષ્ટિબિંદુ નજર આગળ રાખીને ગજગરના પ્રયત્નને અંજલિકરે એમના ભાષણોમાંથી કેટલાક ફકરાઓ એમના જ શબ્દોમાં નીચે આપવામાં આવ્યા છે આ ભાષણો ગજગરે ઈ. સ. ૧૮૮૯ના અરસામાં મુંબઈમાં આપ્યાં હતાં.

ભાષણ પહેલું

વિષય : કુદરતથી કીમિયા વધી, કોલ્લદારમાંથી અભયજ બનાવટો.

બાનુઓ અને ગૃહસ્થો,

કુદરત એટલે શું તે આપણે સર્વ જાણીએ છીએ. સૃષ્ટિમાં સ્વભાવજન્ય જે પદાર્થો આપણી નજરે પડે છે તે સયજાને આપણે કુદરતી ક્ષીએ છીએ.

એને જે સ્થિતિમાં જે વડે તેઓ મુક્તિપેલા છે તેને આપણે કુદરત એ નામથી ઓળખીએ છીએ. દુનિયામાં એવો કોઈ પણ પદાર્થ નથી જેના ઉપર કુદરતની સત્તા ન હોય અને તેમ છતાં જ્યારે “કુદરતથી કીમિયો વધ્યો” — “કુદરત ઉપર કીમિયાની ફતેહ” એમ કોઈ કહે તો આપણને બહુ નવાઈ જેવું લાગે. રસાયણશાસ્ત્રને કુદરતના સમગ્ર નિયમોને તાજે રહેવું પડે છે, પણ મનુષ્યોએ કુદરતી પદાર્થોમાંથી અમુક અમુક યોગ (compound) ઉપજાવી કાઢીને પોતાની બુદ્ધિના પ્રભાવથી કુદરતને પોતાને આધીન એવી તો કરવા માંડી છે કે તેથી કુદરત ઉપર કીમિયાની ફતેહ એમ બેધડક કહી શકીએ.

પ્રથમ એવું માનવામાં આવતું હતું કે કુદરતી મળતા પદાર્થો—વનસ્પતિ અને પ્રાણીમાંથી મળતા પદાર્થો બનવામાં જીવનશક્તિની જગર છે પણ જ્યાં ૧૮૨૮માં વ્યોલરે મનુષ્યના પેશાબમાંથી મળતો ‘ગુરિયા’, એમોનિયમ સાયનેટમાંથી તૈયાર કર્યો ત્યારે ઉપરનો ભૂલભરેલો વિચાર બદલાઈ ગયો અને પછી ધીમે ધીમે રસાયણશાસ્ત્રી જ્ઞાનદીપના પ્રકાશથી કુદરતી પદાર્થો કીમિયા વડે તૈયાર થવા લાગ્યા, અને હાલ મનુષ્યના જીવનને ઉપયોગી ઘણા પદાર્થો કુદરત ઉપર આધાર ન રાખતાં કીમિયા વડે તૈયાર કરી શકાય છે.

એ કીમિયો શું છે? કુદરતમાં રાસાયણિક શોધથી અમુક અમુક મૂળ પદાર્થ સિદ્ધ માનેલા છે જેમાના દરેકને મૂળતત્ત્વ કહે છે. આવા મૂળતત્ત્વો આજ સુધીમાં આશરે સિત્તેર જડેલા છે તે મૂળતત્ત્વોનો રસાયણવેત્તાઓ પોતાની બુદ્ધિશક્તિ વડે અમુક અમુક યોગ કરે છે અને તેથી મનુષ્યના વ્યવહારને ઉપયોગી થાય એવા ન મનાય તેવા અજાણ જેવા હજારો પદાર્થો બનાવે છે ત્યારે આપણે તેને કીમિયો કર્યો એમ કહીએ છીએ. એ મૂળતત્ત્વો હજુ બીજા ઘણાં હશે એમ ઘણાઓનું માનવું છે. પણ રસાયણશાસ્ત્રની કેટલીએક શોધથી વળી એવું અનુમાન કરવાને પણ કારણ મળે છે કે કદાચ એ બધાં તત્ત્વો અથવા ધ્રુવે પછી જડનાર નવા તત્ત્વો કોઈ એક પ્રાથમિક તત્ત્વનાં રૂપાંતર હોવાનું જોઈએ.

આ કીમિયો આપણને આવડે છે? ના. આપણો દેશ એવી સારી જગ્યાએ આવેલો છે કે મનુષ્યજીવનને જરૂરી વસ્તુઓ કુદરતથી જ વધારે મહેનત કર્યા સિવાય આપણને મળવા માંડી, અને તેથી આપણા લોકજીવનના વ્યવહાર

સારું જોઈતા પદાર્થો મેળવવાની મહેનતમાંથી બચ્યા; અને તેથી આપણું વસ્ત્ર પારમાર્થિક વિષયો તરફ વળ્યું; અને તે દિશામાં આપણે એટલે સુધી આગળ વધ્યા કે તે જ્ઞાનમાં આખી દુનિયાને પાછળ મૂકી દીધી. પશ્ચિમના બીજા દેશોને કુદરત અનુકૂળ નહિ એટલે તેમને જીવનગ્યાપાર સારું જરૂરની ચીજો માટે શોધખોળ કરવી પડી અને ધીમે ધીમે તેમને જેમ કીમિયો હાથ લાગતો ગયો તેમ તેમ તેઓ આપણી કુદરતથી પણ આગળ વધ્યા.

પ્રથમ તેઓ આ દેશની કુદરતી બમિસોના ભંડારથી લવચાચેલા અને તેનો લાભ લેવાને તેમણે સોદાગરી વેપાર શરૂ કર્યો; આપણા દેશમાં આવવા લાગ્યા, લાખો અને કરોડોનો માલ વેપાર સારું લઈ જવા લાગ્યા, અને થોડે વખત આપણો દેશ કુદરતી ચીજો પૂરી પાડનાર મધ્યબિંદુ બેખાચો આપણા દેશમાંથી હજારો ખાંડી ખાંડ ફ્રાન્સ ચઢવા માંડી, અને ફ્રાન્સની દોલત પરદેશમાં—આપણા દેશમાં—ઘસડાઈ જશે એવી ધારણીથી નેપોલિયન બોના પાર્ટને બહુ ચિંતા થઈ અને હિંદમાંથી ખાંડની આયાત બંધ પાડવાના સખત હુકમો કર્યા. આપણા દેશમાંથી હજારો રૂપિયાની ગળી ફ્રાન્સમાં જવા લાગી, એ જોઈ ગળીની આયાત કરનારને દેહાંતદંડની ચિંતા કરવાના ધારા ઘડયા ઈંગ્લેંડમાં તો એ ગળીના રંગને ‘સેતાનનો રંગ’ એવું ઉપનામ આપવામાં આવ્યું, અને આ પ્રમાણે બધા પરદેશીઓ આપણા દેશમાં ઘસડાઈ આવતી દોલત અટકાવવાને જુદી જુદી રીતે ચત્નો કરવા લાગ્યા.

પણ સદ્ગુહસ્થો, રસાયણશાસ્ત્રની શોધથી કેટલો બધો ફેરફાર થઈ ગયો તે જુઓ. જે ફ્રાન્સમાં આપણે અહીંથી ખાંડ જતી તે ફ્રાન્સમાંથી રસાયણશાસ્ત્રના જ્ઞાનથી બનતી ખાંડ આપણા દેશમાં આવવા લાગી છે. જે ગળીની ઉત્પત્તિ માટે આપણો હિંદુસ્તાન દેશ આખી દુનિયામાં એકો ગણાતો હતો તે ગળી પશ્ચિમના રસાયણબળથી પાછી હકી છે. જે લાખો રૂપિયાની ગળી પરદેશ ચઢતી તે હવે ધીમે ધીમે ઘટવા લાગી છે, અને તેને બદલે રસાયણશાસ્ત્રના જ્ઞાનથી બનતી ગળીનો ખપ વધતો ચાલ્યો છે. તે જ પ્રમાણે આપણા મજૂર અને સુરંગીના રંગો હકી ગયા છે અને તેને બદલે રસાયણથી બનતા રંગો મોટા જથ્થામાં વપરાવા લાગ્યા છે.

ગૃહસ્થો, આપણા ધંધાને આમ મોટો પોકો પહોંચેલો જોઈ કદાચ આપણે દિવસોર ઘઈશું પણ વાજબી રીતે જોતાં તો આપણે ખુદી ધવું જોઈએ. કુદરતી પદાર્થો માટે આપણને ઘણી વાર કુદરત તરફ મોં વકાસી જોઈ રહેવું પડતું. ગળીનો રંગ તૈયાર કરવામાં કેટલી મુસીબતો પડે છે અને ગળી બનાવનાર તેમ જ ખેડૂતોની કેવી અવદયા થાય છે તે આપણને અજણું નથી. આમ કુદરતમાંથી પેદા થતી હજારો ઉપયોગી ચીજો મેળવવામાં ઘણી ઘણી મુસીબતો વેઠવી પડે છે તે હવે રસાયણઉદ્યોગથી દૂર થવા માંડી છે.

પણ ગૃહસ્થો, એ રસાયણ ઉદ્યોગથી આપણને પ્રત્યક્ષ ફાયદો નહિ જોવો થયો છે, બહુ આપણા કુદરતી માલના વેપારને હાનિ પહોંચી છે. હજુ રસાયણ-રોધો આગળ વધતી જશે અને રહી સહી આપણી કુદરતી ચીજોનો ભાવ ઓછો થશે. બીજા દેશો આપણી અમૂલ્ય કુદરતી ચીજો મફતમાં લઈ જશે અને તેનું રસાયણ વડે રૂપાંતર કરી તે આપણને પાછી આપશે, અને આપણે દિવસે દિવસે પૈસે ખાલી થતા જઈશું. આપણા ઉપર કુદરતની મહેરબાની છે. પણ એ કુદરતની મહેરબાનીનો ખરો લાભ આપણને કોણ આપે એમ છે ?

* * * *

કોલસાને બંધ વાસણમાં તપાવીને ‘કોલગેસ’ બનાવવામાં આવે છે, તે વાત તો સર્વને જાણીની છે. આ કોલગેસને શુદ્ધ કરવા સારું તેને પાણીમાંથી પસાર કરવામાં આવે છે તે વખતે તેમાંના કેટલાએક ઝટ જામી જાય એવા પદાર્થો પાણીમાં ઠરી જાય છે. આ નીચે ઠરી રહેલા પદાર્થને ‘કોલટાર’ કહે છે. એક વખત આ કોલટાર નકામો ગણવામાં આવતો અને તેને ફેંકી દેવાનો ઉપક્રમણીનો ખર્ચ પણ માથે પડતો. x x x x x તેમાંથી શોધખોળ કરતાં જડેલા પદાર્થો અને તે પદાર્થના ઉપયોગથી રંગના ધંધામાં ઘણો જ લાભ થયો છે. રંગના ઘણાખરા કાચા પદાર્થો આ નકામી ગણાતી વસ્તુમાંથી નીકળી આવ્યા છે, જેને પહેલાં વનસ્પતિ અને પ્રાણીમાંથી મેળવવામાં આવતા. કુદરતી ધોળેમાંથી કેટલાક કૃત્રિમ રંગો બનાવી શકાય છે, પણ તે કોલટાર જેવા એક જ પદાર્થમાંથી બનાવી, રસાયણશાસ્ત્રીઓએ જગતને છક કરી નાખ્યું છે.

રસાયણશાસ્ત્રે ઉદ્યોગની બધી શાખાઓમાં પોતાના કિસ્સા દેક્યા છે, પણ ગંગના ઉદ્યોગને તો તેણે સૌથી વધારે અજમાવવામાં મૂકવા માંડ્યો છે

લાકડાંમાંથી નીકળતો ટાર લકડાં અને ધાતુકામ ઉપર રંગ લગાડવાના કામમાં વપરાતો તે ઉપરથી મહેજ એમ સૂઝ્યું કે કોલટાર પણ એ કામ સારું વાપરી શકાય, પણ તેમાં થોડે સુધારા કરવાની જરૂર હતી. તેમાં રહેલા જિંદી જાય તેવા પદાર્થો કાઢી નાખવાના હતા, તે કોલટારને નાપ ઉપર મૂકી ઉકાળી ઉડાવી દેવા માંડ્યા પણ તેમાં આગ થવાની હમિયા ધાસ્તી રહેતી આથી ખુલ્લા વાસણમાં ઉકાળવાને બદલે 'સ્ટીલ' અથવા 'જતર'માં કોલટારને ગાળવા માંડ્યો

* * *

ખરી રીતે જોઈએ તો કોલટારની નીપજનો ખરો ઉપયોગ તો ૧૮૫૬ના વર્ષમાં થયો કિવનાઈન કૃત્રિમ રીતે બનાવવા સારું એનિલિન ઉપર પોટાશિયમ બાયકોમેટની પ્રક્રિયા અજમાવવા જતા પરકીનને એક જાતનો જાબુડિયો રંગ જેને 'મોવ' કહે છે તે અકસ્માત રીતે મળી આવ્યો. આ રીતે કોલટારમાંથી પ્રથમ જ રંગ ઉત્પન્ન થયો

* * *

૧૮૫૬માં પરકીને એનિલિન ઉપર બાયકોમેટનો પ્રક્રિયા કરીને મોવ બનાવવા માંડ્યો, નેચરના જોવામાં આવ્યું કે એનિલિનને પ્રક્રિયાવાળા બીજા પદાર્થો સાથે ગરમ કરવાથી રાતો ગંગ ઉત્પન્ન થાય છે. ૧૮૫૮માં રોડમેનને પણ આ વાત નાથી લાગી, પરંતુ તેઓ આ રાત રંગન કચરો નાખતા. એમ છતાં એ જ વર્ષમાં બે ફ્રેન્ચ માગ્યાનાવાજાઓએ એનિલિન ઉપર કોમિક એનિડ અથવા એવા જ પદાર્થોના કાર્યથી રાતો ગંગ બનાવવાના પેટંટે લીધા. આ ગંગ બનાવતો ફૂલ રંગવામાં વપરાતો એક વર્ષ પછી બે અંગ્રેજ રસાયણ શાસ્ત્રીઓ મેંડોલેક અને નિકલ્સને એક બીજે ઉત્પ્રેરક (catalyst) વાપર્યો અને તેથી રાતો રંગની નાપજ પ્રથમ કરતા બમણી થઈ અને આ ધંધા તદ્દન નવા પાયા પર મુકાયો. તેમની રીત મુરાપના મુખ્ય મારખાનામાં માટા પાયા પર વધરાય છે અને તેથી જો ગંગ ઉત્પન્ન થાય છે તેને 'મેન્ડેલેક' કા છે

મેજેન્ટા બન્યા પછી કોલટારના ઉદ્યોગમાં મહત્ત્વનો ફેરફાર થયો શાસ્ત્ર અને ઉદ્યોગ બંનેને મોટો ફાયદો થયો હાલના ક્ષાનિપુણો રગની ભલકની આમે વાધો લે તે છતાં રગ જ્યાંબધ બને છે, અને આ દેશમાં કીરમજી રગ કરવામાં ને માલ લાખો ફિપિયાનો આવે છે તે દેખીતો લીલા ચળકવાળા દાણા જેવો લોચ છે, પણ તેનું પાણી લાલ રંગનું થાય છે

કોલટારની બનાવટનો ઉદ્યોગ જેમ જેમ ખીલતો ગયો તેમ શાસ્ત્રની શોધખોળ પણ વધતી ગઈ આજકાલના રસાયણશાસ્ત્રનો મુખ્ય સવાલ એ છે કે સંયુક્ત પદાર્થની ઘટના નક્કી કરવી એટલે કે કોઈ એક અણુ કેટલા પરમાણુ અને કયા મૂળતત્ત્વોનું બનેલું છે અને તે પરમાણુ અણુમાં કેવી રીતે જોડાયેલાં છે, આ જાણવા પછી જુદા જુદા પરમાણુને અનુકૂળ પડતી રીતે જોડીને કોઈ પણ સંયુક્ત પદાર્થ બનાવી શકાય કોલટારના ઉદ્યોગમાં રસાયણસંયોગની આવી ફેનેહના ઘણા દાખલા મળી આવે છે, જેમાંના યોગ તમારી આજળ રજૂ કરવામાં આવશે

લોફમેનનું નામ કોલટાર રગના ઉદ્યોગને શાસ્ત્રીય રીતે વધારનાર તરીકે સારી પેઠે વખણાયું છે અને ૧૮૬૩માં તેમણે મેજેન્ટાની શોધખોળ કરી અને બનાવી આપ્યું કે તે ‘શેઝેનિલિન’ નામના બેઝનો જાર છે, એ બેઝ છૂટ્ટો પાડ્યો અને તેનું પૃથક્કરણ કર્યું અને તે બેઝ તથા તેમાંથી મળતા જાબુડિયા અને ભૂરા પદાર્થોની ઘટના સિદ્ધ કરી વળી તેણે ૧૮૬૪માં એક અગત્યની શોધ કરી મેજેન્ટા શુદ્ધ એનિલિનમાંથી મળતો નથી, પણ એ રગ બનાવવાને માટે એનિલિન અને ટોલ્યુઇનનું મિશ્રણ થવું જોઈએ

લોફમેને કરેલા નિર્ણયથી શેઝેનિલિનની ઘટના વિષે સ્વાભાવિક રીતે સૂચના મળી, અને નવી શોધો શરૂ થઈ આખરે જે જર્મન રસાયણશાસ્ત્રીઓ એમીલ અને ઓટા ફીશરે ‘મીથેન’ અથવા ‘માર્શગેસ’ના સાધિત પદાર્થ ‘ટ્રાય ફીનાયલ મીથેન’ નામના પદાર્થમાંથી શેઝેનિલિન તૈયાર કરીને તેની ઘટના નિદ્ધ કરી આપી મેજેન્ટાની ઘટનાના વિષયમાં આ પ્રમાણે માત્ર રસાયણ-શોધથી પ્રકાશ પડ્યો

સદ્ગુહર્યો, આ રસાયણિક શોધોથી એકમાત્રી બીજે, બીજામાંથી ત્રીજે, એમ શોધ જેમ જેમ આગળ વધતી ચાલી તેમ તેમ એક કોલટાર અને તેમાંથી થતી ચીજોનો વિસ્તાર એક પછી એક એવી રીતે ચાલ્યો કે તે સઘળાનું એક ભાષણમાં વિવેચન કરવું એ અશક્ય થઈ પડે. આગળ જે મેં કહ્યું છે તે ઉપરથી રસાયણશોધથી કેવી રીતે અનુક્રમે નવા નવા રંગપદાર્થો બનતા ગયા તેનો તમને કંઈક ખ્યાલ આવશે મને એક કોલટાર જેવા નકામા ગણાતા પદાર્થમાંથી ઉત્પન્ન થયેલી ચીજોનો વ્યાપાર કેટલો બધો વધી પડ્યો તેની તમે અટકળ કરી શકશો. કોલટારની ચીજોનો થતો આટલો મોટો વ્યાપાર કોને જાણી છે ? રસાયણશાસ્ત્રની શોધખોળને—કીમિયાને—કીમિયાગરને માત્ર ચાલીસ વર્ષની રસાયણશાસ્ત્રીઓની શોધખોળથી દુનિયાને ગજવર વ્યાપાર મળ્યો છે જર્મનીમાં લાખો રૂપિયાનો માલ તૈયાર કરવામાં આવે છે, અને ગગ મોટા તળાવનાં તળાવ બરીને ત્યાં બનાવવામાં આવે છે.

એ રંગવાનો ધંધો આપણા દેશમાં કેવી રીતે દાખલ થયો ? આપણા દેશમાં દેશી રીતે કેટલીક વનસ્પતિઓના રંગો દેશી રંગનારાઓ પોતાને સારું તૈયાર કરતા, અને તે વડે સાધારણ રંગકામ ચાલતું પણ જ્યારથી પરદેશના રંગની આયાત કરવામાં આવી ત્યારથી દેશી રંગોને બદલે એ પરદેશી રંગો રંગવાના કામમાં વપરાવા લાગ્યા પણ જ્યાં સુધી એ પરદેશી રંગો સમઘી જરૂરનું જ્ઞાન રંગનારાઓમાં ફેલાયું નહિ ત્યાં સુધી પરદેશી રંગની આયાત નામની જ રહી, પણ વડોદરામાં શ્રીમંત મહારાજ સયાજીરાવના આગ્રયથી ‘કલાભવન’ ઉઘાડવામાં આવ્યું અને તેમાં રંગજા શીખવાના વર્ગો ઉઘાડવામાં આવ્યા, ત્યારે કેટલાક રંગનું કામ શીખવા માટે જોડયા અને તેમાંથી તૈયાર થઈ જુદા જુદા થલેરોમાં જુદી જુદી મિલોમાં રંગનું કામ કરવા લાગ્યા. આમ જોતા જોતામાં પરદેશી રંગની આયાત આપણા દેશમાં વધી પડી હજી આપણા દેશમાં રંગનો ધંધો બરાબર જામ્યો નથી, પણ એવો વખત નજીક આવતો જાય છે કે આપણી મિલવાળાઓ અને મૂડીવાળાઓને એ ધંધા તરફ લક્ષ આપવું પડશે, અને તેથી હજી પરદેશથી રંગની આયાત બહુ ભારે કરવી પડશે, અને લાખો કરોડો રૂપિયાનો માલ પરદેશમાંથી લાવવો પડશે.

જ્યાં સુધી આપણા દેશમાં રજ બનાવવાનાં કારખાનાં નહિ થાય ત્યાં સુધી આપણે દેશ પરદેશનો માથ વાપરવો, અને જે પરદેશનો માથ જ આપણે વાપરવાનો હમેશને માટે રહ્યો તો પછી આપણી બધી મહેનતનાં ફળનો મોટો ભાગ તો તેઓ ખેંચી જાયે આ અટકાવવા સારું આપણા દેશમાં રસાયણ ઉદ્યોગ ખિત્તવવાની જરૂર છે આપણે આપણી પ્રજાની ઋણ રસાયણજ્ઞાન અને તેના ઉદ્યોગ તરફ ખેંચવી જોઈએ આપણા લોક ધધા માટે વલખા મારે છે તેવામાં જાહેર રીતે રસાયણ ધધા સમગ્રી ભાષણો આપવામાં આવે, અને જાહેર રીતે લેખકો, વર્તમાનપત્રો, માનિકો વગેરેમાં એ વિષયને સારી પેઠે ખર્ચે તો બહુ ફાયદો થવાનો સંભવ છે મારા સારા રસાયણશાસ્ત્રીઓ જ્યાં સુધી આપણા દેશમાં થશે નહિ, અને જે રસાયણશાસ્ત્રીઓ કામ કરવાને શક્તિ ધરાવતા હોય તેમનો યોગ્ય આદર કરી તેમના જ્ઞાનનો ધધાદારીઓ, વેપારીઓ અને મિત્રમાત્રિમે લાભ લેશે નહિ ત્યાં સુધી આપણો દેશ એ અઘીકિક કમળથી થતા લાભ મેળવવાને કમનમીજ રહેશે

* * * *

ભાષણ બીજું

વિષય . જર્મનીમાં રાસાયણિક ઉદ્યોગો અને સંશોધનનો અર્થ

બાનુઓ અને ગૃહસ્થો,

જ્યારે આપણે રસાયણઉદ્યોગ ઉપર વિવચન કરીએ છીએ ત્યાર જર્મનીનો રસાયણઉદ્યોગ જેની વિસ્તીર્ણતા અને વિવિધતામાં કોઈ પણ દેશ બરાબરી કરી શકે એમ નથી તેના સમગ્રી કાંઈ હકીકત આપણે જાણવી જોઈએ રસાયણ ઉદ્યાગનું મુખ્ય મથક જર્મની જ છે રસાયણઉદ્યોગનું સર્વર્ધન એ દેશમાં આગળ બધું ક્યા કારણથી થયું તે પણ આપણે જાણવા જોઈએ ખરું જોતા રસાયણઉદ્યોગ જર્મનીમાં આ સદીમાં જ વધ્યો છે, એટલે સર્વર્ધન ધણું જગતીથી થયું એમ પણ કહેવું જોઈએ રસાયણઉદ્યોગનો આધાર ખાણો

અને ખેતી ઉપર જ છે જે દેશમાં એ બન્ને સારી પેઠે ખીંચેલાં હોય ત્યાં આગળ જ રસાયણ ઉદ્યોગ વધી શકે

જર્મનીમાં ઘણા જૂના વખતથી ખાત્રો અને ધાનુષ્યોપનનું કામ ખીંચેલું છે, અને અનેક પ્રકારના ખનિજ પદાર્થો મળી આવે છે એ જ પ્રમાણે વિશિષ્ટ જેવા રસાયણશાસ્ત્રીની સોધોથી ખેતીમાં પણ ઘણો સુધારા થયો ગયો રીતે ખાત્રો અને ખેતીમાંથી રસાયણઉદ્યોગને માટે જે જે પદાર્થોની જરૂર છે તે તે પદાર્થો મળી આવવા લાગ્યા એ બેમાં ત્રીજી બાબત ઉમેરાય છે, અને તે જર્મનીમાં બહોળા વેપારને લીધે અનેક દ્રવ્યો જર્મનીમાં આવવા લાગ્યા આ ત્રણ વાતો મળવાથી રસાયણઉદ્યોગ આપોઆપ કાંઈ નીકળી નહીં આવે આપણા હિંદુસ્તાનમાં એ ત્રણે બાબતો થોડે કે ઘણે અંશે છે જ તેમ છતાં રસાયણઉદ્યોગની કાંઈ વૃદ્ધિ થતી જોવામાં આવતી નથી

જર્મનીમાં રસાયણઉદ્યોગનું મુખ્ય કારણ તો ત્યાંનું રસાયણ શિખણ જ છે ત્યાંના રસાયણ શિખણની પદ્ધતિ જ એવી છે કે દરેક શીખનાર જાણે શોધક થતો હોય તેવી રીતે શીખે છે બીજા યાત્રિક ઉદ્યોગોમાં જેમ મૂળ સિદ્ધાંતો કાયમ રહે છે અને થોડો ઘણો ક્રિયામાં ફેર પડે છે તેમ રસાયણઉદ્યોગમાં નથી યાત્રિક ઉદ્યોગના કારખાનાં જેમ શાસ્ત્રીય જ્ઞાન વગરના માત્ર અનુભવથી શીખેલા માણસોથી ચાલે છે તેમ રસાયણઉદ્યોગમાં બની શકે નહિ યાત્રિક ક્રિયા આખે દેખાય એવી છે એટલે કારખાનામાં કામ કરનારા ચાલાક મજૂરો પણ એ ક્રિયાઓ જોઈ જોઈને શીખી શકે રસાયણક્રિયા પરમાણુ વચ્ચે થાય છે, અને તે પરમાણુના વ્યાપાર આખે દેખી શકાતા નથી તે સમજવાને અને ચલાવવાને માટ જ્ઞાનવગુ જ જોઈએ આ વાત જર્મન લોકોએ સ્વીકારી અને તેથી તેમને આટલો બધો લાભ થયો રસાયણઉદ્યોગમાં તો જે ક્રિયાઓ ચાલે છે તે ક્રિયાઓના સિદ્ધાંતો પણ બદલાતા જાય છે એટલે તેમાં મૂળ આધાર જ જ્ઞાન ઉપર છે આપણા દેશમાં ઉદ્યોગો જેમાં માત્ર અનુભવ અને હાથકારીગરીની જરૂર છે, તે ઘણા ખીંચા છે, પણ રસાયણઉદ્યોગ જેનો મૂળ પાસે જ્ઞાન છે તેને માગના ઘણાખરા પ્રયત્નો નિષ્ફળ થયા છે એમાં કાંઈ નવીન નથી કારણ કે આપણા દેશમાં રસાયણનું જ્ઞાન મેળવવાનું સાધન જ જોઈએ તેવું નથી

આ મુંબઈ ઈલાકામા તો એ માટે પ્રયોગ પણ રાખ્યા નથી અને વિદ્યાર્થી ફક્ત પરીમાને સારુ વિષય ગોખી મારે છે જ્ઞાન સંપાદન કરવાની જે ખરી અન્વેષણ પદ્ધતિ તે તો આપણે હજુ જાણતા જ નથી બધું જ શિક્ષણ પકનપદ્ધતિથી થાય છે રસાયણના પ્રાયોગિક આભ્યાસ-ગમા માત્ર ટેસ્ટ ટ્યુબ પકડતા શીખવવામા આવે છે

* * * *

જર્મન રસાયણઉદ્યોગનો આધાર બંકે પ્રાણ અન્વેષણ છે રાજ્ય તરફથી અન્વેષણશાળાઓ સ્થપાઈ છે તેની સાથે દરેક મોટા રસાયણ કારખાનામા પણ અન્વેષણશાળાઓ સ્થપાતી જાય છે હાલમાની ઘણી સૈદ્ધાંતિક શોધો પણ કારખાનામાથી જ ઉત્પન્ન થઈ છે તેમ જ સરકારી પ્રયોગશાળાની શોધોને માટે સૂચન તેમ જ સાધન રસાયણઉદ્યોગમાથી જ મળ્યાં છે એ ઉપરથી એટલું ધ્યાનમા લેવાનું છે કે અન્વેષણ અથવા શોધ અને ઉદ્યોગ સાથે સાથે જ ખીલી શકે જ્યાં સુધી આ દેશમા રસાયણઉદ્યોગો સારા પાયા ઉપર આવ્યા નથી ત્યાં સુધી મોટી શોધોની આશા રાખવી એ ભૂલભરેલું છે

* * * *

જર્મનીમા ઉદ્યોગ એટલા મોટા પાયા પર આવી ગયો છે કે ત્યાં કારખાના વાળાઓને પણ અન્વેષણશાળા રાખવી પડે છે આ દેશમાં તો હજુ બધું કામ ગતાનુગત અથવા ગાડરિયા પ્રવાહથી ચાલે છે મિલનો ઉદ્યોગ આટલો બધો વધી ગયો તોપણ તેમા શાસ્ત્રના કોઈ ભાવ પૂછતું નથી ઊલટું શાસ્ત્ર તો ન જોઈએ એમ માનવામા આવે છે જર્મનીના રસાયણઉદ્યોગમા ઊંચા પ્રકારના શાસ્ત્રીય શિક્ષણની આવશ્યકતા ગણાઈ છે અને કારખાનાવાળાઓ રસાયણના શાસ્ત્રીય શિક્ષણ વગરનાને દાખલ કરતા નથી આ આપણા લોકોને સમજતા ધોખા વખત લાગશે અન્વેષણશાળામાથી અન્વેષકો તો કદાચ તૈયાર થઈને નીકળશે પણ તે અન્વેષકોને તો કોઈ કારખાનાવાળા કે મિલવાળા ઊભા નહિ રાખે તેમને તો બધા વહેવારકુશળ અને શાસ્ત્રશૂન્ય માણસો જોઈએ

જર્મનીમા આ શાસ્ત્રની, ઉદ્યોગસંયોગથી દિન પ્રતિદિન વૃદ્ધિ થતી જવાની; અને બીજા દેશોમા જ્યાં સુધી શાસ્ત્રની કિંમત કરવામા આવશે નહિ ત્યાં સુધી

ઉદ્યોગની વૃદ્ધિ થઈ શકવાની નથી આ વાત મિસ્માર્ક જેવા દીર્ઘદર્શી રાજ્ય-
કારભારીના લક્ષમાં હતી અને ૧૮૭૭મા પેટંટનો કાયદો કરવામા આવ્યો,
અને તેથી બધી રનાયણશોધાનું રમણ કરવામા આવ્યું પેટંટના કાયદા પહેલાં
દરેક નવી શોધશાળાઓને છુપાવી છુપાવીને કામ કરતું પડતું પણ હવે તે
પેટંટની બધી વિગત છપાઈને બહાર પડે છે અને તેથી જ્ઞાનમા ઘસો વધારો
થાય છે

* * * *

ભાષણ ત્રીજું

વિષય રસાયણઉદ્યોગ અથવા દુનરનો કીમિયા

બાનુઓ અને ગૃહસ્થો,

હુમા કહે છે કે શાસ્ત્ર આપણા અસ્તિત્વના સર્વ વ્યવહારોમા પ્રવર્તે છે,
સાર્વજનિક મર્વ કામોમાં તેની સલાહ લેવામા આવે છે, ઉદ્યોગની હાલની
વિશાળ આગાહી તેને લીધે છે, ખેતી તેની સહાયથી ઉત્તાર પામે છે, વ્યાપાર
પણ તેની શોધોથી ખીડતો જાય છે, મુદ્રકશા પણ તેને લીધે બદલાઈ ગઈ છે,
રાજકાર્યભારની મમલતમા પણ તેને દાખલ કર્યા વગર છૂટકો નથી દ્રવ્યોત્પાદન
કરવાને માટે શાસ્ત્રિક રસાયણ અને બીજા પ્રકૃતિશાસ્ત્ર આવશ્યક નાનકે થઈ
પડ્યા છે લોખ અને ઘઉંરોનું આરોગ્ય જાળવવા માટે પણ શાસ્ત્રની મદદથી
સુખનાં સાધનો સામાન્ય થતા જાય છે, મનુષ્યનું આયુષ્ય વધતું જાય છે,
દ્રવ્યની વહેવણી બરાબર થતી જાય છે અને મુદ્રની મામગી વધતી જાય છે
રાજ્યોના ખજાના પણ વધતા જાય છે શાસ્ત્રની મદદથી જમીનમાના તત્ત્વો
શોધાય છે અને નવા ખાતસ ખેતીને સારુ નખાતા જાય છે તેની જ મદદથી
ઉદ્યોગની નવી ક્રિયાઓ શોધાતી જાય છે અને વાર્તામાંના રામચોને પણ હાથવી
નાખે તેવા મહાભારત યંત્રો અને પરીની નાજુક આગવીઓ જોડે હસીકાઈ
કરે એવાં બારીક યંત્રો આપણા હાથમા શાસ્ત્રે મૂક્યા છે * * *

શાસ્ત્રનો પ્રદેશ ઘસો વિસ્તીર્ણ થતો જાય છે અને તેથી તેમા કામ કરનારાઓએ
જુદા જુદા વિભાગો પાડી લીધા છે એ બધા વિભાગોના મૂળ પાયામાં પદાર્થ-

વિજ્ઞાન અને રસાયણવિજ્ઞાન છે એ બન્ને શાસ્ત્રોમાં પદાર્થમાં થતા જુદા જુદા ફેરફારોનો વિચાર કરવામાં આવે છે જે શાસ્ત્રમાં થયેલ તના ફેરફારો અને તેના કારણોનો વિચાર કરવામાં આવે છે તેને પદાર્થવિજ્ઞાન કહે છે બીજા ફેરફારો એવા છે કે તેથી પદાર્થની ઘટના અને ધર્મ બદલાઈ જાય છે, આવા ફેરફારો અને તેના કારણોનો વિચાર રસાયણશાસ્ત્રમાં કરવામાં આવે છે રસાયણ શાસ્ત્રના પ્રદેશમાં આવી રીતે નીચેની વાતનો સમાવેશ થાય છે પદાર્થોના ઘટ્ટોનો નિર્માણ કરવો, તેનું પૃથક્કરણ તથા સંયોગીકરણ કરવું અને એ સમગ્રી નિયમોનું શોધન કરવું

રસાયણની મૂળ ઉત્પત્તિ આદિકાળમાં જ થયેલી છે, અને જેમ બધા શાસ્ત્રની મૂળ ભૂમિ હિંદુસ્તાન છે, તેમ એની પણ છે રસાયણના મૂળ હેતુ શાસ્ત્રશોધનના નાહો પણ વ્યાવહારિક હતા આ પ્રમાણે રસાયણનો હેતુ પારસા મહિં શોધીને સઘળા જગતને કાવનમય કરવાનો હતો અને અમૃત અથવા ‘એલીઝિર’ શોધી મનુષ્યનું આયુષ્ય વધારવાનો હતો

આવી રીતે અત્તલના તરંગો ઘણા લાગ્યા હતા પણ લાલના રસાયણના હેતુ જુઓ તોપણ તેને મળતા જ છે એક તો દ્રવ્યોત્પાદન કરવા માટે હલકી વસ્તુને ઊંચા પ્રકારનાં રૂપ અને ગુણ આપવાનો હેતુ છે અને બીજો આરોગ્યના સાધનો વધારવાનો છે અત્તલના કીમિયાગરના વિચારો શેખરલ્લી જેવા હતા અને પદ્ધતિસર પ્રયોગ કરવામાં તેઓ અજણ્યા હતા અને તેથી જ તેમના પ્રયત્નો ઘણા અશે નિષ્ફળ ગયા હિંદુસ્તાનમાંથી રસાયણનો પ્રચાર મિસર દેશમાં અને ત્યાંથી અરબસ્તાનમાં થયા, ત્યાંથી ગ્રીસ દેશમાં અને ત્યાંથી રામમાં પણ દાખલ થયો આ નર્વ દેશમાં રસાયણના અભ્યાસનો હેતુ વ્યાવહારિક હતો અને દેવળોમાં પણ પ્રયોગશાળા કાઢવામાં આવતી, અને ધાતુમિશ્રણ, કાચ, સાંતુ, દવા અને જતુનાથકા સમગ્રી પ્રાચીન વખતમાં શોધ થયેલી હતી

પણ તે વખતમાં અરબોકન થકિતના અભાવને લીધે અને પદ્ધતિસર પ્રયોગ ઉપર આધાર રાખવાને બદલે કંવપનાથી નીકળતા તરંગોને સત્ય ગણવાને લીધે શાસ્ત્રનો વાસ્તવિક વધારા થઈ શક્યો નહિ એરિસ્ટોટલ જેવા

તત્ત્વવેત્તા જ્યારે એમ માને કે સખશી ભગેલા વાનાપુમા અને ખાલી વાનામમા એક સરખુ જ પાણી રહી થકે એ કેવુ આશ્ચર્યજનક છે ! આ વાતનો નિર્ણય સહેજ અજમાયશ કરવાથી થઈ શકત પણ એસ્મિટોટલનુ માનવુ જ એમ ઇંતુ કે પ્રયોગ અને ઉદ્યોગથી વિચારની પદવી ઘટી જાય છે

*

*

*

અર્વાચીન કાળમા રનાયણશાસ્ત્રનુ સર્વર્થન અને તેના ઉપયોગ એટલા બહોળા થયેલા છે કે તેમનુ યથાર્થ દિગ્દર્શન કરવામા ઘણા લાગે વખત ગેકાએ તેટલા માટે રનાયણશાસ્ત્રની નર્વ શાળાઓનુ વર્ણન હુ કરવા માગતો નથી, પણ ગયા સૈકામા જર્મનીમા રનાયણશાસ્ત્રનુ ઉત્પાદન અને સર્વર્થન કેમ અને કેટલુ થયુ અને તેથી રનાયણઉદ્યોગનો કેટલો મુધારો વધારો તે દેશમા થયો અને રનાયણશાસ્ત્રની શોધખોળ કરવાથી તેની પ્રગતિ થઈ એ ટૂંકમા કહી શકાય

*

*

*

રનાયણપૃથક્કરણની આવશ્યકતા :

રનાયણઉદ્યોગમા જે જે માટા વધારા થાય છે તે રનાયણ પૃથક્કરણને લીધે જ છે રનાયણ પૃથક્કરણની ક્રિયાત્મક રીતોથી મૂળ, મધ્યની અને છેવટની શુ શુ વસ્તુઓ થાય છે તેની ઘટનાની આપણને ઘણી જ તહેલાઈથી ખજર પડે છે અન્વેષણની રીતો જેમ જેમ પૂર્ણ થતી જાય છે, તેમ તેમ રનાયણ ઉદ્યોગ ઘણો જ ખીલતો જાય છે અન્ન અને પાણી તપાસવાનુ કામ મુસોપની અન્વેષણ શાળાઓમા લમણા ઘણા જ માટા પાયા ઉપર થનું જાય છે અને તેની રીતો રનાયણ શોધખોળથી ઘણી જ પૂર્ણ થતી જાય છે લમણાં ઘોડા વખત ઉપર ઘીનો કાચદો મુનઈ સરકાવ પાસ કર્યા છે, તેમા ઘીમા અને બોંડ વસ્તુઓમાં ભેગનેજ કરનારને દિશાપાત્ર દર્શાવેલા છે પણ ચહેરમાં વેવાની ખાવાની વસ્તુઓમા હજી કાંઈ સુધારો થયો હોય એમ માન્યુમ પડનું નથી જ્યાં સુધી આ ચહેરામા તાર્કિકનિક અન્વેષણ શાળાઓ સ્થાપવામાં આવશે નહિ અને તેની જરૂરિયાત સ્વીકારવામા આવશે નહિ ત્યાં સુધી લેખેને તે કાચ નો કેવી રીતે લાભ લેવો તેની સૂઝ પડશે નહિ. તેથી હમણાં વપરાતી રીજેમા સુધારણી

આશા રાખવી એ ધારા જ બૂલબૂલું છે પાત્રીનું પૃથક્કરણ પણ આરોગ્ય અને ઉદ્યોગ માટે તેટલું જ આવશ્યક છે

* * *

ઔદ્યોગિક શિક્ષણનો વિકાસ :

આયુષ્યશાસ્ત્રની પ્રગતિ કરવામાં ઔદ્યોગિક શિક્ષણે પણ ઘણી મારી મદદ કરી છે, તેના તરફ આપણે હવે આપણું ધ્યાન ખેંચીએ ઉદ્યોગનું જ્ઞાન આપવાની નિશાળો અને કૉલેજો હામણાના સૈકામાં નીકળેલી છે ઈંગ્લેન્ડમાં ઉદ્યોગનું જ્ઞાન આપવાની નિશાળો છે જેમાં એવન્સ કૉલેજ અને સીટી એન્ડ ગિલ્ડ્સ વાડન ટેકનિકલ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ આ બે મોટામાં મોટી છે ઊંચું સ્તાપ્યજ્ઞાન મેળવવાને માટે આપણા ઈલાકામાં કોઈ પણ સગવડ નથી જેવી રીતે કલકત્તાની પ્રેસિડેન્સી કૉલેજમાં મોટી લાંબોરેટરીની સગવડ છે તેવા પ્રજારની સગવડ આપણે ત્યાં મિલકુલ નથી ઉદ્યોગનું જ્ઞાન આપવાને મુંઝઈમાં ફક્ત એક શાળા છે, જે વિક્ટોરિયા ટેકનિકલ ઇન્સ્ટિટ્યૂટ છે તેમાં ફક્ત સ્પીનીંગ, વીવીંગ અને મિટ્રેનીકલ એન્જિનિયરીંગના વિષયો શિક્ષવવામાં આવે છે અને બીજા અગત્યના વિષયો જેવા કે બ્લીચીંગ, ઇઈંગ, કૅલિકો પ્રિન્ટીંગ, ફીનીશીંગ, સાઈઝીંગ—જેના ઉપર મિલઉદ્યોગનો બધો આધાર છે તેવા વિષયો પ્રત્યે મિલકુલ દરકાર રાખવામાં આવતી નથી ઉદ્યોગનું જ્ઞાન આપવાને માટે ધારા ઉમંગ અને હોશથી વડોદરા રાજ્યમાં કલાભવનમાં એક મોટો પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો હતો અને સર રમન્ડ વેસ્ટના શબ્દોમાં, “જે તે શુદ્ધ શીલવાળા માણસોથી ફનેડમદ રીતે પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હોત તો વડોદરા હિંદુસ્તાનનું બુદ્ધિનું સ્થાન થઈ પડત અને દેશીઓનું અગણિત ભણુ થયા વગર રહેત નહિ” સઘળું શિક્ષણ ગુજરાતી અને મરાઠી દ્વારા મફત આપવામાં આવતું હતું, અને શાસ્ત્રીય અને ઉદ્યોગના પુસ્તકો પ્રગટ કરવાને રૂપિયા પચાસ હજારની રકમ મળુર કરવામાં આવી હતી અને ઘણા પુસ્તકો તૈયાર કરવામાં આવ્યા હતા કલાભવનનું બધારણ યુરોપનાં પૌલી ટેકનિક શાળાઓનું અનુકરણ કરીને કર્યું હતું

* * *

ઓગણીસમી મહીનું જર્મની ખાતેનું સમાયજી શિક્ષણ :

રસાયણશાસ્ત્રમાં જે વ્યાવહારિક જ્ઞાન આપવામાં આવે છે તેની સ્થાપના કરનાર વિભાગ હતો અને તેણે પોતાની પ્રયોગશાળા સ્થાપી હતી તેમાં મુખ્યત્વે કરીને પુખ્ત ઉંમરના શિષ્યો દાખલ થયા હતા વિભાગને મોટા શિક્ષક તરીકે ઘણું જ માન આપવામાં આવે છે તેનું કારણ એ છે કે તેણે પોતાના શિષ્યોની સર્વ શક્તિ વધારવામાં અને તેમનામાં ખરે શાસ્ત્રીય રસ ખીડવવામાં ઘણું જ પ્રયાસ કર્યો વિભાગની પ્રયોગશાળાનું અનુકરણ કરીને બીજી મોટી પ્રયોગશાળાઓ યુરોપ ખંડમાં સ્થાપવામાં આવી અને તેમાં વ્યાવહારિક અને રસાયણઉદ્યોગનું જ્ઞાન આપવામાં આવ્યું અને હમણાં પણ આપવામાં આવે છે જર્મનીની અને બીજા દેશોની પ્રયોગશાળામાં એટલો ફેર છે કે જર્મનીમાં વિદ્યાર્થીઓને કામ કરવાને ઘણી જ સગવડ કરી આપવામાં આવે છે અને શિક્ષણના પ્રમાણમાં ફી ઘણી જ ઓછી રાખવામાં આવે છે જર્મનીની પ્રયોગ શાળાનું પાષણ રાજ્ય કરે છે તેમ બીજા દેશોમાં નથી

મદ્રાસના ગ્રેજ્યુએટોને મિ કિંગે કરેલા ઉપદેશો ઘણા ધ્યાન રાખવા લાયક છે કેટલીક અફસોસની વાત છે કે જે દેશમાંથી સીસુ જોઈએ તે જ મળી આવવા છતાં, લોખંડની જુદી જુદી જાતની શુદ્ધ કાચી ધાતુ જથ્થામય દેખાતાં છતાં, રૂપાની ધાતુનો ભાર ખાણમાં માલૂમ પડી આવતો છતાં, ફક્ત કોલસાનો ઉપયોગ ન કરવાને લીધે તેનો કાંઈ પણ લાભ લેવામાં આવતો નથી એ કેટલી દિલગીરીની વાત છે કે કેઓલિનને માટે સુચિત્ત કુબાર નથી અને મેરડમ માંથી એન્યુમિનિયમ કાઢનારા નથી એ કેટલી થરમ ભગ્વી વાત છે કે સિંદુ સ્તાનના રહીશો ઘાસ અમર્યાદ મળતું હોવા છતાં કાગળ પરદેશથી મંગાવવાને અચકાતા નથી પંદર વીસ વર્ષ પછલાં જે દેશનું નામ સભાળતું નહોતું તે જાપાન દેશથી દીવાલની મંગાવતા આપણા યશના લોભે આનાકાની કરતા નથી એ કેટલી તાજુબીની વાત છે કે પિત્તળના વાગમો આપણે ઘરમાં વાપરીએ છીએ તે પરદેશથી મંગાવતા લાગુ આવતી નથી કેટલી નવાઈની વાત છે કે બધી જાતની ધાતુઓ, વસ્તુઓ, ચીજો, પદાર્થો આપણા દેશમાં મોટી સંખ્યામાં અને જથ્થામાં મળવા છતાં બારીના કાચથી તે ટાંકડી કે પાર્સલ ખાંપવાની

દોરી સુધીની તદ્દન નાની અને નજીવી ચીજોને માટે પણ આપણા દેશના લોકોને પારકા દેશના લોકો તરફ જોવું પડે છે જ્યાં સુધી આપણા દેશમાં એવી ચીજો પેદા કરવાના કારખાના નીકળશે નહિ, ત્યાં સુધી આ દેશમાં સુધારો કદી પણ થશે નહિ, અને સે કડે એકસઠ માણસો ભૂખે પીડિતા લોકો મરતા અચ્છે નહિ

* * *

શ્રી સયાજી જ્ઞાનમંજૂષા

“મન જોટલે અંશે પોતાને માટે વાચા પ્રાપ્ત કરે છે તેટલે અંશે સર્વર્ધન પામે છે, પરભાષા દ્વારા એ પ્રાપ્ત થઈ શકે નહિ માતાના ખોળામાં રમતા જે ભાષા શિખાય તેમાં જ આપણી લાગણી, ભાવના અને વિચારમય જીવન બધારણ પામે છે જે કોઈ બાળક કદાપિ એક જ વખતે બે ભાષાઓમાં સરખી રીતે ઊછરી શકે, તો તેટલી તેને હાનિ જ છે તેનું માનસિક તથા આત્મિક સર્વર્ધન એથી બેવડાંશે નહીં પણ અડધું થઈ જાય. ..આ પ્રમાણે શબ્દોને જીવંત કરવાને તેમને જીવનની સાથે તન્મય કરી નાખવા જોઈએ, અને જેમ આપણા બે જીવન નથી પણ એક જ છે, તેમ ભાષા પણ એક જ હોઈ શકે માટે જે જે છતર ભાષાઓ આપણે પ્રાપ્ત કરીએ તે આ સ્વભાષાના સર્બધમાં ગોણુ માત્ર હોઈ શકે ”—પ્રો. લોરી

ઉપલા શબ્દોમાં જે સત્ય સમાયેવું છે તે ઇંસ્ટ ઇન્ડિયા કંપનીના ડિરેક્ટરો તરફથી હિંદુસ્તાનના ગર્વનર જનરલને ઈ સ ૧/૫૪ના જુલાઈની ૧૯મી તારીખે જે મહત્ત્વનો ઠરાવ મોકલવામાં આવ્યો, તેના સમર્થ અને ઉદાર વિચારના લેખકો—લાડ લેલિફેક્સ અને નોર્મણુક—એમણે નિરતર લક્ષમાં રાખ્યું હોય એવું મા મૂમ પડે છે એ ઠરાવને ‘હિંદુસ્તાનની કેળવણીનો પટ્ટો’ એવું નામ આપવામાં આવેલું છે તે યોગ્ય જ છે કારણ કે તે એ ઠરાવમાં ખતાવેલી યોજનાઓનો યોગ્ય અમલ કરવામાં આવે, તો તેથી આ દેશની કેળવણીનો ઘણી ખામીઓ દૂર થયા વગર રહે નહિ, અને પ્રજા સમગ્રને મોટો લાભ થાય પણ અફસોસની વાત એ જ છે કે એ યોજનાઓનો ઇચ્છુ સુધી

જોઈએ તેવો અમલ થયો નથી, અને ઠરાવ લખાયો તે વખતે દેશની કેળવણીમાં જે ખામીઓ હતી તે અઘાપિ ગણ્યમ રહી છે જે શેષ પુસ્તકોના ભાસાતંત્રેને માટે ભોધપત્રો કાઢવાનાં અને સારા ઇનામો આપવાનાં હતાં તે હજુ સુધી બહાર આવ્યા નથી, અને જે યુરોપીય જ્ઞાન બધા લોકોથી પ્રાપ્ત થઈ શકે એવા રૂપમાં લાવવાનું હતું તે હજુ તેમને દુષપ્રાપ્ય જ રહ્યું છે. આત્યાર સુધીમાં જો દેશી ભાષાઓ અવધિત કરવાને મોના પ્રયત્નો કરવામાં આવ્યા હોય તો તે અગ્રેજ સરકાર તરફથી નહિ પણ બહારના સ્વતંત્ર માણસો તરફથી કરવામાં આવ્યા છે કેટલાક વર્ષ પહેલાં મારા કેલાસવાસી પૂજ્ય મિત્ર રા. બ. યશવંત વામુદેવ આથલેની સાથે આ મહત્ત્વના વિષય સંબંધી વાતચીત કરતા દેશી ભાષામાં એક શાસ્ત્રીય ગ્રંથાવલિ તૈયાર કરવાનો વિચાર મને આવેલો, અને તેમના અનુમોદન અને સહાયથી શ્રીમત મહારાજ મયાજીરાવ ગાયકવાડની હજૂરમાં રજૂ કરવાને માટે એક યોજના લખાવેલી કેળવણીના સંવર્ધન માટે દેશવત્સલ શ્રીમત સરકારની સોભાલ ઉત્કર્ષ અને ઉદારતા અમને વિનિત હતી અને મર્વને વિનિત છે.

એ યોજનામાં બતાવવામાં આવ્યું હતું કે સમગ્ર પ્રજામાં જ્ઞાનનો પ્રસાર કર્યા વગર તેમના મનને જાગૃત કરી શકાય તેમ નથી, જ્ઞાનનો પ્રસાર સ્વભાષાના સંવર્ધન વગર બની શકે તેમ નથી, અને સ્વભાષાનું સંવર્ધન જ્યાં સુધી વિદેશી ભાષા જ મુખ્યત્વે કરીને શિક્ષણ માધ્યમ તરીકે વપરાય છે ત્યાં સુધી થઈ શકે તેમ નથી. એમ બતાવવામાં આવ્યું હતું કે વિશેષ કરીને આ ઇલાકામાં તો દેશી ભાષાઓની દુર્દશા છે, ધરાય કે જ્યારે એક તરફથી નાહિત્યસમૃદ્ધિ જોઈએ તેવી પ્રતિષ્ઠિત નથી એમ કહીને તેના પ્રતિપક્ષીઓ તેનો ઈર્ષી કેળવણીના વિષયોમાં સમાવેશ કરવાની ના પાડે છે, ત્યાર બીજી તરફથી તેના પમકારો એટલું જ બોલીને નતોર માની લે છે કે જ્યાં સુધી એ પ્રકારનો સ્વીકાર થયે નહીં ત્યાં સુધી દેશી ભાષાઓના નાહિત્યનો ઉત્કર્ષ પણ થતો નહીં એમ પણ બતાવવામાં આવ્યું હતું કે આવી સંસ્થિતિને લીધે પમકારો તરફથી નાહિત્યમાં અભિવૃદ્ધિ કરવાનો ક પ્રતિપક્ષીઓ તરફથી જોવું છે તેવું નાહિત્ય સ્વીકારવાનો કોઈ પણ પ્રકારનો પ્રયત્ન થતો નથી અને છેવટે એવું સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું

હનુ કે પ્રાથમિક શાળાઓની બહાર કોઈ પણ સ્થળે દેશી ભાષાઓનો ઉપયોગ ન થવાથી લોકો યુરોપના સાહિત્ય અને ફિલસૂફીનો જ નહીં પણ ત્યાંના શાસ્ત્રો અને કળાઓનો પણ લાભ લઈ શકતા નથી

આ બંને ખામીઓ એક વખતે દૂર કરવાને માટે ગ્રીમન મહારાજ માટેમે વોલ્ટરામા એક હુન્નરશાળા સ્થાપવાનો અને ગુજરાતીમા અને મરાઠીમા બે શાસ્ત્રીય ગ્રંથમાળા તૈયાર કરવાનો હુકમ આપ્યો, અને તેને માટે ઉદારતાથી મોટી રકમો મજૂર કરી આ બંને કામ પછી મને સુપ્રત કરવામા આવ્યાં, અને એ પ્રમાણે કલાભવનનો અને 'ગ્રી સયાજી જ્ઞાનમંજૂષા'નો ઉદ્ભવ થયો

આ સ્થળે દેશી ભાષા દ્વારા ઊંચા પ્રકારનું જ્ઞાન આપવાનો કલાભવનમા જે પ્રયોગ ચાલે છે તે સમઘી પણ થોડું કહેવું ઉચિત છે, કારણ કે 'જ્ઞાનમંજૂષા'ના પુસ્તકોનો પ્રાય કલાભવન અને તેના જેવી પાઠશાળાઓમા જ ઉપયોગ થવાનો છે પ્રયોગ સફળ થયો છે એવી ઘણા મુજોએ પોતાની ખાતરી કરી છે યુનિવર્સિટીના ઘણા પ્રખ્યાત પરીષ્કો ભવનમા પરીક્ષા લેવાને આવેલા, તેમજ કલાભવનમા દેશી ભાષાઓ દ્વારા શિખેલા વિદ્યાર્થીઓનું શાસ્ત્રીય જ્ઞાન યુનિવર્સિટીમા ઈંગ્લીશ દ્વારા શીખેલા વિદ્યાર્થીઓના જ્ઞાનની સાથે મરખાવતા સતોપકારક માવૂમ પડ્યું છે પણ આ પરિણામનું પૂરપૂરું મહત્ત્વ સમજતા હજી ઘણો વિવાદ થશે એમા સંદેહ નથી જપાન કે જ્યાં સ્વભાષા દ્વારા જ બધું શિખાવ આપવામા આવે છે ત્યાંની કેળવણીની સ્થિતિ બધાને વિદિત છે, અને તે છતાં ઘણા થોડા માણસો એ ઉપરથી જે અનુમાન કાઢવું જોઈએ તે કાઢતા દેખાય છે દેશી વિદ્યાલય યુનિવર્સિટી નો દિવસ હજી તો ઘણો દૂર છે પણ મહારાજ સાહેબે જ એ દિશામા પ્રથમ સકાતિ કીધી છે અને એમને શુભહસ્તે જ કોઈ વખત એવી સંસ્થાનો પાયો નખાશે એમ આશા રાખી થમાય છે

'જ્ઞાનમંજૂષા'નું કામ મને કલાભવનના કામના કરતા પણ વધારે કઠિન માંડૂમ પડ્યું છે યુરોપની વિદ્યા આપણા દેશની અદર લાવવામા પ્રથમ અને ઘણી મોટી મુશ્કેલી પારિભાષિક શબ્દોની છે સફળ અને યોગ્ય શબ્દો શોધવા અને બનાવવાને માટે મારે ગુજરાતી અને મરાઠીમા જ નહીં પણ હિંદુસ્તાનની

લગભગ બધી દેશી ભાષાઓના કોશો અને ગ્રંથોમાં તપાસ કરવી અને કરાવવી પડે છે પારિભાષિક શબ્દોને બદલે લાંબી વ્યાખ્યાઓ અને સમજૂતીઓથી નિર્વાહ કરી લેવાની પદ્ધતિથી સંતોષ ન થવાને લીધે મારે ભાષાશાસ્ત્રનું પણ અધ્યયન કરવું પડ્યું છે, અને પરિણામથી મારા પ્રસંગમાં આવેલા બધા લોકોને સંતોષ થયેલા છે શબ્દોની શોધની સાથે સાથે એક બહુભાષિક કોશ પણ તૈયાર થતો જાય છે, અને પૂરો થતા તે અદ્યપિ પર્યંત તૈયાર થયેલા બધા કોશોથી વધારે વિશ્વસનીય અને ઉપયોગી થશે એવી આશા રાખી શકાય છે જુદા જુદા વિષયો ઉપર જુદા જુદા પુસ્તકો પસંદ કરવાથી ભવનની ભિન્ન ભિન્ન શાખાઓને માટે અભ્યાસક્રમમાં તેમને નિર્ણીત કરવાનું પણ બની શક્યું છે, અને તે સમયમાં લીધેલા જામથી યુનિવર્સિટીનાં ધોરણોમાં પણ કેટલાએક સુધારા સૂચવવાને એક નાનું પુસ્તક પ્રસિદ્ધ થઈ શક્યું છે આ ઉપરાંત રસાયણ પરિભાષાને માટે એક નવો જ યોજના ઈંગ્લીશમાં લખીને બહાર પાડી છે આ બધાં કામથી પણ 'જ્ઞાનમજૂયા'ના સંબંધમાં જે પ્રવૃત્તિઓ ચાલી છે તેની ગમામિ થતી નથી

'જ્ઞાનમજૂયા'ના કામના સંબંધમાં એક બીજો અનુભવ મને થયો તે સમયે પણ કંઈ કહેવાની મને જરૂર લાગે છે આ ઈલાકામાં—વિશેષ કરીને શાસ્ત્રીય વિષયો ઉપર—લખી શકે તેવા વિદ્વાનોની મોટી ખામી છે મેં જે વખતે કામ લાઘમાં લીધું ત્યારે વિદ્વાનોની મદદની મને જે મોટી આશાઓ હતી તેમાં હું નિષ્ફળ થયો છું મને માનૂમ પડ્યું છે કે જે થોડા સમર્થ માણસો છે તેમને પુસ્તકો લખવાની કુરસદ નથી, અને ધારા ખરા શુદ્ધ લખી શકે તેવા કેળવાયેલા નથી મને ખાતરી છે કે જ્યાં સુધી યુનિવર્સિટીમાં દેશી ભાષાઓનો સ્વીકાર નહીં થાય ત્યાં સુધી આ સ્થિતિ જોઈએ તેટલી સુધરશે નહીં આમ લેવાથી જ મારે મારા લાથ નીચેના પાકોને તેમના લેખો ઉપર સૂક્ષ્મ ટીકા અને સુધારાવધારા કરીને તૈયાર કરવા પડ્યા છે અને વિદ્વાનો પામેથી જે મદદ ન મળી શકી તેની ખોટ એમનાથી પૂરી પાડવી પડી છે

છેવટે એટલું જ કહેવાનું છે કે આ 'શ્રી સયાજી જ્ઞાનમજૂયા'થી શ્રીમંત મહારાજ સાહેબનો પુરોપનું જ્ઞાન બધા આગ્રહી લોકોને પ્રાપ્ત થાય તેવા રૂપમાં

મૂકવાનો ઉદાર ઉદ્દેશ સફળ થશે તો હું પોતાને પરિપૂર્ણ કૃતાર્થ થયેલો સમજીશ.
આગ્રહી લોકોને પ્રાપ્ત થાય—એટલી સ્પષ્ટતા તો કરવી જ પડે છે કારણ કે આ
એક ખજાનો—મજૂબા છે અને તેની અંદર જે સત્ય રહ્યો છે તે કાઢવાનો
કોઈ પ્રયાત્ન ન કરે તો તે પોતાની મેળે આવીને લોકોને પ્રાપ્ત થાય તેવાં નથી

ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ ગજજર
શોધક અને પ્રકાશક

પરિશિષ્ટ

પ્રો. ડૉ. ગજાનન-મ'પાદિત 'શ્રી નવાજી જ્ઞાનમંજૂષા' અને 'શ્રી નવાજી લઘુ જ્ઞાનમંજૂષા' બિરિજમાં પ્રગટ થયેલાં પુસ્તકોની સૂચિ *

- ૧ નાણાવટી, હીનાલાલ ડાહ્યાભાઈ, બી એ .
'સૃષ્ટિશાસ્ત્રનો અભ્યાસક્રમ' (Elementary Natural Science), મુળ ૧, ૧/૬૫
- ૨ ભટ્ટ, ગજાનન નામચક્ર (અનુવાદક) .
'રૂપાત્મક યથાદર્શન ચિત્રવિદ્યા,' ભાગ ૧, ૨ (Linear Perspective), (મૂળ મહી પુસ્તકના કર્તા—ગજનન ભારક-વંશ, બી એ છે), મુળ ૧, ૧/૬૫
- ૩ વઘ, ગજનન ભારક, બી એ
'શ્રી સવાજી વિજ્ઞાનમંજૂષા', પ્રથમ ભાગ, ૧/૬૫
૪. વંશ, ગજનન ભારક, બી એ
'શ્રાવણાંજી વિજ્ઞાનમંજૂષા', પ્રથમ ભાગ (મરાઠી), ૧૯૧૫
- ૫ વંશ, ગજનન ભારક બી એ
'રેખાત્મક યથાદર્શન ચિત્રવિદ્યા' (Linear Perspective) પુસ્તક પહિલે (મરાઠા) ૧૯૧૫

---

* નોંધકા પુસ્તકોની માદિની મળે રહી છે તેટલાની યાદી અહીં આપી છે, પણ આના કરતા વધુ પુસ્તકો આ જુદી જુદી માળાઓમાં પ્રસિદ્ધ થયા હોવા જોઈએ. એ કોઈ ભાષા કે ભદેન, અન્ય પુસ્તકોની માદિની પ્રમાણક કે ક્લાસિક મોકળી આપશે તો તે આ પુસ્તકની બીજી આવૃત્તિમાં આભાર અન્ત મંત કરી લઈશું.

- ૬ દેસાઈ, દયાગજી લલ્લુભાઈ (અનુવાદક)
 ‘યંત્રશાસ્ત્રના મૂલતત્ત્વ’ (ગ્રીકના પુસ્તક Lessons in Elementary Mechanicsનો અનુવાદ), અમદાવાદ, ૧૮૯૬
- ૭ દામલે, મોરો ડશન, એમ એ
 ‘ન્યયશાસ્ત્ર’ (Deductive Logic) (મરાઠી), વડોદરા, ૧૮૯૬
- ૮ મોહક, બાગાજી ત્રિભાકર (અનુવાદક)
 પદાર્થ વિજ્ઞાનશાસ્ત્રાચી મૂલતત્ત્વે (Ganotના Elementary Principles of Natural Philosophy પુસ્તકનો અનુવાદ), મુબઈ, ૧૮૯૬
- ૯ ત્રિવેદી, કમનાથ કૃ પ્રાણુશકર, બી એ
 ‘સંસ્કૃત’, પ્રથમ પુસ્તક, મુબઈ, ૧૮૯૬
- ૧૦ દેસાઈ, જીવનાથ ત્રિલોકદાસ, બી એ, એનએનબી
 ‘અકગણિત’ (શાસ્ત્રીય અને વ્યાવહારિક), મુબઈ, ૧૮૯૭
- ૧૧ વદ્ય, ગજનન ભાસ્કર, બી એ
 ‘રેખાત્મક યથાદશન ચિત્રવિદ્યા, દ્વિતીય પુસ્તક (આકૃતિઓ) (મરાઠા) ૧૮૯૭
- ૧૨ વ્યાસ, મૂલજી નામનાનયણ, કર્મગત કનાશિક્ષક, કલાલવન, વડોદરા
 ‘ક્રિયાત્મક ભૂમિતિ (જેમા ક્ષેત્રમિતિ અને ઘનમિતિનો રેખાત્મક અકગણિત સહિત સમાવેશ થયેલો છે), મુબઈ, ૧૮૮૮
- ૧૩ સન્ત, શિવગમ ગગાધર
 ‘ક્રિયાત્મક રસાયન

૧૪. ‘ધનુર્ધારી’ :
‘વ્યાપારી ભૂગોલ’.
૧૫. ગજજર, ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ :
‘રેખા ઉપર રંગનિર્ણય’.
૧૬. ગજજર, ત્રિભુવનદાસ કલ્યાણદાસ (તંત્રી) :
દેશમુખ, મોરેશ્વર ગોપાળ (,) :
‘રસ-રંગ-રહસ્ય’, (રંગ અને રસાયણશાસ્ત્ર-વિષયક માસિક),
પુસ્તક ૧, અંક ૧-૧૨, ૨૫ એપ્રિલ, ૧૮૯૪—માર્ચ ૧૮૯૫.
-

શુદ્ધિપત્રક

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૧	૮	સોડોનો	સોડોને
૨	૫	હનં	હતું
૪	૨૭	ખાના	ખીના
૫	૨૩	ડિગી	ડિમી
૬	૨	અહા	અહો
૧૦	૧૯	કે,	કે
૧૧	૯	કે,	કે
૧૪	૯	કે,	કે
૧૫	૧૦	નાહ	નહિ
૨૦	૭	તેમના	તેમને
૨૧	૨૭	કગવાના	કગવાની
૨૪	૫	આપવાના	આપવાની
૨૪	૧૭	ગહા	ગહી
૨૪	૧૭	એવા	એની
૨૪	૧૮	કલાલવનના	કલાલવનની
૨૪	૧૮	હુકમના	હુકમની
૨૫	૧૩	કોલેજમાથી	કોલેજમાથી
૨૫	૨૪	નક્કા	નક્કી
૨૭	૨૧	કોલેજ	કોલેજ
૨૮	૨૫	આહારનિસ	આગસ
૨૯	૧	કારક	હાનિકારક
૩૦	૧	અવ્યુ	આવ્યું
૩૦	૧૬	વાપવાનો	વાપગવાનો

પૃષ્ઠ	પંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૩૧	૩	મઝમાન	મઝ્માન
૩૪	૪	ઉદ્દેશથી	ઉદ્દેશથી
૩૭	૯	હોશિયાર	હોશિયાર
૩૮	૬	યુનિવર્સિટી	યુનિવર્સિટી
૪૪	૮	કારખાનાના	કારખાના
૪૫	૨૦	નિશ્ચ દિન	નિશ્ચ દન
૪૯	૧૦	લેવાયેલી	લવાયેલી
૫૧	૭	ગુકશાન	ગુકસાન
૫૭	૧૬	એમના	એમના
૫૭	૨૬	એમના	એમના
૫૭	૨૭	હતા	હતા
૫૮	૩	વિટ ગણા	વિટ ગણા
૬૦	૨૬	નીચે પ્રમાણે છે	નીચે પ્રમાણે છે.
૬૧	૧૫	સાહિત્યશિલ્પ	સાહિત્ય, શિલ્પ
૬૨	૧૪	પૂ	પૂરું
૬૨	૧૭	ફક્તકેપ	ફક્તકેપ
૬૪	૨૩	જુખાના	જુખાની
૬૫	૨૦	નિર્દેશ	નિર્દેશ
૬૫	૨૦	કામચાન	કમિશન
૬૫	૨૭	પદ્ધતિ	પદ્ધતિ
૭૩	૨૦	સ્વામાની	સ્વમાની
૭૪	૪	ધ્રુવ	ધ્રુવ
૭૪	૫	ધ્રુવ	ધ્રુવ
૭૪	૨૬	ધ્રુવ	ધ્રુવ
૭૫	૬	ધ્રુવ	ધ્રુવ
૭૫	૧૪	જુદા જુદા લખાણ	જુદા જુદા લખાણ
૭૮	૯	ધ્રુવ	ધ્રુવ

પૃષ્ઠ	પાંક્તિ	અશુદ્ધ	શુદ્ધ
૮૧	૧૦	રૂ. ૧૦,૦૦૦ની માગણી	રૂ. ૧૦,૦૦૦ની માગણી
૮૩	૧૦	એવાં છે,	એવાં છે;
૮૬	૧૨	ન્યૂમપેપર	ન્યૂમપેપર
૮૬	૧૬	ઓક્ટગ	એક્ટિંગ
૮૯	૫	ખાત	ખીત
૯૦	૧૧	ઉપદ્રવ	ઉપદ્રવ
૯૦	૧૫	ધ્રુવની	ધ્રુવની
૯૪	૧૪	શક્તિમાન	શક્તિમાન
૯૭	૫	ચિનામણી	ચિનામણી
૯૮	૫	યુનિવર્સિટીમા	યુનિવર્સિટીમા
૯૮	૬	ડૉ. નિલનન	ડૉ. નીલ રતન
૯૮	૧૯	પતથા	પતથી
૧૦૨	૩	તરદા	તરદી
૧૦૨	૧૪	નાતાલના	નાતાલની
૧૦૨	૧૫	મૂકીશુ	મૂકીશુ
૧૦૪	૭	:ગજગર સાહેબનો :	(ગજગર સાહેબનો)
૧૦૫	૪	મહર્મ	મહર્મ
૧૧૦	૪	વાપિક	વાર્ષિક
૧૧૫	૧૪	વ્યાકત	વ્યક્તિ
૧૧૭	૬	શમ્યા	શક્યો
૧૨૧	૨૧	અહીં	અહીં
૧૨૭	૪	સમયે	સમયે
૧૩૪	૨૦	દીર્ઘદ્રષ્ટિ	દીર્ઘદ્રષ્ટિ
૧૩૯	૧૬	શ્રી. ભાનુશંકર	શ્રી. ભાનુશંકર